

Est.
Plot.

ANGELVS DE

Perusio super Prima Digesti noui.

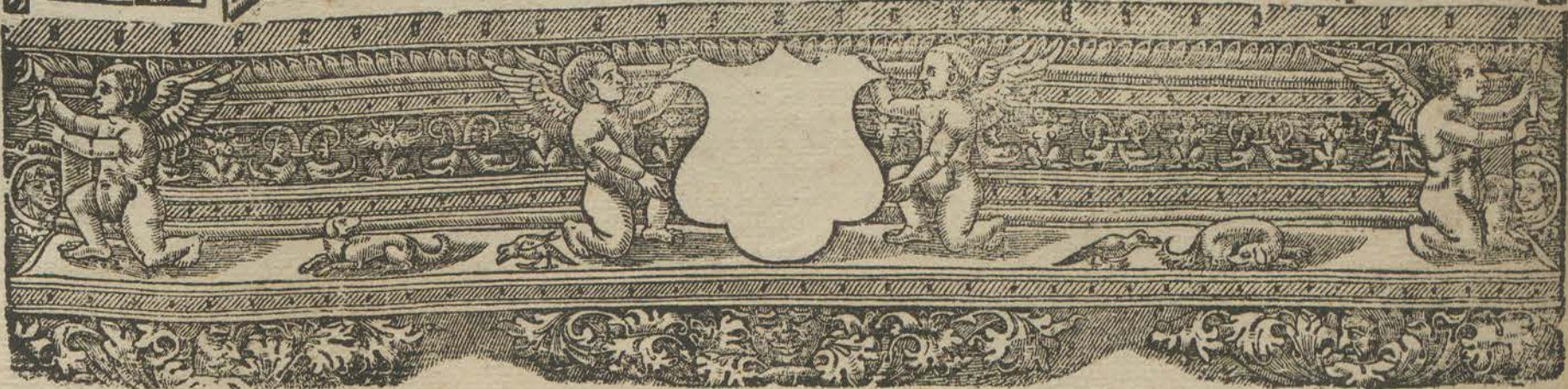
LECTVRA AVREA

Eruditissimi D. Angeli de Peru. super Prima Digesti noui. Additis nouiter quibusdā additionibus signo crucis signatis, ac etiam summariis prout congruum fuit. per S.I.V. interpretem D.

Nico. de Lacu de Alice. Quicunque autem hęc delibamenta degustaerint, Fructuosius, Iocundiusue quicquam inueniri nusquam illico sciunt.

LVGDVNI. 15174

1545.

Responsum Rubricarum habes ad finem lectionis in fortiori

De operis noui nunciatione.

2

Facit Lectura aurea ac peregrina super Prima. ff. noni. per Erimiu in toto terrarum orbe ac celebratissimi iuris vtriusque docto. Angelum de Albaldis de Perusio ex proprio originali transumpta.

De operis noui nunciatione. Rubrica.

- 1 **Nunciatione** noui operis succurrit aduersus noua opera futura vt in solo non fiant.
- 2 **Prophetia** est annuntiatio futurorum ac etiā preteritorum enuncianti incognitorum bono spiritu proueniens.
- 3 **Interdictū** qd sit et quid differat ab edicto: et vñ dicatur.
- 4 **Nouum** quot significationes habet hec dictio nouum.
- 5 **Statutū** quod decuriones habent plenum et generale arbitrium prouidendi super casibus nouis emergentibus non prouisus quid operatur.
- 6 **Nunciatio** no. operis facta verbis curialibus operatur quam facta importune.
- 7 **Treuga** si sit ad tempus videtur quod post tempus possit fieri guerra.

Hoc edicto.

tionem succurrit aduersus opera futura vt in solo non fiant quousque nunciationis remissio fiat. Aduersus iam facta vt destruantur alia remedia sunt predicta. h. d. vñ ad. §. nunciatio. vide Bar. C. In gl. i. ab. i. ppheticis. sat opt. cernotina fuit. In ppheticis secundū theologos est annuntiatio futurorum ac etiā preteritorum enuncianti incognitorum bono spiritu proueniens vt fuit in David et in alijs pphetis. et ista dixit beatus Hieronymus in prima omelia super Ezechielem. non ergo ppheta fuit Alpiannus qd edictū viderat in gl. §. est. j. e. l. ptoz. et si gnoscit interdictū ab edicto sic qd si constat de mente pretoris secundū illā diiudicamus et ita saluo quod dicit in titu. ne vis fiat ei. qñ aut non constat de mente cōclude quod si ptoz. vt in verbis imperatoris mādans aliquid fieri vel fieri pphibē: tunc est interdictū. vt in titu. de interdi. in prin. Et dicitur quasi inter duos dictū. vt eo. titu. §. sunt. th. alias dictū nuncupat. bene ergo et sancte summanit dñs Jo. in arbore suo hoc interdictū prout est prohibitorium et demolitorium. prout aut est permissorium denunciationis edictus notatur sed qd caput permissorium ex mente est non ex verbis. vt habet. j. eo. l. de pupillo. §. meminisse. ideo appellat interdictū pphie. Bar. C. In gl. in vbo nouū et tres significaciones habet verbū nouū vt hic per Bart. et p hoc fuit decisum Perusij de cōi cōsensu omnium doctorū de collegio de questione tali. et vñ ibi statutū qd dñs Antiani solū habeat pleni et generale arbitrium prouidendi super casibus nouis emergentibus non prouisus. venerunt ambasciatores dñi imperatoris pro qbus ad honorē eis debitū impendē dñi oportebat magnos sumptus facere. antiani ex suo arbitrio disponere volebat ex forma statuti predicti camerarij q florentie appellanti le capitudine dicebat qd antiani non poterant cū hic non esset casus nouus ex eo qd pluries venerat ambasciatores alij pro qbus impensē facte fuerat et de cōsum fuit antianos solos posse puidere virtute statuti p fati attēto significato verbi nouis. nā hic est nouus casus id est vltimus q ptingit nouiter emergēs neq. puius. Itē nouus id est iniquus si non puidet ambasciatoribus tanti principis. C. In gl. legitimā. dicit Bar. qd nunciatio facta verbis curialibus operatur quātū facta in opportune alleg. l. si qs mihi bona. §. pater. de acq. here. Ad dō p eodē. C. de inoffi. do. l. vnica. ibi. et filij cōquerētibus et c. C. de nau. fra. l. de submeris. C. In gl. in vbo repete. ibi vñ pñctū fieri post remissionē put habes post doctores dicit qd hec gl. facit si guerrātes fecerūt treugas ad rēpus vñ pepigisse post tēpus posse facere guerrā. et hoc non ponit dñs Bart. et c. §. summatas est cū pcedē.

Hoc autem. et tñ aliter pōt summanī sic hoc edicto succurrit cōtra opera inchoata: sed nō cōsummata. Sed aduersus cōsummata alās remedia succurritur. h. d. C. In tex. ibi hoc edictū subaudi de quo habes. j. eo. l. ptoz. §. interdictū. et §. deinde. C. In gl. et qd in loco. in fi. ad de q illud interdictū. ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

In operis. Si nunciatur nudo verbo denunciat possessor efficitur. secus si per iudicē vel p iactū lapilli. h. d. cū gl. C. Et intellige qd denunciat possessor efficitur si denunciat possessor erat et habuit animū denunciat possessoris grēde ipsius soli vel inuis. puta seruitutis vel libertatis. alias secus: vt. l. quem admodū. j. de acqui. pos. qd tñ hic Jac. de are. et nota hic audaces fortuna inuāt timidosq. repellit. C. In glossa ad uerbarum facimus. ibi vel factū subaudi. ita qd in ipso iactu appareat de intentione iacentis: quia dixit se nunciare per iactum lapilli fin Jaco. de are. et bene.

Sed et filis. Donec pōt intentari hoc interdictū ad demolitionem ois actio quam denunciat velint intendere per quā declarat sibi ita ius esse edificatū habere cessat. h. d. glo. j. Si tñ intenditur et nō excipit pcedit iudiciū: et si agēs obtrinet nihil destruitur p hoc edictū vel interdictū. Si succūbit fiet destructio. Bar. hic dicit et bene qd etiā excipit de contra actionē propositā peti poterit destructio fiat. vt. j. de adul. l. §. si publico. C. In tex. ibi deinde id est postq denunciatum alias edificatum fuerit. C. In actionem. dic. scilicet negatoriam: h. d. glo. si hic aliter dicat. C. In eum id est contra eum. C. In ibi restituyendo id est destruendo. Angelus.

Potest autē. Nō expedit nūciantī scire operis qualitatem. h. d. C. In glo. ignorās. ibi q est contra. imo solue qd illud quantū ad demolitionē: sed quo ad denūciandi potētiā sufficit etiā vñ cōmētū positū vt nō pducatur in ope. sic intelligit hec litera.

Nunciatio facta possunt partes super ea litigare et etiam in iudicem vt in arbitratorem committere. Jurisdictioni alterius iudicis nō potest quis se committere sine consensu sui iudicis. Debito: ergo annitus ad petitionē creditoris dñs cācellari de bāno: creditore petēte si est datū solū creditoris fauore.

Terminus banni iuramenti et sententię ex communicatione an et quando possit per partem prorogari.

Et post. Post nunciationē possunt partes super ea litigare et etiā in iudicē vt in arbitratorem committere. h. d. Non autem vt in arbitratore vt in gl. et hoc de iure civili. de iure canonico secus secundū Junos. cē. de arbi. c. ex parte. l. §. in l. si in seruū. §. sed si qs in dē.

De ar. dicat idem de iure cano. C. Et allegatur hic. §. qd ab hys cōsensu sui iudicis qs potest se cōmittere iurisdictioni alterius de quo hic per Bar. q mutant propositū et bñ. C. In ibi pretorie iurisdictioni. dic. altero de duobus modis: a ij

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

in lo. pub. aliter glossa ista non procederet. **Nunciatio** fieri pōt etiā pretoze non adito: et p pcura torem et oī tpe et aduersus absentes ignorantes et inuitos. h. Citatio facta die feriato collata in tempus non feriatum: an et quando valeat. Executio sententię non potest peti diebus feriatis in honorem dei nec in feriis repentinis.

Nunciatio. Nunciatio fieri pōt etiā pretoze nō adito: et per procuratorem et oī tpe et aduersus absentes ignorantes et inuitos. h. d. vñ ad. §. in operis. C. Querit hic per doct. an citatio facta die feriato collata tñ in tempus iuridicum valeat: et cōcluditur post multorum opñ. secundū Oldra. cui adpeteret Bar. qd citatio facta die feriato etiā in honore dei collata in tempus iuridicum nō valet. ratio: qd lex resistit principio vñ h. conferatur in tempus permissum: nec ppter eualet. Si vero lex non resistit principio sed effectui: puta in diebus feriatis p melle: lex non dicit qd qs non teneat comparere in diebus illis: tñ citatio facta illis diebus cōfert in tēpus permissum talis citatio tñ ita practicat. C. In gl. in verbo etiā feriatis. dñs Bart. hic dicit qd diebus feriatis in honorem dei nō pōt peti executio snie. Adde qd idē in feriis repentinis: qd oīa equiparant inductis in honore dei. fin. Jo. in summa in l. si prius. in apoc. stilla. §. hoc est ibi et se molestari p aduersariū: q molestia si aliter pb. ari nō potest sufficit qd doceat qd tēpore litis in te aduersarius dicit seruitutem sibi deberi et sicut molestat et c. Bar. Sed hoc cōfundit p dicta suamet in l. nō solū ver. sed vt pb. ari. vbi ipse dicit si peto decē q mutuari nō obtineo. nā si probō me mutuasē post litem: imo oportet quod doceatur antea factum et c. vt ibi per eum. Angelus.

Nunciatio noui operis an et quando faciat nunciatiū possessorē.

Andaces fortuna inuāt timidosq. repellit. Si nunciatur nudo verbo denunciat possessor efficitur. secus si per iudicē vel p iactū lapilli. h. d. cū gl. C. Et intellige qd denunciat possessor efficitur si denunciat possessor erat et habuit animū denunciat possessoris grēde ipsius soli vel inuis. puta seruitutis vel libertatis. alias secus: vt. l. quem admodū. j. de acqui. pos. qd tñ hic Jac. de are. et nota hic audaces fortuna inuāt timidosq. repellit. C. In glossa ad uerbarum facimus. ibi vel factū subaudi. ita qd in ipso iactu appareat de intentione iacentis: quia dixit se nunciare per iactum lapilli fin Jaco. de are. et bene.

Sed et filis. Donec pōt intentari hoc interdictū ad demolitionem ois actio quam denunciat velint intendere per quā declarat sibi ita ius esse edificatū habere cessat. h. d. glo. j. Si tñ intenditur et nō excipit pcedit iudiciū: et si agēs obtrinet nihil destruitur p hoc edictū vel interdictū. Si succūbit fiet destructio. Bar. hic dicit et bene qd etiā excipit de contra actionē propositā peti poterit destructio fiat. vt. j. de adul. l. §. si publico. C. In tex. ibi deinde id est postq denunciatum alias edificatum fuerit. C. In actionem. dic. scilicet negatoriam: h. d. glo. si hic aliter dicat. C. In eum id est contra eum. C. In ibi restituyendo id est destruendo. Angelus.

Potest autē. Nō expedit nūciantī scire operis qualitatem. h. d. C. In glo. ignorās. ibi q est contra. imo solue qd illud quantū ad demolitionē: sed quo ad denūciandi potētiā sufficit etiā vñ cōmētū positū vt nō pducatur in ope. sic intelligit hec litera.

Nunciatio facta possunt partes super ea litigare et etiam in iudicem vt in arbitratorem committere. Jurisdictioni alterius iudicis nō potest quis se committere sine consensu sui iudicis. Debito: ergo annitus ad petitionē creditoris dñs cācellari de bāno: creditore petēte si est datū solū creditoris fauore.

Terminus banni iuramenti et sententię ex communicatione an et quando possit per partem prorogari.

Et post. Post nunciationē possunt partes super ea litigare et etiā in iudicē vt in arbitratorem committere. h. d. Non autem vt in arbitratore vt in gl. et hoc de iure civili. de iure canonico secus secundū Junos. cē. de arbi. c. ex parte. l. §. in l. si in seruū. §. sed si qs in dē.

De ar. dicat idem de iure cano. C. Et allegatur hic. §. qd ab hys cōsensu sui iudicis qs potest se cōmittere iurisdictioni alterius de quo hic per Bar. q mutant propositū et bñ. C. In ibi pretorie iurisdictioni. dic. altero de duobus modis: a ij

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

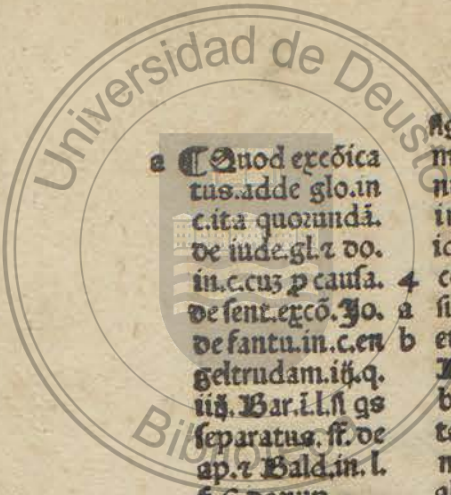
Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

Ne quid in loco pu. solū est prohibitorium ne fiant non tñ est restitutorij nisi eius qd in via factum est. vt. l. §. ne quis neminem. et §. ptoz. j. ne quid

CEn adultus.
adō an adultus
hābēs curatores
possit testari et
an possit aliena
re. vide p. barba.
cōsil. xxiij. in. iij.
colū. in. iij. volu.

Quod excoica tus. adde glo. in cita. quomoda. de iude. gl. 2. do. in. c. 2. p. causa. de sent. exco. Jo. de fantu. in. c. en. getrudam. i. q. u. Bar. i. l. i. q. s. separatus. ff. de ap. 2. Bald. in. l. i. C. de nup. b. Et exbanitus plures. ad. Pet. de anch. in de. gramis. s. sen. excom. c. Et si senserit se granatum. de ista clausula. 2. si. 3. alius similibus clausulis q. sunt per iudicem sub conditione. vide per om. s. el. in c. cum contingat de off. dele. 2. l. c. q. ad consuetudine. in prin. de re. iur. vbi multas conor. adducit. d. Si q. riuos. vide istu. s. alle. gati p. Bar. in. l. i. in. h. colu. ff. de off. eius. 2. in. l. i. s. i. vltima. col. s. eo. c. Qui opus. ad istu. teg. vide om. nino. Bart. in. l. i. q. hoc. i. ante. in. h. col. ver. s. q. uero. ff. de dam. l. fec. et vide eund. Bart. qui allegat istu. teg. in. l. i. s. nunciatio. s. eo. et in prin. eo. titu. c. Relinquitur conscientie alicuius. Adde q. q. committit. s. c. i. e. alienius esse psonale. 2. etiam ab eius snia ap. pellare non potest vt est gl. in. c. sta. tutu. in. y. asseffo. rem. de rescri. li. vi. Jo. an. in. c. ii. de confes. eo. lib. in. nonel. Bald. i. l. i. C. iur. de. Ange. 2. Jo. de imo. i. l. ab execu. tione. ff. 2. appel. 2. Bald. in. c. si sa. cerdos. de of. or. 2. de ana. cosil. xxviii. incip. vi. his et diligenter consideratis.

Agno vniuersali equipollet suo contradictorio. vt. l. legiti. mos de leg. tu. s. iste intellectus est falsus q. imo sufficit nunciari 2. p. quando consequentia sufficit alius in eo est induci dui vt est opus destructio fin. Ja. de are. 2. bene. Et id vbiq. resuleret absurditas negatio no equipollet suo contradictorio. l. i. seru. s. si pluriu. si q. cau. c. T. Bbi fed a singulis. allegat q. excoicatus vel exbanitus plures b. etia plures sit benedicendus 2. rebannidus. de quo hic p. Bar. c. In gl. necesse ibi. s. oportet. s. quomodo est possi. bile q. interfuit sociom pcedere in opere nunciacione spre. ta cu opus factu necessario sit destruendum. Bar. hic po. nit vnu exemplum q. non placet: quia apparet inutiliter ab enctu edificatu esse. ergo 2. de nego. gest. l. sed an vltro. c. T. Pone ergo exemplum si per edificatu post sustenta. est edificium q. minabatur ruinam super. domo socioru. 2. alia reparamta interim facta sint q. licet edificatu de. struat. nunc non potest ruina nocere socijs.

Et citari no potest magistratus temporalis in iudicio durante.

Nunciatio si fieri no potest in forma sufficit ptestari. vt hic.

Nunciatio si tunc p. dere possessione qd sit actus dicitur hic.

Nunciatio an 2. quando possit impune sperni.

Nunciatio omnino potest rescindi si tunc vel doaciam sed facienti de nouo secus.

Nunciatio an 2. quando possit rescindi si tunc.

Si quis ipse preloz. Dic. s. legit q. tueri modis in glo. quart. lec. reproba. nam licet nemo sit in loco nunciari pot. oimodo ita publice 2. notorie nunciet vt verisimile sit in notitia oim peruenire. vt dicit. s. eo. s. nunciacione. alias tres lec. tene. 2. secundu qualibet summa hic. s. vt summat. Bar. c. T. Ex prima lec. no. hic casum q. sicut magisterat. t. p. alis non pot. vocari in iudicium magistratu durante: ta. nec ei nunciari nouu opus. vnde d. nunciare volens prote. stari eidem si non tunc: vel cora vicinis si tunc hoc modo nunciare tibi si possem: sed non possum: q. magistratus finito aut officio nunciare debet in forma. 2. intelligit dies repetita retro. c. T. hoc dicit Bar. q. vbi quis nunciare no pot. in forma: puta emptor vt dicitur: quia cum no inue. nit primo d. protestari: cum eum posset a iunenerit nunci. care: alias intelligitur recessisse a ptestacione prima vt dicit hic teg. tu. dic. contrarium: q. data est forma nunciandi vbi non inuenitur venditor. vnde non est ibi protestacio: s. nunciacio. glo. et in. l. aut qui aliter. s. i. q. v. aut. dam. 2. sic no ob. iste. s. qui non de denunciations: sed de protesta. tione loquitur p. quam q. se excusat q. denunciare no pot. c. T. 2. secunda lectura nota hic casum secundu eum q. qui no vult nunciare per iactu lapilli neq. verbo timens non perdere possessionem. vel timens q. per iactum ille non des. staret ab opere d. dicere edificant non possunt nunciare no. num opus sicut volo. 2. ideo vado ad iudic. vt nuncie per ipsum. Quicqd ergo sit post arpeptionem illius itineris de. bet destruere: si nunciatio facta fuisset. Ita faciunt rusti. ci in iura patientes. Et sic de operat. itineris irrepro. q. nunciatio facit q. no. extra de ap. c. vt debitus. c. T. Ex ter. tia lectura nota q. vbi nunciare volens propter loci distantia no possit ad locu accedere q. opus esset iam perfectu ha. bet remediū vt etia extra locum nunciari faciat per pro. re dominor: tñ operari dicta nunciatio quantum si esset facta in opere subaudi quantum ad operis destructione no. quantum ad impensam nisi postquam dñs potuisset ad lo. cum pergere 2. notificare fabris. reliqua dic vt per Bart.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

ties. de in die adiec. Spec. in ti. de cita. s. iam. de cita. ver. si igitur ipse id. 2. si citatus coparet tale preceptum resoluif in vim simplicis citationis. potest etiam citatio sub condi. tione fieri puta si citatus sua crediderit interesse coparet no. gl. notabi. in. Lea quide. C. si manci. ita fuerit alie. c. In glo. ii. ibi vel veniat expone illud vel pro 2. si non stare p. prie 2. veniret nil d. destrui. l. si si heredit. 2. d. in. c. In glo. nota ibi permissio intelligit q. hoc caput permissio. riū est ex mente non ex verbis. nā cu mandat post nuncia. tionē non edificari: ergo nunciari permittit: vt no. s. eo. l. i. in verbo permittitur. c. In ea. gl. ibi Jo. an. dicit hec vera. ci teneatur nunciāns expmire causam quare que expres. sio non pot. fieri nisi per verba. vt. l. i. in prin. s. eo. 2. dicit in s. in operis. ea. l. 2. hoc tenuit 2. Jo. in summa huius. titu. 2. c. T. In eadem gl. ibi quecuq. sint. nota bene. 2. per hec. fo. pita est questio multoru dubitantu an sufficiat dicere nūcio nouu opus. vel debeat dici veto edificari. vel probi. beo ne edifices. nā omnia hec idem important.

Nunciatio que fit in rinis vel doacis que rescinduntur vel purgantur spernitur.

Nunciatio an 2. quando possit impune sperni.

Nunciatio omnino potest rescindi si tunc vel doaciam sed facienti de nouo secus.

Nunciatio an 2. quando possit rescindi si tunc.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

Si quis riuos. c. T. riuos 2. vel doacis q. relictur vel purgatur 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d. 2. vbi dilatio est periculi allatura spernitur nunciatio. h. d.

formes: nihil de mundo poterit opponi cōtra executionē ipsarum. vt in. c. de dolo 2. contra lib. vi. nisi de incompetē tia indicatū ageretur. vt in de. i. de se. pos. 2. fru. hac practi ca videntur canonice 2. plene per. Inno. 2. Jo. an. in. c. i. de confir. vtil. vel inutil. vbi est etiam teg. Angelus.

Qui nunciat. Nunciatio noui opus in pte. 2. demōstrare illam signatē alias sufficit nunciatio simplex p. toto edificio. h. d. c. Et est hic teg. secundu Bar. quod qui agit reali ad rem no est necesse qd dicat peto eam totam: licet glo. cōtra 2. male in. pompo. s. sed 2. is. de procura. cui glo. contradicit gl. l. i. in rem. de re. v. c. In teg. ibi. sed hoc ipsum dicere p. q. nūq. verba importantia ne procedatur in opere. vt. s. in. s. me. ministe. in glo. in ver. manus.

Nunciatio an debeat fieri in oib. locis vbi sit opus.

Excoicat vel exbanit plures an debeat plures absolui.

Si in pluribus. Si in pluribus locis edi. ficat plures nunciaciones necessarie sunt: 2. plures remissiones. h. d. c. In teg. q. in re id est in opere. vt. s. s. si quis forte. c. T. Et cōclude in hoc arti culo qd si loca sint oimō distincta 2. segregata: puta edificat in domo. itē in turri distincta 2. segregata a domo semp sunt tot nunciaciones necessarie quot sunt loca. 2. hoc est de mē te huius literę: alias em non fieret in opere. per hoc qd no. Spe. eo. titu. ver. sed nunquid denūciat: s. Jaco. de are. di. gerit contrariu dummodo poterit vox nunciantis in om nibus locis audiri: sed no placeat. s. eo. 2. bene per hunc teg. 2. s. si quis forte. in ver. ceteru. s. eo. Si autē loca non sunt distincta s. cōtigua: puta in pluribus angulis dom. eius d. tunc sufficit vna nunciatio per quā deduci possit in notitiā operariis 2. fabris oimū angulorū. 2. hoc casu pce dere posset opin. Jaco. de are. quia tunc vere nunciatur in opere. Sed si propter longitudinē 2. spaciū distantia in om nibus fabrorum notitiā incontinenti nunciatio venire no. pot. quantūcūq. loca sint contigua non sufficit ne venia tur ad dictū inconueniens de quo loquitur teg. dicti ver. ceterum. Exemplum pone in eo qui foueam longissimam fieri faciebat: vt vidi fieri per do. Paduanum q. durabat p. octo miliaria. c. T. Ultimo alle. iste teg. de excommunica. to et exbanito plures an sint necessarie plures absolatio nes. de quo hic per Bar. cui adde. l. pluribus. in prin. s. de ver. ob. sed in eo quod dicit de plures exbanito talibus exbanitis. qd quodlibet eorū tollit beneficia ciuitatis no. posse tolli banum vnum alijs remanentibus non pla cet: q. imo tolli posset: erit magni effectus: q. si banū de. ducere in fortia non poterit fieri executio illius bani. vñ illa absolutio no. reducat eū ad beneficia: q. alia banna ob stant: tñ ipsum banum extinguitur: cuius banni execu. tio fieri posset si nō esset executio illius bani. vñ illa. appe. pen. 2. facit. i. eo. l. p. reor. s. hoc autem interdictum.

Satisfare qui tenetur suff. cit. qd offerat fideiussozem 2. dicat ecce sum paratus satisfare: ecce fideiussozem 2. dicat ecce sum paratus satisfare: ecce fideiussozem.

Si is cui. Satisfacione vel remissione pstita vel a ture remissa edificari pot. licite 2. im. pune. Nec ob. hic necesse est adire pretorem. h. d. 2. hic est ca. sus 2. qd ille q. tenetur satisfare vel vt penam euitet: vel vt pmiū cōsequatur sufficit qd offerat fideiussozem 2. dicat ecce sum paratus satisfare: ecce fideiussozes. 2. si iste qui debet recipere nil dicit aut contradicit non est necesse qd debens satisfare promittat alteri cum fideiussoze recipienti p. illo cui satisfari debet. quod no. quia vidi de facto: fuit ardua questio 2. deciditur hic. facit. i. l. p. reor. s. hoc aut. c. In gl. veniendi. in si. imo die vt plene no. in. d. l. i.

Nunciatio no. ope. spernitur cum nunciatur nomine alieno si nunciāns non satisfat de rato.

Protestantibus nomine alieno non est obtemperandum nisi ostendatur mandatum.

Qui procurator. Nunciatio noui ope. ris spernitur si cum nunciatur nomine alieno si nunciāns no. satisfat de rato: 2. vbi est de mandato hoc dicit fecit d. perum intellectū quē stantes nomine alieno vt nunquā eorum protestationibus debeat obtemperari: nisi in andatum ostendatur: aut cū est dubiū de rato caueat. pro hoc. l. i. si quis inficiatus. s. de pos. ses. 2. licet procurator: haberet pergamenum procuratorū in manibus: si tamen protestatus neget illud verum 2. ca uere de rato. c. In glo. ibi. secundu Jo. an. 2. hec opinio no. est vera: quia non probatur. l. ibi. vel dic. 2. hec similiter fal. sa: q. non est de casibus in qbus requiritur speciale iudic.

tum qui notatur in l. pomponius. s. de procuratoribus fm Jaco. de are. 2. est teg. in. l. i. in si. s. eo. vnde tene opi. prima non hanc neq. illam Jo. an. neq. 2. Jo. an. nec obstat. l. qui tra. s. i. allegato per eos: quia intelligitur euz dubitatur de ma dato. Angelus de Perufo.

Procurator rei solum indicatum solui satisfat non autem de rato: fallit vt infra.

Qui remissione. Nunciacionis sustinet p. tes rei. 2. ideo satisfat de demoliendo opere no. de rato. h. d. c. In glossa magna ibi. secundu quosdam Jaco. de are. 2. opinio. istorum vbi procurator: petit remissionem in iudicio per actionem in factum descendentem ex hoc edicto sed vbi petitur remissio: q. petis vult satisfare sufficit qd satisfat de opere demoliendo. Et hoc casu vera fisequis opinio glo. 2. hanc opinionem tenet Barto. dicit qd hoc casu solo loquitur iste. s. s. q. petitur remissio cautio ra ti 2. ptestari. tu tene glo. in distincte. nā 2. hec iudicio pe tebat: vt patet in litera no. ergo ptestatur cautio hec rati: q. no. posset committi: vt glo. dicit sed quia sustinet partes rei 2. per cautionē indicatū solui est actori plene consulum nā si vincit 2. victoria non habetur rata: satisfat sibi p. demo litione operis de quo demolendo canetur. Et cōcludet quod procurator: resolu. indicatū solui satisfat no. antes de rato. s. alit in duobus casibus. Primus: est vbi no. est possibile fieri executionē sententie in procuratorem rei: pu ta q. defendit causam status. Secundus: est vbi si fiat ex. cutio non satisfat actori plene. exemplum in iudicio reali: q. licet procurator rem restituat adhuc actor: qui vincit pote rit reali conueniri a domino: 2. procurator inuenitur absolu tus a stipulatione iudi. sol. sic intelligitur. l. pomponius. s. primo 2. finali. de procuratoribus. 2. l. no. solum. s. si status cum. l. sequen. eodem titulo. Angelus de Perufo.

Procurator an 2. quando teneatur cauere de rato. h.

Defensoris partes sustinere dicitur q. tribus modis. vt. i.

Ange. de peru. super prima. ff. noui.

ne. et utaq; lec. sustentari pot. licet dy. reprehendat lec. gl.
Sed pars no variat scdm ocs: qd agens negatoria non
erat in quasi possessione. Tertia variat duobus modis:
vt patet ex j. d. d. d. d. Si cōuentus cōfessio
vel negatoria est cōtūmā pūit in hoc vt partes pe
titoris sustineat. h. d. tota lex. et pono casum in nube prout
littera iacet. et ex ista fuit dñi aphricani qnūq; fecit legē
nisi difficilis: sōlet scholasticis videri terribilis p dei gra
tia taliter declarabo qd vos reportabitis ea se voi starete
attēti et nō aliter. In glo. sibi ceptū tñ erat. imo
idē et si nō ceptū dūmodo aliq; pparamēta facta essent. Loe
pupillo. §. nūcia. §. e. in d. inchoet. et ibi dicit. nec ob. l. si
pūlatio. §. opus. j. e. qd illud est verū quo ad caput demoli
tiōis vt dicit in. o. §. nūcia. In glo. agēt. ibi. l. si forte. vel
dic qd imo facit ad tit. qd reus cōtūmā pūit potētia nū
cia di noui opus: vt patet i ter. In glo. inberet. ibi quasi
possessione rei vel iuris. et sic intelligit hec gl. hāc. qd agens
cōfessio nō erat in quasi possessione: seruatur: sic iuris
petiti dy. cōtra. cū ter. dicit pūit edificatū esset. vnde
cū domus rei cōuenti essent depresso apparebat qd actor
erat in quasi possessione iuris altius nō tollendi. ad pūitū
ridet dy. qd ibi actor nō erat in quasi possessione. iuris peti
ti: hic sic qd est verū in se. et scdm hāc lec. habes hic casum
q agēt cōfessio si est in quasi pos. seruatur: et reus con
uentus est cōtūmā: cōtūmā nō pūit nisi hoc solo re
medio: qd reus i re sua inbet nō edificare quousq; pberius
edificanti sibi cōpetere: iste iussus nō renocat: reus cō
pareat infra annū et dicat se defendere velle: et alius reus con
uentus reali §. quē est facta missio ante lit. conte. veniēs. j.
annū possessionē recuperet. l. si qd emp. §. si. C. de pūri. x. x.
an. qd tene mēti perpetuo. et vbi aut agēs cōfessio nō est
in quasi possessione: tūc ppter cōtūmā rei cōuenti immit
titur secundū dy. in pōp. ius iuris. i. seruatur aut ipsius
rei corpore ad reū pertinētis put actor optauerit. la quo
fundū. j. t. i. et tūc ipse reus reuerfus. j. annū volēs se defen
dere recuperabit quasi possessionē iuris vel ipsi rei corpo
ree sicut recuperat cōuentus reali ad reū corpore. et hoc te
nuit Rof. in libellis in ti. de cōf. §. a. b. n. i. n. i. de ac. §. equē
dy. hic. Inm. in. c. i. de eo qd mit. in pos. cau. rei seruā. et ita
oēs limitat hāc. qd tene mēti perpetuo. Potes etiā de
fensare lec. gl. qd hic agēs cōf. nō erat in quasi possessione
iuris. nec ob. littera qd dicit pūit. nō em sequit domus tue
sunt depresso. ergo ego sum in quasi pos. seruatur altius
nō tollēdi. imo tūc incipio esse cū tibi cōtradixit ne altius
tolleret seruatur in re. vt. l. p. e. §. quē ad. ser. am. i. l. et si for
te. §. sciendū. si fer. v. e. C. de fer. l. i. ad. la quo fundū. rideo
qd ibi reus cōuentus edificabat in solo suo vñ expediebat
actori qd mitteret i pos. soli et operis vt sic destrueret opus
hic aut nō erat ceptū edificari. vñ satis erat actori sibi inbere
tur reo qd edificare nō posset. et ita loquit hec. l. quimmo et
vbi ppter edificatū iam factū agētis interest in tñ quod sibi
nō sufficit habere possessionē domus rei cōuenti adhuc a
ctor debet immittere in possessionē bonorū aliorū rei sic in
telligit. l. i. c. uis. si fer. v. e. In glo. defendet. ibi qd latitat.
dic voluit forte sentire gl. quod ideo hoc infra annū veniēs
non recuperet quasi pos. iur. vel rei in quā actor erat immis
sus ex eo qd latitabat reus et si ita dicit est mirabilis intell
ctus limitas dictā. l. si qd emp. §. p. e. l. vt conuētus reali cō
tūmā veniēs infra annū nō recuperet possessionē si latita
uit: sed tūc recuperet cū nō latitauit: sed simplr fuit cōtū
mā: sed istud nō reparat. l. cantū. qd bñficiū illius. l. tollat
latitāt. vñ cōclude quod siue latitauerit. siue nō infra annū
veniēs recuperet si lis nō erat cōte. nā si lis foret cōtest. vel
quasi audif soli de pūietate. l. si. C. vbi in rem ac. In glo.
nō als. ibi sed similes. dy. §. quod nullū aliud remediū lo
cum hz. vñ ppter stat littera nullas alias. et dicit verū dy. in
in casu istius. lex quo edificatū nō erat. nā sufficit hec can
tio actori de nō edificatō: sed vbi iam esset edificatū gl. oi
cit verū qd etiā alia remedia cōpetunt. vt. la quo fundū. et
lis cuius §. alle. In glo. vlti. ibi tres menses vel infra tps
statuendū arbitrio iudicis. nam pōt in d. reo contumaci
statuere tps in quo agat negatoria. l. diffamari. C. de inge.
et ma. p. gl. in. l. i. C. vt nemo inuitus. In glo. legisset. ibi ver
bis affirmatiuis. et nō negatoriā opponi verbis affirmati
uis referēdo hec verba ad se agentē. nā dicit domos suas
liberas esse: hoc affirmat. Proponit etiā verbis negati
uis referēdo ad psonā cōuenti. nā negat reū cōuentū ali
quam seruatur habere. pōt etiā pponi verbis negatoriis
negatoria in totū ex qbus resultat affirmatio potentie edi
ficandi. nam asserit dñs domū suā nullā seruatur debere: et

asserit reū cōuentū nō habere pātem phibēdi. Et ex hoc
sequit cōclusio affirmatiua quod edificare pōt inuito ad
uersario. sic in eo q agit confessoria: nam pōt vt verbis af
firmatiuis ex toto et ex vna parte tñ vide bene et ex eis se
quetur cōclusio negatiua. quod reus nō hz potētia edi
ficandi. nā dicit actor domū suē seruatur debere et domū
aduersarij seruatur esse: et negat libertatē et cōcludit edifi
cari non posse. attēde autē dum gl. hic dicit pponi negato
riam p. reū primo cōuentū cōfessio: qd fecit dñs hoc nouus
libellus necessarius est. Nec ob. aut. q. semel. C. quō et qñ ius
de q. ibi loquit e contra qñ actor erat contumax et differe
bat litē. vnde sup eodem libello pcedendū est. hic autē semp
instituebat actor et reus. cōtūmā. vñ ppter contumaciam
punitur reus cōtūmā vt nouū libellum pponere debeat.
et hoc voluit gl. In glo. egisset. ibi. qd si reus qui in primo
iudi. conf. erat actor. et ibi secundū dy. et hic plene secun
dum eū vnde in hoc grauā contumā. i. in pbatōne dñi
quod nō placet Bar. qd cū dñum venit incidenter posside
dñum eo ipso qd possessor est. vt plene nō. in. l. si posside
tis. C. de pba. et ibi eo ipso quod cōtrariū. si hoc est: ergo
non pūit cōtūmā in onere pbandi. et hoc repugnat ter
tū. ibi vt de iure suo necesse pbae habeat. vnde dixerunt
ad dñm qd reus cōtūmā in cōfessio pūit in hoc: qd
sustinet partes actoris. et hoc producit ei multa in cōmoda
vt nō. gl. in. l. i. c. uis. si queratur. §. de ser. v. d. et granat in
onere pbandi non hoc respectu vt necesse habet probare
rem liberā: qd hic pbat eo ipso qd nō probatur dñum: sed
hiz necesse probare vt obtineat in ea se possessionē pēdi. et
ex hoc inferitur probatio dñi eius et se molestari p aduerfa
rium eius impediētē eū edificare in primo iudicio cōfesso
rie actore nil pbande ipse nil probare habebat. vt. l. qui ac
cusare. C. de eden. Tu autē andacter potesponere ex emplū
qñ conuentus confessoria habebat presumptionē pro se
quod pēdiū agentis seruatur debebat et hoc in duobus
casibus cōtingit. Primo si pēdiū erat inferius ita quod
naturaliter seruatur aque pluuię recipere tenebatur. vt. l.
j. in. f. i. l. seq. j. t. i. i. Secundus casus est si solum conuenti
circū dabat solū agentis: ita quod edificatio posita in solo cō
uenti in solo agentis grām non poterat trituri. vt. l. fin.
C. de ser. vbi est casus sing. et nō est alibi. hys em duobus ca
sibus si reus erat in quasi possessione libertatis ppter suā
cōtūmā actor constituit in quasi possessione. ita quod si
reus cōuentus cōfessio nunc intentat negatoriā: nam ha
beat presumptionē se nec sit in quasi possessione libertatis
pbae debet pēdiū suū liberū quod pbat probādo
libertatē sibi cōfessam. et ita exēplificando hoc secūdo mo
do dicas quod iuriscōsultus habuit cognitionē dicti noui
iuris. l. si. C. de ser. et aqua. Subsequenter autē cōtra dy. et
sequaces facit qd cū qd est in quasi pos. seruatur illa quasi
possessione trāfert onus probandi in allegantē libertatem. et
hoc operat pñsens status rei. vt. §. de pba. l. circa. contra. j.
de lib. cau. l. liberis. C. de seru. ex pō. l. inuocor. istud cōtra
rium signauit gl. in. l. i. c. uis. si queratur. §. de ser. v. e. et nō soluit:
si d. l. circa. soluit et illa soluit dy. et patet ex hac gl. dy.
etiā et Rof. laborauerit in solo. Bar. post eos et tu dic quod
interdū pñsens status rei originis necessario contradicit et
processui naturalit: tunc pñsens status nō releuat allegā
tem ipsam ab onere pbandi. et ita intelligitur opi. dy. nā na
turaliter ab origine ipsa et postea in pgressu omne pēdiū
liberū est ppter qd in duobus casib⁹ quos pēdi. vt. l. altius.
C. de ser. cum cōcor. gl. ibi allegat. quicūq; ergo dicit pēdiū
seruū cōtradicit naturali originē et pgressu. ideo sibi onus
pbandi licet sit in quasi pos. seruatur. et si verū dicit dy. et
interdum pñsens status rei contradicit originē sed nō pro
gressu imo consentaneus sibi est exēplum quis nascitur
minor et in pgressu efficitur maior. quis ergo presumitur ta
lis in quali statu reperitur et ideo ex aspectu saper etate in
dicatur. vt. l. minor ex aspectu. §. de mino. Sic quis nascitur
in summa puritate et absq; malitia sed in pgressu cōtin
get aliquem bonum et malum. et vñ quod qd est cōforme
nature vnde presumitur quis talis in quali statu reperitur
vt in. c. semel malus de reg. i. l. v. j. et ibi dy. inter dñs pñsens
status est ppter naturā vnde non cōtradicit nec cōsentit
originē. exēplū qd inuenit in habitu clericali inuenit qd
in habitu iur. dictionali. hec quidē sunt accidentia ppter
naturā. et hec accidentia nō sunt iusta nisi doceatur deti. vñ
ad cōmodum existit in statu nō proderit quasi possessio
nisi pberetur titulus. qui ergo dicit se clericum si sit in habi
tu et tonsura nō obtinebit beneficium nec enadit iudicium
seculare nisi doceat de ti. vt. in. c. si in d. ex laicus. de sen. ex cō
lib. vj

De operis noui nuncia.

6

h. vi. iuncta gl. dy. an. quantū vero ad alias commodū a
licia iustitiam pñsens status sine pbatōne ti. vbi versat pu
blica utilitas et nō aliter. vt. l. barbarius. Philippus. de of.
pro. C. de test. l. i. C. de sen. l. si arbiter. prodest etiā alius licet
publica utilitas nō verset quātum ad excusationē a pena.
exēplū patet in eo qd percussit clericū incedentē in habi
tu penitus laicali. vt. l. i. c. loc. et l. i. c. apud labeo. §. si qd
virginē. j. de iniur. et ibi dicit. tene menti ppetuo. non credo
qd hec verba audiueritis als si qd efrui audiuit faciat me
voti. In glo. si hoc de d. a. vt p Bar. in vlti. q. Angelus.

De viam. Reficienda via non pōt nun
ciari nouum opus. h. d. secū
dum opi. Bul. que est vera. et recitatur hic in ver.
edificat. an autem habens seruatur rusticam
vel vrbānam vel etiam personalem vt vsu. vel vsu. nūcia
re possit nouum opus. opi. sunt hic in glo. et in. l. i. c. eo. et in
l. i. in prin. in fi. gl. in magne in ver. sed pone. et super omnibus
dic vt dicit in. d. l. i.

De opus. Edificatum remissa nuncia
tio ppter pteorem nō demolit p
hoc interdictum. h. d. bene tñ debet demoliri per
interdictum quod vi aut clam vel per aliud re
medium si veritate inspecta iniuste edificatū est. Angelus.

De procurator. Si pñsens edificatio
ne pñsens edificatio
tū destruitur. h. d. et ait dñs interdicto quod vi
aut clam vt patet in littera. qd etiam concurrat cum
isto vt patet in gl. et sic per liberam personam vt nobis a
cto queri sed non est ita. nam hic per procuratōrē nō queri
tur actio: sed actionis querende qualitas variat. vt. j. qd vi
aut clam. prohibere in prin. dicit in. l. i. p me. j. de sol. et inge.

De ius. Si nunciatur vni dominū in
loco cōi nunciatio tenet oēs si
nomine omniū edificatur als illum solū cuius
noie. h. d. oēs tamen tūc tenentur ad patietiam
vt vidit in. l. de pupil. §. si plurium. §. eo.

De iudicium. Abolutoria lata hoc in
terdictum non parit exceptio
em rei iudi. in iudi. ordi. intendendo hoc dicit.

De reorait. In hoc pan. ponuntur
ba edi. pñsens et istud sit
pro summario. In ter. operis fieret. hec littera
docet formā nunciatiōis. nam verba debent in
rem concipi ne qd nomi operis fiat. non autē debet nūcia
ad nunciati personā se restringere vt nō edificet ipse. Ang.

1 Reges tantum valent quātum homo scit eas reducere ad
phrasim.

Interdictum. Edificatum post nūciatio
nem legitimā nō remissam
nec habitā pro remissa demoliri debet: licet veritate inspe
cta edificas habuerit potētiā edificandi. h. d. et nō ob. In
ter. et ius faciendi: scz veritate inspecta. sed non iuris pñ
sione cū edificauerit spēta nunciatioe legitimā. In glo.
interdictum in fi. et secū dñs predicta duo capita tñ sunt et ita
tenet gl. in prin. huius. l. sed tu dic qd imo sunt tria vt dicit
gl. in. l. de pupillo. §. meminisse. §. eo. quā opi. approbavit
gl. in. l. de pñsens. §. vñ et pñsens nūciatiōis. vt in. l. i.
In prin. §. eo. et istud pñsens appellat edictū cum non loqua
tur per verba necessitatis: sed permissiua sub dimittitur in
est prohibitorium: et illud prohibitorium sub dimittitur in
duo membra. per vñ subuenit nūcianti vt contra nūcia
tionem nil noui fiat vt hoc. §. p aliud subuenit nūciator:
vt post satisfationē pñsensam vel habitam pro pñsens de
opere demoliendo non pōt prohiberi quā procedatur in
opere. et si prohibeatur habet interdictū ne ipsi edificatiuis
fiat. de hoc in. §. deinde. §. eo. et seq. istud tñ interdictū ne
sibi vis fiat non datur edificanti in loco publico: siue satis
dedit sine promissis nisi pñsens pber se edificare iure. §.
permittere principe velle statu secū dñs nūciatiōis. et de his duo
bus loquit hic. et quantū ad duo capita ista vñ interdictū
bus loquitur hic. et quantū ad duo capita ista vñ interdictū
est et numero interdictorū. dy. in arborē posuit. sed permis
sio debuit ponere in numero edictorū et non posuit etiā
in numero interdictorū. et In glo. ex pñsens. ibi. tacite
diligenter nō. nam dicit ex pñsens. ibi. d. tacite inest. qd
ergo ex mte est necessario inclusa in verbis dicit ex verbis
vt sic cōpetat directa et nō vt lis subsidiaria: vt hic et l. nois
§. verbū. de ver. sig. et l. si qd loca. hic alle. vbi aut hec mens
necessario nō colligit. sed coniecturatiue. qd est vbi vba. l.

extendunt ad aliū casum non cōprehensum in verbis illud
non venit ex verbis: et tunc orit vtilis. concludit aut qd vbi
cōtest de rōne. et eius mente adeo deseruit ei qd licitum est
vba. l. offendere qñ mens ratio. Lab ipsa. l. non differt. vt
l. credendū qd pe. tu. circa prin. de ex. tu. l. scire oportet. §.
aliud. effectus em verbū semp trahit ad limitationē rō
nis nō autē cōtra. l. cū pater. §. dulcissimi. de le. n. de le. i. h.
l. nomē filiarū. §. si. Et est vtilis hec gl. ad articū subitū
tionis recipere: qd cū ex pñsens significatio ipsius ois sub
stituti cōtinent qd cōprehēdi possunt sub ea ois intelligunt
ex ea: qd oēs veniūt ex mente cōprehēsa sub verbis de quo
in. l. pñsens. C. de impub. et al. sub. i. et de vul. et pu. l. in pu
pillari. eodem modo appellas ab interlocutoria si allegat
vnam cām grauamini secū dñm mentem necessario copre
hensam in verbis dicitur sigillatim ea ex pñsens: vt sic ap
pellatio procedat. vt in de. appellanti. de ap. et istud ap
plicare potes ad multa que tibi occurrūt. et tanto sono bo
no le lege quanto lo homole fa reduere in patichā. Ang.

Siue autem. Etiam si locus est vacuus
terdictū demolitorū locū hz
siue iure nō edificatum sit. et intelligo iure sola veritate in
specta. h. d. hoc intellige si tamen faciem operis habeat. vt
l. stipulatio. §. opus. j. eo. Angelus.

Si quis paratus. Parato satisfare re
mittitur nūciatio. h.
d. istud ergo operat fideiussorē offerre qd realiter satisfare
sic. §. e. l. de pupillo. §. is cuius et ibi dicit. tenet ergo fideiuss
sorē secum ducere: vt ibi dicit. et j. de sol. l. qui. et p. idē respo
sum. et j. de fideiuss. l. si dñbitur. sic et qui offert pecuniā. vt. l.
accepta. C. de vsu. et de sol. l. ob signatiōes. fallit vbi quāti
tas nō est liquida. vt. l. si residuū. C. de distr. pig. nam tunc
sufficit dicere offero me paratū soluerē: ecce fideiussorē p
omni resduo. vt. l. statu liberi rōnem. et l. seruus si heredi. j.
de sta. l. in fi. eo dē modo sufficit se paratū offerre qñ ei pol
liceat aliqd offerre qñ ei primo aliquid dñs impleri. vt. §. de
rescin. ven. l. si. Dico etiā qd tenet satisfare implet qd dñs
si satisfat alteri scz pcurator recipit p illo. vñ nō est ne
cesse quod vadat ad domū illius. sufficit em qd ille p actio
nē mādātū pōt facere sibi actionē cedi. ter. est nō. l. i. §. p.
j. quoz le. In ter. nōlit: qd renuat vel taceat. vt. j. §. hoc in
terdictū. In glo. satisfare ibi idē putat pla. et bñq; nun
cians nō vult ire ad iudicē qd vñ habet nūciatio p remis
sa sicut si uere satisfadisset et incontinenti edificare pōt. Si
autē nūcians rideret nūciato vadamus ad iudicē qd ius
cōtentus: tunc denūciatus ab opere dñs abstinere p tres
mēses. vt. l. i. C. e. als est. l. si. C. de edi. pñ. similiter cōtra nū
ciatus si offert satisfationē et nūcians dicit ego volo: dñ
cit vadamus ad iudicē: hodie cōtest: hodie agat et volo
nūc docere de iure meo: dñs super se dē denūciatus p tres
mēses. vt. d. l. i. fallit si magnū periculū sit in mora inqūatū
nō edificat: et nūciās modicū interesse pēdit et accipere
in ignū et parū vt dicit in. l. de pup. §. si qd riuos. §. e. Ang.

Hoc interdictum. Demolitorium est
perpetuum et datur heredi nūciantis et ceteris successori
bus vñ uerbalibus et singularibus. in heredem vero nō da
tur nisi quatenus ad eum peruenit vel dolo vel malo eius:
factum est quomodo perueniat. h. d. et hunc. §. declarare
j. §. si qui est contra. In ter. ratur nota posse haberi ra
tum et delictum commissum nomine suo videbatur contra
cum tempore rati habitationis delictum committi nō pos
set. sed sol. vt dicit in. l. bonorum. j. rem ra. habet. In glo.
sa perpetuo. nota bonum intellectum quia appellat per
petuum quod. xxx. annos durat. et tamen tempore. forūm
pñsens. et an. non erat cognita. de hoc verbo perpetuum
habes in. l. i. §. pro socio. Angelus.

Deinde. Hic ponitur vñ membrū secū dñs ca
pitis interdicti phibitorū qd quod pro
uidetur nūciato qui satisfadit vel satisfationē obtulit vt
sibi edificanti vis de cetero nō fiat. sed. §. l. i. §. i. continetur
aliud membrū per qd prouidetur denūcianti vt post de
nūciationē nihil noui fiat. In ter. cautū fiat per satis
factionem et nota qd non reperi de repromissione quicq;
istud est necessariū scire per id qd dicitur in. §. hoc autem.

Hoc interdictum. Hic ponitur vñ membrū secū dñs ca
pitis interdicti phibitorū qd quod pro
uidetur nūciato qui satisfadit vel satisfationē obtulit vt
sibi edificanti vis de cetero nō fiat. sed. §. l. i. §. i. continetur
aliud membrū per qd prouidetur denūcianti vt post de
nūciationē nihil noui fiat. In ter. cautū fiat per satis
factionem et nota qd non reperi de repromissione quicq;
istud est necessariū scire per id qd dicitur in. §. hoc autem.

et actor aut ad
de qd istud edi
ctum de quo in
istotext. et duo
capita vide bar.
in. l. in prin. §. e.
vbi etiam idem
Bar. in. fi. oppo.
de isto text. et de
§. primo.

et Nam dicit ex
pñsens. ad de pe.
de ang. cōf. d. x. x.
vi. incip. vñ dñi
genter gratia. et
per Ange. cōf. si.
xvii. inci. comes
brancifus. in fin.
pe. col.
et Posse haberi
ratur. ad de doc.
in regula ratiha
bitio. de reg. iur.
lib. vj.

tionem spreta siue iure factum sit siue non inspecta veritate
vt. s. eo. §. aut pteor. sic et post satisfationem prestita vel habi
tam pro prestita non debet quis prohiberi ne edificet etia
si edificet iniuste inspecta veritate. ¶ In text. cu sit secu
rus nota bene quod quilibet dicitur de iure suo securus qñ
pro eius executione h3 fideiussozem idoneum. Et hoc est
utile ad eum qui promittit aliquem facere cautum et securu.
de quo. §. de pteor. stip. l. i. §. communes. vbi terti.

Ad hoc autem. Ite. §. reputat difficilis in glo.
prout loquitur de edificatio in pu
blico: et hoc dicit. Interdictum ne vis edificanti fiat. copetit
ei qui satisfecit vel satisfationem obtulit. non aut copete
rit ei qui edificabat in publico siue reponit siue satisfe
derit de opere demolendo nisi prius docuerit se edificare
posse pmittere pncipe vel senatu. nec etia copetit ei q satisf
ecit si satisfactum no perseverat. h. d. scdm veram lec. v. q.
ad. §. si aliqui. ¶ In glo. ibi albo r nigro variant. eade forma
loquendi vsa est gl. in l. heres furiosus. §. si de pe. here. tamē
hic directo litere contra dicit. ¶ Ibi alij legunt. ita lec. simi
liter non est vera. q. secundū ea vbi satisfactum et incontinenti
edificare pot impune et edificati copetit interdictū ne vis
fiat ei vt dicit in summario. r. §. dicit. ¶ Ibi terti. hec est ve
ra lec. scdm quā posui tibi casum et declarauit hic in l. ait pre
tor. §. §. eo. §. q. edificanti in publico post satisfatione vel
reponitione factam ab eo nunq̄ competit sibi hoc inter
dictum ne sibi edificanti vis fiat quātuncūq̄ veretur: sed
postq̄ satisfecit vel reponit si non veretur de nouo iure
edificat vt sic no possit cogi demoliri opus quasi denuncia
tioe spreta in ea. gl. ibi pncipe vel senatu. vt. j. ne quid in
loco pub. l. §. §. merito. r. §. si quis a pncipe. ibi quāti. Nec
hec quarta placet qv vt dicit etiam si miles satisfecit interdi
ctum non competit. vnde tene lec. Jo. And. Ange. de peru.

Si aliquando. d. concor. de peri. r. cō rei
ven. l. illud. r. hic videtur casus quod quis purget mox ad
actionem querendam r exceptionem fundandam simul et
semel. l. §. §. fina. j. quorum leg. r. adde hoc ad repetitionem
meam. l. si insulam. de verb. obli. Angelus.

Ad hoc interdictum. Interdictū nevis
fiat edificati post
annum numerandū a tpe illate violente no competit: q. pe
nale infra anni copetit nunciandi r heredibus eius. h. d. se
cūdm verum intellectum et nil ob. interdictum aut demo
litioni qd competit contra nunciati eo qd edificauit nun
ciatione facta est perpetuum si intentat ad patiētiā tñ
q. hoc respectu non est penale. vt. j. e. l. pe. sed si intentat vt
denunciatus diruat sumptu suo annale est: q. respectu sum
ptuuz pena est. sic intelligas. §. hoc interdictū perpetuo. §.
eo. qui videtur contra. ipsa aut potentia nunciandi nouum
opus omni tpe durat r nullo tpe tollitur: q. in sola facultate
cōstitit. sic intelligitur. l. i. c. eo. etia si quis velit nunciare
p pteorem. nec ob. quod officiū iudicis prescribat. p. an.
vt. l. querela. in glo. c. de fal. r. l. licet. c. de prescri. r. an. q.
illud verum qñ proponitur pro iure iam quesito r inesse p
ducto. sed vbi proponitur ex causa timoris. tunc semp cum
timetur nascitur. r. ideo nunq̄ prescribitur. Angelus.

Stipulatio. Satisfactio de opere
est vicino nunciandi pro iure qd credidit sibi com
petere. h. d. Et huius satisfationis formam glo.
ponit hic extensius. Spe. in tit. de satis. §. est quoq. ver. cete
rum. r. vide quāda. q. ibi formata in se. ver. ¶ Et si denūcia
tur nouum opus clerico d3 canere corā iudice clerico: nō co
ram laico. Et idē dicas in quolibet denūciatio p nouo ope
vt corā suo iudice canere teneatur: nō corā iudice nūciatis:
vt no. spe. in tit. eo. §. si. ver. quid si clericus. r. vide etiam pro
forma libelli r cautionis predictae in §. vilo. ver. si gigitur.

Si quis autem. Denunciatus volēs edi
ficare impune in loco pri
uato satisfacere d3 aut satisfatione offerre: alias cogit demo
liri p demolitioū interdictum siue iuste siue iniuste verita
te inspecta edificauerit. h. d. ¶ In text. offerre debet. debet
ergo denūciatus docere fideiussozem ad manū. sic. s. e. l. de pu
pillo. §. is qui. r. l. pteor. §. si quis paratus. r. est ratio q. per ea
vult consequi remissionem nunciatiois. sed si ex satisfactioe
prestita alius vult consequi commodum remissionis tunc sa
tisfactio non debet offerri sed petita non debet negari. vt. l.
§. §. i. j. quorum leg. r. glo. non soluit. Angelus.

Ad habet. Stipulatio de opere demolendo cōmittit
vt ex ea agi possit cū iudicatu fuerit inu

ste edificatum esse: aut res non defendit dolo malo. h. d. Et
per hunc. §. in lincert. c. de interdi. dicit Bar. esse necesse
pronunciari discussionem bonorum esse legitime factā vt
possit in contra pignorum possessores. Jac. but. in aut. hic
si debitor. c. de pig. r. in l. lincertus. c. ad treb. dicit cōtra.
Idem tenuit Ja. de are. in suo tractatu de ex. cu. opi. Bart.
tutor: est. dicit in l. de ver. obli. vbi allegant gl. singularem
in l. nisi actum. §. de pac. ¶ In glo. conditionem. ibi in si. illa
non ob. q. ibi subintellecta conditio esset pterer propositū
contrahentium ideo non subintelligitur: sed hic vere sunt
secundū propositum: r. sic non ob. ¶ In glo. ibi vel accipe. p.
r. nam r. ad demolitionem operis potest precise cōpelli cū
hec obligatio ex l. descendat. l. stip. non vi. §. si. §. de ver. ob.
dicam statim in §. finautem. ¶ In glo. mag. ibi vel rei ven.
q. de rei ven. dicit nō est verum ex quo nunciatus non possi
debat rem suam: si denūciatus cui licuit iure edificare quo
usq. in possessione fuit. ibi per quas non consequit imo cō
sequitur r. sumptus r. interesse. vt. l. loci corpus. §. competit.
si fer. ven. ¶ Ibi r. sic sunt duo. imo non est nisi vnum cōfē
sionel negatorie contra ipsum edificatum r. eius heredes.
Sed si stipulator velit agere contra fideiussozem. verū dicit
glo. quia debet obtineri victoria in confessoria vel negato
ria r. deinde agi contra fideiussozem ex stip. secundum Jac.
de are. §. r. Bar.

Opus. Interdictum demolitioū vt competat est
necesse vt opus factū faciem aliquā operis
habeat. h. d. r. nil obstat. vidistis in l. de pupillo. §. nūciatio
ne. s. eo. dicit vt ibi. ¶ In text. quasi alle. ad questio. statuti
punitis facientem opus in alieno vt non dicatur per edi
ficiū opus fecisse nisi instar quoddā operis habeat. Ange
lus de Perufo.

Siue autem. Dic. §. ponitur ad quid cōmit
tat stipulatio hec demolitio
si apparuerit iniuste edificatum. ¶ In glo. ibi. r. ita cōcor.
omnes doc. Sono. §. contra. nam per hanc compulsionē
induceretur quēda species seruitutis que pacto induci nō
potest. de condi. r. demon. l. titio. el. j. c. de ac. r. obli. l. ob. es.
j. de lib. ho. exhi. l. i. sufficit ergo interesse prestari. j. de ver.
obli. l. in stipulationibus. §. operarum. r. l. stipulationes nō
di. ver. cessus. r. de re iud. l. si quis ab alio. §. si. non obstat hic
§. q. obligatio erat legalis vt meo dicit in §. cum aut. Et
hoc intellige verum etiam si esset scriptor ex cessus ita q.
non electa esset eius industria: licet hoc casū quidam cōtra
r. male per eandē rationē seruitutis. Secus vbi feruitus nō
resultat: puta q. factum est vnum quod pōt expediri mo
mento: nec habet cām successinam. nec etiam obstat arg. de
publica vtilitate: q. ista est secundario non principaliter. p.
rationem aut glo. dico quod doctor qui promittit legere bo
nomie ad lec. potest cogi precise: q. ipsum legere directo est
ordinatum ad fauorem publicum: ergo r.

Fidelitatis iuramentum prestandum est pluribus he
redibus domini: per plures heredes vnius vasalli si qui
sint.

Questum. Restitutio operis est indiuidua r
ideo si plures edificat omnes ca
uere debent: r. si plures nunciant oibus est cauendum nisi
conueniant inter se vt caueatur vni. hoc dicit. ¶ In text. pro
parte fieri. hoc verbum pro parte tollit cōtrarium. l. si is cu
ius. §. si ex duobus. j. vt in possessio. lega. ¶ Ibi erat cauē
dum. r. ex hac cautione competet aliis quorum nomine re
cepta est vtilis sine cessione cū sit pretoria. vt. l. in omnibus.
j. de pteor. stipula. ¶ Et allegatur iste. §. quod pluribus
heredibus domini prestandum est sacramentum fidelita
tis: nisi inter se conueniant quod vni prestetur. r. similiter
plures heredes vnius vasalli tenentur prestare id sacrāmē
tum. Angelus.

Idem dicit. In stipulatione demolitoria si
apparuerit iniuste edificatum
esse vel res non defendatur pluribus tñ facta bonum est
adifici quantum vni cuiusq. interfuerit: qñ nec alicui in
plus committitur: sed r. si simpliciter fuerit cautum quan
ti ea res erit sufficit. h. d. ¶ In text. eius qui stipulatur. sub
audi r. non aliorum. nam hic vnus solus erit stipulator pro
se r. pro alijs confortibus suis qui denūciauerant qui con
uenerunt adiuuare vt hic solus stipuletur: r. procedit lit
ra plane. ¶ Ibi ea refert. Nec ob. de lega. j. l. serui electione.
§. si. vt ibi no. verum huius interesse difficilis erit probatio:
r. sic ad summam modicam reducitur. j. de pteor. stipu. l. in
stipulationibus.

Qui opus

Ad opus. Si opere facto denūcia
tione spreta edificans de
cessit tene r. ei? heres ad patientiā nō ad sum
ptum demolitionis. q. pena est. hoc dicit. pre
stare ergo solā patienti vt destruat opus non est pena.
sed sola pena versatur in prestatioe sumptu. r. si heres spre
ta nunciatioe edificasset sciens nunciati tene ad penam
si nunciatio in rem facta fuit r. denūciatus satisfationem
prestitit heredi facta mentione. s. eo. l. non solū. §. si. als. nō.
solum ad patientiam tenetur. Et q. interdicto qd vi aut
clam heredum nēcio non habet illo interdicto conueniri
non posset heres quātuncūq. sciens edificasset opus. vi
hoc casu non concurrat hoc interdictū cum illo. vt. j. qd vi
aut clam. l. aut qui aliter. §. hec verba. r. l. competit. §. si. r. fa
cit. j. l. pteor. Angelus.

Ad idem. Solum in quo promittit non edificare sub pe
na non puniunt sibi emptor edificat.

Ad cui. A nunciatio noni operis rem cō
uenit non denūciati personam
ideo possidens q. non fecit ad solam patientiā
tenetur siue sit vniuersalis vel singularis succē
sor. nūciatus aut tenetur ad demolitionem r. ad sumptum.
hoc dicit. Et in singulari successore tene q. dicit in summa
rio siue sciens siue ignorans edificauerit in herede vniuers
ali. tene q. dicit in l. precedenti. ¶ Et allegatur hec. l. ad. q.
de eo qui promittit non edificare in solo sub pena si postea
vendat solum r. emptor edificat: an contra emptorem agi
possit r. d. q. non: q. illa obligatio fuit mere personalis que
singulari successorem non asstringit. vt. l. si. de cōtrahē.
emp. hec autem obligatio est in rem r. asstringit successores
singularem ad patientiam solum. r. sic non ob. sed venditor
ex ea conueniri potest. de quo hic per Dy. Ja. de are. Bar.
r. Ange.

De damno infecto. Rubrica.

Ad cautio de damno infecto quomodo sit prestanda. et
quomodo formetur libellus in ea.

Delegatus a pretore viuo non delegat: sic etia delegatus
a pretore mortuo.

Delegari non possunt que sunt mixti imperij. fallit vt. j.

Ad res. Causa cautio dāni infe
cti pteor. celeritate ex
pediri pōt p magistratu municipalē
licet de mero imperio sit. hoc dicit. nō tra
go expediri iure magistratus vt quidā dī
xerunt: quia sola iure magistratus dī
tant que exerceant iure actionis vt. §. de officio eius cui
man. est in l. i. hic aut expediri officio nobili priuata vili
tatem principaliter cōcernēte. vnde de mixto imperio est
tū expediri p magistratu municipalē propter periculū qd
versatur in mora. ¶ In text. damni infecti huius cautiois
formā vide in spe. de satisfactio. §. est quoq. veritate est. Et
qualiter formatur libellus in ea. vide per eundē tit. de pig.
§. sequitur. ver. cetera. r. Nostrē in ista materia in suis libel
lis. ¶ In text. delegandū putant id est delegant pretor
mortuus. simile verū habes. c. de epis. r. de l. offici. r. pro
hoc facit litera que dicit delegant non delegabit. Et scdm
hoc habes casum hic qd licet l. mortua solum iurisdic
tionem ordinariā tribuat: vt plene no. in l. q. de iurisd. oim
iudi. in glo. mag. illud tñ fallit in l. pretoria. nam hic magi
stratus municipalibus pretorum edictum huius cause
cognitionē delegat vt hic. r. ideo ipsi subdelegare nō pos
sunt: q. sicut delegatus a pretore viuo nō delegat ita nec
delegatus a pretore mortuo. tene menti. ¶ In glo. delegandū
ibi sol. speciale. hec vera r. hinc inheret. Et cōcludē q. ea
q. de mixto imperio sunt nō delegant: ista est regula nega
tiua. fallit in casu huius. l. pteor. periculū qd versatur in mo
ra. c. de sol. fallit in cā restitutionis in integritate fauore mix
tum. vnde nō erit idem in restitutione materialis vt. l. si. c. vbi r.
apud quē. ¶ Tertio fallit cū petitur missio in bonum pcf.
r. solū iste articulus delegatur. an bono r. possessio danda
sit: qñ articulus hic est de minimo mixto imperio. vt. l. co
gnitio. §. vt bono r. de officio eius cui man. est in l. i. c. vbi r.
de mixto imperio dicuntur q. expediri officio iudicis
nobili principaliter priuata vilitate cōcernēte. ¶ In glo. res
seruat in si. ibi iurisdictionē trāsferre ibi trāsferre edicatur.
vñ ordinariū delegado iurisdictionē cōicat cū delegato nō
aut a se abdicat: q. ordinarius a se ipso iurisdictionē abdi
care nō pot. nisi in iurib. superioris. vt. §. de of. pro. allegatus

¶ In delegato aut subdelegante tene q. Bar. hic. §. adde
q. ipse indistincte decidit q. si delegatus subdelegat nihil
sibi iurisd. remanet. qd est falsum in delegato principis pñ
cipaliter subdelegat. qd patet: q. appellatur ad eū non ad
principem. l. i. in si. c. qui pro sua iurisdictione: prout est ibi
litera ad eos dicit in l. i. §. quis r. a quo. Angelus.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Ad cautio de non offendendo est pstanda arbitrio boni viri.

Superficiarium. Supplicari? petit de
dano iscto fibi can
rised nō emptor bone fidei: si eā desideret a dño hō. ¶ Et
hoc intellige si de dño constatalias si de dño dubitatur: qz
hec causa claritate desiderat cautēdū est emptori bone fidei
sub exceptione illa nisi cōstiterit cautēdū dñm. v. j. eod. l. qui
vim. z. s. eod. l. pretor. s. si contra. z. nil obstat. ¶ In tex. mar
celait. z. ideo quia causa publiciane debiliior est causē domi
nialē vbi esset potētiō aliud crederem. tene menti.

Si quis opus Hoc auxilium l3 extraordi-
 tollit neq; p aliud ordinariū cōpetens ad diuersa, hoc dicit.
 ¶ In ter. nā q̄ egerit, hūc ter. fortiter repugnat. s. si ser.
 vē. l. loci corpus. s. in cōfessioia. in ea enim venit reſtituto ad
 nōr. i. interesse p̄ ibi tero i emendatio dāni venit i illud
 auxilii ordi. Rñde q̄o venit in ea reſtituto interesse causati
 ex p̄hibitione vñse ſeruituti. Et cū hoc interesse intrinſe-
 cum nō habet cōſideratio interesse extrinſeci cauſati a vicio
 ſoli vel onis. merito cautio dāni infecti eſt neceſſaria. Ang.

Siquis quia. Ille contra quē est facta imissio ex hoc edicto nō petit sibi cauere ab imissione. h. d. Et allega. per Jac. de are. qd si ageretur contra te rei vindicatione ad mobilem ⁊ peti a te cauere indicio suffi ⁊ noluisti cauere. ⁊ eandem rē ad me reuersam petis similiter teneor tibi non cauere. Angelus.

2 Testis interrogatus de tempore vel loco contractus si dixit semel se non recordari: postea iterum interrogatus dixit se recordari non incurrit falsum.

Si quis stipulatus. † Inrumentus
in vna instantia nō pdest in alia. h. v. c. † Alleg. quid sit
stipulatio semel interrogatus de tpe vel loco cōtractus dixit se nō
recozdati. Iterum interrogatus alio tempore dixit fuisse ta
li tpe & loco: non incurrit falsum. potuit enim tpe secundi di
cti habere memoriā eius qđ non habebat tpe primi dicti vt
in hominibus contingit plurimum. ¶ In tē. q. possit fies
ri stipulatio qđ instantia in qua primo fuit inrumentum est finita
aliter nō esset bona ratio ista cū ea attenda omni die & hora pos
set tale inrumentū erigi. ¶ In glo. magna ibi corrigitur. hoc
nō est verū: qđ hec instantia cause est alia a prima. vnde nimirū
si inrat. vt. s. dixi. ¶ In glo. vel modo ibi & hodie sit malus.
dic licet aūt hic sit possibile tū non presumitur iūo qualitas
mentis presumi in forma. vt. not. plene per Dy. in. c. semel
malus. de reg. iur. lib. v. c. ideo qui voluntatem hominis mu
taram dicim mutatione probare debet. tē. est in l. fidei cōmissa
s. si rem. ff. de leg. ii. dic. vt ibi.

I Juramenta sunt quatuor calūnie probationis: et vniuersale: veritatis: et affectionis: et quomodo et per quem sint prestanda: dicitur hic.

Si alieno. Etiam petens cautione nomine alieno de calū. debet iurare si z dominus ad iurandū cōpelli potuisset. hoc dicit. ¶ In text. iurare de beo z ad iurandū sufficit q̄ habeam generale mandatū: quū iure ciuili cautū nō reperit q̄ requirit speciale ficut iuramentum calum. vniuersale ordinatum ad solennizandū iudiciū non potest prestari nisi per habentem speciale mandatū vt in. c. h. de iura. calum. lib. vi. ¶ Et concludit quatuor iuramenta. Primo iuramentū calū. probationis. z istud prestat procurator: habens generale mādātum: vt hic. z debet iurare in forma hic tradita. scz cum cuius nomine cautionem petit calumnie causa nō postulare: ad conscientiam ergo bñ sacramenti refert. Aliud est iuramentū calumnie vniuersale ordinatū ad solennizandū iudiciū: in illo requiritur speciale mandatū: eius forma habetur in. d. c. z in aut. principales. C. de iura. calum. Aliud est iuramentū veritatis litis discussum: istud an prestat procurator. dic. vt. l. ius iurandum quod ex contentione s. fin. cum. l. sequenti. s. de iure iurandi Aliud est iuramentū affectionis quod appellatur in litem z illud an prestat procurator et de cuius affectione dic. vt. videamus de in litem iurando. et de omnibus istis gloss. h. p. tangit. Anglus.

Huic. In hac stipulatione debet inseri dies: et hoc
a **E** Nota hic infinitatem uitae: de quo dic per Lynum. C
de sentent. que pro eo quod interest. lege vnica. Dyna et Bar
tolumbic.

Fideiunior promittens de presentado quem toties ques fuerit requisitus liberatur bis presentando: vt euitetur infinitas.

S finita. Elapsa die vsq; ad quas can-
tionenda est si expedit: si dies p iuris errore in-
omissa est ea finita in qua aliqui solet cauere libe-
ratio petenda est. h. d. nulli obstat cotrariu. ¶ In ter. item
dicto glo. i. quorles fuerit opus: b. quiaque p multiplice reuo-
catio. nunq; reuocat gramam sed semp est vnu z idē: z ideo
toties quorles opus est et interponi oportet: nec sufficit bi-
na vel trina pstatio: sed vbi gramam ēē qualiter pstatio-
renouat tunc bis tantu est fida pstatio. l. i. dē cō. §. si quis
z. de leg. iij. ¶ Qui ergo pmissit captiuū representare suo ma-
gistro toties quorles fuerit requisitus ab eo vt pvideat de
facto: facta presentatione bis: liber est vt cuitet infinitas. l. q.
bona. §. si. s. eo. q. in omniū presentatione renouat gramam
propter sumptus. ¶ In glo. magna ibi quare peteret. i. ubi
di frustra peteret. obstat enim ibi exceptio illa frustra petis-
zc. ideo exceptio tua nō interest z. c. hac formam pluries
practicant cū petis reuocatio tenet. dicit qd. nō est reuocan-
da: qz si data nō esset de nouo deberet cōcedi. z. ad cautelam
eius petat renouatio eius: z confirmatio p. me. ¶ Bi sol. vt
ibi qz ibi fuit errati in facto: hic in iure: ideo illa est nullas: p-
aliqua z in ppemū obligatoria vt verba sonant: licet aliter p
die vsq; ad quā solet cauere possit peti liberatio ab eadem z
est petenda coram pretore. quod est nō. ¶ Bi sed dic. vel die
clarius quod stipulationi pretoris partes nil apponere pos-
sunt contra mentes pretoris vt in contrario: ergo remanet stipula-
tio pretoris secundum Iacobum de ravenna.

Cautio de dāno infecto an ⁊ qñ: ⁊ a quo sit prestanda.

Deinde. De ope qđ sit in flumine pu. aut eius ri
pa in .x. an. satisfdari opz: de eo qđ sit in
alios locis publicis ad vtilitatē priuatā satisfdari opz vsq; in
diē quē p̄tor arbitratib. Sed si edificabit ad vtilitatē publi-
cā iure p̄mittere nulla cautio p̄standa est. Et si aūt edificat in
priuato solo ex quo dānū timef satisfdari opz de vitio operis
atq; soli z p̄tor dē statuit. h. d. vsq; ad .s. ex hoc edic. z cessat
omne cōtrariū. ¶ Et tēde igit bñ q; oēs isti .s. loquunt qñ
petitur cautio ppter timorē dāni ex edificio cōstruēdo. vnde
dignifit an edificet in pu. an in priuato: qñ in priuato sem-
p satisfdare oportet de vitio operis z soli. Sed si in pub. licet
ad vtilitatē priuatam iuste vel iniuste semp satisfdari oportet
de vitio operis tñ non de vitio soli. Et si edificet in flumine
pu. aut ripa satisfdari oportet infra .x. an. Si in alio loco tunc
in diē quā p̄tor arbitratib. Et si edificabitur ad vtilitatem
pu. puta q; reficatur pons aut via: si iniuste edificatur potest
prohiberi ne edificet. vt. j. ne quid in lo. p. u. z ne quid in flu-
mi. publi. si de hoc ille non curat satisfdari oportet de dānū.
infe. vt. s. Si autem edificetur iure puta permittere principi-
pe vel senatu aut p̄sede nulla cautio danda effed leg. dānū
da est per p̄sēdē aut p̄torē operi vt taliter fiat ne i vicinis
nocere possēt. Interdum autē non ex opere futuro dānū
timef sed nūciat nouum opus vt non fiat: z tunc denūciat
tuz dō satisfdare si edificat in priuato de demolitō si appa-
ruerit in futurum eam edificasse. Sed si denūciatuz edificat
in publico: z ille qui denūciat denūciat solū cā iuris publi-
ci cōseruandū caueri ei non satisfdari oportet. sed si denū-
ciat causa dāni depellēdi satisfdandum est si sic intelligitur. l.
non solum. s. si cum possem tūre. s. titu. j. ¶ In ex. publice
reficiatur. z ad vtilitatē publicam tantumz p̄mittere prin-
cipe senatu vel p̄sede. Nam z solus p̄sēs autoritatē hanc
potest concedere ad vtilitatem publicam. non autem priua-
tam. j. ne quid in loco pub. l. .s. si quis a principi. z de flumi-
lo. qđ minus. que sunt contra.

¶ Privilegium concessum castro an extendatur ad vil-
las eidem castro unitas.

Et hoc edicto. ^{hic incipit exponere verba edicti cui non cauebitur.} Et tractat de primo et secundo decreto. ^{et incipit exponere illa verba eius reitan intelligant de toto vel de pte. et h. d. l. d. tra non cauebitur p vito pntis substantialis sit immisso in totas edes: p vito pntis artificialis vel camere vel coque pntis immisso in illa parte tantu nisi vna cōtignatione cōtineat ita qd impossibilis sit diuisio. h. d. ¶ Et allegatur iste text. ad questionē de focio delinquente habente turrim commē. quādo scarcari necesse est piopter formam statuti de qua Bar. j. t. i. l. thetius. §. de eo opere. per glo. in l. i. §. interdu de alie. indi. i. infra de iudi. tit. l. sed interdum. ¶ Item allegatur per Bui. de su. et Jaco. de rauenna si aliquod priuilegium est concessum castro an extendatur ad villas eidem castro vni. tas. de quo pte per Bar. et istud sufficit.}

Gitari

- 1 **C**itatio preemtorie qualiter quis intelligatur: ⁊ qd re
quiratur vt ad preemptionem veniatur.
- 2 **D**ecretum primum ad hoc vt interponi possit contra cōtra
macem oportet prius constare de contumacia.
- 3 **I**nstrumentorum ⁊ actuum productio ⁊ nuncq̄ relatio nō
potest fieri coram notario tantum.
- 4 **D**ecretum quando petitur cōtra maiore xvj. annis. vel con
tra vniuersitatem vel famosum vel papillum aut aduultum:
que requirantur.
- 5 **V**enisse non dicitur qui non fletit.
- 6 **D**ecretum primum ⁊ secundum semper interponi potest ob
contumaciam citati.
- 7 **D**ecretum secundum nō interponitur vbiq̄q̄ per primū
satisficit ad plenum petenti.

[illegible]

in illa prima sit contumacia contra eum possit et contra con-
 tumacem procedi ad illos actus qui fiunt post vnicam cita-
 tionem. ¶ Et subdit Bar. inter cetera qd in interponitur
 primi decreti velut contra contumacem debet iudici constare
 de contumacia per acta et bene. unde si post decreti nuncios
 refertur citasse decretum et esset ipso iure nullum. lege hoc au-
 tem. §. defendi. ex quibus causis in possessionem eatur. Sed
 dum dicit hanc rationem fieri posse soli notario absente in
 dice ea ratione quia soli notario possunt instrumenta pro-
 duci et acta. dicit male. ¶ nam productio instrumentorum et
 actuum et relatio iurium sunt de actis probatoris: sicut ergo
 probationes per testes vel per confessionem. non possunt fieri
 absente partem eoq coram notario tantum. vt. l. testium. C. de
 testi. iuncta. l. interrogatam. C. de libe. cau. iuncta glossa. Ita
 nec hec que sunt ad probationem tendunt. pro hoc dicit. in
 l. propterandum. §. si autem. C. de iudi. in verbo in medio pro-
 feruntur terribiles scripture. unde in earum productione cu
 requiritur constabile cognitio necessario requiritur presentia iudi-
 cantis. no ob. l. eos. §. super de appella. Fateor enim de pla-
 no qd instrumenta que produci vult debet et relinquere in foris
 notarij: sed no qd possint coram solo notario produci. ¶ Ibi
 aliter hodie aliter olim. hoc est verum cum aliquid petitur
 in genere: dicit vbi in specie nil est hodie immutatum. vt aut.
 ei qui. C. de bon. auto. in. pos. ¶ Ibi vt ille affectus tedio ve-
 niat reponitur. sit etiam ad alios effectus de quibus hic per
 Bar. ¶ Ibi domi sue debet denunciari vel in vico vbi sita
 est domus habitacionis sue. et si vagabundus esset qualiter
 esset citandus. vidistis in. l. iij. §. abesse. s. e. Sed qd dicit sus-
 scit citari domi legitime vbi solum decreti iterum potest etiam
 contra no latitanti vt est in causa da. iuse. et nogali. cum pe-
 titur executio sententie iam lateat patet de sententia. et cum
 petitur executio sententie iam lateat patet de sententia in. la-
 diuo pio. §. i. de re iudi. in. propterandum. §. si autem reus.
 C. de iudi. aliter citatio ad domum no esset sufficiens nisi eo
 casu quo presumitur latitatio ex quo solum decreti no inter-
 ponitur nisi contra latitantem. h. l. eum. in. prin. §. adeo. et
 §. quid sit latitare. qui. ex cau. in. pos. ea. que latitatio ex male-
 tis presumitur vt dicit in. d. §. abesse. cu ergo neq vere neq
 presumptum potest de latitatione constare: remedium est qd
 actor petat curatores parti bdis absentis. lab hostibus. ex q.
 cau. ma. et cum illo lis contestabitur: ad diffinitum per-
 uenietur. et si grane sit esse alienum ad venditionem veniet
 l. erit. l. i. et de curbo. da. ¶ hoc cu petit decreti contra ma-
 iorem. xxv. an. metis copore et animarum corp. ¶ Si autem vnuer-
 sitate vel furiosum vel pupillum vel adult. dic vt hic per
 Bar. ¶ Ibi restitutio danti et exp. de exp. est clari. de danti. l. mi-
 tari no coprehendat danti extrinseca h. soli ea q actor passus
 est rone contumacie circa ea que in iudicio vertunt et illa tunc
 restituitur cu mala consciencia ab actu no ergo sic? cotumaz resti-
 tuet. tex. est. C. de iudi. l. sancim. et ibi per Ly. confictio dicto
 De. et de re. ¶ Ibi recipiat possessionem certis h. resti-
 tuet exp. et danti no potest ea possessionem recipere nisi cau-
 neat primo de danno infecto. Regula est que nup. fallit qd ni-
 si satisfacta cause propter quam immixta facta est non qd im-
 missus de possessione recedere. tex. est in. l. pecunie. §. si vt
 in pos. lega. et non est alibi ita clare. unde si aliquis est immis-
 sus quia aduersarius no coparebat eo comparente et resti-
 tuente exp. et danti debet immixtus de possessione recedere
 et si qui non cauebat eo cauente: et si qui non sonebatur
 eo solute. ¶ Ibi si nullo modo venerit. id est si venerit et in
 dici obedire noluerit. vt. l. quoties. §. p. ieror. s. de noya. vel si
 venerit et no steterit in iudicio vsq ad discretum iudicis a tri-
 bunali. nam non dicit venisse? qui no stetit vsq ad fine nisi li-
 centiatus recesserit. l. citre oportet. §. sufficit. s. de execu. tra. per
 Jo. an. in. c. statum. §. si per. ex. in. ver. compare. de elec. l. vi.
 et per. in. em. de. co. ti. in. c. ex. co. in. glo. si magna. et est tex. C.
 de decu. l. h. quis decurio. l. et. Spe. in. ti. de aduoc. §. sequitur
 Inn. de pe. c.ultima. Et ideo sit cautus coparens in actio-
 ne faciat registrari qd licentiatus recessit. ¶ Ibi qd est aliud
 hodie olim aliud: hoc non est verum quia olim et hodie tem-
 pus erat: et est vniformitatis quatuor mensius vt. l. finali. C. de
 vsu rei iudi. Non ob. l. de iuribus. hic alleg. quia alio casu
 loquitur secundum Ly. in. d. l. si no ob. l. h. debitor. hic alleg.
 quia loquitur in precepto quod senebat in consensum ante lit.
 contest. ¶ Ibi vel dicit arbi. hic vera et communiter tenetur.
 ¶ Ibi potest dici iudic. officio. hec vera quia immixtio est de
 iure imperio: ergo qd vt lege iubere cauere. s. de iur. iudici.
 no. iudi. Et per consequens patet quod illud officium est no-
 bile non mercenarium et maxime ex eo quia officium no des-
 ferunt officio. Glo. ponit in. l. qui restituere. s. de rei vendica.

¶ Ad dicit venis
se. Adde no. in. c.
i. de iudi. t. in. c. i.
de electioe. li. vi.
facit. l. scire opz.
§. sufficit. ff. de ex
culatione tutoru.

42

fructuarius non tenetur reficere proprietatem sed cu

fructuarius an teneatur ad collectas et presta. tias sen

subsidia et ad alios sumptus.

Sicuius. Quid angilii cu extraordi. non co

currit nisi p extraor. subueniat pleni? et

perquis. h. d. cum. l. inter fructuarios. j. eo. qua simul lege.

et ad hoc magistraliter allegat. Et sic. inter fructuarios

fructuarii non habet loci cautio damni inf. ubi qd al

teri contra alterum ordinario remedio ad restitutione dam

ni potest esse succursus. h. d. et nil ob. Et idem dicitur inter su

perficiarium et dñm: vt dicam. j. p. p. Et in glo. edium. ibi.

totali. hec opi. cōter tenetur a glo. p. teg. l. contrarie. ibi. naz

de ruina edium. et tu dic non considerari an totali edius

per remedium refectionis: tūc nūq. petit sibi cauere suffi

cit enim sibi qd vt potest ordinaria potestate refectione. Sed

vt talis potestate vt nō potest: puta quia nō potest reficere

petat cautio an particule. Sed an fructuario possit succuri

nisi deponeret edificium ex toto: tūc potest peti cautio dā

ni inf. sic intelligo. l. contrarium: nā de posito edificio esset

vsus extinctus: et licet renouaretur edificium non renouaret

vsus: et tūc. Et sic expensam refectionis esse magnā et

vsus: et tūc. Et sic expensam refectionis esse magnā et

ipsū non possit ppter paupertatem reficere nec dominus

velle sumptum p̄stare vt reficiat. ex causis et sic. m. a. et ideo equū

est ei p. cau. subueniri. Eodē modo si dñs petat cautioem a

fructuario ppter vitium opis qd ipse exigit. nā si ipse nō

reficit cadit in culpā: tūc leuē ideo non petit dñs cautio

nem: qd est sibi consil. iūp. viam ordi. cuz possit cōpellere fru

ctuariū ad refectionē: sed si non reficit cadit solū in leuissimā

culpā: quia illa leuissima non venit in cautio. fructuarii: sed

bene venit in hac cautioe dāni inf. tūc potest peti cautio.

Et in glo. que incipit quedam. ubi vel alii habēt et si aliter

hec vera: et secundū hanc posui casum. ubi reficiendū fuit: sed

reperit act. neg. gesto. hoc est falsum: imo p. actionē in factū:

quia actio neg. gesto. nō datur ei qui sumptum facit ex neces

sitate: et hoc tenet Bar. hic et Ray. de quo p. l. in l. eum. C.

de vsufru. Et tūc concludē qd sumptus grādis refectionis nō

p̄tinet ad fructum: sed cura et sollicitudo reficiendi semper. l.

statutus ad lites p̄sentes et futuras ar. l. si. C. que res pig. ob.

pos. et l. si seruitus. de seru. titi. generali. Tu tene gl. quā sequi

tur Bar. p. l. qui habet. in fin. cum. l. sequen. de tu. ad. l. con

trarias responde vt hic p. eum. Et in gloss. p̄missionis. ibi

transit tamen hoc falsum nisi fiat cessio: et actio p̄sonalis nō

est ambulatoria de p̄sona in personam. Et vt. j. p. p. an

hoc sit verum ibi dicam. Et ubi. j. si postea. imo dic vt dicaz

in. j. emptor. Et ubi item nō. hoc ar. hec fuit questio sabatia

na. de qua plene p. glo. in l. obligationum fere. j. placet. j. de

ac. et obli. in fin. glo. hoc est verum: q. p. illam p̄missionem non

erat constituta aliqua seruitus realis sed p̄sonalis tantum:

alias scilicet. vt. l. seruitus. j. sublatum. de ser. v. b. p̄dio. Et

ideo destructo monasterio de facto: et nouo reedificato oia

privilegia reintegrant scdm̄ Inno. in. c. cum ex inuincto de

oper. nō. nun. p. Jo. an. in. c. privilegium. de regn. iur. lib. vi. fa

cit optime de leg. i. l. pater filium. j. tuscianus. Et item

inducit ad. q. de privilegio cōcesso monasterio et suis capel

lis vt nō extendat ad postea cōstructas. vide l. in l. placet.

C. de sacrosan. eccle. Et de privilegio exemptionis dato

decimis vel primitiis vel collectis vt nō porrigatur ad p̄dia

postea emptā de quo p. canon. in. c. quia circa de privileg.

Et qd privilegium dati Bononie et suo districtui nō

extendat ad districtū postea auctū: qd an sit verū dic vt nō.

Simil. de cu. in l. si conuenit el secundo de pigno. actio.

Emptor. si stipulatur de damno infecto quid veniat in

ista stipulatione.

Damni infecti stipulatio pot fieri ab eo qui h̄t ius ad rem.

Stipulatio emptoris porrigit ad dam

num post traditionē contingens nō an

temis contra venditorem sibi non possit esse consilium. si

stipulatio venditoris porrigit ad omne tempus: sed si stipu

latur vterq. stipulatio venditoris tempore traditionis finit:

et stipulatio emptoris ex tunc sumit effectū. hoc dicit. Et

videtur autem in tres principales. Prima loquitur quādo

stipulatus est solus emptor. Secunda quādo solus vendi

tor. Tertia quādo vterq. secunda ibi. sed venditor. tertia ibi.

quod esset iniquissimū. Item prima subdividitur in tres.

Primo loquitur quādo venditori potest imputari negli

gentia cur cautiones non egerit. Secundo quādo non po

test et aliquid imputari. Tercio quādo similiter ei imputa

ri non potest. secunda ibi. sed quid fiet. tertia ibi. sed nihil.

Et lege illum ver. sed nihil. immediate post princ. huius. j. ante

ver. venditorem autem. et pcedit plane. Et in tex. ibi stipu

latus sit. l. simpliciter. Et ubi stipulatus fuerit. scilicet simpli

citer. Et ubi damnum patitur. scilicet emptor dicendo quod

damnum emergens ante traditionē in hac cautioe nō ve

niet: videtur prima fronte non venire: quia damnum datum

ante est datum in re aliena. et hoc sequitur. Et ubi quia act.

ex empto non habet. et ideo hoc casu quia est iniquissimū

tale damnum si in stipulatione non veniret. dicas quod in

stipulatione comprehenditur: licet secus ubi venditor po

test culpa imputari. vt supra et iste est vnus punctus in hoc

j. In quo concludē quod quādo emptor de damno infecto

simpliciter stipulatur in illa stipulatione non venit nisi dam

num post traditionē contingens ubi p. damno ante dato

potest cōtra venditorem habere recursū. vt in princ. j. et in

verific. sed nihil. Sed ubi culpa nulla potest imputari veni

ditor: et sic periculum illius damni ad eum non p̄tinet: tūc

illud damnum ante traditionē cōtingens in stipulatione

intelligitur esse deductum. et iste est vnus intellectus istius

ver. sed quid fiet. et hoc tenet gloss. dic in verificulo stipulatus

fuerit. licet glo. in verbo sed nihil. in verbi. id autem. et gloss.

magna in ver. vero emptori. teneat oppositum. scilicet quod

in stipula. simpliciter recepta p. emptorem nūq. veniat ni

si damnum contingens post traditionē nō ante. Et sic be

ne stat hec litera quod damnum reuoluitur ad emptorem:

quia nullum remedium habet p. eo. non enim contra canen

tem ex quo illud damnum nō venit: nō cōtra venditorē quia

contra eum non habet actionem ex empto. Et ex hoc ha

bes decisum quod habens ius ad rem potest stipulari de dā

no infecto eo casu quo aliter de damno sibi contra aliquem

consultum esse non potest: aliter secus quia per remedium or

di. cessare debet extraordi. huius cautio. Et in tegra omni

no non deducitur. videbatur contradicentur hec remedia cō

tra diuersos. scilicet remedium ordinariū contra vendito

rem: remedium extraordi. cōtra dominum domus ruinose.

vt de vnū nō videb. tur tollere aliud. lege enī. C. si tu. vel

cura. interue. Sed sola. qd illa. loquitur qd remedium ordi.

traxit: originem ab actu necessario vt tunc: ideo nō tollit ex

traordi. hic traxit originē ab actu voluntario. l. exemptione.

ideo

id tollit extraordi. de mil. et mādato. Sed huius solutio ob

stat. nam dñs potest petere cautioē damni infecti et etiā agere

contra fructuariū qui fuit in culpa non petendo cau. et tūc cō

stitutio vsus. traxit originē ab actu voluntario. vnde obstat. l.

hoc amplius. j. cum. l. fr. q. d. eo. l. si filius. Sed sol. qd

ille. illo loquitur qd petes cautionem habebat ius in re: puta

domini qd est potentius qd ius ad rem: ideo istud reme

dium cautionis nō tollit vt traditōe in eo casu qui sequitur

cōtra aliu: sed bene tollit ei qui habet ius ad rem. tex. est hic

not. Et ubi sed si venditor. tūc vt in gloss. Et ubi aristo ait. l.

cōtineri dānum datū post traditionē in eo casu qui sequitur

cū emptor et venditor stipulati sunt. Et ubi einf. d. dāni post

tradit. contingit. Et ubi nisi forte. hic loquitur paulus au

tor. l. et remonet iniquitatem de quo loquitur fuit aristo di

cens qd nulla resultat iniquitas: q. cum hec cautio non cō

mittatur nisi ad interesse facta traditione: immediate cessat

dictum dānum datū post traditionē: sed licet cōtineat tēpus post traditionē

effectū nō inueniet se promissorē obligatū nisi toll. emptori

et iste est vnus intellectus. Et ex hoc patet decisio secūdi p̄

cti p̄ncipalis huius. j. q. qd venditor stipulatur de dam

no infecto. simpliciter in hac stipula. cōprehendit dānum con

tingens ante traditionē et post siue solus sit stipulator: vt in

ver. sed si venditor. siue stipulatus sit ipse et emptor: cum nūl

la infert iniquitas: vt in ver. qd esse. Tertius punctus p̄nci

p̄ncipalis est quādo venditor stipulatus est solus et damnum

contingit post tradi. an ex illa stipulatione agat emptor sine

cessione: an vero cessio erit necessaria. gl. in l. si quis missum.

Et ubi. s. dicit qd agit sine cessio. ergo dixi contrariū qd est necessa

ria. et hanc tenent dñe glo. hic et bene quia stipulatio non

est ambulatoria de persona in personā. Et in gloss. sed nihil.

ibi fin. mag. hec vera. Et ubi illud autem cōstat: idem tenet

gloss. magna in ver. ubi vero emptor. contrarium tenet gloss.

in ver. stipulatus fuerit. et illam tenet.

1. Principium et non finem inspicimus quādo finis ha

beret necessariam consequentiam ad principium.

2. Ad hoc si admittit hereditatem et maior factus debitor ex

egit per hoc non excluditur beneficio restitutionis.

3. Valuerans quem an et quādo possit puniri de occiso.

4. Pacem facies de vulnere an videatur etiam fecisse de mor

te et hoc fecuta.

5. Pag si fit ab occiso an proffit occidenti: sicut si fieret ab eius

herede.

6. Terminus ad probandū et probatum habendum quid ope

ratur.

7. Testis iurans die iudicis potest deponere tēpore feriato.

1. **Sabini.** Quādo finis habet necessariam cōsequē

tiam ad principium inspicimus prin. et nō finem

h. d. Bar. Et audimur executio actus iam finiti et totali

ter p̄summi ad eo trahit ad prin. qd nō inducit nouū quid

de perse. Et tūc si minor hereditate adit et maior fact

de bitores exegit non excludit per hunc actū exigendi a benefi

cto restitutionis. tex. est in l. si. s. scio. de mino. et nō est alibi.

2. Et allegat hic. j. q. quādo quis ex vulnere necessario de

bet mori ante mortem potest puniri. l. cor. et est verum de in

re cōtineat ex forma statuti requireris occisionē. Et tūc

alleg. de eo qui fecit pacem de vulnere an videatur fecisse de

more postea secuta. Et an si statuti remittat occidenti pe

nam mortis si habeat pacē ab herede: an pag. defuncti p̄st

et sicut heredi. Et an si iudex dat terminū ad probandū vel

testes inducendū sufficiat qd testes iurēt infra terminū licet

non deponant. de quibus omnibus hic per Bar. Et adde

q. si iudex dedit terminū ad probandū et probatū habē

dum indistincte: tūc non sufficit testes tūc deponere

post terminū: quia illa verba important et habere proba

tum. l. signatē: sed per iuramentū simpliciter nulla signan

ter probatio facta est. de quo Jo. and. in addi. Spe. in tit. de

testibus. j. qualiter. ver. is quoz. Et tūc alle. q. si testis iur

rat die iudicis potest deponere tpe feriato: qd hec depositio est

finis ad quē ordinatū ē p. et ita practica curia romanar to

tus mādus. Et in gl. ibi. l. in illa. sed ibi fuit apposta dies

gratia destrūde obligationis: et opz eius enētū expectari.

Non solum. Contra prohibētē immitti aut

in fac. delecto. cōpetit etiā interdicitū vñ vñel publiciana: et

si vno remedio actū est altero agi nō potest. hoc dicit. Et in

reg. vel publiciana act. habere pot. Sed quomodo potest ha

bere hāc act. in factū que est subsidaria ex quo habet publi

que est remediū ordi. et etiā habet interdicitū vñ vñel actum

quādo de pos. delectus est. dic qd ita cōtinetur in edic. aliter

cessaret remediū extraor. vnde si immittitur pro executioe sen

tentie fuerit expulsi: non poterit contra expellerem agere

actione in fac. qm̄ per illam immisionem sic factam amodo

cessant partes p̄toris circa executionis officii: et ideo tūc

agendum est interdicitū qd est de mente Bar. hic sub dubio. te

ne menti. Et in glo. ceperit possidere. ibi et sic non habet. no

bene qd habens detentionem nudam si de illa debeat nō

potest agere interdicitū. vnde vt. cōsuletur tamen sibi contra

delectorem officio iudicis: vt not. glo. j. de dona. l. aquilinus. et

no. hoc pro inquilinis et colonis delectis. Angelus.

3. Cedere actionem qui debet: si non potest: tunc vtilis

transit sine cessione.

Si procurator. Legit duobus modis vtra

ex stipulatione p̄toris per procuratorem recepta ab eis cel

causa cognita dñō actio datur. hoc dicit. Et satur autē cau

se cognitio finem lec. in prin. in interponenda stipula. qd si

procurator fuit stipulatus sibi pro domino acquiratur domi

no: si dñō directo nihil vel versatur cause cognitio ex pos

facto: scilicet qd vbiq. nō potest procur. cōpelli ad cedendū

queratur vtilis sine cessione: et ista lectu. est vtilior. Et qua

no. generalē doctrinā qd vbiq. debet actionē cedere non

potest propter aliq. impedimentū ad cel. cōpelli: forte quia

adest vel sine herede decessit: temp. trāsit vtilis sine cessione. et

probat in l. i. C. de actio. et oblig. et cundum vñam lec.

3. Decretum scdm̄ ex causa damni infecti interponitur

contra hos tres hic descriptos.

2. Secundum cui acquiratur si vasallas cōmittit delictum cōtra

dominū vel alium.

3. Infuencarius si perdit vsufru. propter eius delictum cui

applicabitur.

Sum. Absentibus ex causa necessaria

fit vtilis sine ces

sione. Adde quod

ista facit in arg.

ad notabile dictū

l. yn. in l. mat. in

ist. q. C. de reuen

di. qd segt Bald.

vitium soli. Et intellige quod est tamam. quia ipsum communis
remanet publicum: scilicet si efficeretur privatum: per consequens
quens ipsum solum quod quando stidic vt. s. d. i. ¶ In gl.
i. h. i. b. i. quedam sunt communes. Et hoc patet quod falsa
est dicta opi. ¶ Id. de qua glo. in dicto. §. insulam. 2. in. §. i. de
4 rerum di. ¶ In gl. i. h. i. b. i. semper re. p. communis est vltus:
licet tamen communis sit vltus: p. p. i. c. t. a. l. i. t. u. r. u. m. flumi-
nis illius est qui habet p. i. c. t. a. l. i. t. u. r. u. m. l. i. t. t. u. s. 2. r. i. p. a. eius. vt. l. i.
r. i. p. a. r. u. m. de. r. e. d. i. c. t. o. i. d. e. o. h. o. c. c. a. s. u. q. u. a. n. t. u. m. q. u. a. n. t. u. m. f. l. u. m. e. n. n. o. n.
sit nauigabile nemo poterit facere d. i. c. t. u. m. m. o. l. e. n. d. i. m. i. n. i. l. l. o
flumine immittendo trabes vel cementa in litore vicini co-
inuitio: quia immittens habet solum suum: vicini habet p. i. c. t. a. t. e. m.
p. i. c. t. a. t. e. m. 2. v. i. t. u. m. ergo co inuitio vsuarius edificare non
potest: quoniam meliorem conditionem facit p. i. c. t. a. t. e. m. r. i. p. a. r. u. m. 2. v. i. t. u. m. ¶ In gl.
i. in h. i. b. i. p. r. o. p. r. i. a. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. h. e. c. v. e. r. a. 2. p. o. t. e. s. t. h. a. b. e. r. i. h. e. c
a. u. t. o. r. i. t. a. s. t. r. i. p. l. i. c. i. t. e. r. v. t. s. d. i. g. i. ¶ I. b. i. m. u. s. e. s. t. s. o. l. u. m. v. n. d. e
c. l. o. s. a. i. n. f. l. u. m. i. n. e. p. u. b. l. i. c. o. c. o. n. s. t. r. u. c. t. a. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. p. u. b. l. i. c. a
d. v. i. l. i. t. a. t. e. m. p. r. i. u. a. t. a. m. v. i. d. e. t. u. r. p. u. b. l. i. c. a. s. i. c. u. t. 2. s. o. l. i. i. p. s. i. u. s. f. l. u. m. i. n. i. s.
p. u. b. l. i. c. u. m. e. s. t. ¶ Et est verum si in totum cooperit ab
a. q. u. a. r. 2. i. d. e. o. t. u. c. s. a. t. i. s. f. a. c. i. t. a. d. q. u. o. m. o. d. o. q. u. o. h. i. c. d. i. c. i. t. ¶ Sed si nō
cooperit in totum tunc est p. r. i. u. a. t. a. 2. p. e. r. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. s. o. l. u. m.
p. r. i. u. a. t. u. m. v. t. d. i. c. t. a. l. p. e. n. u. l. i. d. e. a. c. q. u. i. r. e. d. o. 2. i. d. e. o. t. u. n. c. p. r. o.
v. i. t. i. o. s. o. l. i. 2. o. p. e. r. i. s. c. a. u. e. b. i. t. u. r. n. o. n. a. u. t. e. s. s. a. t. i. s. f. a. c. i. t. a. b. u. d. ¶ I. b. i. a. d.
p. u. b. v. i. l. i. t. a. t. e. m. h. e. c. o. p. i. p. o. t. e. s. t. e. s. s. e. v. e. r. a. s. i. d. i. c. e. r. e. m. u. s. e. d. i. f. i. c. a.
t. u. m. s. i. n. e. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. p. u. b. n. a. m. s. i. c. u. m. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. p. u. b. l. i. n. u. l. l. a.
5 c. a. u. t. i. o. d. e. b. e. t. p. r. e. s. t. a. r. i. l. a. f. i. n. i. t. a. §. s. i. p. u. b. l. i. c. u. s. §. e. o. ¶ In gl.
i. n. e. m. i. n. e. m. i. b. i. l. e. n. o. b. i. s. s. o. l. q. u. o. d. d. u. e. n. e. g. a. t. i. o. n. e. s. f. a. c. i. u. t. v. n. §.
a. f. f. i. r. m. a. t. i. u. a. m. v. t. i. n. c. o. n. t. r. o. p. ¶ A. l. i. u. t. v. i. b. u. c. u. s. a. f. f. i. r. m. a. n. d. o.
r. e. f. u. l. a. t. e. r. a. b. s. o. l. u. s. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. q. u. a. t. u. n. c. s. e. m. p. e. r. d. i. c. a. s. a. b. u. n. d. a. r. e.
¶ Tres autem negationes faciunt vnam negationem:
n. a. m. d. u. e. a. f. f. i. r. m. a. t. i. o. n. e. t. e. r. t. i. a. n. e. g. a. t. v. t. n. o. g. l. o. i. n. l. i. d. e. c. a. d. a. p. u.
6 n. i. t. o. r. u. m. ¶ ¶ A. l. t. i. m. o. s. c. i. a. s. q. u. o. d. q. u. a. n. d. o. n. o. n. e. d. i. f. i. c. a. t. u. r. i. n.
f. l. u. m. i. n. e. l. e. d. i. n. f. i. c. c. o. p. u. b. l. i. c. o. p. u. t. i. n. a. l. i. q. u. a. a. r. e. a. c. o. m. m. u. n. i. s.
b. o. n. o. f. i. 2. d. e. v. o. l. u. n. t. a. t. e. c. o. m. m. u. n. i. s. t. a. m. a. r. e. a. q. u. a. m. e. d. i. f. i. c. i. u. m.
r. e. m. a. n. e. n. t. c. o. m. m. u. n. i. s. n. i. s. i. a. c. t. u. m. f. i. t. o. p. p. o. s. t. e. r. u. m. 2. h. o. c. p. a. t. e. t.
s. a. t. i. s. i. n. p. r. e. c. e. d. e. n. t. i. g. l. o. ¶ A. n. g. e.

Cautio de damno infecto que sit eius forma. Quas agendi vel excipendi vtrum transeat in successorē singulare in actiue et passiuē.

Emptor an possit imponere seruitutē rei empte cōtra promissionem factam alteri per eius venditorem.

Adhucitur interiecta actiue et passiuē herediti et successoris etiam in rem metio fienda est: damni contingētis vitio operis et soli. hoc dicit vsq; ad. §. vitium. ¶ Ideo ergo qd huiusmodi solus primo tradit doctrinā qualis debet esse forma cautionis respectu personarū. et dicit qd debet esse generalis: si scilicet nō solum cōprehendat personā promissoris et stipulatoris sed etiā heredem vniuersaliter successoris et in rem. vsq; ad ver. sed vt ne. scdo docet formā eius respectu dāni vt fiat metio dāni cōtingētis vitio soli aut operis. ¶ Cōsideranda est etiam forma respectu tēporis vt adhucitur in ea certum et determinatū tēpus vsq; ad quod promissor remaneat obligatus occasione damni: missio tñ predictae forme stipulationem non vitiat. l. qui bona. §. si iuncta. l. si finita. in prin. s. e. ¶ Cōsideranda est etiam forma respectu rerum in quas damnum timetur. nam specificade sunt illarū bonū est specificare res mobiles inter illas existentes. vt. l. damni. §. si is qui vicinas. s. eo. ¶ Cōsideranda est etiā forma respectu eius qd promittitur: nam debet promissor se obligare daturum pecuniā tantam q̄t ea res erit. vt. §. eo. §. apud iul. quomā hęc cautio ad solam interesse cōmittitur. vt. s. eo. l. damni. §. emptor. in quo quidem interesse sine dubio venit damnum: quandoq; venit etiam lucrum cessans si data opera promissoris ad hoc tale lucrum cessauerit. vt. §. tit. i. l. §. de nigr. et. l. eo. §. si. In glo. rei dominium. ibi. §. illud. ibi erat actio in rem scripta. vnde non mirum si ibi cōtinetur singularis successor. ¶ Ibi. l. omnes. §. si. Sol. qd in illis erat actio in rem personalis: ideo nec successoribus in re nec cōtra eos datur. ¶ De hoc ipse ponit vtrum ius agēdi vel excipēdi transeat in successorem singularem actiue et passiuē idem repetit in. c. si quis in ius de reg. iur. lib. vi. dic vt hic et ibi per eum: qd optime locutus est. ¶ Glo. ea. ibi. sed tu dic qd bene. Et nō. ad. q. quorundā multorum consortium diuidentium domos cōmunes et relinquētiū claustrum suae atrii cōmune inter eos promittētis vicissim qd nullum opus per se vel eorū successores vniuersales vel in rem vel heredes facturos per quod luminibus dicti atrij vel claustrū preiudicetur aut officietur. nā si alius emptor vel singularis successor edificauerit contra non tenetur ipse: sed tenetur qui promissit et heres eius: nisi dicas qd est tuti? qd per hęc promissuā promissionē vicissim domus que erant dudum cōmunes hodie sunt diuise. et cuiusq; proprie vicissim intelligantur seruire et imposita seruitute alius non tollendi vnde semper ambulant cum causa sua poterit ergo peti destructio operis tanq̄ facti contra debitam seruitutem alius non tollēdi. constat enim in diuisione rerum cōmuniū constitui posse seruitutē. In ver. sed vt ne. ¶ In gl. ibi. fm. l. 30. et male: quia cōmunes litera est hic sine. Et quia expositio l. 30. violat literam: ideo tene precedentem. Angelus.

Stipulatio damni infecti simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Utrum stipulatio simpliciter interposita nō cōmittitur pro dāno cōtingētis vitio naturali vel casu fortuito.

Cautio damni infecti potest peti etiam pro predictis rusticis aliis sicut vrbis.

Seruius. In tex. vim habet diuina. ¶ no. qd vti dicitur vitia celi: vt tēpestates et gradines. vt. C. e. l. licet. ¶ Idem seruius. qd hanc causā occurri potuit aquarū palatina corrasio potuit reparari per magistros et fabros et reliquarū vnde si postea ruit culpa pcedit casum: et vbiq; culpa pcedit casum: casus non annuētiat casus: sed potius culpe vt hic. et. s. cōmoda. l. si vt certo. §. sed videri. ¶ In tex. etenim multū interesse. quo ad cōdēnationē augēdā vel minūcā. vt in. l. aq. §. no. qd ad act. ex toto dā dam vel denegādā. et sic est ar. de toto ad partē. ¶ Ibi hōminē occidat. quo casu sit maior cōdēnatio. ¶ Ibi factum imbecilliorē in isto vero sit cōdēnatio minor.

Stipulatio damni infecti cōmittit p vitio rei vel operis.

Cautio de damno infecto tenetur etiam pro vitio arborum fallit vt. §.

Preterea. In tex. deinde culpa sua in faciendo cōmissa illa em venit in act. laquil. et per ea purgatur: vnde nō cōmittitur hęc stipulatio cū in subfidium sit inducta. vt. l. damni infecti. §. emptor. s. eo. Secus autē si culpa fuisset commissā in negligēdo: quia pro illa nō competit actio. laquil. l. si et. §. deniq; de vlt. qui singulāriter allega. ad hoc. vñ nimirū si pro tali damno culpa dato agi ex hac stip. pot. vt. §. proxi. §. idē seruius. ver. que aqua. et. §. idē ait. ver. sed aliud. et nil ob. ¶ Et cōclūde qd pro vitio rei id est soli vel operis stipulatio ista cōmittitur. vt. §. additur. ver. sed vt ne. s. e. ¶ Similiter pro vitio arborum vt. §. l. proxi. §. itē apud. et ista est regula affirmatiua. ¶ Fallit si sit vitium naturale: vt. §. eo. §. vitium. Secundo fallit si est accidentale cui occurrit non potuit. vt. §. in. §. hęc stipulatio. et. §. seq. Tercio fallit si potuit preuideri aduersus illud: sed illa culpa potuit purgare per remedium ordin. equaliter promittens vt hęc cautio: vt. s. eo. l. damni. §. ei cuius et sequen. ¶ Quater enim promittit per remedium refectionis ordinariū et per cautionem fructuariam. Quarto fallit si opus vitiosum factum fuit ab eo quem promissor prohibere nō poterat: vt. §. §. quāq;. ¶ Secunda conclusio est cum damnum cōtingit culpa promissoris. Et hic tolle regulam negatiuā qd istud dānum in hanc stip. non venit. vt. hic. Fallit primo si illa culpa habet admittit vitium rei vel operis: sic intelligitur. l. si seruius serui. §. si furnum. ad. laquil. et. §. glo. Secundo fallit quando culpa promissoris sola interuenit: tamen illa non potest purgari per act. laquil. neq; per aliud remedium ordinariū equaliter promittens. vt. l. si istam. de ser. vt. pre. licet glo. hic male dicat dum dicit act. ex fac. vno casu competere et alio casu. hanc caut. probatur aperte. in. l. si quando. §. fina. si serui. vend. exēplum pone in ponente sterquiliniū in suo per cuius humores paries vicini maderit. Nec ob. §. i. i. i. l. it. §. si vicinus. que illi contradicit: vt ibi dicam. ¶ Tertia et vltima conclusio est negatiua: qd cui damnum datur facto hominis licito non culpabili non cōmittitur hęc stipulatio. Fallit si sponte pro illo damno expresse sit cautio: vt. §. e. §. si. Secundo fallit si id factum licitum fiat animo nocendi: vt. l. §. deniq; §. tit. i. §. si autem non datur dānum sed per diem lucrum: p illo lucro perduto non cōmittitur cautio si lucrum percipiebatur ex priuato: vt. §. eo. l. proculus. secus si percipiebatur ex pub. et ibidem nisi id lucrum perderetur ex eo quia fieret contra debitam seruitutem: vt. §. eo. l. trebatius. vel nisi pro illo damno fuisset expresse cautio: vt. d. l. proculus. et. §. si. predicto.

Item videamus. Nec stipulatio cōmittit si dānus datur vel lucrum: indebite cōt. et debitam seruitutem auferatur: vt vel sponte canetur. hoc dicit cum duabus sequen. Et intellige. l. trebatius. cuius intel. etus variatur: quod trebatius nō reprehenditur per proculum: vt quidam dixerunt: sed eo casu quo lucrum auferatur contra debitam seruitutem: iste est verus intellectus.

Partis appellatione facta in testamentis quid cōprehendatur.

Verba ponuntur intransitiue quando ponuntur pro diuersis: et non pro eodem.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

Plures. Si plures stipulantur quilibet p suo interesse stipulat in totū. Sz si plures promittunt quilibet pro parte sua. hoc dicit. ¶ In tex. partem partis faciat. suban. ex eo. quia cum stipulor de damno contingente in parte domus video: stipulari de damno quod contigerit in partem partis meion in tota parte mea secundum Jaco. de Are. In tex.

In tex. ne singulari. non simul promittendo sed seorsum vnus ab alio. nam si simul promitterent etiam iure antiquo quilibet intelligeretur se viriliter obligasse: non autē insolui: licet glo. hic contrariū teneat et nō bene. Ratio autem inter primum casum et secundū huius. l. est hęc: qd si plures stipulantur nullus eorum intelligitur stipulari: nisi qd sua interest: qd non potest vltimus: vt. l. stipulatio ista. §. altius. de verbo. obli. Sed ille qui promittit potest promittere qd debet ipse et qd alius: ideo promittendo simpliciter videtur ad solidū se obligasse. ¶ Altimō solet allegari hęc lex qd si habens partē feudi dicit lego partem partis feudi: qd non intelligitur legasse nisi dimidiam sue partis feudi: contra rium est verum in testamentis eorū fauore. l. lucius. §. filiam. de legatis secundo. per Jaco. de are. in. l. vgo. in. prin. de legatis tertio. et tunc illa verba partē partis feudi: intelliguntur ad rē pro eodem ponuntur: sicut dictum in. l. i. C. de condi. ob. cau. ¶ Ibi iure cōditionis. exponitur enim: id est iure quod est ipsa conditio. et in aut. ex causa. C. de lib. pte. ter. ¶ Ibi ex causa pte. ditionis: id est ex causa que est ipsa pte. ditionis. ¶ Tunc autem ponuntur verba intransitiue quādo ponuntur pro diuersis. et sic non pro eodem: sic intelligitur hic cum dicit partem partis faciat.

In hac. In hac stipulatione dāni infecti habetur ratio interesse in quo includuntur expresse refectionis et iustitiae ruine timorem: cepte propter migrationē et iustitiae ruine timorem.

In hoc. In hoc casu huius. l. Ray. Et dicit impse venit reficiē de etiam si domus non ruerit de qua timebatur ruina. nam sufficit iustus timor ad repetitionem dictarum impensarum: licet glo. dubitaret hic. Quatenus autē hęc stipulatio cōmittatur ad damna intrinseca que stipulator supponit in re nunq; cōmittitur nisi post damnum. s. eo. l. si finita. §. illud queritur. et. §. eleganter. et. §. itē videamus. ¶ In glo. edificia sua. Ibi alij dicunt. hanc approbat Jaco. de ra. et Ray. et dicit. s. secundum hanc non canetur a socio sed a vicino: secundum hoc nullum obstat cōtrariū et bene. ¶ Ibi vnus ex socijs et non cōmune: vt. s. eo. l. si finita. §. illud queritur. et. §

Sidomus.

¶ Possessor predij ruinantis de bet de dano infecto cauere: cau-
tioni recalcitrat est in aduersariu transferenda possessio. h. d.
¶ Et not. q. limitante oia iura dicitur in causa cautionis
interponi primo primu de re iud. deinde secundu. s. eod. s.
l. si finita. s. non autem. l. p. etor. s. in est. quia procedunt reo
contumace. sed si est presens et cauere detractat: tunc
habet vim secundu: aliud expectat. c. cor. de interroga.
ac. l. non alienum. et de no. l. is qui. ¶ In ter. cum id. resp.
det tacite obiectioni. quasi dicat per illam cautionem posses-
sor damnum non patitur: licet dominus non sit cu si quid pre-
stiterit imputari domino predij possit. ¶ Potest etia agi contra
ipsum se dominum asserente et cauere et si cauere detractat
mittitur petitor in possessionem domini. s. eo. l. si propi-
etius in si. l. si finita. s. si qua sunt iura. et hoc aut. s. si duo.
s. si cui plusq. per. l. fali. C. de pen. hered. l. si. s. finant. et hoc
tenet Jac. de are. subdens quod iudiciu dominiq. transferunt
in istum qui cautione petebat: sic erat ambulatoria instan-
tia in hunc singularem successorem. l. in iudicio. s. fami. her-
ed. tene menti. ¶ Ibi vel relicto predio. i. predij possessione.
¶ Bannitus tenetur soluere collectas si fides non possit
det sua bona.

Damni.

¶ Si plures habentes ius in re timet dam-
num ruine quilibet pro interesse suo potest
petere cautionem. hoc dicit. ¶ In gl. fin. in si. corarium est
verum: quia sua culpa perdidit fructus prebende. extra
de conce. preben. c. quia diuersitate. C. de natura. liber. l. i. fa-
cit totum illud generale: damnum quod quis sua culpa sen-
sit. et. ¶ Et alleg. h. gl. in ar. pro banno de crimine capi-
talit. vt non teneatur soluere collectas: et est verum si bona pu-
blicata sunt et perueniunt in fidei. f. si non sunt publi-
cata: sed tantummodo ei fructus auferuntur. multo fortius si non
auferunt fructus: q. non perdit ciuitate ad eoz incommodu. et de
hoc vide bar. hic. ¶ Ista. q. vidi pluries hoc ano i ciuitate glo.
¶ Procurator de cuius mandato dubitatur quid possit ei
excepi vt non possint postea gesta sua ratificari.

Alieno.

¶ Legitur duobus modis finis huius. s. in gl.
¶ Vno modo in glo. q. exceptio procuratoria
de qua hic fit mentio inferatur in promissione canetis. et ista
est verana. et singularis. alio modo qd inferatur in stipulatio-
ne ipsius procuratoris. et ista est falsa vt dicam in gl. a breui-
ter hoc dicit. Qui stipulatur de damno infecto nomine alieno
ad personam domini debet interesse referre: et si dubitatur de
mandato exceptio procuratoria stipulationi inferenda erit.
hoc dicit secundu vtrancq. lectu. et non est alibi finis huius. s.
secundum Dy. Ibi quod damnum domino non autem ipsi
procuratori sic. rem ra. hab. l. i. s. si quis can. l. penult. de
ope. no. mun. l. stipulatio. s. fin. s. eod. l. qui bona. s. qui alieno.
Et semper intelligas verba stipulationis in persona ipsius
procuratoris concipi debere procuratore nomine. aliter enim
stipulatio esset nulla. l. stipulatio ista. s. alteri. de verbo. obli.
et de acqui. re. do. l. ea que ciuilitur. ¶ Ibi rem ra. hab. si est
dubium de mandato non alias. C. de iust. dan. l. i. et C. de pro-
cura. l. i. ¶ In glo. ab eo qui ibi. vel dominus non habet ra-
ti hoc non dicitur in litera: unde tene precedet exceptio
formam scilicet: vt cauens de damno infecto promittat cum
excep. hac. vt protestet se nolle tenei si apparuerit procura-
tor: falsus: et iste est intellectus littere non autem adficiat hanc
alterationem: vel dominus non haberet ratum: quia litera non
dicit. Et dicta forma exceptionis mirabilem producit effectum
quia si procurator est falsus: licet dominus habeat ratam cau-
tionem tam operabitur rati habitio inuito promissore. et iste
tex. non est aibi. ¶ Et quo habes formam in practicando cu
aliquis comparet vt procurator in iudicio: et quia est dubius
de mandato canet de rato: vt litigans litiget sub exceptione
hac: nisi apparuerit in futurum cum procuratore falsum
quia exceptio ista obiecta dominus non poterit ratificare
iudiciu inuito litigante. ¶ In eadem glo. ibi vel cum hec
non est verum: licet Dy. teneat eam secundu Bart. et est ratio:
quia stipulatio rati potest committi coner a procuratore etia
verum saltem ad litis impedia. vt. l. si sine. s. cum autem. j. re-
ra. ha. unde non est superuacua eius interpositio. Nec ob. s.
de admitt. tutor. l. vulgo. vbi admittitur oia exceptio cum
dubitatur de mandato tutorum: quia illa non est proprie cau-
tio rati: quia succedunt ei cum sum officiu sit neces-
sarium. ¶ In eadem glo. ibi. C. de procura. l. i. et melius in. l.
non solum. s. qui alieno. s. de procura. Angelus.

Exceptio procuratoria.

¶ Exceptio procuratoria an et per quem possit opponi.
¶ Exceptio procuratoria an et per quem possit opponi.
¶ Copia mandati an et quando possit denegari.

Quod si non.

¶ Copia rescripti an et qd sit danda vel deneganda petenti.
¶ In ter. ibi qd si non vt ecce-
ratio est: q. ex quo iam de rato cauit: vel obtulit se cu effecta
paratu de rato cauere: amodo in illo iudicio executio missi-
sionis in pos. de suo mandato plus queri non poterit: quod
est no. dignum. ¶ Deciditur enim. hoc aperte si propter du-
bitatione mandati iudiciu cum agitur cum cautione rati:
et deinde ille petit executionem sententie. non poterit de no-
uo refricari quod non est procurator: sufficit enim cautio pri-
ma text. est hic. tunc ergo replicabitur de mandato quando
qui litigant petit iudiciu declarari nullum eo quod pro-
cura. est falsus. vt. s. de iudi. l. licet. et C. de procu. l. licet. ¶ Si
git etiam Jac. quod si conuentus est contumax et non copar-
ret: interuenienti vt procurator non poterit iudex obficere:
nolo te admittere ad iudiciu nisi sub exceptione hac si pro-
curator es cui non assentis. Nam solus iudex obficere potest
except. procuratoriam vt. C. de procura. l. ita demum inuncta
glos. ergo multo fortius poterit admittere et non admittere
cum exceptione predicta. ¶ Adde etiam quia quando non co-
paret quis vt procurator et aduersarius est contumax: deinde
de purgat contumaciam et comparet totum iudiciu agita-
tum est aliquod: si re vera ille p. deur. est nec tenetur sui man-
dati copiam facere: dammodo in actis appareat qd mandatu
tum prodixit. ¶ Et eod. modo qui litigant cora iudice de-
legato si reus contumaciam purgauit et petit copiam rescrip-
ti vt possit declinatione opponere non auditur nullatenus:
sed bene auditur si petit copiam vt videatur vtram illa cau-
sa sit sibi commissa: nisi instrumentum delegationis sit perdi-
tum dummodo in actis appareat productio rescripti: aliter
semper audiendus est copiam poscens secundum Innoc. in
c. statum. de elec. in vlt. col.

In estimando.

¶ Estimari debet modo pro
babili no aut excessiuo et aggrauato. h. d. cu prin. l. seq. et ideo
non habet rati iudiciu nec pcurari expet. vt dicit in pa. l.
¶ Inonestas et temperantia in rebus seruanda est.

Damni.

¶ Vari et temperantia. Non enim omne quod licet ho-
nestum est. vt. j. de reg. iur. l. non omne. et est vtilis
ad. q. quam dicit in. l. qui bona. s. si quis stipulatus. dic vt ibi.
et adde hunc tex. licet ibidem illum non allegauerim.

Quonies.

¶ Si cautio damni infecti pluribus est
commissa quilibet debet experiri in tan-
tum quantum sua interest et non vltra: et sumitur pro parte vi-
rili agendu est contra plures dominos eiusdem predij: et si
plures petunt de dam. infecto. cauere ex primo decreto equa-
liter sunt mittendi ex secundo secus. h. d. vlt. ad. l. in refici-
do. et non ob. contrarium. l. petitoris. s. j. et l. si finita. s. ante.
et. s. cum autem. s. eodem.

In reficiendo.

¶ Si plures volunt
parietem vel alia
rem comune reficere idonei: eligendus est. hoc di-
cit. ¶ Et no. hanc. pro pluribus qui habebat
plura molendina communia in tiberi que destructa sunt et ea
reficere voluit vnus vno modo alter altero: nam semper ido-
neior est eligendus.

Servus.

¶ In ter. si servus cois. sub
audi dominoru habet ius
vicinam domui ruinose. Dy. et Jac. ¶ In
ter. stipulatus fuisse singulis suam partem da-
ni integram: non autem intelligas partem partis. Jac. et se-
cundum has partes seruus communis intelligitur stipula-
tus. vt in glo. et hoc tene.

Verba stipulationis.

¶ Verba stipulationis atq. contractus debent intelligi
secundum naturam negotij.

Uenditor promittens.

¶ Uenditor promittens defendere non intelligitur promississe
a violentia et ratiudiciali.

Damni infecti.

¶ Stipulatio damni
infecti no committi
tur propter damnum contigens ab eo vitio ope-
ris aut soli. con. s. eod. l. animinum. s. hec stipu-
latio. cum pluribus seq. dic vt ibi. ¶ Et no. ex isto tex. ver-
ba stipulationis atq. contractus semper intelligi debent se-
cundum naturam negotij. con. l. i. vno. s. lo. et dicto. s. hec
stipulatio. et ideo si venditor promittat defendere no intel-
ligitur promississe a violentia et ratiudiciali. C. de acti. emp. l.
impulsos. de procura. leg. si minor. s. defendere. C. de euic. l. si
parentes

De damno infecto.

¶ Si agat cofessor
ria et p constituta
quid fieri oportet sit immisio in loco seruati ex
primo decreto. Secudu vero interponitur hoc modo: q. sta-
tuit terminu cotumaci infra que agat: et de iure suo doceat.
et si infra illu terminu no egerit nec docuerit audiendus non
est. hoc dicit. ¶ Et hec glossa. l. si prius. s. si. vbi cotra cotu-
macem non prouidet aliter: nisi quia de possessore efficitur
petitor: quia ibi nullum edificium erat factu contra debita
seruitutem vt ibi dicit. hic aut erat factu et oportebat destrui
quod destructio fieri non poterat nisi agens confessoria mitte-
retur in possessionem loci qui seruare dicebatur: ita intelli-
gitur hec. l. et tenuit glo. hic in verbo habere. quoniam et si pe-
tenit no sufficit habere possessionem loci: puta q. magis
sumptus fecit in lite poterit petere immisioem alioi bo-
norum rei conuenti vt ibi dicit. ¶ Et no. hanc. l. mirabilem q.
in realit. veniens infra annum audiat de possessione si
ante lit. contest. vel quasi actor fuerit immisus propter con-
tumaciam rei. vt no. plene. in. l. si quis emp. s. p. de prescrip.

Eum pariete.

¶ Dunc. s. legi in. l. inter quos.
in prin. dic vt ibi. ¶ Et allega-
tur hic. s. in ver. sed quoniam. qd si maritus qui lucratur dotis
parie ex forma statuti muliere in matrimonio decedente sine
liberis promissit restituere heredi: dotem q. intelligit fin for-
ma statuti illa parte detracta. Secus si promissit tota red-
dere: et scietur promissit. ¶ Et allegat ver. id. consulebat
per Jac. de are. q. si sint duo litigantes: et vnus vicit in quadam
interlocutoria et refecti sunt sibi sumptus: et alius vicit in diffi-
nitina quod non recuperabit illos sumptus. Angelus.

Eum postulasse.

¶ Interpel-
latio ex-
tra iudicialis no constituit in mora illi qui potest
lo officio iudicis conueniri. h. d. facit. C. ad tre. no
iusta. Non ob. l. si. cum petitor. j. de ver. obli. cum suis con-
cor. q. ibi interpellat: erat: et tenebat actionis iure: officiu
aut nulla obligatione preiungitur. vt. s. de an. l. equine. de
ac. emp. l. qui precedit. in. l. de ac. in prin. Et declara hoc
prin. per conclusiones quas posui in. l. si finita. s. elegat. s. eo.
¶ Ibi et te no promittet. s. per cotumacia. ¶ Ibi danu datu
esset. unde pro tali dano contra non cautem agere potero:
et sic fingitur hoc casu stipulatio vbi non est.

Damni infecti.

¶ Si ab eo qui ex secundo
decreto immisus est res
enuncat per creditore no audit creditore: nisi caueat de da. in-
fec. et impensas resarcit. Aliud si ab emptore euinceret. na
tunc preciu no restituit sed impensas. hoc dicit fin. l. equa-
tione Jac. de are. Sed Dy. tenet cotra. scz qd emptori no de-
beat sumptus refectionis restitui de mero rigore vt hic. sed
de equitate sic. et sic intelligit. l. paulus. s. p. s. de pig. et fuit
hec opi. Jac. et sic fin. Jac. hic. l. corrigi per. d. s. ¶ Ibi
sic parat. et etia de da. infecto. cauere si adhuc danu timet: et sic
p. s. q. immisio de totosuccurrit. s. de dano qd timeat etiam
de refectione sumptus. ibi id tribuendu est. vt creditor restitui
at sibi preciu rei et sumptus: et hoc est q. sequi ibi: no recte in-
ter se copatiuntur: emptori no restituitur preciu: licet immisio
restituatur danu: in hoc solo no copatiunt inter se: sed bene
copatiunt in alio: q. sicut immisio restituitur sumptus refe-
ctionis ita et emptori. l. paulus. s. p. s. de pig. qui est contra.
et iste est verus intellectus littere fin. Jac. de are. ¶ In glo. dnu.
ibi: quasi dominu. hoc est falsum: q. per prescri. no queritur
quasi dnu: q. pro illo copetit publiciana: sed prescribiti da-
tur vtilis rei vendicatio: ergo queritur dnu: vtil. vt. l. i. s. si.
f. i. et i. ibi per Bart. et de hoc no. C. de bo. ma. aut. nisi per
Dy. et gl. ¶ In gl. vlt. ibi. vel intellige. hec vera et etia prece-
dens vera. et not. bene q. dicit q. cauere sic immisio plene
succurrit tam de dano qua de sumptus: vt dicit. ¶ In gl. tri-
buendu. ibi. vel dic de stricto. hec fuit opi. Jac. et no. per. q.
in contrario. et hanc tenebat Dy. et reprobat illatu aut
tene illa fin. Jac. de are. et bene et apostilla tex. vt dicit.

Terminus si statuitur.

¶ Terminus si statuitur reo per iudicem de iure suo do-
cere post terminu non auditur.

Quo fundus.

¶ Si agat cofessor
ria et p constituta
quid fieri oportet sit immisio in loco seruati ex
primo decreto. Secudu vero interponitur hoc modo: q. sta-
tuit terminu cotumaci infra que agat: et de iure suo doceat.
et si infra illu terminu no egerit nec docuerit audiendus non
est. hoc dicit. ¶ Et hec glossa. l. si prius. s. si. vbi cotra cotu-
macem non prouidet aliter: nisi quia de possessore efficitur
petitor: quia ibi nullum edificium erat factu contra debita
seruitutem vt ibi dicit. hic aut erat factu et oportebat destrui
quod destructio fieri non poterat nisi agens confessoria mitte-
retur in possessionem loci qui seruare dicebatur: ita intelli-
gitur hec. l. et tenuit glo. hic in verbo habere. quoniam et si pe-
tenit no sufficit habere possessionem loci: puta q. magis
sumptus fecit in lite poterit petere immisioem alioi bo-
norum rei conuenti vt ibi dicit. ¶ Et no. hanc. l. mirabilem q.
in realit. veniens infra annum audiat de possessione si
ante lit. contest. vel quasi actor fuerit immisus propter con-
tumaciam rei. vt no. plene. in. l. si quis emp. s. p. de prescrip.

xxx. vel. xl. anno. et in. l. cofentaneis. C. q. q. q. in glo.
mag. et in. l. q. vbi in rem actamen si indeg reo statuit ter-
minu infra que debebat coparere et agere et de suo iure do-
cere post terminu non audit: et hoc tene meti perpetuo. Sis
ergo cautus tu actor immisus vt semper facias terminum
predictum presigite menti perpetuo.

Curator rei publice.

¶ Curator rei publice ordinare debet vt domus diruta
extruatur.

Cautio damni infecti.

¶ Cautio damni infecti est prestanda cuiusq. petenti per ha-
bentem domum ruinofam.

Reficere domum deformatam.

¶ Reficere domum deformatam inducentem potest cura-
tor rei publice et sumptus repetere.

Curatoris.

¶ Cernor? legit tota
hac. l. fine. s. et male.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Domum.

¶ Ibi tempus. s. statutu a iudice vel
statutum alleg. l. si. C. de iure do. impe. ¶ Ibi iure cam. s. pro
expen. et vlt. tacite obligatum. Angelus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

¶ Curator rei publice ordinare debet
vt domus diruta extruatur. hoc dicit. Et in hoc verbo ad cu-
ratoris est situata gl. sermo. sed no cures de ea. ¶ Ibi a do-
mino extruatur. s. precise. si in personis periculi timeat pro-
pter ruinam. vt no. in Spec. de satisfda. s. est quoz. ver. circa. p.
Jac. de are. in. l. qui bona. s. qui damni. s. eo. Id. si timeat ta-
le periculu sed rem iacere ita defectam inducibat deformita-
tem: et hoc voluit sentire gl. hic et bene. ¶ Et ex his ha-
bes primo qd conuersantibus per viamobi est domus ruinofa:
et ventrem habens: licet non succurratur per remediu cautio-
nis damni infecti: q. no timent danu in rem sed in persona. vt
d. s. danu. et si subuenitur: q. possunt officiu iudicis implorare
vt aut reponat ex toto: aut ita reficiat qd transuentibus
dare danum non possit. ¶ Et tunc habes fin aliu intellectu
et veru: qd qd domus est diruta: et deformitatem producit in
ciuitate si dnu ad refectionem est potens copelli pot vt refi-
ciat: et hoc spectat ad officiu curatoris rei publice reficere illa po-
terit et distrahere: nisi infra tempus a iudice assignadu restitue-
rit dnu soli sumptus cu usuris. et hoc dicit sequens. s. domus.

Curatoris.

gl. seq. Ex quo habes qd dñm porticus & cōclauis etiā res
fidei. in parietib⁹ alteri⁹ domus pertinet ad illū qui est dñs
ediū in quarū vñm hec trāslata sunt. & hoc ideo qd iustitaba
tur per parietes alienos iure seruitutis: alias sec⁹ esset. vt. l.
quēdamodū. §. i. ad leg. aquil. & hic est verus intellect⁹ illi⁹. §.
¶ In gl. h. ibi. ar. cōtra. ad duo pcedētia respōsa. sed sol. qd
cōuersio dom⁹ in vñm retente operat⁹ qd sit illius dom⁹. l. qd
in rerū. §. h. de leg. i. & d. §. balneoz. & l. is qui domū. & de fin.
instrul. l. sepe. §. triane. & h. d. Dy. Si ergo in alteri⁹ vñm nō
esset cōuersa esset tūc cōe inter dictas domos. ar. §. insulā. & l.
inter eos. hic alleg. ¶ Ex hoc nō. qd habēs duas domos ha
bētes claustrū in medio: si in vtraq⁹ domo est ostiū per qd ve
nitur & egit in claustrū & vēditur vel legat⁹ vna ex domib⁹ di
ctū claustrū erit cōe & qlibet habebit dimidiā versū se. Sed
si in vna domo tñ est ostiū per qd intrat & egit in claustrū:
illud claustrum erit illius solius domus.

Ad demolien. Mōl⁹ demoli
ri domū cā ne
gocia: dñs cā cōcedit ad vsus reipū. h. d. ¶ In
gl. i. tradita emptor: nec pñū venditori solutū:
& sic reindit in idē qd prima. ¶ In ter. cōuict⁹ tñ nō dñ tra
diderat: & sic cōstat dñū vel erat tradita & pñū solutū. ¶ Ibi
pñt. l. fisco. ¶ Ibi vel columnas. l. in domo sua cōstitutas.
Dy. & ex hoc habes qd vñi possunt dom⁹ in ciuitate. Boni.
vt destruant⁹ ad cōcedēdū ecclesiā sancti Petronij qd nup⁹ edi
ficat⁹ in ciuitate Boni. & ita obseruatur florentie in constru
ctione sancte Liberate. Angelus.

De aqua pluua arcenda. Rubrica.

Si cui. §. deniq. In gloss.
ibi si qd diuturno. de vñm. l. i. §. i. de itine.
actuq⁹ pua. Et intellige aduersario patite.
l. i. C. de serui. l. i. cū quasi possessio incorpo
ralitū nō qrat nisi iterueniat patietia aduers
sarij: ideo necessaria est ficticia: alio nō esset patietia: f. i. cor
porali⁹. vt. l. i. C. de pñp. l. on. tñp. ¶ Ibi vel iure. idē nō. C.
de ser. l. seruittutes. Cōtrariū nō. C. de pac. l. i. a certis annis. in
vñ. q. per. Dy. Mō ob. l. cū de in rē versō. qd loquitur in facien
te: pñ in patietē fñm cū. Bar. tene hāc gl. per. l. i. filius. C. de
peti. heredi. & per. l. qui in aliena. §. i. de acquirē. heredi. que lo
quitur in patietē. & hic ipse posuit in quadā disputatiōe que
incipit qdā mulier. Ego in hac materia dixi quedā de meo
in repetitiōe. l. i. certis annis. dic vt ibi in eadē gl. ibi vñ. &
sic nō. qd per pñp. qd querit vñm dñm: nō directū. de
quo in aut. nisi. C. de bo. ma. Angelus de perasio.

Sed & si vicinus. In gl. i. ibi. cōtra &
hec gl. est corrupta vi
tio scriptoris.

In summa. §. apud. Si im
pñs seruittutis impositae vel pñp. cōpetit hec
actio qd nō habet locū p opere qd sit autoritate pu
blica. h. d. ¶ In ter. aque plu. ar. l. vñ. nō directat: quoniam
nil manifestum est: vnde cessant verba. Angelus.

Preterea In ter. plane si in confinio. ¶ Dic. §.
cōtendebat cū inferiore vicino petēdo vt inferior fossas pur
garet: aut purgari pateret. hic autē ambo fundi erant in pla
nitie: & in cōfinio erat fossa fossan per totam lōgitudinē fun
dōrū: & alter impēdiebat fossam purgari. vnde agitur contra
eum. In §. aut sequen. apud alpheū. contendebat vicinus in
ferior cū superiore: qd in fundo superiori erat fossa que sole
bat detinere aquā ne decurreret ad inferiores: & erat repleta:
vnde vicin⁹ inferior agit aque plu. ar. vt superior purget: aut
eum purgari patiat. ¶ In ter. eam partē magime. nā etiā
totam purgare potest. §. communi di. l. i. edes. pro socio. l. cū
duobus. §. item mela. & §. item in communem. secundū Dy.
& Ba. de are. Angelus de Perusio.

Cassius. Ibi publica autoritate puta permittēte
principe vel senatu. ¶ Ibi vetustas ecce
dit sic ergo opere manufacto permittēte principe vel senatu
nō pōt quis cōpellī ad destruciōē licet aque plu. vitio nō
ceat: ita & cum dicti operis manufacti in itij memoria nō egi
sit: licet autoritas publica non intercesserit.

Apud. Ibi aqua descēdit. spaulatim & moderate.
Ba. de are. vel forte ad predium irrigandū.

¶ Ibi siue extet fosse memoria cū iure seruittutis sit facta:
alter si nō iure seruittutis nō possit agi: nisi in itij fosse memo
ria nō extaret. vt. §. §. pñ. & apud. & §. §. primo. & §. §. sic nō
obstat. §. l. pñ. §. §. i. vicin⁹. ¶ In gl. magna. in. §. i. Cōclude
circa istud punctū difficile refectionis qd si in seruittute con
stituta fuit dictū quis deberet reficere statuto pacto vt hic: &
illud obseruat fñm primā solutionē que est vera. si non fuit di
ctum: ad illū spectat refectione qui refecit per tñ tēpus cuius
in itij memoria nō existit: quoniam pa trum et vetustas iudi
cant a pari. vt in pñ. l. i. sed si hec obseruatiō nō apparet: tūc
si pñs refectionem ex refectione cōmodū cōsequetur agit
alternatiue: reus reficiat aut refici patiat. vt. §. in. §. apud
labeonē. §. alit in seruittute oneris ferendi in qua seruittutem
debens semper cogit reficere: nisi aliud actū sit. vt hac gl. & l.
& si forte. §. etiam si ferui. ven. sed si non potest consequi com
modum agit simpliciter ad patientiam: vt in alia solutione
glo. que est in hac parte vera.

Itē varus. Si natura agri vel operis cuius
memoria non existit casualiter non
immutat nō potest agi de rigore vt quis reponi patiat. de
equitate sec⁹. h. d. vñ. ad. §. idē labeo. ¶ In ter. neq⁹ memo
ria: sic erat ager quasi naturalis poter hoc ideo dictus: qd
eius in itij memoria nō extabat. ¶ Ibi qd si extet. & sic nō est
naturalis nec quasi sed impositus. ¶ Ibi cū teneri. hoc in
telligit si ager fuit imposit⁹ iure seruittutis: alio nō possit agi
vñlo modo. vt. §. eo. §. idē labeo. el. i. & §. eo. l. i. §. i. vicinus.
secundum Dy. & bene.

Labeo ait. Ibi putat corrigēs in aggere natu
rali & quasi. ¶ Ibi dñ. ac. ex. eo: qd
nō habet locū nisi p opere manufacto. nō aut pro natura
li vel violento. §. eo. l. i. in pñ. ¶ Ibi mihi competere. f. pro
purgatiōe aggeris naturalis vel quasi. cū aut ager est im
positus iure seruittutis ad hanc patientiam agi potest se
cundum omnes: & sic non corrigitur Varus. Angelus.

Apud namusam. Ibi iter suū naturale
vel quasi. vt. qd ei⁹ me
moriam extabat. ¶ In ter. ibi. obstruget id est repleuerit. dif
fert iste. §. a pcedēti. qd hic nō erat fossa manufacta sed ca
sualiter quo casu si illa fossa repleat fossan lapillis vel fossan
crusta terrarū vel vtraq⁹ non potest agi contra dominū di
cte fosse: vt aut purget fossam ne aqua pluua noceat: aut si
nat purgat. Et intellige nec de rigore nec de equitate: licet
gl. hic sub dubio forte dicat cōtrariū de equitate & male. Nec
ob. §. §. pcedentes. per quos ipse mouetur: quia loquuntur
qñ statas locorū naturalū casualiter mutantur: sed hic non
erat loca naturalia vel quasi: sed casualiter facta p excavatiōe.
in troducta ex aquarum impeture istud sit tibi pro summario.

Idē labeo ait. In ter. ibi. locū excavauit. &
sic quadruplex est loc⁹. qui
dā naturalis cuius natura ita naturaliter est producta: etiaz
tunc si permittat. casuale eius aqua pluua potest nocere
agi potest contra dñm dicti loci de equitate tantum hac acc.
vt aut locū purget & reficiat: aut eum purgari & refici patia
tur. vt. §. §. pñ. §. §. i. vicin⁹. ¶ Secūdo est quasi naturalis quando ei⁹
in itij memoria nō existit qd fuerat opus manufactum. & idē
vt in §. idē varus. Tertius est locus impositus. i. manufa
ctus & iure seruittutis cuius in itij memoria existit: tunc fñm
omnes agitur cōtra debentē seruittutem vel locū illum reple
tum purget: destructū reficiat. Ant predicta sinat fieri vt in
ver. pñ. plane. & dicto. §. idē varus. ver. qd si extet. ¶ Quar
tus & vltimus locus est casualiter factus: puta quia est facta
fouea per excavatiōem factam ab aquis & hoc casu fouea
repleta vel destructa propter quod aqua nocet vicinis: nun
quā agi potest contra dominum fosse vt eas purget vel pur
gari patiat. casus est singularis in hoc pñ. licet gl. permit
tat de equitate & male.

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

Idē labeo ait. Memoria operis extat: si
licet punctualiter nesciatur annus & dies. hoc dicit. Et pñ
die allegabam: quia testis dicebat titium non esse annorum
xij. Interrogatus de causa dicit se interfuisse natiuitati & nō
fuit elapsi. Interrogatus de anno natiuitatis dixit se nō re
cordari. Dicebam etatem probari: quod etiam tenet Bart.
in. l. de etate. de mi. ¶ In glo. consule. ibi. idem in ob. vig.
hec glo. decidit quod instrumentum eo continens obligatiōē
realem in ea parte non requirit diem neq⁹ consule. mēd fal
sum est

sum est: vt in cor. vt pñ. nō impe. co. i. Mō ob. §. idē quest. qd
loquit in scriptura priuata. l. in epistola in qua nō requirit di
ci appositio. l. quantū ad hoc vt pñ. cōtrahat solo consen
sus: sed ad pñ. pñ. iurātē vel posterioritātē bene requiritur
dies fñm Ba. de are. de quo per Ba. bu. in aut. l. qd. C. qui po.
in pig. ha. ¶ Adde casum peregrinū in quo scriptura priua
ta ad sui essentia requirit diē & cōsulē in aut. qui. mo. na. effi.
¶ Ibi. §. quātū. co. vi. ¶ In gl. sciat. ibi in morte tenet. in cor.
de fide instr. l. pñ. & facit. §. vt pos. l. i. duo. §. nō video. ¶ In
glo. audierit. ibi. vel testatorem. hoc est falsum in testamen
to: quia debent esse in testatoris conspectu: vt plene nō. in. l.
si non speciali. & ibi Dy. C. de test.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Si quis priusq. Nec act. est persona
lis in re scripta: ideo
transit in singularem successorem.

Idē labeo ait. Vel torēte etiam per opus
manufactum in suo nō cōuertit actione aque pluue arcēde:
neq⁹ alio iudicio: si animo nocēdi nō fecit. h. d. Si autē nō se
cisset opus in suo sed in flumine secus esset. vt in gl. huc tñ
prime particule ob. §. §. nerat⁹. & §. §. sed sol. vt in glo. qd
debes intelligere dictū. §. qd dicta dinerisio fecit per tñ tēp
pus qd eius memoria nō existit. & ita dicit Dy. in §. nerat⁹.
¶ Illud etiā. Mō agit aque plu. ar. per illū cui in
re seruittutis aqua nocere pōt: etiaz
opere manufacto: si tñ vltra modū non noceret. h. d.

Idē labeo ait. Vel torē

Sibi dederim. Qui tradit
alieno nō trasset dñiū:z furti tenet qđ de equi-
tate tollitur si nomine mādantis haberi incipia-
tur. d. o. ¶ In text. z tuo noie re. facit vt priores habentes
potestatem ad adiunantia generali super aliquo qđ non po-
terant quicqđ disponere ex vigore sui officij in his que dispo-
nunt. sed super illi debent disponere auctoritate adiunantie.
quod dic vt dixit Bart. in qđ. illa quā disputantur: que incipit
adiunantia generalis. ¶ In glo. obligaueris. tene qđ actio fur-
ti est extincta. qđ de fur. l. si vendidero. §. titius. Angelus.
¶ Scriptura priuata ad x. quando probetur.

Donatio remuneratoria an egeat infinuatioe:z que dicatur remuneratoria:z quid si dicatur pro seruitutis z benemeritis.

Quintus regulus. ^{¶ bRenū}ciatio nō pōt per heredē renouari:z expulso a detēctatiōe p

Ereditatem. Si ille cui donat hereditas donatorum non defendit act. p. re. ver. tenetur. h. d. ¶ In gl. cum i. ubi. vel interesse p. i. f. re. due solutiones sunt contra. l. cum res. C. de ideo prima verior est. ¶ Et ubi vel forte non p. i. f. re. ver. hoc examinatur in l. stipu. non ubi. C. de i. f. re. ver. obli. de oper. no. nun. l. stipu. §. opus. 7. Bar. ubi. Anglia.

Donationē. Qui donat bona viventis eius hereditate priuatur. h. d. ¶ In

Dnationes. s. species.
In tex. ibi. nō modus. vt vsus tm̄ videat esse con
cessus: sic posset renouat tanq̄ concessus p̄ario.
Ia. de are. nō aliud est cōcedere ad vsū q̄ aliud est cōce
dere vsū. s. de trāsa. l. bi. s. vñi. c. de iure do. l. si mulier. de
superfl. l. i. s. i. de ali. leg. l. liberts quos. de lega. l. titia. s. su
nal. Angelus.

Precarius. Concessum ad usum indeterminatum est precarius. h.d. ¶ In tex. vtariano. non est expressa species usus: et sic est precarium in dubio. s. eodem. l. aquilini. regulus. Angelus de Perusio.

2. Salarium aduocati in causa capitali est soluendum egregie
etiam ultra centum aureos.

Ad eum. Mandatum in re sua finit. tē
pora morte finit. h. d. Et in gl
portionibus. ibi. et sic non concedo. nā per hoc q
dicit concedo importatur titulus. per hoc quod

Lucius. Res donata potest ante traditionez pe
debitorē obligari ⁊ trāsit cū sua cā. h. d.

Mortis causa. In ter. periculi demonstratione. Unde in omnibus istis casibus poterit fieri examinatio testium ante lit. contestat. de eorum morte subito timeatur. de quo per Ann. extra et lite non contesta. c. quoniam frequenter. Angelus de Perusino.

Salcidia an ⁊ quando detrahatur de mortis causa capione.

Sci. In gl. cōditione. ibi. voluerit. et ibi. agnoscit idē nō. de leg. fil. cū patre. c. matri. Sed quare nō possit stipulari sub cōdi-
tione si substituit? voluerit nō video qd̄ repugnet.
Substitutio enim in donatiōis causa mortis fit duob? modis.
vno modo in titulo. et hoc per stipulationē vt ibi. alio modo
in re donata. et tunc fit exemplo aliarum substitutionum fa-
ctarum in legato vel hereditate. vigi. de verborum obliga.

1. **¶** Precium iustum vel iniustum quomodo probatur.

Filio. In gl. iij. ibi: precium dic qd re con
dicit. sed si illud precium cōdicere

Inqui In gloss. poterat ibi filio naturali
hec vera sequens vero lect. nō bo
nari. l. plantius. §. diuissam. de cōdi. z demon. ad
erib. l. facta. §. titius.

In mortis. In ultimis voluntatibus tpe dona-
tionis alijs fuit stipulari pro eo qui erat in hostiu

quisit aditionē hereditatis. C. de dona. inter virū & vxor. l. i. §. si filius. + Ultimo scias q̄ donatio causa mor. non re-

Ratio & videt. Itemque. 100.

Quod debitorum. In text. a tempore. i. clauso tanto tempore Angelus.

Ltem condere potest etiam permittere nisi qz potest donare causa mortis vt hic tñ de iure canonico c. 6. et sub eo potest sibi legare tempore mortis.

Sibi qui. In gl. donauerit. ibi: si prece
dat mater. sed ista conceptio
diuersa est ab illa quā ad loc. p. misit tibi si mibi

Bita. Inter causa donandi hoc ideo
qz natura verborum hoc patitur

S mortis. Donatio causa mortis pōt
cōdici z dominiū vēdicatōe

no. l. seruus communis vicini.
 ¶ Spurius cuilibet succedere potest preterquam patri
 & matri.

De imputat in portione qua quis capere pot in india
stincte in fal. vero imputat si de bonis defuncti p

quidā imo est lex qui testamentum. † Spurius cuilibet succedere potest praequam patri^b parerē sibi relinquare non

Elud generaliter. Argumē
tū q̄ sit lo

Quod statulibet. ibi: p. parte
sua. qd est verum qñ est iussus servus dare secus

Donatio cā mortis renocat donatario premoriente.
Donatio inter vivos licet sit stricti iuris tamē donatio cau

Suorum vino peti qđ donatū est aut pro eo soluendo
in mortis euētum cautio peti. ⁊ de ea fal. detrahī

a **E**tetrahet falso
cidia. Adde pe.
de vbaldis in res
peti. c. raynuti.
de testamentis.

Preterea pa-
tri. Adde Pan.
de ca. in. li. qua
illustris. C. ad se-
natu. scilicet. or. 2.
an succedat ma-
tri vide. gl. in. i.
de ad. in. §. pe.
gl. in. aut. ex. com-
pleg. C. de. test.
nup. 2. ibi. Ex. §. pe.
in. ti. de. succel. ab
intest. in. §. i.

nō acquirim? possessionē ratio: qz acquisitio possessiōis cau-
satur a volente possessionē sibi acquirere. Sed bene querim?
dñm? z quasi dñm? z reliqua z p. pñs vsuca. cōditioñis quidā
fuerint in opi. cōtraria qz nec illa grant vt plene nō. gl. in. §.
per seruū q in vsuca. z in §. cōf. sic intelligit. l. si cui. §. l. s. de li-
berali causa. sedm verū intellectū vbi seruus nō possessus a
dño acquirere eide: qz intelligo qz acgit reliqua excepta pos-
sessiōe. ita dicitur gl. in d. §. per seruū. in verbo possideam? z vt
misi: qz ex quo nō acquirat pos. dñm? qz acquirat ei vsuca. cō-
ditio cū sine pos. vsu nec pcedat vt in regula iuris. S. rñde
qō sicut acquiri sibi dñm? sine pos. s. z vsu. cōditio. Regula
est est qz vbi traditio facta a dño trāssit dñm? eadē a dño dñō
facta trāssit vsuca. cōditioñe. vt. l. clauib? §. de cōtrāp. emp.
Sed l. acgrat vsuca. p. ditio nunq̄ requirit nisi post scientiā
z nō ante ex quo dñs in pos. serui nō erat vt. d. l. homo liber.
in fi. vbi nō possides nō acgit. vsucapiedi cōditioñe etiā ex
peculiarib? ergo minus ex alijs vt ibi: cū alias esset in pos-
sessiōe nō acquirere qz nisi ex peculiarib? vt nō. gl. in xbo p.
culiariter. §. in. §. itē acquirim? . Per seruū vero frus. autbo. fi.
pos. acquirim? nobis solū ex re nostra z eorū operis quas loca-
re nobis licitū est. Et eodē mō per hominē liberū bona fide
possessum vt insti. per quas perso. §. nō solū. z. l. acgrare. §. i. §.
ti. i. ex alijs autē causis nil per eos acquiri vt p. seruos: §. i. be-
ne posset acquiri p. eos vt per pecu. vel negotiōū gestorē: vt
§. z. l. si me in vacuū. §. si. z. §. eo. l. possessio quocqz. tūc autē bo-
na fide possidemus cū nobis bona fide incedim? possidere
ceterū si p. alio pncipaliter vt creditor p. debitore neqz credi-
tori qz sibi nō possidet necqz debitori cui nullo mō possidet
possessio querit cū vt dixi solū dñm? nō sufficiat ad querē-
dum possessionē vt. §. eo. §. per seruū corporaliter. cū suis con-
cor. ad idem allegatur in gl. per seruū autē vsuariū a nobis
possessas ex re nostra nobis acquiri scdm oēs sed ex operis
eius nō. z hoc tenet gl. in d. l. acquirere. in prin. Quidā tñ di-
serūt etiā ex operis nobis acquiri dicit esse casum in l. per
seruū. in prin. de vsu z habita. sed gl. rñdit tñ illū teg. pos-
tes defendere trāqz opinionē qz si seruus operas suas loca-
uerit inuitus vera sit opinio vt nobis nō querat ratio est in
promptu: qz habēs simplicem vsu in seruo eius operas lo-
care non potest libaudi eo inuito: sed vbi locatiū seruus
consentit acquirere nobis ex operis suis saltem vsqz ad va-
lorē eius qz operat? fassit nobis. Per seruū vel liberū ho-
minē mala fide possessum nihil querim? l. nemo. §. ti. i. z. §.
eo. §. per eum. nisi querere voluerit vt gestor vel vt procura-
tor vt dixi. z eo casu quo nobis possessio non acquiritur nec
etiā querit sibi libero nec etiā domino vero vt ibi. ideo au-
tem sibi libero non querit possessiō: qz cum possideat ab alte-
ro ipse possidere nō potest sed offm? bene potest queri sibi:
z ideo qñt vnde bene vera est opi. Joā. qz dominū querit
sine possessione. Ideo autē dñm? vero nō acquiritur possessio
qz vt dixi possessionis acquisitio causat a possessiōe ipsi? ser-
ui intrātis per filiū autem z monachū quantūcūqz fugiti-
uōs nobis acquiritur possessiō: qz vt dixi acquisitio que fit
per eos non causat a possessione cū non possideamus eos:
sed solū a iure patrie potestatis z dominice obediētie vt di-
ri. §. Item acquirimus. §. eo. Angelus.

Per procuratorem. Per admini-
stratores vestros possessio vobis acquiri potest si fuerint vestro nomine possessione nati acquirere etiam dominium ut in glossa interuenit eorum vera apprehensio corporalis quam per instrumentum naturale per liberam personam nobis acquiri videtur in l. i. c. per quas personas nobis acquiri. ubi autem non interuenit veritas actus corporis sed solus imaginarij aut fictus aut sola iuris censura operatur acquisitio dominij tunc non acquiritur per eum unde non acquiri ex pacti commissore. non acquiratur ex sola procuratoris oculorum inspectio non acquiratur ecclesie ex contra-
ctu procuratoris dominum si ipse possessionem corporaliter non est natus. Et ita sub dubio potest limitari. l. c. de sacrosan. eccle. probatur hec limitatio ex generali doctrina. hec que ciuilitur. s. titu. i. c. In glossa. ibi. vel tradens tantum. hec op. ap. probatur vbiq. malignitas igitur procuratoris gestiois aut serui cuius intentio erat latens apud tradentem non officit illi cui tradens volebat acquiri quominus queratur et ita intelligitur. l. qui mihi donatus. s. de dona. r. s. titu. i. l. per seru-
um. Sed si non malignabatur sed clare tradenti applicabat quominus non recipiebat nec ei querere intendebat tunc non inspicitur tradentis intentio sed sola recipientis intentio et resistitur. vt. s. p. op. ibi. nam si seruus. Ratio est in prom-
ptu. quia nomine domini nullum prebet ministerium quod esse necesse est hic in ver. aut. aut nemo eis possessionem tradit sed tantummodo

do ipse occupant: tunc solius occupantis conditio inspicit
quoniam tunc nulla est proditio ipsius occupantis & hoc te
net gl.in. s. prece. in ver. non est. ibi: vel hic a nemine tradeba
tur que notabilis est.

Si iusserim. Oculis et aspectu nobis acquiri
tur possessio concurrere interio
ne tradentis seu tradere volentis. h. p. Et hoc intellige quan
do volens tradere possidebat vnde sufficeret offensio pro
curatoris vel alterius administratoris nec etiam executoris p
iudi. deputati vt dixi. §. eo. §. adipsi scimus. et Bar. hic tangit
Specu. in ti. de primo decreto. §. iam nunc de effectu. in prin. Si
militar aspectus procuratoris volentis habere possessionem dno
ad eam querendam forsitan non esset sufficiens vt dixi de pri. §. p. d.
ob. ille. §. q. hic dominus procuratoris erat presens vnde que
rit per se non per procuratorem. ¶ In teg. tradite sunt sub au
di et de facili potest aperiri cella vinaria: vt l. clauibus. §. de
contrahen. emp. gl. ff. in prin. §. eo.

Collegiatis. qib⁹ mortuis vel exceptis duob⁹ qd iuris.
Municipes. Universitas r collegii possi-
 dere p^or r etia⁹ i⁹spicare r eis
 queri possessio tā per seruū q³ per liberā p^osonā reiecta sentē-
 tia opinatiū cōtrariū q³ sunt in v^olū p^omissio nullatenus
 possident. h. d. c. i. seq^r. **Dixit** Bar. hic q³ f^ociōs de colle-
 gio mortuū r⁹ est collegiū laicū q³ possit vacat. Quid
 erit de dominio. dixerūt quidā absq³ agnitione incontinēter
 fisci esse in. l. sicut in vlti. gl. q³ vnusquisq³ vnuer. dixit Dy.
 necessariam agni. per l. i. §. an bona. de iure fisci. idem Bar.
 per l. in eadē de fideiul. li. facit optime. ea. l. §. si bona. r hoc
 credo verum f bona soluen. non sunt alias tenes op. gl. q³
 ipso iure sint fisci. §. de publica. l. cōmissa. r. o. §. an bona. de
 vnueritate vno clerico. cum dic v^o hic per Bart.

Castri q possidet an dicat omnia eius iura possidere.
Possideri. **P**ropterea corporalia possidentur quoz possessio acquiritur aio ⁊ corpore cōcurrēte nec ad acquisitionē vnus individuū expedit circūte singulas particulas. h.d. **Q**uid autē si quis ingredit possessionē vnus castri an acquirat possessionē omnīū domoz existē. intra muros castri ⁊ etiā fide iurisdictionis ⁊ an acquirat possessionē omnīū fundoz existētiū in suo territorio dic vt ibi p Bar. cni inherēo. cni ad de no. verba Dy. in. c. i. de regu. iur. lib. vi ad conseruationē autē iurisd. ⁊ imperij vniuersi sufficit vt vna specie iurisd. omīdo vtatur scienter ad cōserua. tēti. nec aliud alia specie iurisd. vtrā. l. is qui vīasru. Spe. in tit. de prescrip. quarta parte. ver. sed pone per Ly. ⁊ Ba. ubi in l. c. nouissim. q. in his. Cde prescrip. xxxviii. **I**n gl. licet retineri in f. ista gl. non dicitur etiam quia imo ⁊ introitus animo retinetur operatur acquisitio de nouo scdm Dy. ⁊ Jac. de are. ⁊ Bar. dic vt in eo alia magnum sequeretur inconueniens. **I**n gl. imo non. ibi. cum in diuersis. Bar. hoc determinatiō canonistarū relinquit. dic vt dixi. j. de fur. l. vult in principio.

Incertā. Incerta portio ratiōe loci ⁊ quote non
possidetur. h. d. Qui ergo emit de fun
do decem tronaturas vbi elegerit ante electionē possidere nō
potest. vnde. j. eo. l. loca. Bar. ⁊ responde ad sophisina prou
al. hic. ⁊ de rei ven. l. ane de tota.

Statutum puniens inuētum ludere ad azardum quomodo intelligatur.

Inuentus vel inuentum quando quis vel quid dicatur.
Theratus. Nisi antecedit naturalis apprehensio
 vel id q loco apprehensio habeatur
 nō querit nobis possessio solo aīo z ideo neq thesauri ac
 ritur possessio p aspectū prinſpē sub nostra ponat custodia
 hoc dicit scōm verum intellectū licet gl.hic z ubiqz inean
 possessionē thesauri queri sola visioe etiā nullo actu corp
 reo interueniēte q est falsum: qz cōtra istum tex. ibi sub cap
 dia nostra tē. de quo vidistis. s. eo. l. i. in prin. f. Et ibi Bar
 ponit de statuto puniēte inuētum ad ludū ad azardum
 quo per Ly. in l. licet. C. eo. ti. Sed argumētado dico. Ecce
 dēdo autem teneo q quo ad impositionē pene ordinariē q
 statutum nō cōsiderari inuētiōē persone sed delicti videt
 ludētē conuicto imponi poterit pena statuti. argu. l. vñce. C.
 de rap. virgi. z. c. quāqz. de vsuris. libro. vi. cōtancia glof
 dilationibus. c. primo. in fine. in decre. q. prima. c. i. institut
 de dolo. s. est z aliud. de vete. iure enu. l. secunda. in prin. vbi
 pluries habetur hoc verbum inuenerit. f. Sed si statuti p
 miaret potestatem inuenientem ludente: tunc ei exorbita
 a iure communi nō consequetur premium nisi ludens per
 sonaliter inueniatur. Sic intelligo. l. si barlatō. an. C.

fidetis. hoc enim pmissi de iure cōmuni cōcedēdū nō est. Et
intelligit statuti premiasse vt potēs sit ardentior in discurrē
do per ciuitatem ad prohibendum ludum.

¶ Posseſſio vnius rei potest haberi ex pluribus causis
nō contrarijs se adinuicem compatientibus.

Reata vna re imple diuersi causis quid iuris.

Ex pluribus. Diuidit in tres partes. In pri-
ma pōit generalis regula affir-

matuq; vna res pot' ex plurib' causis possideri. Scdo po-
nunt ono exempla p'inde regule. Tertio ponit q' d'ca regula
la negatiua fcs q'd onum pot' ex sola causa cōdingeri. secun-
da ibi tētem. tertia ibi. nec em. Et breuiter. h. d. iūcta lec. R. a-
ge. que est vera. q' d'fessio vni? rei pot' haberi ex pluribus
causis nō cōtrarijs se adinuicē cōpatiētib' & vtilibus domi-
nii vero haberi nō pot' ex pluribus causis nō cōcurrētib'us
in idē acquisitionis tēpus vtraq; cā remanēte. h. d. Ideo autē
digi vtilibus: q' si vna est vtilis altera inutilis hoc casu ne
posseio habet ex eis sed foliā ex vili. sic intelligo. C. de cōtra-
hē. emp. l. si cū res. licet gl. magna hic aliter rīdeat. Nec ob-
s. eo. l. i. §. si vir. vbi ex inutili cōtractu trāssit posseio: q' li-
cet trāssit nō tū habet ex titulo. & hec est veritas. ¶ In tex.
ex plurimis causis diuersis & iunctis cōspicibilib' alias sec.
vi. i. co. l. i. §. q' ante. q' est cōtra. ¶ In tex. vīucapient. i. vīuca-
pionē inchoauerit & ea pēdētē nonus titl' superuenierit vi-
ante ea cōplēta ex vtrorq; titulo eiusdē rei habet posseio. ¶
Si autē vīucapio esset cōplēta ex altero dictiori titulo nō
posset ex alia causa neq; posseio inchoari aut inchoata cō-
tinuari nec ex plurib' causis habere d'fūm. & hoc voluit Dy-
hic. & gl. dū dicit q' istud verbū cepit inueniri in p'terito
subiuncti & in futuro subaudi optatiui & hoc est notādū p'
pter statuta & alia p'fōsū in quib' hoc nō habet nō p'fōsū

[illegible][illegible]

mibi sempromi? de leg. i. z. ideo Dyn. male reprehēdit hāc gl.
qui dixit qđ imo ego qđo dñum ex dispositione primi testā-
tis z heredis sui cōsiderato qđ ambe due cause in idē tps
acquistiōis cōcurrunt scđ a dispositio heredis fuit inuē-
tiā nullā vtilitatē afferēs vt. l. memini. in prin. de le. ij. facit. l.
si creditor. de leg. i. ¶ In ea. ibi. sed certe hic ex qđ debiti
mea. hoc idē qđ res erat mihi tradita z idē inspicitur cā debiti
pcedēs. locuti aut fuit nulli z nullā afferēs vtilitatē vt. o. l. i.
creditori. z idē bñ dixit hic gl. Si aut possessio nō fuisset mi-
hi tradita tūc qđrēt dñi ex causa debiti cita intelligas Dyn. z
Si res legata nō erat legatīo vel erat legatī generatō tūc
due cause in idē tēpus acquisitionis concurrunt. Sed si res
erat legatīs ex quo nō fuit tradita acquirēt dominū ex
causa legatī. valuit em legatūs rei debite ppter cōmodum
transla. dñi ipso iure vt. l. i. l. ij. si rē de leg. i. z hoc modo cō-
cordat Dyn. l. gl. Et cā ergo debiti nō effici plus mea cum
dominiū nactus sim: actio ex causa debiti nō sit perēpta.
vt. §. qđ si in diē. insti. de le. z hoc est qđ sequit. ¶ In ea. ibi.
sed ibi possessio. hoc fol. destruit literam dicit m Dyn. z
Jac. qđ ibi titulus possessionis nō duplicat qđ alias erat in
utilis licet inutilitas nō impediat translat. possessionis: vt
§. o. l. i. §. si vir. ¶ In ea. ibi. fol. vt ibi: qđ ibi tituli cōtra-
rē z oppositi z ideo nō cōcurrunt. i. fo. l. i. o. ante. z ibi
videbitis. ¶ Et ex predictis cōcludē super eo qđ Bar. hic cō-
fute distinguendo dixit. Cū vna species in debita a vero do-
mino ab eodē mihi legat ex qua causa qđrēt mihi dominū
qđ si ambe cause in idē tps acquit. cōcurrūt querēt ex prima
causa debiti si ex eadē possit. qđ habebūt hac gl. Sed si nō
habebūt querēt ex cā legatī? recta via in me legata transiit
dominiū: vt. l. la. titio. de fur. Sed si legas idēqđ debitor non
erat oīs pura qđ debebat mihi rē alienā vel debebat sibi
in generatō immediate cū possessionē nācisor ex vtracq
causa quero dominū: ex quo tps acquisitionis ex vtracq
causa iam cessit z venit. vt. o. l. in numerationib? cū conco. ¶ Ubi
vero primo credit dies legatī z per cōsequēs primo quero do-
minū: hāc postea ex causa debiti iterū dominū non acquiram
qđ impossibile saluo nisi euacuet ppter aliquod mēū interu-
esse. vt. o. l. fundo. z l. verbis. eo. tit. i. n. h. l. c. minus actio mihi
durat ex debito iam cōtracto ex quo ambe cause possunt cō-
currere. vt. z. §. and si in diē.

1. **¶** Possessio una et eadem numero non potest esse apud plures in solidum.
2. **¶** Dictio iustitiae in iure significat qualitatem aliquando substantiam.
3. **¶** Possessio eadem numero non potest esse apud unum iustitiae aliam iustitiae.
4. **¶** Possessio ad usurpiendum et ad acquirendum fructuum requiritur.

Ex contrario. Continuat ad pced. §. Dictu
est. §. q. vnus ex pluribus

causis eandē rē possidere pōt: sine eadē causē uno tpe omnia
tur sine ordine succedunt. ¶ Illuc sequēbat videre eōrū
an duo vel plures eandē rē insolidū possidere possint eadē
specie vel numero possidēti. ¶ Vt uter. p. fm. Dy. 2. bar.
vna ē eadē possessio numero nō pōt esse apud plures in
solidū s; plures possessores eiusdē rei specie vel numero dis
serētēs sic. p. n. ¶ Primo ponit cūctū. scō. cūns r. tertio dictū
Sabini. quarto dictum trebatij tria cōiūnes. quinto dictum
Lab. trebatij reprehēditis circa scdm. sexto cōiūcio pauli
iuris cōsulit. scō. ibi cōtra naturā. tertia ibi sabini. quarta ibi
idē trebatij. quinta ibi qdē lab. sexta ibidē. cm. ¶ In text.
idē videatur tēte veritatē expressiū est hoc verbū videā
rismō autē est impripietas nō. Et nō ex isto ver. qd id
naturalit fieri nō pōt impossibile est fieri ciuilit. cō. cor. s. lo. l. g.
ad certū. s. de adop. l. ad p. r. est ratio qd ius ciuile imitat
naturā: vt plene nō. p. Dy. C. de pac. legē. Et itelligē qñ nō
pōt fieri naturaliter in gñese: qñ in specie vt p. in fictione
possimū qd legis cor. 2. in qualibet alia fictiōe de quo ple
ne per gl. 2. Bar. 2. me. l. de sol. l. sub cōdi. ¶ In tex. 2. possid
re ipsū sic ciuilit 2. nōlit in ipsū p. rario rogātē eōm pos
sēssionē trāsferre. In tex. 2. eū qui p. rario acceptū. i. naturalit
vnde nimirū si quilibet eorū possidet insolidū: qñ nō est eadē
possessio numero. ¶ In tex. duos inuiste. Sēnsit ergo Tre
bati qd vna ē eadē possessio numero variata tpe p. in herēti
qualitatē iustitiē 2. iniustitiē apud plures insolidū esse pō
ppter variē. p. dicit: sed hoc entia reprobāt vt hic p. t. ¶ E
aduerte qd hoc verbū in iuste vel iniuste significat qualitatē: al
bi significat substantiā vnde possessiōe iniusta appellamus co
mūle naturalē iniustā p. ppter cōmunitatē accidētia: vt plu
rimū occupatur possessiō naturalis iniuste plusq. ciuilit

Anni incepti.
Adde an annus
cepr^o habeat pro
cōpleto ⁊ oñ nō.
vide gl. i. c. subdia
con^o. lxxv. dist.
gl. i. c. cū i cūctis.
de elec. gl. m. c. cū
vegimū. de offi.
dele. c. i. annus. ⁊
ibi Archie. de in
dictis. lib. vi.

ut. de pcal duo j vi possi. l. i. duo. C. In gl. magna. ibi na
male autē possessionē trāsferre ciuile autē nullā retinere q
nō habuerit ea nūq̃z ita tenet gl. in l. v. nica. C. vi possi.
In autē respectu diuersorū iurū plures possint insolidū
possidere naturaliter. dicit qd sic exemplū in vna re vnus
habet vsumfructū et alter vsum vniuersitatis et possidet na
turaliter respectu iuris sui insolidū qm cōpatiunt hec in
ter se nō est cōtra naturā. sic cessat ratio huius. q. hoc te
net gl. in d. l. v. nica. et in d. s. si duobus. et ista est veritas et te
net in indicis et scholis. Conclude ergo q quatuor sunt origi
nales opt. an possint plures possidere vnam rem eodē nume
ro seu eadē specie possidēdi. Prima fuit opt. antiquorū scz
Pla. et Ro. qui dixerūt naturaliter nō posse ita intellegi
runt hūc. sed ciuiler si diuersis tñ respectibz et hoc incen
tis casibus nō in omnibz scilicet in creditore et debitore in
emphyteota et feudatario et domino in viro et vxore in alijs
forte nō. Secūda fuit opt. quorūdam aliorū qd indistincte duo
possint simul possidere ciuiler sed nō naturaliter. Tertia
fuit opt. Alar. gl. et sequaciū qd nedū duo possint insolidū
possidere ciuiler sed etiā naturaliter in duobz casibz. Pri
mus est qn ibi sunt duo extra rem sed in cōspectu tñ. nā quibz
bet retinet naturalē insolidū per cōspectū. Secūdo qn am
bo sunt intra rem quo casu vniuersitatis possidet insolidū ex
cepto illo tātillo qd quilibet calcet pede vel sedibz. Quar
ta fuit opt. Jo. approbata per oēs scz qd nec naturaliter nec
ciuiler eadē possessio numero et respectu eiusdē iuris neqz
insolite insolidū apud vnū iustitiam apud aliū iustitiam
esse pot. Et ista est veritas. probatur per l. duo. j. de p
ca. et per inconuenientia que sequeretur tā in acquisitione do
minij quā etiā fructuū. Nec vera in possessione rerū corpora
lium sed incorporealia q sunt indiuidua de sui natura vt ser
uitutes sine dubio apud infinitos esse possunt. nā sicut eiūsdē
seruitutis dominij per plures potest acquiri insolidū ita
etiā eiūsdē iuris quasi possessio insolidū apud plures esse
pōt et ita tenet Bar. hic. Et ultimo Bar. hic ponit que pos
sio requirit ad vltima. et etiā que ad fructuū acquisitionē.
Et dicit naturalē sufficere nō ad acquisitionē veri dominij
vtilis tñ aut etiā iuris a dominio distincti vt usufructus. Et in
hoc sum cū eo per leges quas allegat sed dñ negat nullo mo
do sufficere ad acquisitionē veri dñi nō est verū. q. imo inter
dū sufficit qn possessio naturalis vacat et ciuiler et ingredies
vult mēra naturalē cū intētiōe acquirēdi dominij nil rea
pugnat cū remanēt illud et ingitū cōtinue possidēdo per tē
pus legē diffinitū. vt. l. i. j. i. et hoc voluit Dy. recte intē
lect. in c. sine pos. in fi. ad ob. l. acquirere. in fi. et. i. j. ibi em
duo obstat scz ciuiler possessio dominij et animus fructua
rij volēs querere dominij unde nō mirū si nō querit ibi. et
l. male agit. C. de pscript. xxx. an. Et subdit qd sola ciuiler est
sufficiens ad acquisitionē fructuū naturalis aut nūq̃z nisi eo
casu quo cōcurrit volūtas dñi q nō placet. nā quē iurē vsum
fructus a dño putatio et bona fi. vsumcapit illud ius et p illo in
re cōpetit sibi pub. l. si ego. s. i. s. de publi. iucta. l. in fi. C. de
pscript. lon. tēpo. et tñ ille nō habet nisi naturalē et facit fru
ctus suos qz quo ad acquisitionē fructuū tñ iuris dñi habere
quātū si vsumfructus vsumcapit. Eodē mō vsumcapies emphy
teosim aut fundū possidet naturaliter tñ et nemo negabit
fructus suos facere. insi. de rerū diui. s. si qd a nō dño. Simi
liter detētor inter dū facit fructus suos ppter titulū et nō cō
currit voluntas domini vt. l. fulcinus. in fi. et quibus cau. in
possessio. ea.

In amittēda. Possessio tā naturalis quas
ciuiler amittit solo animo scz
eo durate ciuiler nō perdit per ingressum alterius. h. d. vltz
ad. s. si quis nūciat. C. In tex. protinus amittet possessionē.
Nota qd hec pōctio est precisa et tñ limitationē recipit vt in
gl. ibi dicam. C. In tex. animo solo incipēdo ab animo scz
si incipias a corpore nō perdit possessio nisi etiā animus in
terueniat et hoc tollit omne cōtrariū fm Ja. et bene. cōclude
ergo qd possessio perditur solo animo si incipias ab eo se
cus si incipias a corpore et nullo mō. C. In gl. hoc est cōtra
ibi subaudi. postq. Mo. id qd dicit in tex. qd verba quantū
cūqz precisa et nulla dilationē importāta ratione vitande
cōtrarietatis limitationē recipiūt et tēporis intervallo. vt. l.
si stipular. sum damā cōiuncta gl. de verbo. obli. et. C. de cō
pensa. l. i. C. In ea. gl. ibi circa fi. l. et melius in l. i. s. siue autē.
eo. ti. et vera ista sol. in hoc mēbro de eo qui possidet per
se animo et per aliū corpore vt solo animo possessionē nō per
dat vt vidistis in l. i. in. j. glo. magna. s. eo. Sed qn possidet
per se ipsum in hoc mēbro hec sol. nō est vera imo tenet opt.
Jo. qd si incipias ab animo sufficiat solus animus secus si in

cipias a corpore. C. In ea. ibi. vel dic fm Jo. hec vera et ap
probata. C. In eadē ibi quidā et bene. q. ex quo corpore de
tinēti presupponimus retro possessionē quēstā ergo nō per
ditur nisi cōcurrat animus in perdēdo sed si pcessisset ani
mus perdedētū corpus detentatio nihil operaretur. tex.
est hic. Ultimo est hic tex. in ver. sed et si animo. qd per solū
ingressum fundi factū ab altero me absente ego possessionē
nō perdo. Regari aut nō potest illū possessionem acquirere
ergo. necessario due sunt possessiones. Vna naturalis que
apud ingredietem consistit et alia ciuiler apud me. vt. l. clam.
s. qui ad nūdas. j. eo. et vidistis plene. s. s. p. primo.

Si quis nūciat. Vel vano expulsiōis futu
re de se incōtinēti possessionē perdit etiā quam solo animo
retinebat. h. d. Secus si quis fuit perterritus nō accedere ad
possessionem non timore expulsiōis future sed solam pro
pter metum personalis iniurię. vt. l. licet. C. eo. et ibi gl. que vi
detur contra. et nō bene hoc. Quō ergo ad possessionem per
dendā sufficit vanus timor vt hic. et. l. i. s. si quis visis arma
tis. de vi et vi arma. sed non quantum ad aut. quod met? cau
sa. proponendā vel interdictum. vnde vi. vt. d. s. et. l. vanū.
et. nec timorem. s. quod metus causa. que sunt cōtra. C. In
tex. amittisse eum possessionem scilicet ciuilem quam per se
ipsum retinebat. fecas autem si retinuisse eam corpore alie
no ille non fuisse expulsiōis. vt. s. s. p. primo. et. j. p. i. s. no.
et. C. eo. l. fi.

Quod si seruus. Iste. s. tria dicit. primo
qn seruus vel colon? de
possessione discedunt non tñ animo deserēdo possessionis et
hoc casu possessionem nullā perdo. nō em ciuilem cū habeā
animū possidēdi. non naturalem quā per colonū tenebam li
cet de possessione discesserit et in cōspectu eius non fuerit ne
singula momenta teneamur inquirere licet fecus sit cū per
me ipsum possideo naturaliter et ciuiler nā tūc perdo natu
ralē incōtinēti ex eo qd pedium in meo cōspectu non est
nec de facili esse pōt vt vidistis plene in gl. j. l. i. s. eo. C. Se
cundum respōsum est quando ille per quem corpore teneo
alteri tradit et hoc casu perdo etiā meam ciuilem quā animo
retinebat vbi fuit vera traditio fecus vbi ficta vt. l. quamuis.
s. i. j. eo. C. Tertium respōsum qn possidemus per nosipsoz
et hoc casu possessionē nō perdimus nec cū ab ea discedim?
nisi naturalē sed non ciuilem nisi discedamus cū animo perde
di quo casu etiā si nō discederem? pderem? vtrūqz vt in. s. in
amittēda. et eodē modo perdimus cū sumus vt dicit. Et
aliud membrum qd litera nō ponit hic scilicet quando colo
nus vel alius cuius corpore teneo naturalē de fundo disce
dit animo deserēdi proditorio modor tunc per solū disces
sum possessionem non perdo ciuilem sed naturalem scilicet
alio ingrediente et occupante perdo etiā ciuilem. vt. l. fi. C. eo. d.
Et et quintum membrū scilicet cum colonus vel alius per
quem teneo naturaliter discedit. et tunc an perdam naturalē
quam retinebat per eū dic vt. l. eo. l. quāuis. et dicit. j. eo. l. pere
gre. s. fi. et per Dy. C. eo. l. fi. C. In tex. discesserint. et non ani
mo possessionis deserēde. C. In tex. retinebo possessionē
de ciuili constat sed de naturali dubitā. idē dicit vt. s. dicit. et
glo. hoc tenet et Dy. post eam.

Bannitum appellātem qui occidit an puniri debeat.
Si seruus. Seruus fugitiu? cōtrouersā domi
nū faciens priuat dominij etiā pos
sessione ciuili si diu est in libertate moratus. h. d. Ante ergo
lapsum tēporis diuturni cōtinuo dñs retinet possessionē
ciuilem. vt. s. eo. s. per seruū qui in fuga. et. j. de fur. l. serui et fi
l. s. fi. Fallit in tribus casibus. Primus est si bona fide pro
libero se gessit quia tūc incōtinēti dñs omni possessione
priatur vt. s. de libe. causa. l. libris. s. i. g. i. Secūdo si fuit ab
alio occupatus. vt. d. s. per seruū. C. In tex. discesserint. et non ani
mo possessionis deserēde. C. In tex. retinebo possessionē
de ciuili constat sed de naturali dubitā. idē dicit vt. s. dicit. et
glo. hoc tenet et Dy. post eam.

Salus ibernos. Possidere quis ani
mo suo? tantus potest
et animo suo et corpore alieno et animo et corpore alieno et hoc
in re peculiari contingit.

Merua fili? Re mobilē animatā vel inanimatā
tā irrationabilē tñ tā diu posside
mus quādiu eam possumus per custodiā coercere animate
vero rōnalis vt hominis possessionē nō perdimus hoc ipso
q fugerit nostrā custodiā et pñtā. h. d. vltz ad. s. labeo. Et
quare

quare facilius perdat possessio rei mobilis animate vel in
animate irrationabilis quā hois diu? gl. q. clara est. C. In
tex. nācifici. ergo naturalis erat perditā ex quo in cōspectu
erat et sola retinebat ciuiler ex quo suberat potētia subij
ciēdi eā sub custodia nostrā. sic necessario dici oportet du
plicē esse possessionē naturalem et ciuilem. fuit dictum plene in
l. i. in prin. C. In tex. oberrauerit? si pecus nō erat ober
rati sed dimissum in pascuis. vt gl. dicit. quo casu ipsius pe
coris possessionem ciuilem retinemus quantūcūqz solutū
fuerit in pascuis dimissum et ideo apprehēdens illum autori
tate ppria incidit in cōst. l. i. quis in tāta. C. vnde vi. in. vltz.
q. gl. et ibi per Dy. C. In tex. aut vas ita exciderit potes
nere exemplū in eo qui portabat lācē arctē et ei cecidit in
via vel pone in eo cui cecidit vas in puteū ita pfundū q ha
beri nō potuit. C. In gl. ciuiler. in prin. nec ob. j. eo. l. pere
gre. in prin. vt ibi dicam.

Interferas. In tex. ibi in piscina parua. et idē intel
ligas in viuario. vt gl. hic dicit et bene.
Et ideo cōmune perusū. licet possidet lacū suū tñ q. valde
grandis est et pices circūspēcti ad eorū libitū euagantur nō
possidentur per ipsum cōmuneqz in naturali libertate cōst
stant. et de lacu perusū gl. facit mētiōē in l. vsumfructuariū.
s. si in viuariis. s. de vsumfructu. et non est aliud in iure.

Habeo et nērua. Possessio rei immobilis
p inundationē maris aut
fluminis p dñ. h. d. Et intelligeqz perdit etiā ciuiler et ideo
interrūpit vsum. si em perderetur naturalis sola nō interrūpe
retur. l. i. s. per seruū. s. eo. et. l. serui et filij. s. fi. de fur. per
Bar. s. eo. s. ex cōtrario. sic intelligit. j. ti. i. l. naturaliter. que
dicit naturalē interruptionē interrūpere vsumcapionē. et ideo
fuit caus? tu qui vendicas possessionē ingta flumē. q. si ob
staculū exceptio pscriptiōis replica qd multoties illa posses
sio fuit a flumine inundata et illud pba et eris tur? aduersus
eā. C. In gl. irrūpit. in fi. et. no. in. l. ait ptoz. s. item et. eo. titul.
1. Surtum possideo positarius contractando rem depōsi
tam? contractatio fit vt hic.
2. Surtum nec verbo nec scriptura nec animo solo perficitur
sed facto opus est.

Si re apud. Depositi? cōtractādo re de
positā furtū factis? animo solo
non dicitur cōtractare sed rem a loco amouere oportet. hoc
dicit. Ratio huius dicti vltimi est? quia furtum nec verbo
nec scriptura nec animo solo perficitur sed facto opus est qd
sine contractatione explicari nō potest vt hic. et. j. de fur. l. in
ficiendo. et. l. si quis vpoz. s. rem vero. s. manda. l. si procura
tor. quod dixerant quidam fallere. s. ti. i. l. pampo. et. in. l. qui
seruo. qd fur. vel sic. Sicut solo animo nulla exgrēssio? cau
sa accedente non mutare potest quis causam possidēdi ita
nec de detentatore possessor est. hoc dicit. Alio ergo opus
est vt. j. s. p. i. et. C. eo. l. cum nemo. et. j. de vi et vi ar. l. eo. lo
nus. et. l. cum fundum.

Illud quoqz. Solo animo nulla extrinsec?
causa accedente quis non po
test mutare causam possidēdi fecus si causa extrinseca inter
ueniat. hoc dicit. Et iste articulus examinatur plene in l. cū
nemo. C. eodem. die vt ibi.

Angelus.
1. Possessio in genere considerata est vna tituli autem
possidendi sunt infiniti.
2. Species quid sit et vnde dicatur et quid differat a genere.
3. Diffusio in reali an incōtinēti possideat an vero post annū.

Genera possessionū. In genere cōst
derata est. vna qualitas aut possidendi seu tituli sunt infiniti
et missi in possessionem ex primo decreto custodiam et rei
obseruationē nanciscuntur non autem possessionem veraz.
hoc dicit vltz ad. l. quicquid. C. In tex. acquirēdi. subaudi
dominiū. C. In tex. vñ est genus possidendi id est vna est
possessio in genere cōsiderata que tñ in duas diuiditur sub
stantia differentes scilicet ciuilem et naturalem. vt. l. i. in princ.
s. eo. C. In tex. species autem infinite. et nō accipies hic spe
ciem proprie quoniam illa differunt specie que differunt in
substantia et natura vt nō plene Dy. in c. sine possessione. de
reg. iur. lib. vi. Accipe ergo speciem improprie pro qualita
te seu pro titulo possidendi vt in precedentibus patet et etiā
in seq. vt. prout mentionem facit de fide bona et non bona
nam bona fides mala vel non bona sunt qualitates et passio
nes animi non autem sunt possessionis species cū per hoc
non differant in substantia et qd sint qualitates et passionē
probat per glo. insi. de act. s. alie. Et nō hūc tex. prout di
cit genus vnde sentit gl. q possessio genus possessio species.

Est autē genus cū eas cōsideram? intellectualiter ad nullū
indiuidū nos referēdo. Species autē est cū ad aliquod in
diuīdū ipsam restringimus vt ad hūc fundū vel domū sic et
actio genus et actio species eodē modo vt insi. de act. in pn.
Sic et vltima volūtas gen? et vltima volūtas species vt nō.
gl. sing. C. de pac. l. licet. vbi dicit qd pactū future successiōis
pmiscue inter commilitones est vltima volūtas in genere et
istud pūctū ego tāgo in q. quā sum de proximo disputatū
rus et tāgo in dicta. q. circa. et. i. i. pūcta. que omnia vidi de fa
cto et practican. C. In tex. causa cognita. p mittit interpos
nēdo scōm decretū et ex tūc incipit vsumcapiedī cōditio nō an
te cū nō possiderit et sine possessionē vsumcapio nō pcedit et in
tellige qd vsumcapit vt in litera qñ ille contra que interpositū
est secūdū decretū nō erat dñs. nā secūdū decretū prebetyv
capiedī cōditionē vt dicit. Si autē erat dñs nō vsumcapit cum
immediate sit trāslatū dñum vt plene vtrūqz nō in. l. ptoz.
ris. s. de dā. insec. die vt ibi. C. In gloss. magna ibi. si realiter
agit scz hypothecaria? tūc directe ista gl. cōtradicit directo
gl. l. si quis emptio. s. p. de. C. de pscript. xxx. an. que decidit q
creditor agens hypothecaria missus in tenutā ex primo de
creto nō possidet sicut nec missus in personali mera s. Jac.
de are. put dicit in verbo cōcordat illas gl. cui inheret Bart.
hic. et eam opt. tenet Jo. an. in addi. Spe. in ti. de contr. s. se
quit. ver. sed nunquid in hypothecaria. Quidam vero libri
habet hic in petitoz nō in creditoz prout habet meus? tūc
ista gl. nō cōtradicit illi imo nil facit. C. In ea. glo. ibi. fm
Also. Jo. ista questio est multū dubia an missus in reali in
cōtinēti possideat an vero post annū de quo hic et in d. s. p.
et. l. s. fi. et in rem actio. et. l. consentaneū. C. quomodo et qñ
index. et necubi firmat pedem. Ber. autē firmat. et. Jo. an. in
c. quoniam frequenter. circa. fi. extra vt lit. nō contest. s. q. an
te annū nō possidet sed lapsus anni habet loco secūdi decre
ti et missum possessorē cōstituit et exponit verbū possessionē
ibi in litera positi id est ex tex. notabilis. qd de equitate cano
tica cū contingit. vbi est ex tex. notabilis. qd de equitate cano
nica efficitur verus possessor post lapsum anni etiam si nul
lo modo possessionem intrauit? possidens per dolū aut
potētiā nō permittit missum intrare. Vbi ergo alterū de
predictis nō interuenit nō efficitur ver? possessor licet gau
dere possit beneficiis possessoris. vt. l. quāuis. de bo. aut. in.
pos. sic intellige quod dicit. s. eo. l. i. s. itē acquirimus. et ideo
non bene dicit Bar. ibi qd ratione cuiuslibet impedimenti
influx immitti efficitur verus possessor etiam dñs solū in
dictis duobus casibus efficit verus possessor de equitate ca
nonica ergo nō de rigore et in nullis alijs casibz? etiā de eq
tate s. sentiat cōmoda possessoris et pro possessore habet.
Quid autē iuris sit in missio ex primo decreto in actionibz
personalibus in rem scriptis vel etiā mixtis dic per Spe. in
d. s. ver. quid si forte mixta. Et ibi etiā ponit qd iuris sit si
agitur pro ecclesia dignitate personali vel prebēda an post
annū vel infra annū audiatur ille contra quem missio facta
est de pos. vel de ppietate de quo etiā per Ber. in d. c. quo
niam frequenter. Dicit etiam Spe. in d. s. sequitur. ver. sed
pone conuenitur hypothecaria qd non auditur infra annū
de possessione reuertens si immixtus incōtinēti vt de suo
iure docere et dicit verum. et not. hoc obstat enim veniet ex
quo demo facies. Nec ob. qd in possessorio recuperade non
admittatur illa exceptio vt. l. si quis a se fundū. C. ad legem
iul. de vi. q. est verum quādo agit spoliatus iniuste sed vener
tens fuit spoliatus iuste propter sui cōtumaciā. et vide In
noc. in d. c. cum cōtingit. in fi. C. In ea. gl. ibi. sed de ppiet
tate. i. de possessione aliter hec glo. esset falsa. Angelus.

Quicquid. Ex causa peculiari etiā pa
trignozati omniū posses
sio querit et etiā vsuca. conditio etiam si filius ab
alio possideatur tāqz seruus. hoc dicit. Ratio est
quia acquisitio que fit patri non sit ratione possessionis cū
filium non possideat sed ratione patrie potestatis. vt gl. hic
dicit et bene. Et idē dicit de monacho. et quicquid acqui
ratur ho die ipsi patri ponit glo. j. eodem. l. possessor. dicit in
d. s. item acquirimus. et dic vt ibi. Et predictis autem ex
castrensis et quasi castrensis et olim et hodie. Angelus
de Perufo.

**Emptori non licet etiam si precium soluerit autoritate
propria contra voluntatē vendentis rem venditā innuadere.**

Ex stipulatiōe. Occupas re
autoritate ppria nō cōcurrēte aio possessoris p
do est. h. d. j. Mo. gl. q nō l emptori etiā si precij
soluerit autoritate ppria cōtra volūtatē vendētis rem venditā

nam innuere. Innadēdo tñ nō cōmittit furtū si custodie pe-
niculū erat venditoris: ut l. si q. de fur. Nec etiam est pre-
di quicquid precium numerans licet rem emerit mala fide: si
tamē auctoritate ppta nō innuere: ut l. etia. §. si quis scies. de
peti. heredi. vel etia. quo ad hoc ut possit conueniri illa. aut.
q. nō dat cōtra ti. possidēt: ita soluit cōtrariū. illi. §. Ang.

¶ Nam possidere. scilicet possessio
nē q. furtive illā ingredit: ita furtive illā ingre-
dit qui cōtronerit illā meruit eius quē cōtradictu-
rū putabat vel putare debebat. h. d. cū gl. Et sic nō obli. q.
vi aut clā. l. phibere. §. si. l. seruis. j. de reg. iur. l. quo tutela.
§. in factū. que sunt contra. Et nō hoc considerari initium
possessiois: quia ad initium legislator se retulit. sic. §. de infā. l.
liberō. §. notant. C. in gl. mutaret. ibi. l. q. aut. sol. ut not.
in gl. Et eodē modo responde ad. §. quid tamē. ut ibi notat.

1. Possessio perditur relinquendo eam nemine ibi relicto.
2. Possessio perditur relinquendo eam nemine ibi relicto.
3. Occupator an et quando dicatur possidere.
4. Libellus in interdicto vii possidetis pro turbata possessio-
ne quomodo formatur.

¶ Qui ad nūdas. Iste. §. est satis famo-
sus. Et breuiter hoc

1. dicit. ¶ Eius de possessioe et eius conspectu perdit natura-
lē si nemine ibi reliquit et ingressus clā naturalē acquirit ci-
uilem retinet egressus quousq. fuerit expulsum aut suspicatus
se posse repelli. hoc dicit. cū l. seq. Diuiditur in quatuor.
primo ponitur consultatio et eius responsio. secundo quedam
illatio. tertio alia consultatio et responsio. quarto alia et finis
liter respōsio. secūda ibi retinet. tertia ibi. verū. quarta ibi. sed
si nolit. Et legitur tribus modis. Primo secundū antiquos
quorū leg. gl. approbat. Roge. sed eius nō fuit ut apōstillo
in glo. Et secundū eū clam ingrediens acquirit possessio-
nē naturalē et egressus nihilominus retinet ciuilem quoniam
digerunt antiqui duos posse ciuilem possidere licet non na-
turaliter. Sed ista l. cōtrahitur: q. si duo possent in solidū
possidere et contingeret casus qd ambo possiderent bone fi-
ergo quilibet in solidū vscaperet dominium et quilibet in so-
lidū faceret fructus suos qd est impossibile ut haberet in gl.
magna in. l. i. §. ex contrario. circa §. s. eo. Secundo modo le-
gitur fm. l. s. eo. sequentes qui tenuerunt qd vnica sit posses-
sio scz naturalis variabilis tamen per qualitates et acciden-
tia qd ingressus clam acquirit possessionē naturalē et ea reti-
net naturaliter. Egressus autem similiter retinet naturalem
sed ea retinet ciuilem: sic duo naturaliter possideant in so-
lidū eodē tpe diuersimode tñ ut dictū est. Sed iste intellectus
nō est verus: q. variatio penes accidentia vel qualitates nō
inducit variationē in substantia vel natura. Tertio modo le-
gitur fm. l. s. eo. cuius opt. est approbata in iudiciis tñ scholis
scz qd ingressus clā acquirit naturalē merā quā egressus per-
didit per recessum cū nemine ibi reliquerat. Egressus au-
tē retinet solā ciuilem que solo animo retinet: et pro eo est reg.
j. eo. l. i. id qd §. si. Et intellige hūc §. in profecto ad nūdas
qui ante suū recessū possidebat ciuilem et naturaliter et ideo
perdit naturalē: q. sufficit sibi retinere ciuilem per quā natura-
lem recuperare pōt. Si enim tantū naturaliter possidet egē-
plum in emphyteota feudatario et similibus: tūc p egressum
nō perdit naturalis imo cooperatē iure ciuili retinetur. l. i. §.
hoc interdicto. et l. i. §. vnde vi. j. de vi et vi ar. no. glo. in. l. i. in
prin. in. §. glo. magna. s. eo. verū. et idem dico in quarto casu.
2. ¶ Quid autē iuris sit in eo qui habet detentionē nudā ut
in depositario colono et in iusto i. pos. causa custodie: an ipsam
immediate perdat cū est eas egressus nec est in suo cōspectu
dicas qd si sit tamen non est sub custodia sua non alias. et ita
decidit Bar. et bene in. d. l. i. in prin. circa §. ita me aduocā-
te indicatū fuit in ciuitate Florentie in quodā qui petebat tes-
tā ex fido decreto cū bene per quadriennū ante esset mis-
sus ex primo: nā dicebā euacuatas vires primi eo q. bona in
quibus petitor iam fuerat immisus post missionē nō fuerat
sub eius custodia: sic erat pda detentatio vnde ad secundū
decretū nullo modo poterat pueniri ex quo euacuatae erant
vires primi: ita indicatū fuit. C. in text. nemine reliquit.
vi res primi: ita indicatū fuit. C. in text. nemine reliquit.
sunt hic opt. in gl. i. dicas qd facti accidentia notant: q. si alio
quē reliquit nō pdidisset pfect. ad nūdas naturalē pos. si
relictus in loco nō fuisset expulsum: tūc em oēm possessionē
pdidisset tā naturalē quā ciuilem: videbitis. j. eo. l. peregre. §.
fi. C. in text. a nūdis reditū est redire sperat. Dy. C. in
text. occupauerat pos. de facto qd appet. q. occupauit clade
stine si em occupasset iudice oī fuisset absens possessioe pri-
uat. pōt em iudex oī possessionē priuare alio immittere iuri

dice: ut j. eo. l. i. in te possidet. vnde in. c. q. si frequenter. ut lit. nō
cōte. p. Inn. et Joā. an. C. in text. videri est clā. duo ergo in
hac cōsulta decidit. Al. p. d. qd occupator clādestinus
incipit possidere et sic possessionē acquirit. Secundo qd illa
possessio est clādestina: sed quā possessionē acquirat litera nō
declarat antiqui dixerunt naturalē et ciuilem. Et sic dicit natura-
lē naturaliter. Jo. similiter dixit naturalē acquiri et nō aliam et
huius iheras. C. in text. retinet ergo quomodo hec illatio in-
ferat ex his dubitā: nā si retinet pos. egressus et ingressus
sua ea q. sunt in heredo et non necessario est dicēdū q. duo
possunt habere naturalē simul vnus naturaliter et alter ciu-
liter. In heredo opt. antiquorū necesse est dicere q. ingressus
habet naturalē et ciuilem et egressus ciuilem tñ: ergo duo possi-
dēt in solidū ciuilem. Et tenēdo q. sunt duo pos. ut dixit Jo.
illatio inferet hoc modū: q. si ingressus possidet: ergo querit natu-
ralē corpore. Si egressus retinet ergo retinet ciuilem q. solo aio
retinet: ut d. l. i. id qd §. si. et ita est veritas. C. in text. vbi ma-
gis. quare dicat magis. In glo. sunt opt. veritas est q. istud
magis ponit cōparatiue. Et est sensus q. ingressus natura-
lē habet clādestinā ciuilem autē violētā et sic vtraq. possessio
vitiosa est apud eū tā naturalis quā ciuilis. Et cōtra ambe
possent esse iuste et vna iusta alia iniusta fm. glo. et bñ. C. in
gl. nā si ibi. sed Roge. ecōtra. Ista nō fuit opinio Roge. sed
antiquorū q. indistincte dixerūt duos in solidū posse posside-
re ciuilem. Roge. autē et Pla. et quidā eorū sequentes nō cōce-
ferūt hoc indistincte: sed in quatuor casib. nō. i. d. ecōtra. in pri-
ma gl. ver. §. ciuilem dicebat Roge. et Pla. C. in gl. sup. ver-
bo possessionē. ibi. talē possidet ingredi. Bart. reprehēdit hoc
sed nō bñ: q. nō dixit gl. al. ingrediens acquirit naturalem
alio naturaliter possidēte imo dixit oppositū in p. c. licet hec
verba inepte sint posita ad reprehēdēdū Roge. C. in glo.
§. tñ. ibi. solu. ut ibi. q. ibi nulla tēpo occupatiōis habebat
nec naturalē nec ciuilem et ideo oīs rei licet venies nō admitta-
tar nō dicit vi delectus. C. in ea. gl. ibi. q. lapidib. sed hec
argumētādi forma nō inferat ad ppositū q. est indiuidū cū
possessio sit quoddā ius incorporale: ut l. i. in p. s. eo. C. in
gl. ibi. rñ. nō tenet interdictū illud est ptra casum. l. sequit. §. tu
vi a me. i. i. fm. Dy. et bene. Ista vbi cū expello te per vim
licet possessionē nō ingrediā: neq. ea velum mihi acquiri:
acquiri interdictū licet ipsa possessio nō efficiat vitiosa ex quo
ea nemo ingredit: q. verba. l. plane de iusticiā requiritis tunc
possessionē esse vitiosam ratione violētici per violētā est
occupata: ut l. i. §. si. sine aut. j. de vi et vi ar. et ita intellige gl. que
est in. l. i. §. si quis nūciat. s. eo. C. in ea. gl. ibi. tñ. ergo via

4. huius interdicti. ¶ No. bñ q. interdictū interdictū vii posside-
tis qd est retinēde operat eundē effectū qd interdictū recupera-
tōis. Et ideo tūc agēs debet cōcludere in eo ut restituat si
bi possessio naturalis et qd cōuenit in futurū a turbatiōe de-
finit qd tene mēt. C. in ea. ibi. debet primo agi pro ciuili.
hoc intellige postq. egressus de fundo perdidit ciuilem si em
nō perdidit sed retinuit animū possidēdi incipiendū est ab
interdicto vii possidetis qd etia recuperabit naturalē: ut s. C. in
ea. ibi. et forte cōcurrēt q. cōpetunt ad diuersā rei ven. pro
ponitur pro naturali adipsā seu recuperandā: ut possi.
pro ciuili non turbāda. C. in ea. ibi. a post amissam. ista gl.
reprobatur: q. ex quo pfectus ad nūdas exigit per expitū
solū perdidit naturalē et deinde postea perdidit ciuilem licet
pos. suam perditam ciuilem sua incipiat in aliquo interesse tñ
possessionem retinēde impossibile est pponi q. nō tenet nisi
possessionem etiam tempore litis cōtest. ut l. i. §. interdicti. j. vii
possi. et in. l. i. de interdicti. §. retinēde.
1. Libellus contra eum qui denegat prestare annum de
bitum quomodo formatur.
2. Possessio seu quasi iurisdictionis et imperij quomodo pdat.

¶ Remadmodū. Possessio ciu-
lis nō querit neq. perditur nisi corpore et animo
cōcurrentibus. hoc dicit. Et nō qd dicit nulla et sic
falsē duplex possessio necessaria. In acquirenda ergo ciuili q.
solo animo retinetur ac corporeus necessarius est hoc mo-
do ut volens adipisci ciuilem intret corpore possessionem rei:
et licet per ingressum naturalem non querat querit ipsam ci-
uilem et vscapit: ut l. i. in fundo. j. de fundo dotali. C. in text.
vtrūq. in cōtrariū actū est. ¶ Qualiter autē quis pnetar
quasi possessione iure recipiendi aliq. debitu annuū. dic non
ex hoc solo q. q. per annū vel biennū petere cessauerit. Sed
si creditor petat et est denegata prestatio tūc cōtra denegatē
succurrit interdicto fm. Inn. in. c. querela. de elec. sic intelli-
tur. l. i. §. quomodo bo. C. item si quis est in quasi possessione
iuris eligendi prelatum vna cum alijs: licet ipse patiatur
electum

electum ab alijs administrare iura prelature non priuat sua
quasi possessione: sed si solus debeat eligere fm. Inn. ibi.
2. ¶ Qualiter autē quis pnetar quasi possessione seruitutis et
iurisd. imperij. dic ut per l. in. l. i. §. C. de seruit. et ibi etiam
Bar. Inn. et Joā. an. de offi. iudic. c. cōquir. et hoc modū con-
diaz hanc que loquitur in perditione possessionis rerum cor-
poralium. Angelus.

¶ Generaliter. Ille possidet cui? no-
mine possidet. ad hoc
alleg. concor. j. eo. l. qd meo. et l. qui iure. sic intelli-
gitur. l. communi diui. §. neq. §. cōmuni diui. vbi
dicit colonum possidere: scilicet domino.

¶ Quis ante. re pōt quis ex pluri-
bus causis diuersimodū aut simul detinere ex vna
et ex altera possidēre: sed vltima pnetat si est va-
lida. h. d. vel aliter fm. Bar. dic ut in eo. C. in vtrūq. proces-
dit. et sic hec est causa qd sicut pōt quis ex plurib. causis nō
cōtrahis possidere: ita pōt ex plurib. causis simpliciter de-
tinere. C. in text. nūmo vno. an cōductio vno nūmo valeat.
dic ut hic in gl. a. Bar. ponit. C. in text. si vero pnetat. mo. ar.
pellat pnetat etia mercedē que pro pductione pnetat. C. in
gl. super verbo. noui. §. si. ad non modicū tēpo. qui ad
magis tps locat videt alienare. et d. cū magis tps. et anno-
rū. ut in. l. i. et j. C. de prescrip. long. tēp. Et ideo pnetat qui in-
rauerit si nō alienare res ecclesie in cōsulto pontifice solēt illas
locare nō vltra tps. annorū. gl. tamen in. l. codicillis. §. si. in
verbo. nō. et tñ. §. de lega. §. que nō est alibi fm. Dy. tenet
qd qui pphibetur alienare pōt locare etia vscap. ad. c. annos.
quā gl. et ibi redarguit et bñ. dicit ibi p. cū. Ang. de Peru.

¶ Possessione sua non priuatur. quis executione sentētie
aliquis iudicis.

¶ Ante possidet. ¶ In textu possi-
det. vñ scias q.
nullus delegat? cesaris aut summi pōtēstis vici-
enter per executionē sue sentētie alij priuare nōt
sua possessione: nec p suos executores: nec parti cōcedēdo ut
p seipsum intret possessionē manu armata si est expediens
fm. Inn. et Joā. and. de priu. c. olim. in verbo. per portaria.

¶ Naturaliter. fructuarii possidet na-
turaliter. h. d. fm. verum
intellectum. et ideo sibi etia vsuarius cōpetit inter-
dictū. vñ vi. et vii pos. ut j. de vi et vi ar. l. i. §. vñ vi. et
§. pertinet. et §. item si vero. et ea retinet tam fructuarius quā
vsuarius. licet absens ab ea animo solo. ut plene vidistis in. l.
i. in secunda glo. magna. s. eo.

¶ Inibi commune. Possessio rei mo-
di. perdit eo ipso qd
dominus non habet causam a tercio libero facto: sed potius
a seruo. et hoc dicit glo. h. hic in ver. clam. C. in text. predone
possidēre. Nota qd administratores quilibet rationis seu ad-
ministratio. sue rationē tenentur reddere non restituēdo ple-
narie quod tenentur predones sunt. Angelus de Peru. s.

¶ Cum quis. Qui vitur adminiculo auctoritatis
debet cū sua causa iustis iuris
sit vniversalis successor sine singularis. h. d. de vniversalis suc-
cessore loquitur pncip. vscap. ad ver. deniq. de singulari vero
dictus ver. vscap. ad §. si liber homo. Et legit iste. §. duob. mo-
dis. ut in glo. quos vide per Bart. C. in text. auctorit. scilicet
vniversalis qui successor est doli culpe et vniversalis iurisdictionis
ideo generaliter litera est locuta: ut l. cū heres. j. de diner. et
tempo. prescrip. j. in ver. seq. de singulari successore loquitur ex
causa onerosa et de tribus vitijs tantum.

¶ Preterea. Si ut emptor accessione tēporis ve-
ditiois vii pōt: sic veditio accessionis
nō tēporis emptoris si eidem res redhibetur reiecta sentē-
tia opimantiam cōtrariū. hoc dicit. C. in text. quod magis
probandum. No. qd sicut contractus prebet titulum: ita et di-
fractus. Et ideo aut. sacramenta puberum. que loquitur so-
lum in contractibus et ad distrac. porrigetur. arg. huius liti-
re. de quo per glo. in. l. i. de contrario iudiciū. per l. in. d. aut.
C. secundo qd sicut per cōtractum quis sortitur forum: ita
et per distrac. sed hec declara per glo. a. scribentes in. legi-
sere potest. §. de indi.

¶ Si liber ho. Accessio tēporis possessionis ei?
a quo quis nullam causam habet
nō sit possessor nouello. hoc dicit. C. et hoc §. nō. vñ re-
grā qd nūq. possessor quo ad vscap. pferendū et tūc
accessione tēporis illius possessionis a quo nec mediate nec
immediate causam habuit. et ista est intentio huius. §. eodem

meo nō vitur accessione tēporis auctoritatis quando pos-
sessio auctoritatis fuit vitiosa an. etia possessio successoris simi-
liter vitiosa cōstitit. ut j. eo. §. si. et ibi videbitis clarus. C. in
text. ibi. accessione illius cui sola possessio est quesita extra re-
et operā bone fid. possessoris quam possessionem ideo que-
sita est q. ita gestauit in animo. ut l. si me in vacuā. §. si. j. eo. Si
autē libero que fuit vscap. conditō cōtra domino suo cū seruus
esset similiter acquisit vscap. conditōnem.

¶ Quesitum. Impossibile est possessionem auto-
ritatis interruptam cōtinuari cū pos-
sessione successoris: siue sit successio particularis siue vniver-
salis reprobata sententia dicentis esse differentiam inter sin-
gularem successore et vniversalē. h. d. C. in text. non possi-
det subaudi si alius eam intrat et acquirit et hoc modo pos-
sessionem defuncti interuallat. ut j. et i. l. naturaliter.

¶ Non autem. paret ex gl. fm. verum intellectu
h. d. Successori iunguntur tempora immediati proximi au-
toritatis et etiam auctoritatis fm. h. d. et iste est verus intellectus. Te-
pora autem illius possessionis a quo nec ego nec auctor meus
mediate vel immediate causam habuissent non iungunt vn-
quam. ut §. p. p. si liber homo. Angelus.

¶ In dote. Adarius accessione vitoris vitur et cō-
tra cū dos restituatur. h. d. Et sic idē quo
ad continua tēporis operatur distractus qd contractus. ut
s. eo. §. preterea. et ibi dixi. Angelus.

¶ Si is qui. Reverso precario tēpora precario te-
nentis cōiunguntur cum tēporibus
precario cōcedentis qui precariū renouat. h. d. No est ergo
vitiosa possessio precaria donec durat ipsum precariū: ut hic.
qd apparet q. eius possessionis nobis sit accessio. Sed pre-
cario finito cū detineat contra voluntatē precario cōcedētis
ipsa possessio vitiosa est. ut s. eo. §. si quis. plene per gl. C. et l.
vitiā. dicit ibi. Et not. hic qd prodest possessio successoris an-
tori postquā res reuerfa est ad eū. sic. §. si. in dote. et preterea.
Sed arg. cōtra. est. j. de excep. rei iudi. l. si a te. §. si. vbi sentētia
lata p emptore venditori nō prodest: sed ecōtra sic. Ista cō-
trarium fuit vsum difficile. Sol. qd ideo sit cōiunctio posse-
sionis q. in iustū sumptis in persona veditoris: sed fructus in
persona solus emptoris. C. in glo. andi Rog. ibi. sed Joā.
cōtra. Adde notabile dictum Inn. extra ut lit. nō cōtest. in
c. quoniam fructus. in ver. si super. vbi dicit q. tunc cōtra sum-
plicem detentatōe agi potest reali iudicio quando dubita-
tur. an tunc possideat: sed hoc detecto qd meram detentatiō-
nem habet absolutam ab obseruatione iudicis. et potest de-
fendere et nominare dominum in iudicio. ut l. §. C. vbi in re
actio. sic limit. officio. de rei vendi.

¶ Ex facto. Possessio clādestina veluti vitiosa nō
accidit iuste possessioni. h. d. videbitis
j. si. Pōt etia dici quod ideo hic non accedit possessio q.
dominus non habet causam a tercio libero facto: sed potius
a seruo. et hoc dicit glo. h. hic in ver. clam. C. in text. predone
possidēre. Nota qd administratores quilibet rationis seu ad-
ministratio. sue rationē tenentur reddere non restituēdo ple-
narie quod tenentur predones sunt. Angelus de Peru. s.

¶ Si iustu. Auctoritas iudicis operatur vii in nos
transfere vscap. conditio etia earum rerū
que ut nostre nobis restitute sunt. h. d. subaudi et si erant rei
cōueni in nos transferatur osium ex illa regula generali ut
ex quacūq. causa traditio facta a non dño transfert vscap. cō-
ditionem ex eadem facta a dño transfert dominium et ecōtra. l.
clauibus. de cōtrahen. emp. Et licet in hoc §. non fuerit facta
traditio a nō domino tamen quia fuit facta auctoritate iudi-
cis succedētis in locum nō domini idem est. ut C. de emic. l. si
ob causam. quicquid operetur traditio dñi vel non dñi illud
operatur traditio facta auctoritate iudicis. et hic Bart. ponit
effectus tres quos operat auctoritas indicantis. dic ut in eo.

¶ Sed et legatario. pōt legatario et etia
heredi eius. C. item possessio auctoritatis prodest successoris etia
ex causa lucra. hoc dicit.

¶ Accessiones. Accessio nō possidenti nō opti-
nuitur. vel sic et melius. Non
pōt accedere possessio vnus alteri qui non quā possedit nec
possidet. hoc primo. Ite possessio vitiosa nō accidit iuste aut
ecomueto. hoc secundo. Et attende quia hic §. loquitur in sin-
gulari successore. ut licet sit b. si possessio auctoritatis male si nō
optulit ei ad vscap. long. temp. si vñ vult accessione auctoritatis
sui. §. et §. cū q. hodie idē vellet vel nollet vti: ut in aut. male si.
C. de prescrip. lon. temp. Sed in vniversalis successore fm. hec

Alia aliud est qd si defunctus fuit male fidei omnino nocet he
redi vt longo tēpore non p̄scribat. vt. l. cū heres. j. de diuer.
tēp. p̄scrip. Sed cōtra si defunctus fuit bo. si. licet he
res male fidei tēpore coniungatur ad cōp̄en. long. tēp.
p̄scri. vt. l. j. §. si eam rem. a. §. si defunctus. j. p̄o emp. 2 hoc
tenet gl. §. eo. §. questum. 2 et casus instituta de vscap. §.
diutina. licet d̄r. aliter sentierit 2 non bene in. c. §. p̄ de re
gu. iur. lib. vi. ¶ In ter. ibi. nisi ei qui possidet subaudi 2 p̄o
te. Ande hic sume vnam regulam negatiuā quod non possi
denti sibi p̄o se alterius possessio nunquā accedit. Aliam su
me negatiuā quod etiā possidētī alterius possessio nunquā
accedit si possessor nouus ab eo causam nō habuit neq̄ me
diatam neq̄ immediatā. vt. §. eo. §. si liber. fallit propter au
toritatem rei iudi. vt. §. eo. §. si iussu. Tercio sume aliam regu
lam nega. quod nunquā possessio prima accedit nouissime et
si p̄o fuerit interrupta. Non enim possumus de accessione
2 continuatione tractare vbi apparet interruptio. vt. §. e. l. §.
questum. ¶ In glo. iij. tene primam solu. et intellige istū. §.
siue res sit effecta. vt qd furtiua siue possidens sit effectus vt
quia habet malam fidē. 2 intellige de singulari successore. de
vniuersali nō procedit cū autor habuit malam fidē. 2 ratio
nem vide in l. §. si defunctus. j. r. i. In glo. quia hereditas.

¶ Seruus. Ad solū veri auctoris successor
sed ficti. h. d. 2 non est alibi. Angelus de Peru.

¶ Rem q̄ nobis. Rei nobis subtra
cte aut a nobis ar
repte perdimus possessionē: nisi nostre potestati
suppositus surripuerit eam: qd tunc possessionē
non perdimus quādiā res apud ipsam fuerit cōstitutā. h. d.
¶ Itē hic Bart. qd Inu. dixit qd possessor cadens a posses
sione contra omnem bo. si. possessorem sine ti. possidentē po
test habere reuocatum. licet possi deat bo. si. 2 dānet eum in. c.
sepe. de resti. spo. Sed certe hoc non dixit: imo dixit opposi
tum in. c. cum ad sedem. de resti. spo. in glo. in ver. interdictū.
in ver. hoc autem scias qd si quis. 2 Bart. hic ponit additio.
plenam. 2 declarat qd voluit Inu. in. d. c. sepe. in fi. 2 hoc om
nino ibi vide. Angelus de Peru.

¶ Quod vroz. Possidens ex ti. repro
bato p̄ possessore possi
det. h. d. Et ideo conueniri p̄o peti. here. nec vscap.
et hoc voluit gl. tua 2 concordant. sunt in. c.
Et est hic casus vt dixi in l. §. si vi. §. eo. qd ex cōtractu re
probato transferat possessio. Angelus de Peru.

¶ Quis vi. Quo ad rem fructus 2 dā
na de possessione deieci
pro possessore habetur. h. d. Omnia enim predi
cta recuperare potest. et ideo perinde habet ac si
possideret: vt in regula iuris qui actionem.

¶ Differentia. Sola 2 nuda volūtatē non per
ditur dñm sed possessio. 2 qui
tradit vt sibi restituat possessionē perdit. h. d. Dicit hic Bar.
qd habens dominium vile ex p̄scrip. cōstituendo emphy
teotam vel feudatariū retinet aliquid apud se. sed huius sentē
tie cōtradictio. vt. l. §. de illo. 2 l. ex asse. ad tre. 2 gl. emptor.
C. de here. ven. vbi apud cedentem iura vtilia quod sola habe
bat nihil remanet. Notes dicere qd illa iura loquunt quā
do quis habet ius vile ex cessione tantū: secus si ipsum vile
de ius sit tantū ex alia iuris dispositione: vt videmus in bo
norum pos. agnoscēte hereditatē de iure p̄torio. quia licet
eam restituat: nihilominus apud eum iura remanent. Sed
hec responsio non videtur vera: qd si ita est. ergo dñm vile
subdistinguitur inter vile 2 vile. qd est impossibile. Ad ob.
iectio de bonorum possessore: qd licet habeat iura vtilia ita
men ipse bonorū possessor directo est: vnde cogitabis quod
omnes leges loquētes de hoc casu dicunt emphyteotam ha
bere vile. et dñm habere dir. sed eo casu quo ponimus solū
concedentē habere vile. non inuenio qd si transit in emphy
teotam vile qd remaneat vile apud concedentem: quia sic
esset dominū vile apud duos insoludum: qd est impossibi
le. vnde forte dici posset qd apud concedentē dominium nō
remanet: sed loco domini sit illud ius qd habet in emphy
teota 2 feudatariū. Et dic qd est tutius qd imo remaneat
ipsam vile dñm qd primitus habebat. Nec ob. qd fm hec
dno erunt vtiliter dñi: qd aut sunt diuersis respectibus: et sic
vna possessio diuersis respectibus apud plures esse potest:
vt apud fructuariū 2 vscap. vt dixi in §. ex cōtrario. Aut vni
vile subalternatur alteri. 2 sic e iunice habet per modum
minoris 2 pluris quod nō est interdici. licet in directo possi
nio quod est nobilior: non inuenitur istud.

¶ Quod meo. Possessionis nostre pos
sumus alii fa cere posses
sionē p̄o solā cōstitutionē precarij. h. d. ¶ In ter.
ibi. p̄scribat ministeriū. f. nudum: nā intrando pos
sessionem p̄o dñm directe acquiri dñm non aut querit
sibi ita qd in se dñm transferat: sicut dñm in obligatio
nibus quas querit p̄cator: ex contractu: nā acquirunt sibi
2 deinde cedunt dñm. 2 est ratio: qd ille sunt acquisitiones ciui
les. vnde ille in personā procuratoris initū sumit. vt. l. ea q̄
ciuiliter. §. tit. p̄ce. Sed acquisitio possessionis 2 dñi sit per
instrumentū naturale. vt. l. i. c. per quas perso. no. acq. 2 l. per
procuratorē. c. tit. 2 §. e. l. i. in prin. ibi in f. i. Et ille fuit dire
cto ei cui quis querere voluit: qd talis acquisitio potestor est
ciuilis. ¶ In gl. i. conclude qd si p̄cariū fiat ex iusta cau
sa siue nō transferat possessio sicut in l. i. §. si vi. vt. §. eo.

¶ Si furioso. Possessio perdit per traditū
et cui tradit nullatenus acquirat.
h. d. ¶ Et est iste tex. cōtra opi. glo. i. huius. l. dñi dicit qd pos
sessio nō perdit nisi iusta causa subsistat. 2 per cōsequens nō
acquirat: nā hic perdit 2 nulla causa iusta subsistit. Itē interdū
acquirat: 2 nulla causa subsistit. vt. §. eo. l. qd vroz. 2 l. i. §. si vi.
¶ In gl. secus in si mirabiliter nō hāc gl. que tradit hāc do
ctrinam qd tradēs poss. in habili ad acquirē. eā perdit. vt hic.
licet accipies illam nō acquirat sed tradēs habili ad acquirē
dū non perdit nisi ille acquirat eā. vt. l. cū fundū. de vi 2 vi ar.
Tu dic indistincte p̄ d̄r. absq̄ distinctione qd traditio sitve
resecus si quis nō tradat: sed inbeat tradi: qd per simplicem
iussu nō perdit possessio iubētis: vt ibi fm Ja. de are. 2 be
ne Ray. sequat d̄r. qd ibi videbatur traditio hāc cōstitutio
ne si illi quereret tūc amitteret: sed nō placet. Angelus de Peru.

¶ Si venditor. Solo oculorū aspectu sine apo
prehensione corporea quasi pos
sessio appetenti queritur. h. d.

¶ Si dum in aliam. Per ingressum nō
querit possessio reiva
catis. h. d. vel sic. ¶ Per ingressum clandestinū nō perdit pos
sessio absentis a loco: nisi ab eis fuerit suspicatus se posse res
pellit. Et intrans violētē alio existente in loco obtinet solam
partem quam occupat. h. d. Si existens auferat p̄e timore
omnem possessionē perdit 2 ingressus eā acquirat. vt. l. i. §. si
si quis autē iussu. de vi 2 vi ar. cōiunctis autem his que ha
buistis. in l. clam possidere. §. qui ad nudinas. §. eo.

¶ Si bona fide. Conducens rem
quā possidet de
nit possidere. 2 nemo immutat causam possessio
nis dum illi incumbit nulla causa eidem extrin
secus accedente alias secus. hoc dicit.

¶ Si quis rē quam. Detentator
mer nō tra
dendo rem alteri ad voluntatē possidentis a quo
causam habet interdū videtur eius possessionem
interuenire interdum non. hoc dicit. ¶ Interuenit autē cum
nulla causa iusta ductus noluit obedire 2 cessant oia cōtra
ria. 2 concord. de vi 2 vi ar. l. cum fundum. Angelus.

¶ Interdum. Possessor rogādo p̄
cario possessorē consti
tuit concedentē 2 ipse ex p̄pria causa definit pos
sidere. 2 incipit ex precario possidere. h. d. cōfisi
tutio sc̄arū in possidētē. ¶ Imo qd simul 2 semel cōstituens
definit possidere. 2 in puncto quo definit alii cōstituit pos
sessorē. 2 immediate ex precario nouellam possessionē acqui
rit 2 ista est intentio vera istius vñ. Non est ergo qd transfe
rat precario con. edens possessionem quā non habet: quia in
actu vno eam acquirat 2 concedat 2 subalternatur hi actus
secundum ordinē intellectus licet scriptura nullo modo desi
gnet. 2 ideo nō ob. regula iuris. nemo p̄t plus iuris in alte
rum 2c. que hic signatur pro cōtraria.

¶ Emphyteota. nō tenetur soluere p̄sonem de re que la
borari non potest propter guerram.

¶ Quod ex naufragio. Ad vscapitur qd ex
naufragio p̄ditū est.
Idē si salutis causa aliqd dimissum est: secus ergo si fuerit ia
ctus vt habere p̄o derelicto. nā tunc vscapere p̄t iaciens
nō erat dñs. Et si iaciens erat dñs efficeretur occupatio. vt. l. i.
p̄ derelicto. l. nemo. 2 l. si quis merces. 2 §. tit. i. l. qd ratione. §.
fin. que sunt cōtra. ¶ Et allegatur iste tex. qd emphyteota
non tenet soluere p̄sonem de re que laborari non p̄t pro
pter guerrā. Bart. hic. Ja. de are in l. i. §. in fi. C. de iur. emphy.
Regit duob' modis in gl. po

¶ Qui alienam. reo tenere quā vis. hoc dicit.
in nube

in nube. Regans rem alienam precario eam a dño conducē
do dominū possessionem cōstitut. h. d. Et iste est verus in
tellectus. nam qui primo rogauit precario naturalē posses
sionem saltē est adeptus. 2 ideo cōducendo a domino etiam
nullatenus possidet eam possessionem cōstitut. 2 iste est ca
sus rectus huius. §. 2 qd eum possessionem cōstituit ergo ne
cessario priuat eā a quo precario rogauerat: sed si conducens
a vero domino. vel ab alio ante conductionem non posside
bat sed tātum detinebat: puta tūquam colonus. vel inquil
nus cuiusdam altēius: tūc per simplicem conductionē. quam
facit a secundo non cōstituit secundum possessionem etiam si
pensionem ei soluere: quia ante non possidebat. l. quāuis. §.
j. §. eo. que est contra. licet ergo colonus vnus inmittendo
alii in possessione priuat primum possessionem: tamen secus est
cum tātum conductionē etiam si eidem p̄sonem soluat. vt. §. di
ctum est. tene bene mentis: quia casus quotidianus est.

¶ Heredes adedō. solū acquirunt iura hereditaria: non autē
possessionē rerum hereditariarū: nisi corp̄aliter apprehēdat.

¶ Am heredes. solam additionē transferuntur: possessio per natu
ralem apprehensionem. h. d. ¶ Ratio est: qd pos
sessio cū facti sit 2 in facto cōstitat in hereditate non transfer
ergo per ipsam hereditatē hereditatē nō queritur: nam here
ditas nihil aliud transferit nisi qd hereditariū est. l. i. §. sc̄eno
la. §. si quis testa. liber esse iussu fuerit.

¶ In his. fictio possimū nō operatur in recup
eratione possessionis perdit per captiuum
que per alium tempore captiuitatis nō fuit detenta. hoc di
cit. ¶ Fictio ergo operatur tūc cum ipse reuertens absq̄ ali
quo suo facto possessionem recuperat 2 nō aliter. 2 ideo ope
ratur recuperatio status 2 domini 2 fingitur nunquā perdis
difficili in ipso reuerfionis actu solo animo recuperare pos
sit: vnde fictio hoc casu nemini ledit: sed primitiuum ius re
stituit. 2 ideo operatur equitate suggerente que equitas non
versatur cū possessio in alium est translata. vt. l. sciēdum. et. l.
nec vtile. ex qui. cau. maio. Angelus.

¶ Item quero. Liber homo per scientem non
possidetur. h. d. Quid sit de cō
uerso ecclesie. dic in gl. 2 an succedat. dic vt hic per Bar. ¶ Et
tene qd ecclesia est in quasi possessione iure conuersionis seu
monacharionis: nō possidet eam monachi seu conuersum.
sic 2 ciuitas nō possidet eam sed est in quasi possessione iur.
vt. l. de iure. j. ad muni. 2 no. in l. i. §. per hanc. §. de rei vendi.

¶ Quod seruus. Possessio iusta qd
ta per seruū domi
no queritur ignoranti non iusta. hoc dicit. ¶ Et
ideo filius hodie vscap. ex patris pecu
nia si inuito patre questui fratribus non communicabit. de
quo Bar. hic succinet. 2 no. C. de bo. que libe. l. cum opozet.
¶ Et not. hic qd corporealem possessionē appellat iniustam
alibi autē assumitur aliter istud verbū corporealem 2 non cor
poralem vt habes in l. l. o. j. de p̄ca. et. j. vt possid. l. i. duo.
¶ Item habes hoc verbū iuniter 2 verbum naturaliter
aduerbio 2 in plurib' alijs legibus huius ti. sed hoc nomē ci
uile nominatim solū habes in l. §. i. §. j. pro herede. Ange.
que ignorat vbi sit per
ditur. Ratio est: quia non est amplius sub nostra
custodia: ergo 2c. vt. §. e. l. si rē. l. rē. 2 l. i. §. nerati.
2 l. i. §. per seruū qui in fuga. §. eo. Angelus.

¶ Et per colonos. Nos sicut p̄ seruos pos
sessionem retinemus nec per eorum mortem aut furorē pos
sessionem perdimus. h. d. ¶ Et quam possessionem retine
mus. tene hic opi. Jo. que est communiter approbata. ¶ In
ter. aut ali locent: simplex ergo detentator ali locando pri
mum possessionem non priuat: vt hic. 2 §. eo. l. quāuis. §. i. Se
cus si apud eum fuisset saltem possessio naturalis. vt. l. inter
dum. §. h. §. eo. vbi dixi.

¶ Quod autem solo. Cuius possessio
nō queritur occu
panti naturalē ante qd ciuilitate repellat. vel se posse
repelli suspicet. h. d. Et iste. §. est examinatus perfecte. in l. clā
possidere. §. qui ad nudinas. §. eo. dic vt ibi. ¶ In ter. corp̄
alis possessio. Ex isto text. sumptis Bar. triplicē esse posses
sionem. scilicet corporealem: quod an sit verum dic vt dixi. l. i.
vbi etiam ipse dicit. gl. autē exponunt corporealem. i. natura
lem 2 bene. quia cū naturalis esset vacua: ergo occupare eam

potuit ingrediē: sed qd ciuilis est plena eo qd detenta 2 con
seruata per solū animum possidētis: ideo eam ingrediēns
occupare non p̄t: nisi primo faciat locū vacuum ab ea: nec
enactat locus nisi aut animo possidēs expellat aut deponat
animum possidētis: quē deponere presumunt eo ipso qd suspi
cat se posse repellit: vt hic. 2 §. eo. §. qui ad nudinas. ¶ Ultimo not.
qd aliter accipit hic corporealis possessio: aliter. §. progi. §. qd
ibi accipitur corporealis 2 pro iniusta: hic pro naturali: licet etiā
ipsa naturalis sit iniusta quia clandestine occupata.

¶ Et deditio. si facta: vnde tibi quicquid habeo in tali lo
co: quid operatur.

¶ Loc. cer. rōne rei 2 quote. vel
ratione quote sed nō rei possidet
2 vscapit: sed incert' vtrog' respectu neq̄ possi
detur neq̄ vscapitur. h. d. ¶ Ad istis in l. i. §. in
certa. §. eo. 2 no. qd ibi dixi. ¶ 2 adde contra omnia instrumē
ta antiquorū quibus dicitur vnde tibi quicquid habeo in
tali loco: qd per talem venditionem non videtur trāsseri pos
sessio 2 est multum dānosa hec vendit. forma emptoribus: a
qd si aliqua ex p̄dictis euicantur cōtinuo potest dicere vendi
tor: illa non vendidit: vnde tutius est singula p̄p̄s locis 2 no
minibus demonstrare cum designatione cōfiniorum. vt. j. de
cen. l. fo. ma. 2 §. de here. vendi. l. eum qui. 2 l. sequenti.

¶ Si quis. Per furorē superuenientē
nō perditur possessio iā que
ita. h. d. ¶ Rationem autem ponit gl. sed licet
non perdat solo furorē bene perditur eo modo
quo perderetur per compotem mentis: puta si res efficiatur
religiosa. vel sacra. vel furiosus in furorē steterit per decēniū:
2 nec ipse corpore in se steterit: nec per alii eius nomine de
tenta fuerit. 2 ita dicit gl. recte intellecta. 2 Bart. tenet eam.
¶ Et allegatur hec. l. per d̄r. qd ratio limitat 2 restringit di
ctum 2 ad eū casum restringitur dictū ad quem restringitur
ipsa ratio. facit de iure p̄al. adigere. §. quāuis. de pac. l. qd di
ctum. 2 vide per d̄r. in. c. si de reg. iur.

¶ Legitur duobus. Legitur duobus
modis: inter quos est si res
quatur in simplici detentatione 2 non habet seru
itute: pupillus potest perdere detentationē sed non posses
sionem. hoc dicit. Secundum autē alium intellectum loqui
tur in possessione naturali: 2 hāc tene. ¶ Et hoc dicit possessio
naturalis cōiuncta cum ciuili potest perire per solū pupil
lum absq̄ tutore: quoniam in ea perdenda animus nō requi
ritur: sed vbi requiritur animus solus possessionem non per
dit. hoc dicit. et nil ob. ¶ Ratio est: quia naturalis possessio
perditur per oīes fiam a re eius conspectu cum est cōiuncta
cum ciuili. vt. §. eo. l. clam possidere. §. qui ad nudinas. 2 l. si
id qd §. quod autem. Ipsam autem egredere 2 recedere ab
eius conspectu in mero facto consistit 2 perfecte potest per pu
pillum explicari: vt patet ad sensum. 2 probatur in l. in cōdi
tionibus pupil. de condi. 2 tēmon. 2 ideo hec perfecta expli
catio non minus debet operari in eo quā in pubere. Sed cū
in possessione perdenda requiratur animus quia pupillus
non habet animū perfectum neq̄ stabilem sui sententiā: vt. l.
fi. C. de test. mili. merito ipse animo possidere desinere nō po
test: 2 hec est intentio huius. l. ¶ Ultimo no. qd ipsum possi
dere est facti: licet ipsa possessio sit iuris: vt. l. i. in prin. §. eo.

¶ Si vniuersas. Licet quis possi
deat integrale cō
sistens ex pluribus partibus coherētib' non ta
men singula sub integrali cōtenta intelligit possi
dere. hoc dicit. ¶ Quic tamē est contra. j. de solu. l. qui res. §.
aream. vlti. responsio. nā pro illis singulis cōuenitur vniuers
sali iudicio. Sed responde qd non possidet singula singula
riter: vt hic. sed in concreto sicut ibi. facit. §. si quis omī. cau.
te. l. quāuis. reliqua videbitis. j. titu. l. eum qui edes. Ange
lus de Peru.

¶ Possessionem. Possessio perdit multis
modis: inter quos est si res
efficitur religiosa quā possidere non possum: licet teneamus
bo. si. In homine libero secus. h. d. ¶ Ratio autem quare ho
mo liber possidetur bo. si. et res sacra aut religiosa non est qd
per possessionem liberi percipitur vtilitas per possessionem
in acquisitione rerum ex eius opera 2 re sua. hec autē acqui
sitio in re sacra esse non potest: et ideo non est eius possessio
licet teneamus bo. si.

¶ Item cum pretor. Missio facta auto
re pretore ex secun
do decreto possessorē in iure possessionē priuat. h. d. 2 cessat

¶ Si dñi in alias.
et de illud qd p
mū te. dicit Bar
to. in l. clam possi
dere. in §. si in. §.
col. §. eo.

¶ Emphyteota
nō tenet soluere.
Adde doc. in l. §.
C. de iur. emphy. do
cto. i. c. potuit. de
loca. Adde circa
istā qōnem qd oī
cit. d. Bas. may. in
lib. §. in amittens
d. in. iij. no. in. §.
lec. ff. hoc op. titu.

¶ Cum heredes.
An per apprehē
sionē vni' rei he
reditarie dicatur
apprehēsa posses
sio oīū rerū here
ditariarū. vide p
Allegā. in l. iij. in
pn. in. iij. col. §. e.
limita istā. vt p
Jo. fabri. 2 Ange.
in §. i. insti. de in
terdic.

¶ Sen conuers.
sum. Adde quod
cōuersas dicitur
monasterij seru?
vt p Abb. in. c. cū
causam. de elec. Et
an dicat esse reli
giosus 2 gaude
re primilegijs reli
giosorū. vide per
eundē Abb. in. c.
non dubium. de
sen. ex com.

¶ Sed incertus
vtrog. vide quid
dicat Ange. met.
i. l. stipulatio hoc
modo. in fin. ff. de
verbo. obliga.

¶ Et facti. Circa
istū tex. vide Alle.
in l. i. cū bonis.
in. §. not. j. de ver.
ob. 2 Ludo. ro. in
l. i. §. si vi. §. e. per
istū text. dixit istā
possessionem nō
operari iuris esse
ctū quē Alleg. vbi
§. reprēhendit.

In glo. Adde
bñ etiā facere qđ
not. Barto. 2. alij
i. l. si fideiussaz. §.
meminisse. in qđ
ne de arbitro. ff.
de lega. i. vbi do-
minus Alexam.

vi ar. Quinto et sexto casibus cum delinquit aut perdat
hanc opm. veritas est qd dominus incontinenti perdit natu-
ralem et idem cum dicitur. Et si quis fuerit negligens in re-
cuperando naturalem perditur civilis quam retineat. vt. l. si
de eo. §. si forte. §. eo tam casu cum delinquit vel perdit
proditum est contra ingredientem remedium possessionis. vt. l.
vlti. C. sed Jo. et vltimam. sequit. eum dixerunt dno nullum
iusseri preiudicium per illam. l. Et sic possessionem hodie non
amitti. Et dicunt quod illa. l. corrigi iura antiqua que con-
trarium disponebat. §. si forte. et l. si colonus. §. eo. sed fal-
sum est quod imo possessio perditur sed fingitur non perditur
propter proditum recuperando remedium. Ultimo casu
cum seruus efficitur furiosus qd nullam dno non perdit li-
cet perdat per mortem eius quoniam subsistit ministerium
quo retinetur licet careret sensu. sed non est ita cu est mortuus.
§. si id quod. §. si. §. eo. Non sunt alia.

De vsucapionibus et vsurpa. Rubrica.

1. Vsucapio est introducta propter bonum publicum.
2. Descriptionis exceptioni, an possit renunciari ne curat.
3. Clausula promittens attendere et obsequare et non contrariare ad oem requiritionem et terminum contrahentis quid operat.

De no publico. Ob vtili-
tatem publicam est vsucapio introducta. h. d. et hic
Bar. ponit, an possit renunciari exceptioni
descriptionis vt non curat, et idem ponit et
go post eum. in l. nemo potest. de leg. i. dic vt
ibi. Et no. hic qd quotidie sunt instrumenta per que quis se
obligat ad dñi vel faciem. et deinde subicitur illa clausula: que
omnia et singula promittit dñs talis attendere et obsequare et
in nullo contrariare vel venire ad oem petitionem et termi-
num contrahentis. nam per hoc renouat: videtur exceptio
nisi prescriptio. an hoc teneat. patet solutio ex predictis.

De vsucapio. Dicit Bart. hic qd si ha-
bem in emphyteosim apud eum nil remanet sed in
l. si quis. in §. si. differentia. §. si. i. dicit qd hoc dicere
est absurdum et sibi contradicit et bene. dic vt ibi.

De equitur. Posita et assignata ratione
vsucapio introducte. in l. si. i. et postea diffinitione vsuc. in l. si. i. in re com. hic se-
ipsum continuat. istud sit pro summario.

De pupillus. Dupillus habens animam possi-
deri sine tutore possidere et vsuca-
pere potest aliter requiritur tutoris auctoritas. hoc dicit. Eln-
gelus de Perusio.

De furiosus. Vsucapione cepta per hominem sane
mentis perfici potest per eum furio-
sum effectum. hoc dicit.

De fructus. Heres vsucapere potest fructus setus et
partus quorum dominium ad defunctum
non pertinet. h. d. Et legitur hic. §. principaliter dupliciter.
Primo quod fructus nati erant et egrediebantur vite de-
functi. et ad hoc vadit contrariam signatum in glo. cui mul-
tipliciter respondet. Secundo qd illi fructus et partus mor-
tuo defuncto in rerum natura esse ceperunt. Et contra istum
intellectum etiam idem contrarius et eadem solutio datur: vt patet in
§. glo. in ver. si ante ceperint. Et in glo. mag. ibi vel dic quia
non est. not. bene qd per hoc habes qd licet bo. si. possessor fa-
ciat fructus suos. §. si colonus incontinenti ita qd non vsu-
capiat eos: vt. l. eo. §. lana. in bene vsucapit contra ius aduo-
candi: verum est qd non vsucapit vt querat dñum cum iam
habet sed vsucapit contra ius predictum: vt dicit. et hoc etiam ha-
bes qd licet bo. si. possessor fructus exatres teneat: et istud ta-
men si eos retinet per triennium prescribit contra ius aduocandi.

De quod autem. Hic exponunt verba. l. attri-
buit. h. d. vsq. ad §. labeo. ade-
de casum. l. latrones. §. de capri. quod est notan.

De labeo quoq. Dicitur dicitur hic. §. in quinq.
sufficit. Aritas est qd princ. vsq. ad comodum. loquitur qñ
res peculiaris serui surripitur dño ignorante: quo casu si re-
uertitur ad manus serui dicitur in potestate dñi reddisse licet
dñs ignorauerit reuertitione. Et est ratio quia dñs nung. des-
posuit animam possidendi ex quo ignorauit furtum. in ver. co-
modus profectur idem thema. sed de re peculiari surreptat
sed ponit qñ dñs eam surreptam sciuit quo casu: qd depositum
animam possidendi ppter scientiam non intelligit reddisse in dñi

potestate: nisi dñs reuertio nō scierit: et hoc psequit vsq. ad
ver. nec enim. Et ibi mutat thema. quando domino est sur-
repta res dominica quo casu licet reuertat in potestate serui
non purgatur vitium furti nec dicitur reuersa in potestate dñi
si dñs eam peculiarem esse noluit. Nec ob. qd possessio queri-
tur per seruū dño ignor. et qd nō sufficit hoc casu dño posse-
sionem quesita nisi dñs hoc sciatur et hoc inductum est causa ca-
ptionis euitari. vt. l. si. rem mihi surrepta. et hoc psequit
vsq. ad ver. et ideo. Et ibi mutat totū thema. qñ seruus met
rem dñicam dñi surripuit quo casu si seruus reponit eam in
loco de quo amouit dicitur in potestate dñi reddisse si dñs
furtū ignorauit sed si sciuit nō dicitur reddisse nisi dñs scie-
rit repositam. et hoc psequit vsq. ad ver. si eam. ibi ponit
qñ seruus similiter surripuit rem dñicam et postea inceptit pe-
culiari note retinere quo casu similiter non dicitur in potesta-
tem dñi reuersa nisi per dominum sit habita quēadmodum
habebat primo: aut etiam eandē dñs permiserit habere in pe-
culio. et iste est verus intellectus istius. §. in quo glo. variant
que incipit furtū factū. et per hoc habes intellectū gl. magne
in ver. ite si. Et in ter. et in potestate mea reddisset. et sic vsu-
capi pot. cum purgati sit vitium furti. Et in ter. reddisset eā in
potestate si tñ scierim eā reddisset. et hoc fuit lect. Jo. et bona.
Et in ter. nec est sufficit si eam red. mea dñicam. Et in ter.
quam perdidit per furtū ab extraneo mihi factum et intellige
mihi etiam ignoranti. Et in ter. in meo peculio. serui mei.
Et in ter. nā si nolui. bene dicit si nolui nā si nolui eā re-
pularē esse ex quo furtū fuit factum mihi ignoranti vel seruo
in potestate mea dicit reuersa ex quo ad manus serui perue-
nit. Et in ter. suo loco reponat. Ac diligenter qd dicit suo
loco: vnde quando seruus surripuit dño rem dñicam licet co-
tinuo eā teneat apud se tñ semper est furtina et nō vsucapitur
nisi mutato proposito in suo loco reponat. Aliter esset res pe-
culiaris non est necesse qd reponat in loco suo sed sufficit qd
eam reponat in eadē causa nec alteri tradat. vt. l. interdu. §.
cum ante. §. de furt. que est cōtra. Et ratio est in rebus pecu-
videtur quodāmodo concessa licetia abutendi. et ita dicit gl.
magna. in §. C. de ser. fugi. in l. i. Et in ter. peculiari nomine
teneat. et in hoc differt a precedenti casu.

De idem labeo. Si res subtracta reuertitur in
potestate ei? cui subtracta est
qui pro dño possidebat purgat vitium furti: dñmodo tñ dñs
scierit eam reddisse si eo sciente furtū est factū aliter scientia
ei? non requirit. h. d. si verū intellectus: cessat omne cōtra-
riū. Et in ter. in potestate mea reddisset et sic purgati sit vitium
reale et res vsucapi possit. et nō aut purgati est vitium personale
per qd depositarius affric? est furti. §. de furt. l. qui ea mēte. et
§. de positi. l. i. §. si. et que sunt contra. Et in gl. ibi hic ergo nō
reincipit dñs posside: eimo reincipit nō obstat qd ignorauit
nerit dñum recuperasse: qñ anim? quē habebat dñs retinēdi
possessionē per depositariū operat ad acquisitionē nouā vt
hic. et. §. de illo. §. glo. dicat contrariū et male in l. i. §. si. et. ti.
§. et ibi dicit. Et in gl. que incipit. sed qualiter in si. subandi et
per liberum hominem vobis non queratur possessio.

De si pupilli. Vitium furti purgat si res deueniat
ad man? administratoris legitimi
in quo dñs representatur. h. d. Et in gl. i. ibi. §. si tutor. dic vt
ibi. nam illa glo. in hoc ultimo male dicit. Et. et. Jaco.

De tunc in potestatem. Non dicit res
subtracta re-
uersa in potestatem dñi nisi ita reuersa sit vt iuste euelli non
possit et eam recuperauerit velut suam. Et dicitur reuersa cū
vere reuertitur aut interpretatur. h. d. Et de ista reuertio-
ne interpretatur bene loquitur glo. in l. si abducta. C. de fur.
Et ibi gl. ponit quod quando res domino subtrahitur qua-
tuor copulatiue requiruntur vt dicatur reuersa in eius pote-
statem. dic vt ibi.

De heres furis. Heres furis non vsucapit par-
tem conc. pñ et editum apud
eum. h. d. Et hic confunditur opi. et Bar. et alio. posita in gl.
magna. §. §. fructus. qui dixerunt heredem male si. possessor
ris vsuc. posse incipere a seipso.

De illo. Partus ancille furtive nō potest vsucapi
per bone fidei possessorem licet apud eū sit
conceptus et editus si fuerat in potestate bo. si. possessoris
aliter vsucapi potest si idem bo. si. possessor ante natiuitatem
scientiam rei aliene non habebat. h. d. vsq. ad §. lana. Et iste
§. declarat in sui pñci. in l. seruus. §. pro empt. Et in ter.
ibi si seruus meus existens in seruitute cum mihi tradidit
ancillam furtiuam. Si autem tradidisset liber factus: tunc si
dominus

dñs semper fuit bo. si. vsucapere posset partū. sic intelligitur
d. l. seruus. Et in ter. non putant etiā si dñs semper fuit bo.
si. d. et apud eū partus est cōceptus et editus. Hoc enim dño
vitio possessoris inuiti qd habuit seruus suus: iste est
verus intellectus licet. licet glo. intelligat qd dominus sciuit
subandi et furtiuam. Et qd dicit ante qd pariat: subandi et cō-
cipiat. et ita dicit. Et. et bene. Et in ter. vsucapere. i. vsucape-
re inceperet ipsum partū. Et sic apparet qd semper fuit bo. si.
vsq. tunc aliter enim nō potuisset incipere vsucapere. Et in
ter. et cō. non erit eam alienam? nō tamen cognouit eam furti-
uam qd tunc interpellaret per talem cognitionē vsucapio in-
choata preterq. in duob? casibus. Primus est si denūciavit
domino qd possidebat ancillam et partum. Secus si non denū-
ciavit qd non potuit. et isti duo casus ponuntur in l. si ancillā.
§. pro suo. qui non sunt alibi fm doc.

De lana ouiu. Quod meū est nō vsucapit. Bar.
limitat vt queratur dominū: sed
bene vsucapitur aduersus potentia auocari. si vltimo modo po-
terat auocari: vt dicit in §. fructus. §. eo. et. in l. in libello. §. si quis
seruum. §. de capri. quod etiam tenuit hic glo. Et in ter. ibi.
sed statim emptoris ad quem pertinet fructus industrialis et
cum fuerit bo. si. possessor et lana est fructus industrialis vt
hic. et. in peculium. §. de vsur. et tunc cum tondetur et a pecu-
separatur dicitur quodāmodo concepta nata et separata: et
per consequens a fure nung. dicitur contra. et ideo non mirū
si incontinenti fit bo. si. possessor. Secus autē est in fetu vacce
et partu ancille: qd cum postea a vitre naturaliter separaretur
etiam ante separationē ex quo vera concepti sunt dicitur
contractari: et ideo non vsucapiuntur: neq. efficiuntur bo. si.
pos. ad materiam aut fetus et partus declarant in l. qui vas. §.
si ancillam. §. de fur. dic vt ibi. Ange. de Peru.

De si rem. Si dñs rem pignoratā subtrahit nō efficit
res furtiua: tamen ipse furti teneatur. h. d. Et
hec glo. ponit tria pñcipia: nabilia. Bar. addit quartū. §. qd
interdū agitur furti et res non est furtina nec committitur fur-
tum. exemplum in l. si quis seruo. C. de fur.

De si tu via me. Res affecta vitio violētie ex-
pulsione non vsucapit etiam si
violētia sit cōmissa contra male si. possessor: sed si non sit
affecta licet pro violētia cōperat interdic. vnde vi. h. d. vsq.
ad §. si viam. Vitium autē violētie compulsive. vel clādesti-
nitatis rem ipsam nō afficit. et ideo eius vsucapio non impe-
ditur: vt. l. i. §. C. qd met. cau. et. §. tit. i. l. pomponius. §. si quis.
in gl. Et in ter. sed titius. qui non erat participes illius violē-
tie aliter res etiā affecta fm dy. et bene. Et in ter. sciat esse
hereditariū et possidentem non esse heredē fm dy. Ultimo
Bar. hic multa querit de quibus poterat multum dubitari.
an res intelligatur affecta ita qd vsucapi nō possit. Et primo
cū inferens vim nō fuit in dolore de quo hic glo. Seco cū vio-
lentia cōmittitur indice auctore nō autorizante. Tertio cum
exclusus a naturali non vult eam recuperare et suspicatur se
posse repelli. Quarto si possessio vacua est occupata et dñs
non admittit reuertens. Quinto si colon? exiit animo de-
ferendi et vaperderet. Sexto si colonus est delectus. Septi-
mo de re hereditaria occupata vacante. Et de his tribus viti-
mis ponit. §. si occupaueris.

De si fundum. In glo. i. ibi. aliter nō fit vitiosa.
hoc est falsum vt dicit in prece. §.
hic. §. comprehendit sub pñ-
mo summario tñ et aliter cū
summa. et sic res affecta vitio violētie in potestatem dñi non
dicit reddisse si ab eo iuste pot. auelli. h. d. Et idē cum res erat
affecta vitio furti: vt. §. eo. §. tunc in potestate. Et ex hoc ha-
bes hic text. qd sicut res furtiua vt purgetur vitium debet re-
dire in potestatem dñi: ita qd ab eo euelli iuste possessio non
possit ita etiam res vi. possessa. Et in ter. restitutus sit. nō
obstat exceptione dñi que non opponitur in possessore re-
cuperandē vt plene no. C. de interdic. l. incerti. licet glo. dicat
contrariū et male. §. de iudi. l. si de vi. et cōtra casum huius. §. et
l. si quis a se fundum. C. ad l. iul. de vi. §. de vi. et ar. l. i. §. et
qui vi a me. et. l. cum a te. eo. titu.

De si fundum. In glo. i. ibi. aliter nō fit vitiosa.
hoc est falsum vt dicit in prece. §.
hic. §. comprehendit sub pñ-
mo summario tñ et aliter cū
summa. et sic res affecta vitio violētie in potestatem dñi non
dicit reddisse si ab eo iuste pot. auelli. h. d. Et idē cum res erat
affecta vitio furti: vt. §. eo. §. tunc in potestate. Et ex hoc ha-
bes hic text. qd sicut res furtiua vt purgetur vitium debet re-
dire in potestatem dñi: ita qd ab eo euelli iuste possessio non
possit ita etiam res vi. possessa. Et in ter. restitutus sit. nō
obstat exceptione dñi que non opponitur in possessore re-
cuperandē vt plene no. C. de interdic. l. incerti. licet glo. dicat
contrariū et male. §. de iudi. l. si de vi. et cōtra casum huius. §. et
l. si quis a se fundum. C. ad l. iul. de vi. §. de vi. et ar. l. i. §. et
qui vi a me. et. l. cum a te. eo. titu.

De si fundum. In glo. i. ibi. aliter nō fit vitiosa.
hoc est falsum vt dicit in prece. §.
hic. §. comprehendit sub pñ-
mo summario tñ et aliter cū
summa. et sic res affecta vitio violētie in potestatem dñi non
dicit reddisse si ab eo iuste pot. auelli. h. d. Et idē cum res erat
affecta vitio furti: vt. §. eo. §. tunc in potestate. Et ex hoc ha-
bes hic text. qd sicut res furtiua vt purgetur vitium debet re-
dire in potestatem dñi: ita qd ab eo euelli iuste possessio non
possit ita etiam res vi. possessa. Et in ter. restitutus sit. nō
obstat exceptione dñi que non opponitur in possessore re-
cuperandē vt plene no. C. de interdic. l. incerti. licet glo. dicat
contrariū et male. §. de iudi. l. si de vi. et cōtra casum huius. §. et
l. si quis a se fundum. C. ad l. iul. de vi. §. de vi. et ar. l. i. §. et
qui vi a me. et. l. cum a te. eo. titu.

De si fundum. In glo. i. ibi. aliter nō fit vitiosa.
hoc est falsum vt dicit in prece. §.
hic. §. comprehendit sub pñ-
mo summario tñ et aliter cū
summa. et sic res affecta vitio violētie in potestatem dñi non
dicit reddisse si ab eo iuste pot. auelli. h. d. Et idē cum res erat
affecta vitio furti: vt. §. eo. §. tunc in potestate. Et ex hoc ha-
bes hic text. qd sicut res furtiua vt purgetur vitium debet re-
dire in potestatem dñi: ita qd ab eo euelli iuste possessio non
possit ita etiam res vi. possessa. Et in ter. restitutus sit. nō
obstat exceptione dñi que non opponitur in possessore re-
cuperandē vt plene no. C. de interdic. l. incerti. licet glo. dicat
contrariū et male. §. de iudi. l. si de vi. et cōtra casum huius. §. et
l. si quis a se fundum. C. ad l. iul. de vi. §. de vi. et ar. l. i. §. et
qui vi a me. et. l. cum a te. eo. titu.

De si fundum. In glo. i. ibi. aliter nō fit vitiosa.
hoc est falsum vt dicit in prece. §.
hic. §. comprehendit sub pñ-
mo summario tñ et aliter cū
summa. et sic res affecta vitio violētie in potestatem dñi non
dicit reddisse si ab eo iuste pot. auelli. h. d. Et idē cum res erat
affecta vitio furti: vt. §. eo. §. tunc in potestate. Et ex hoc ha-
bes hic text. qd sicut res furtiua vt purgetur vitium debet re-
dire in potestatem dñi: ita qd ab eo euelli iuste possessio non
possit ita etiam res vi. possessa. Et in ter. restitutus sit. nō
obstat exceptione dñi que non opponitur in possessore re-
cuperandē vt plene no. C. de interdic. l. incerti. licet glo. dicat
contrariū et male. §. de iudi. l. si de vi. et cōtra casum huius. §. et
l. si quis a se fundum. C. ad l. iul. de vi. §. de vi. et ar. l. i. §. et
qui vi a me. et. l. cum a te. eo. titu.

De si fundum. In glo. i. ibi. aliter nō fit vitiosa.
hoc est falsum vt dicit in prece. §.
hic. §. comprehendit sub pñ-
mo summario tñ et aliter cū
summa. et sic res affecta vitio violētie in potestatem dñi non
dicit reddisse si ab eo iuste pot. auelli. h. d. Et idē cum res erat
affecta vitio furti: vt. §. eo. §. tunc in potestate. Et ex hoc ha-
bes hic text. qd sicut res furtiua vt purgetur vitium debet re-
dire in potestatem dñi: ita qd ab eo euelli iuste possessio non
possit ita etiam res vi. possessa. Et in ter. restitutus sit. nō
obstat exceptione dñi que non opponitur in possessore re-
cuperandē vt plene no. C. de interdic. l. incerti. licet glo. dicat
contrariū et male. §. de iudi. l. si de vi. et cōtra casum huius. §. et
l. si quis a se fundum. C. ad l. iul. de vi. §. de vi. et ar. l. i. §. et
qui vi a me. et. l. cum a te. eo. titu.

ritur titulus tamē bene requiritur bo. si. vt plene no. in l. ser-
uitutis. de ser. titu. generali. et l. si quis diuturno. si ser. ven. et. l.
foramē. de ser. vrb. pñci. Et in ter. ibi. qd nec possideri. re-
spondet cuius tacite obiectio: quā formare potes cōtra re-
sponsionē in hac forma: qd possessio affecta vitio violētie nō
vsucapit. vel hoc modo: qd vsucapio non procedit nisi cōcur-
rente titu. et bo. si. hic autē deficiet vtrūq. Sed ad predicta
rñ. qd seruitus vie nō possidetur. qd est ius incor. ergo non est
affectū vitio violētie de mero rigore. et ideo qd non possidet
iccirco nō procedit obiectio: qd possessor nō prescribit lon-
go tēpore nisi concurrat tit. et bo. si. et illa regula in possessore
re. pcedit. Et dicit Bart. per hic. §. submittendo tñ se sancte
maris ecclesie determinationi et canonistā qd. male fidei
possessor. de re. iul. li. vi. et nō habet locū in debitore prescribē-
te cōtra creditorem solū ac. personale habentē: qd illa prescrip-
tio non censet a possessione de qua loquitur illud. c. sed solū
a mera negligētia creditoris non petitis. Adde qd bene facit
se submittere. Itā canonistę determinant contrariū. et est que-
stio disputata per Jo. an. in suis mercurialibus in d. c. quinq.
imo. nec credo eum verū dixisse de iure civili. nā illa decre-
talis emanauit solū ad emendationē peccati cōstat enim pec-
care et in peccato nutiri oem illum qui se tuctur iniquo pñ-
dio prescrip. eo qd habuit malā fidē. ter. est not. in cor. vt eccle-
ro. in §. habebat igit. col. §. per que text. iam multa arbitramē-
ta defensauit. nā vidi multos arbitratōres qui habēt potesta-
tem promouendi de veritate et equitate et relecta exceptione
prescriptionis condēnare possessorem vel rem contentū ad
restit. possessionis vel debitū. et deinde peti per condemnatū re-
ductio ad arbi. bo. vrb. Dicit etiam et dico arbitramētū nō esse
iniquum si de mala fide prescribentis doceri pot. alias secus:
cum prescriptio tam iure civili qd canonico sit inducta. ponit
etiam Jo. an. in d. c. quinq. puncta disputata a declaratione
nem dicit. c. Ultimo scias per hūc text. dicit. §. si. qd p
nitente reali non cōpetit directum interdictū recuperandē: et
interdictū nō est proprie persone sed rei. sed p seruitute perso-
nali si. vt. l. licet. C. de acq. vol. Sed contra. §. si. licet. §. que-
admo. serui. amitt. l. si. et. de i. actus. pñci. l. i. §. si. c. l. equē.
Bar. etiā hic aliquoties tāgit. et ponit hic Ray. et Bar. de no-
bilit expulso de castro qui nō est iurisdicōne vsus per rēpñs:
dic vt hic per eū. Et in glo. ibi. sed nihilominus possessio est
vitiosa subau si quo ad hoc vt p ea auocanda cōpetat condi-
ctio et. l. conquerebat. C. de vi. tñ ipsa res nō est affecta vi-
tio reali vnde poterit vsucapi vt dicit. §. in. §. si tu vi a me.

De libertatem. Libertas seruitutis potest lon-
go tempore capi: sed nō seruitus
habens causam discontinuam. et dic vt dicit in §. si viam. et. C.
de serui. l. et. §. i.

De si titulus. Titulus quando reuertitur ad non titulum et causa ad
non causam. an interpelletur vsucapio.

De si qd omnes contractus facti a mense citra sint nulli: tamē
possidentes possideant.

De si qd fingantur contractus nung. facti: quid operatur.

De sententia condemnatoria possessoris. an sit declaratoria in
ris agentis.

De prescriptio interruptitur: mirabiliter vt hic.

De naturaliter. Per amissionē posses-
sionis interruptitur vsu-
cacio naturaliter et prodest nō solum interrup-
tio sed oibus sine interrupens sit dñs sine nō: et si
ue possessor possideat ex causa onerosa siue ex lucratina. h. d.
et sic habet tres partes vt pñ in litera. Bar. hic dicit qd vbi ti-
tulus extinguit aliter qd ipso iure dñum in alium nō trans-
feratur tñ vsucapio nō extinguitur: qd sicut remanet dñum
propter effectū pñci. tituli sic remanet vsucapionis cōditio.
sic intelligit. l. si hominem. §. et. ti. Sed adde qd illa. l. non loquit
in casu solū in quo nō transfertur dñum ipso iure. imo et vbi tras-
fertur puta in pac. l. cōmissio. et adie. in diem. licet gl. ibi ex-
plicit solum in casu in quo dñum non transfertur ipso iure
reimo et vbi transfertur puta pacto legis commissio. et ad-
iectionis in diē licet gl. ibi explicet solum in casu in quo do-
minū non transfert ipso iure puta si adiecta fuerit illa condi-
tio si tibi displicuerit: tamen idē intelligas vbi fit retrāstatio
in ipso iure: ideo ibi nō interruptit vsucapio qd fit retrāstatio
quasi dñi de successore in auctore: vnde coniungunt tēp-
pora. et habet perinde ac si nunq. fuisset quasi dñum nec pos-
sessor ab auctore auocata: vt. l. pōponius. §. est qd. §. et. l. i. Et
subdit qd in casu. l. questū. §. si. i. heres in quo deficit ti. p he-
rede vsucapit contra tertiu: sed non contra legatariū cui res
legata fuit forsitan sub conditione vel in diem. Sed hoc non
puto verum: quia et contra legatarium vsucapit si heres ha-

De am alienam
initium vsucapio
nia et. Et sic ma-
la fides superue-
nies non interrū-
pit prescriptionē
quero cur se? in
amissione posses-
sionis superuenie-
te vide do. Jac. in
rub. ff. de acqui-
pos. in lec. noua.

De possessor nō
prescribit. Adde
docto. in regula.
possessor. de reg.
iur. lib. vi.

De nec credo et.
Contrariū tenuit
idē Bar. in l. oēs
populi. vide per
Nico. placen. in l.
cōcor. ad Bar. vi
de etiam Alex. la-
tissime in cōsilio
clxxv. in §. vol. et
in §. dñbio prin-
cipali. et. an. in. c.
qd clericis. de fo-
cōne. vide do. Jo.
baptistam de ser-
fenerino. in repe-
do. l. oēs populi. co-
lū. xxij. ver. si. in-
fert bar. et. et Bar.
ti. laud. in. c. si qd
per triginta. si de
feu. hie. cōtro. dis-
cit qd cōis opi. est
cōtra Bar. hic vi-
de bal. §. ecclie.
inci. an sciens. in
iij. vol. Et etiā vi-
de qd dicit Bal.
conf. cccxxvij. in-
cl. in christi no-
mine iste marit.
in. i. volū. videte
etiā Jo. and. in. c.
§. de excep. lib. vi.

11 Tuere non presumitur qui recessit iam sunt ducenti anni.

12 Fictio translativa debet habere duo extrema habilia.

13 Donatio facta filio in potestate vel vgoi, an et qui valeat.

Si quis pro emptore.

Sic dicitur in l. repetit. Bar. tanquam difficile in tex. diffi-
cilem in gl. diffi. illam in materia. Et habet du-
plicem litteram in si. prin. vnam negativam. ibi locum non habere
vscapionem, et est communior littera. Et exponit ex causa non
peculiariter per fictionem legis cornelie capto mortuo penes ho-
stem tunc finem verum intellectum accipias quod verba ad Barcellum
sunt in ver. ad Barcellum. vscap. ad ver. quemadmodum. Ibi autem
vscap. in si. sunt verba Jul. reprehendentis marcellum, et est ver-
sus intellectus, et hinc inherere. Et alii tamque intellexerunt
in si. prin. ponant verba Jul. reprehendentis Jul. et in l. repre-
hendit ad Barcellum. ista lect. est omnino falsa: Julianus in
omni bene dicit. Et secundo legitur principaliter prout ha-
betur in si. prin. littera affirmativa ibi locum habere vfuca. et
tunc subaudi finem ad Barcellum qui male dicit: quoniam intellegit
vfuca. continuari in persona heredis tam respectu eorum que
peculiariter per servos possidebantur respectu aliorum, et
male dicit ad Barcellum in his que extra causam peculiariter tene-
bantur, potes etiam dicere quod sunt verba Juliani: tunc prout
affirmativa sunt. Intellegere debes in successoribus vfuca.
locum habere ex causa peculiariter non ex alia. Et prout ha-
bes litteram negativam dividitur istud prin. in quatuor partes
quas prosecutur hic. Bar. dicit in ed. et ad heret hinc littere
negative et bene: quia ita est in libro pandectarum p. 15. Et finem
istum verum intellectum habet. Ibi reuocatur. h. d. Possessio capiti
ab hostibus interrumpitur naturaliter nec fictione postlimini-
i aut cornelie restituitur. Fallit in his que captus per alium pecu-
liari nomine possidebat aut eodem modo post captivitate
capta sunt. h. d. Aliud summariū vide per Bar. Et gl. i. po-
nit casum et bonum et verum. Et in tex. videndum est hucusque
thema. hic incipit questio. Et in tex. antevscapiones gl. in-
telligit et bene consummatam inchoatam tamen. Et sic est ca-
sus directo finem hanc expositionem pro concordantia testium
quorum unus dicit ante guerram alius post guerram unus ante
vfuca. alter post unum ante matrimonium, alter post, ut qui di-
xit ante intelligat. s. consummatum. Qui dicit, post sed inchoa-
tum. de quo per doc. in l. h. s. si cer. pe. dic. ut ibi. Et in tex. ibi
interrumpitur vscapio, s. per captivitate quia cum captus possi-
deatur ab altero: ergo immediate definit possidere tam civiliter
quam naturaliter. Et in tex. et si ipse reuerso non prodest. s.
antiqua sua possessio per fictionem postlimini-
i. Et in tex. quod
admodum heredi ei proderit. s. per fictionem. l. cornelie. quasi
dicat nullo modo, et hoc est quod in ver. seq. decidit: in persona
capti: ut ei non prodest fictio postlimini-
i. vscap. ad ver. quod si servus.
Ibi intrat casum novum de questis per servum in potesta-
te hostium constituti. Et in tex. in pendenti esse vfuca. subau-
di, an compleatur ex capite postlimini-
i: quia captus reuertitur, an
ex capite legis cornelie: quia captus moritur. Et in tex. intelli-
git vscapio fictionem postlimini-
i, et semper intelligit quod servus
ex causa peculiaris questus: ita Julia intellegit. Et in tex.
ad successoris eius pertinere ex fictione legis cornelie: istum
casum Julianus non decidit tanquam vsum sibi dubitabilem.
Sed bene eum decidit. clare et polito in l. in bello. s. facte. s. de
capti. s. q. successoris prodest fictio cor. etiam quantum ad vfu-
capiōis initium et complementum in his que servus post ca-
ptivitate per peculiari causa questus, sicut enim scietia et ani-
mus domini in civitate manentis in nullo requirebatur nec
quo ad acquisitionem possessionis ut vidistis in l. i. s. ite acqui-
rimus, et l. peregre. s. quibus. s. titu. i. etiam quo ad vscapi-
conditionem sic nec captivitas domini per quam non habet
velle, vel nolle debet aliquid operari. Et in tex. l. cornelie.
accipit. ut pertineat etiam ad questus per servum post capti-
vitatem extra causam peculiarem quod Julianus negavit.
sensit ergo ad Barcellum quod fictio legis cornelie non solum
in questis post captivitate per servum in peculiari causa
habet locum, imo etiam in aliis quibusque questis extra
peculiarem causam, et ad hoc probandum secundum vnum
modum legendi indugit ad Barcellum rationes que dicuntur
in ver. quemadmodum. et tunc habes in fine sue non erit li-
tera affirmativa. Alii vero dicant et melius quod in ver. quod
admodum. Julia incipit reprehendere ad Barcellum et tunc
debeas habere in fine litteram negativam et omnia plana sunt.

14 Et tunc de predictis concludit quod captus ab hostibus
que possidebat per se, vel per alium extra causam peculiarem
tam civiliter quam naturaliter definit possidere adeo et in

tantum quod si reuertitur illam possessionem non recuperat
ipso iure fictione postlimini-
i, et si decedit non prodest heredi-
bus suis fictio legis cornelie: nec quantum ad recuperationem
possessionis nec quantum ad continuationem vscapionis que
semel fuit naturaliter interrupta, et ista est prima conclusio quod
te non fallit. Et secunda conclusio est quod si captus ab ho-
stibus ante captivitate aliquid per servum peculiari nomi-
ne possidebat aut etiam post captivitate ex peculiari causa
idem servus natus est quod illa possessio retenta in primo casu
continuationem vscapionis operatur in persona sui reuerfi
et inchoationem et initium vscapionis similiter in persona
sui reuerfi, et etiam in persona heredum suorum per fictionem
legis cornelie: hic videmus casum non deciditur hic, sed
in d. s. facte. Et in tex. in his que servus egerunt ex causa pecu-
liari intelligendo quod hic sunt verba ad Barcellum et Jul. sub-
dit, vel per servum possideat. Intellegit ex causa non peculiariter:
quasi dicat non est ratio differentie inter hoc, sed si prout in-
telligis et bene quod in hoc ver. quemadmodum. incipiat loqui
Julianus reprehendendo ad Barcellum: intellegit hec verba que
servi egerunt subaudi non peculiariter. et Jul. vel per servum possi-
deat subaudi non peculiariter, et tunc bene stat littera negati-
va locum non habere vscapionem. Et in gl. i. in si. Sed quare
captus ab hostibus non retinet possessionem saltem natura-
lem per servum suum vel colonum corpore detinentem cum
etiam dicit de possessione expulsi per servum corpus et coloni
etiam vtriusque retineat, ut l. peregre. s. quibus. s. titu. i. dic. quia
immediate cum captus est incipit ab alio possidere: unde im-
possibile est finem naturam et possessionem ab altero per se aut alium
quoniam possideat, ut l. homo liber. in si. cum concors. s. titu. i. Et
ideo non mirum si vscapio interrumpitur etiam naturaliter
cum deficiat vnum speciale ad vscapionem necessarium: ut
dixi in l. naturaliter. s. eod. Sed tunc in statum fortiter quare et
go non interrumpitur vscapio rei peculiariter de iure aut non
impeditur acquisitio eiusdem rei post captivitate queste ex
quo est impossibile eum possidere. dic. quod hoc solum opera-
tur reipublice utilitas contra merum rigorem introducta: ut
i. in sequentibus apparebit. Et in gl. i. prodest in si. ibi. quod
i. dicit ad Barcellum et male. ut ibi no. Et in gl. plenius ibi ter-
tiū dicit iste intellectus est falsissimus. voluit enim nec ad Bar-
cellum dixerit verum: nec etiam Julianus et est sensus quod nec
fictio postlimini-
i. nec l. cor. in aliquibus rebus ex causa pecu-
liari detentis, vel non detentis locum habet sed falsum est
quia imo habet locum in detentis ex peculiari causa ut dicitur
est siue acquisite fuerint ante captivitate siue postea. Et in
gl. magna. ibi dicit quidam. s. Hugo. glossator et hec eadem
pos. recitatur. s. in ver. prodest. in si. et clarius expiuntur in
gl. magna. in l. in bello. s. facte. et sic secundum eam ad Bar-
cellum non reprehenditur per Julianum: quia ad Barcellum lo-
cutus fuit solum de fictione legis cornelie. movebatur Hugo
go, quia ex quo captus decedit fingebatur mortuus prima
hora captivitatis et hereditatem incausae que vscapionem
ceptam implet: ut l. eodem. l. ceptam. contrarium tamen est
verum. Nec obstat. l. ceptam. quia verum est quod hereditas
vera vscapionem completet sed non ficta. Et in eadem gl.
ibi. l. in si. s. h. secundum quosdam. hec eadem opinio recitatur
in d. s. facte. sed falsa est: quia ex quo ex causa peculiaris acqui-
situs servus post captivitate siue succedat extraneus siue
suus non est differentia: quia locum habet fictio legis cornelie
ex tempore captivitatis. Nec ob. i. eod. l. si. quia exponit text.
ut ibi gloss. dicit scilicet quod non de peculiaribus loquatur
quo casu inspicitur tempus adite hereditatis et possessionis
apprehensio: et ex tunc incipit heres vscapere et non ante. Bar.
in. iij. oppositione respiciente prin. l. dicit et quod quia in om-
ni fictione translativa requiritur duo extrema habilia, scilicet
et extremum a quo, et illud extremum incipit in pacto in quo
l. fingit. et producit retro ad aliud tempus, et aliud appel-
latur extremum ad quod: unde nisi ambo extrema sint habi-
lia nunquam procedit fictio. Propterea dicit donationem inter
viri et uxorem morte confirmatam non trahi retro quan-
tum ad dominium: quia extremum ad quod scilicet tempus
matrimonii reddit donatarius omnino inhabile. hinc sue de-
cisioni obstat: retro fit tractio quantum ad fructus finem enim:
et tamen donatarius non poterat fructus suos si sciebat
donationem non tenere. Eodem modo si pater donavit filio in
potestate, non fit retrotractio quantum ad fructus, et tamen iur.
flos. semper fuit impossibile quantum ad filium quicquid profectum ha-
bere cogita. per respo. potes. dicere quod illa retrotractio non fit
per modum fictionis ut ipse dicit. Et subdit quod in l. bonorum. i. re-
ra. ha. similiter non operetur retrotractio per inhabilitate extrane-
nei a quo cui obstat: quia si iudicium per falsos procuratores fuit agi-
tatum

tatum iam sunt viginti anni: hodie die feriata in honorem dei
potest dicitur ratum habere: et tamen illud iudicium vno momē-
to et illud die feriato non potest explicari. Sol. q. sufficit perso-
nam esse habilem retro tempore: ita erat: ita est in iudicio, ut
licet. s. de iud. c. de pen. licet. quod non erat in l. bonorum. propter
tacitam renunciationem sui inducta ex cursu temporis. et h. d. glo. ex-
presse in l. si eo. de neg. gest. s. yn. in. c. ratihabitione. et subdit
in ver. dices tu licet ista verba et c. quod quicquid iura restituitur:
restituatur reuerso finem veritatem incontinenti ipso iure et re-
uertitur illud restituatur retro finem fictionem, et in hoc dicit be-
ne: sed dū subdit per postlimini-
i non restitui possessionem:
quare non restituit non declarat nisi quod dicit quod possessio non
querit nisi per actum naturalem apprehensionis: unde ipsum
actum vere iur. dispositio non inducit, ut l. h. de vfuca. earū re-
ru que vfu consumantur. Sed hoc non videtur verum: quia ex iur-
ris dispositione potest queri possessio absque aliquo actu nature
et est possessio vera: nam hoc potest induci consuetudine et statu
to ut sine apprehensione queratur: et ideo licet ipse dicat audi-
tu qui nunquam intellexit. l. denique. s. ex qui. cau. maio. non videtur
quod ad hoc perfecte intellegit. Et licet dicit quod reuerfus non
dicit vfu cepisse retro: quia vscapio sine possessione non potest
et possessio plurimum facti habet, causa autem facti postlimini-
i non restituatur, dico enim quod causam appellat ipsam possessionem
nem que non restituatur ex eo quod per captivitate fuit funditus
extincta, et per ita dixerim mortua: unde postlimini-
i restituitur re sibi non potest, concedere autem de nouo voluit: videlicet eadem
in usufructu qui fuit oīno per servitute extinctus, quod ille non
potest restituere: ut l. usufructus in biennium. s. de usufr. leg. facit
optime de ver. ob. l. stipulatio. s. illud quoque. non autem sibi
non concedit: licet alter sibi succurrat in l. ait pretor. s. ite et ex
quib. cau. maio. ob. l. h. de usufr. earū rerum et c. quod modi acqui-
re de possessionis non sunt omnes in naturalitate fundati: vnde
de ius civile potest acquisitionem possessionis de nouo
inducere: ut not. yn. de resti. spo. in l. i. in si. glo. ma. circa
prin. sic poterit inducere recuperationem eius si non esset extin-
cta. Sola igit extinctio impedit ut hoc ius non possit inducere.
Et quantum ergo attinet ad materiam huius. et concludit quod
omnia quecumque reuerfus in veritate recuperat ipso iure et re-
uertitur ea intellegit retro tenuisse et cōseruasse et nullatenus
perdidisset: illa cōseruatio procedere potest sine aliena iactura
quod ei non repugnet equitas naturalis, ut l. denique. Quod au-
tem non recuperat finem veritatem impossibile est quod fingatur re-
tenuisse retro et per consequens impossibile est quod aliquis effe-
ctus iuris inde secutus sit. Et possessionem ergo quam dñs tene-
bat per se: quod funditus extincta per captio. impossibile est quod
recuperet, ut s. Sed illam quā tenebat per alium in civitate
manentem: quia circa illa nil non interuenit ipsa recuperatur
ipso iure: retro fingit possidisse: sic enim dñs ignorat extra
causam peculiarem per servum possessio queritur: sic iam questus
ta per fictionem cōseruatur. Et similiter quod incontinenti cū re-
uerfus est recuperavit voluntatem quā perdidit: retro etiam in-
telligitur voluisse vscapere, et ideo eo casu quo hec retrotra-
ctio non inducit iniquitatem dico quod fingitur vscapere: rem-
plum si duo forsan dies superat ad vscapionem complendam
tempore capture. argu. s. eo. l. rerū mixtura. Secus autem si huius
retractioni repugnet naturalis equitas: puta quod multum tempo-
re ad vscapionem superaret. Et hoc modo limito sub dubio ca-
men forte hac et alias dicentes quod vscapio non procedit in
rebus dominicis etiam detentis per servum: quia intelligo nisi
modicum tempus superaret: ut s. Et secundo concludit quod
in peculiaribus habet locum fictio etiam quo ad vscapionem
essentia: siue questus sint ante cap. siue post. ut hic in ver. si. s.
servus cōiuncto. s. facte. Ratio est quia dicta possessio rerū
peculi. multi habet iuris et modicum facti. Habet enim mul-
tum iuris: quia queritur dñs ignoranti, et quo ad vscapionem
cōdi. plene vidistis in l. i. s. ite acquirimus. s. titu. i. et ideo cum
solum ius operetur in acquisitionem possessionis et vscapionem
di conditione preter omne factum domini et eius propositū
mero captivitas nihil aufert sibi in effectu. Et tertio con-
cludit quod in acquisitione post captivitate extra causam pecu-
liarem est magna differentia inter servum et filium: quia si dñs
in captivitate decedit: licet quo ad possessionem locum habeat
retrotractionem: quo ad vscapionem fecus videtur. Vscapa-
pio non incipit nisi a tempore adite hereditatis domini et pos-
sessionis apprehensio per heredem ut l. i. eo. l. si iusta gl. Sed si
pater in captivitate decedit filius quod acquirit extra causam
pecu. patre capto sibi ipsi semper fingitur possidere et vscapi-
pisse ut l. i. l. i. s. h. i. eo. l. h. et tenet glo. magna. hic in fin. et
in. s. facte. Et primo materiam fictionum. Et primo videtur
dum est quid sit fictio et eam diffinitur per Bar. sed diffi-

nitio Bar. videtur deficiens. unde potes dicere: fictio est in du-
bietate falsitatis pro veritate assumptio in casu possibili ex
iusta causa ad inducendum aliquem iur. effectum equitatis natu-
rali non repugnantem. Ideo dicit iuris effectum: quia nulla fictio
in casum induci debet ut l. i. s. si vir. s. titu. precedit. Ideo di-
xi non repugnantem naturali equitati propter fugā. l. denique.
ex quibus cau. maio. Hec duo non sunt posita in diffinitione
Bar. que sunt necessaria ad essentiam diffinitionis. Reliqua
verba non prosequor: quia ipse prosequitur. Et subdit circa hanc
particulam Bar. et bene quod fictio non cadit super impossibile
li in illo individuo de quo querit. Sed obstat quod imo in im-
possibili in genere suo. nam postlimini-
i datur ei qui conce-
ptus et natus est apud hostes, et tamen in suo genere hoc est
impossibile capti fingi non captum: quia imo est veritas et non
fictio. unde obstat. l. i. c. de capti. et l. ab hostibus. s. non mi-
nus. ex quib. cau. maio. Sol. quod lex non fingit quicquid ibi sed
finem veritatem concedit beneficia que tribuntur captis et reuer-
fis illis qui nunquam capti fuerunt. Et subdit Bar. in secun-
da principali questione et quod triplex est fictio: sed certe si bar-
ptizare voluit finem proprietates. Adde duas alias: quarum
vnam appellat vetatā, aliam permissā, exemplum cum
permissum in vno fingitur in alio negatur: contra. de iudi.
l. cum pretor. de interdi. et rele. l. relocatori. s. ad tempus. vnde
de conde. quod vna sola est fictio: id est inducta sed esse et
huius sunt diuisi prout se habet ratio subiecte materiem
interdū inducit transferendo vnum ad aliud. Interdū indu-
cit transferendo falsum ens pro vero. Interdū inducit prius
ad verum ens assumendo pro non ente. Interdum inducit ve-
tando quod non est vetitum. Interdū permittendo quod vere non
est permissum. Et subdit Bar. in tertia principali questione
ne hanc fictionem inductā cadere super hic qui meri facti
sunt et dicit verū. et respondet ad l. denique. et s. facte. ut iam so-
perius dictū est per eum. Sed tu responde aliter quod in casu. l.
denique. repugnat equitas naturalis: ideo non fingit super fa-
cto. In casu. s. facte. non dicit quod super facto non cadat fictio.
Sed quod lex vere factū tollere non potest. Et subdit Bar.
in tertia obiectione super tertia vinci. quod non est possibile
fingere hominem vivere qui decessit iam ducenti anni sunt: cō-
siderato quod hominem vivere per. cc. annos finem naturā in suo
genere impossibile est unde non posset fingi. ad. et. h. hodie
vivere. limita hoc verū quantum ad ea que egererit possunt
in hac machina mundiali, sed ad gloriā extractam ab omni
exercitio etiam quantum ad decem omni tempore hoc fingitur
s. de excusa. tuto. l. in bello. et instituta de excu. tut. s. si de bel-
lo. Et subdit Bar. in tertia obiectione circa fictionem pri-
natiam de intellecta. s. pactus ne peteret. nam tex. ibi dicit
quod pactū de non petendo non tollitur per pactū de peten-
do sicut stipulatio per stipulationem: quia in pactis factū verū
saturat stipulationem. Intellegit in pactis liberatoris: quo-
niam in pactis cōtrahendis nulla requiritur iuris solentia.
Et item hec pacta liberatoria considerari possunt in abstra-
cto absque eo quod oriatur obligatio naturalis ad non petendum
propter alios effectus quos producere potest dictū pactū, et
ideo cum dictum pactum sit meri facti et non iuris, nec alio
pacto tolli potest finem veritatem ut in. s. facte. Sed tollitur re-
plicationis ope: quia agitur ex primo pacto de petendo: si
expietur de pacto de non petendo: replicabitur de vltimo
pacto de petendo. Reliqua autem pacta ad obligandum or-
dinata non sunt meri facti: quia requirunt in contrahendo
iuris mixturam: et iuris adminiculum habent in se quando
a
b
c
d
e
f
g
h
i
l
m
n
o
p
q
r
s
t
u
v
x
y
z
Quid sit fictio
adde not. i. l. siue
possidetur. c. de
pba. l. non est veri-
simile. ff. qd met.
cau. gl. i. de. q. ius.
de fo. compe. Jo.
an. in. c. lras. de tē
po. or. Bar. in cle.
q. circa. de elec.
Triplex est fi-
ctionem quam Bar. appellat translativam concludit quod
requirit duo extrema habilia prout Bart. dicit leges alle-
gantur per eum. Et extraneum a quo debet esse habile in
essentia et ita et taliter quod actus de quo queritur possit illo
tempore inchoari, ut l. bonorum. rem ratam haberi. Extraneum
autem ad quod debet fieri productio debet esse habile
saltem in potentia et legatur de illa translativa tempore ad tem-
pus. Sed quod non requiratur dicta habilitas extranei ad quod
c
d
e
f
g
h
i
l
m
n
o
p
q
r
s
t
u
v
x
y
z
duo obstat. Et primo donatio facta filio in potestate vel

b Translativa. cir-
ca materiā fictio-
nis translativae, vi-
de. s. de are.
in. l. gall. s. si et.
ff. de lib. et posth.
in. l. talis scriptu-
ra. in. iij. col. et seq.
ff. de leg. i. Itē an
leg possit fingere
super impossibili-
li. vide p. Bar. in
leandē. in princ.
ff. de duob. reis.

proxi morte confirmata: quia trahitur retro quo ad fructus
com oes, et tamen preiudicata mala fide ex tunc ad qd id
est tps matrimonij et patrie potestatis fuit inhabile in esse
cia et etiā in potentia. Non video aliam solutionē nisi quod
dicitur qd confirmatio agit ex tunc non retro, et sic fin
veritate vt hodie, id est ex tēpore mortis fructus retro perce
pti sunt donatarij. Secūdo obstat in dicto extremo ad qd vt
non requirit dicta habitas hec. in veris qd si seruus nam
tempore captiuitatis domini dñs nec possidebat nec vsuca
plebat per se, vel per seruū: cum adhuc per seruū res empta
nō esset, et tamen si postea emisset ex causa peculiari fictio postea
limiti trahit retro quo ad possessionē et vsucapionem, et sic
trahitur retro ad tps quo ipa res nō erat quesita, unde illud
extraneū non videtur habile cū super nō ente non possit fun
dari fictio. Sed solū qd licet res nō esset quesita tamen pote
rat queri: sic extraneū erat habile in potētia, licet nō in actu
hoc est in hoc individuo esset falsum. In extraneo a quo nō
requiritur habitas in essentia, probatur quatuor modis.
Primo per legē in ratione. §. i. s. ad leg. fal. vbi seruū fuit
legata libertas sub cōditione et a pendente seruū decellit: et
tamē fingitur retro nō fuisse heredis si existit cōditio. Cum
igitur tēpore existentis cōditionis fictio sumat originē: ergo
nō potest fieri traditio ad tempus preteritum cū non existat
subiectū super quo reperiatur fictio. Bar. soluit qd fictio ne
gatua trāslatina cadit super non ente, et ita loquitur illa. I. nā
si homo est hodie mortuus super illo nō ente potest firmari
fictio vt retro nō fuerit. I. hū c. scriptura. ad l. aq. l. vbi sol.
et aliter qd ibi nil agat fictio sed solū veritas nō est enim ve
rum qd ibi fingatur heredis nō fuisse imo semper retro here
dis fuit, sed fuit heredis vt statu libet: et vt statulibet existit
māius est, unde licet pereat perit ad heredis dānum vt sta
tulibet: tamē in computanda ratione falci. C. de ob. l. que
dam. de reb. dub. vbi semper pecunia consumpta est et super
extraneo a quo procedit fictio retro tractionis. Sed sol. eodē
modo qd ibi est fictio negatiua nō affir. in qua oportet subie
ctum esse contra naturā rerum aliter nō esset possibilis extē
sio eius qd non est. C. tertio ob. de suis et leg. l. pen. vbi pa
ter caput reuersus mortuo filio in captiuitate fingit retro
quo ad effectū consequendum bonorū que filius acquisi
uit ut patet erat captus ipsum habuisse eū in potestate con
tinuo, et tamē in vitio fictionis que inchoatur in tpe reuersio
nis filius nō erat in rerū naturā: sic in eius persona reperiari
nō poterat ius patrie potestatis. Sed sol. qd extraneū prin
cipale in quo fundat fictio est psona patris reuersi que filio
postliminū fingit nunq̃ fuisse captū et semper fuisse libērū.
Et id ex quo eius persona in totū reperit validata nō curā
mus de inhabilitate extraneorū q̃ venit in cōsequentiā neces
sariam. Ad ob. l. qd si filius. §. de capti. comūta. glo. sua prout
est in litera negatiua qd nō credit retro fuisse sui iuris, nā de
bet subaudi, licet fuerit fin veritate nō tamē ad plenū. Et
id qd non fuit ad plenū cōfirmant tabule pupillares: licet
fuisse credi qd ad hoc vt habeat heredem legitimū, vt. d. l.
pe. i. espōso. C. quarto et vltimo obstat nā iudiciū agitati
et cōsummatū ita est decennū elapsū hodie etiā si sit dies fe
riatus pōt rati habitio fieri per dñm cui procurator falsus
iudiciū agitauit, et tñ illud extremū tps qd appellat a quo
neq̃ in essentia neq̃ in potētia reperit habile: sup respofo co
gitabis. Et subdit Bar. in ver. a q. Nos loquimur in finitē
tia ipse relinquit in dubio questionē de exbānito. Tu mīde
qd dictus exbānitus gaudet bñficio statuti: nā verū est ipm
retro ante statuti fuisse exbānitiū in pecunia, et etiā sub cōdi
tione in corpore si pecuniā illā nō solueret postq̃ esset dedu
ctus in forzi ita qd nihil habemus de fictione tractare. Nec
ob. qd erat carceratus cū pñsiones circa malefactores ad
carceratos nō porrigant, vt. l. domicianus. ad turpil. q. illud
solū est verū in puisionib⁹ processū suspēnsus ad tps quos
nō suspēdi carceratorū interest ne ipsi macerent in carcere, vt
l. c. i. de pub. ind. sed puisiones penarū precessine et
delictorū extinctiue bñ porrigunt ad eos: qd non est dare ra
tionē potissime cū mitius sit agēdum cū eis quam cū alijs,
vt patet in toto titulo de custo. re. l. i. §. de epi. aud. vbi nō
obstat delicto si reiterati non est misericordia capititatis
habef. dicā in. d. l. domicianus. C. ite subdit in §. dicēdm.
est ergo in hac questione qd si pcurator emit et veditōr cōsti
tuit precario nemine possidere qd dñs pcuratoris vere et
directo querit possessio et dñm, et reprobat in hac pte Sol.
Ego adhero Sol. non ppter rōnem fictionis in qua ipse se
fundat sed ex eo qd acquisitio qd fit naturaliter et sic p instru
tū nature directo agit in dñm et acquirēs, elur pica et organū
nudū pōt ministeriū, vt. l. q. meo. §. si pcurator. §. i. i. vnde

non repēatur acquisitio in ipso pcuratore: sed qd acquisitio
fit civiliter in casu pposito, et eius qd acquiri pcurator est
capax semp acquisitio reperiatur in psona pcuratoris et deinde
trahit in dñm: qd qd transit ipso iure et qd per mediū cess.
vt. l. ea qd civiliter. §. i. §. C. ultimo qd Bar. dicit in cōtracti
bus cōditionalib⁹ conditionē trahi retro cū casualis est pce
ter. §. quo ad acquisitionē. Et videndū qd in gratiosa cōces.
benefici collati per pontificē vel prelatum sub cōditione etiā
casuali, an trahatur retro, et dic vt habetur in. c. si pro te. de re
script. lib. vi. et ibi habes, an fictio trāslatina de tempore ad
tempus habeat locum in rescriptis. Angelus.

1 Fugitiuus potest autoritate propria apprehendi si pri
mo non fuit per alium apprehensus.

2 Si seruus. Seruus fugitiuus a dño possidet nisi
diu p libero se gesserit aut fuerit et
possessio per tertium occupata. hoc dicit cū glo. Et vidē
tis hunc. §. examinatū in. l. i. §. per seruū qui in fuga. §. ti
tu. i. §. de vt ibi. et co. tit. l. i. §. si seruus. C. de prescrip. lon. tēp.
que pro lib. l. i. C. in tex. nisi p libero subaudi maxime nam
idem si pro libero se gesserat Jaco. de are. C. in tex. sed hoc
tunc intelligendum id est se gerentē pro libero a dño posside
ri. C. in tex. cum si is apprehensus. not. quod dicit appre
hensus. vnde fugitiuus pōt autoritate propria apprehendi.
Quod intell. tēp. si primo per aliū non fuit apprehensus fin
Ray. in corpore vt indices sine quoquo suffragio. §. neces
sitate. idē a. l. que ad modum. §. i. ad. laquei. et l. i. quis in tan
tam. C. vnde vi. et in. vi. bo. rap. §. i. Angelus.

3 Si quis bona. Interrupta vsucapio per
possessionis amissionē in
tium secūde possessionis inspicitur. h. d. C. in tex. et iterum
nanciscatur possessio, nō ergo interruptio titulus ad vsu
capionē necessarius per interruptionem possessionis imo ex
eo. tit. pcedit vsucapio possessione recuperata. tex. est hic. sed
initū recuperationis inspicit quantū ad bonā fidē et malam
attinet casus est hic. de hoc dic plene vt dicam. §. eo. l. cum so
lus. vbi Bar. hoc donit. Angelus de Perusio.

4 Si ex testamento. Stipulari pōt quis
rem alienā et si tradi
tionis tēpore credat eam esse traditā vsucapere eam potest:
licet firulationis tempore eam alienam esse crediderit. h. d.
Et nullum obstat contrarium. Angelus de Perusio.

1 Angelus noster legebat cum bāricolis.
2 Statutum dñs onens quod aliqui in vna specie seruetur: et
quantum ad reliqua obseruetur certū aliud statutum dispo
nens in genere quid operatur.

3 Statuta an et quando possint extendi.
4 Rei venditio datur contra solum civiliter possidentem.

5 Ruin nomine. Habens simplicē
facultatē rei resti
tuitur reali vel eius preparatoria et debitori acce
dit possessio creditoris et econtra. hoc dicit fin vtrancq̃ lectu
ram. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

1 Quarta et vltima obstat nā iudiciū agitati
et cōsummatū ita est decennū elapsū hodie etiā si sit dies fe
riatus pōt rati habitio fieri per dñm cui procurator falsus
iudiciū agitauit, et tñ illud extremū tps qd appellat a quo
neq̃ in essentia neq̃ in potētia reperit habile: sup respofo co
gitabis. Et subdit Bar. in ver. a q. Nos loquimur in finitē
tia ipse relinquit in dubio questionē de exbānito. Tu mīde
qd dictus exbānitus gaudet bñficio statuti: nā verū est ipm
retro ante statuti fuisse exbānitiū in pecunia, et etiā sub cōdi
tione in corpore si pecuniā illā nō solueret postq̃ esset dedu
ctus in forzi ita qd nihil habemus de fictione tractare. Nec
ob. qd erat carceratus cū pñsiones circa malefactores ad
carceratos nō porrigant, vt. l. domicianus. ad turpil. q. illud
solū est verū in puisionib⁹ processū suspēnsus ad tps quos
nō suspēdi carceratorū interest ne ipsi macerent in carcere, vt
l. c. i. de pub. ind. sed puisiones penarū precessine et
delictorū extinctiue bñ porrigunt ad eos: qd non est dare ra
tionē potissime cū mitius sit agēdum cū eis quam cū alijs,
vt patet in toto titulo de custo. re. l. i. §. de epi. aud. vbi nō
obstat delicto si reiterati non est misericordia capititatis
habef. dicā in. d. l. domicianus. C. ite subdit in §. dicēdm.
est ergo in hac questione qd si pcurator emit et veditōr cōsti
tuit precario nemine possidere qd dñs pcuratoris vere et
directo querit possessio et dñm, et reprobat in hac pte Sol.
Ego adhero Sol. non ppter rōnem fictionis in qua ipse se
fundat sed ex eo qd acquisitio qd fit naturaliter et sic p instru
tū nature directo agit in dñm et acquirēs, elur pica et organū
nudū pōt ministeriū, vt. l. q. meo. §. si pcurator. §. i. i. vnde

2 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

3 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

4 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

5 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

6 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

7 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

8 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

9 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

10 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

11 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

12 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

13 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

14 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

15 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

16 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

17 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

18 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

19 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

20 Nota mirabilem tex. qd dicit ad reliqua omnes
causas. C. l. i. §. de vobis. et l. i. §. de ag. et l. i. §. de ag.

3 per errorem. Operat autho
ritas indicatis
vt etiā in eo quod traditur nobis vt nostrū trā
situr vsucapiendi conditio. hoc dicit. Ange.

4 Si bona vacantia posside
tur ab aliquo titulo et bo
na si vsucapiuntur eo tpe quo res priuatoz. et ita
directo est casus p eo quod dicit in. l. vsucapio
nem. §. eo. l. quod l. nō prescribatur contra imperiū vel ro
manā ecclesiā minor spacio centū annorū: tñ bene psci
bitur aduersus habentē eam ab eodem. C. in tex. nō pce
dat in rebus incorporatis in fiscū. Jaco. de are. C. in tex. nō pce
tū nūciatis vel etiā nūciatis: §. nō incorporatis. C. in tex.
quis emptor a camera fiscali et tñ intelligi oportet qd fiscus
vendiderit rem alienā sed hic intellectus nō congruit litere:
qd emptor tunc esset securus spacio quadriennij. vt. l. bene a
zenone. C. de quadriennij psci. veloic quod bona erant fisci
et ea fiscus vendidit: quo casu emptor esset securus tanto quā
to esset si emisset bona priuatoz: tunc bene pcedit notabi
le quod dicit vel dic tectioz: hec vera et huic inheras. qd
emptor emit rem ad fiscum pertinentē a tertio: vnde vsuca
pit cōtra fiscū longo tpe si res non erat incorporata in fiscū
sicut vsucapere aduersus quemlibet priuatum. Et iste est
verus intellectus huius. l. de quo videbis plene in. l. oibus.
Angelus.

5 Si bona si solui debet de venditione: non solui debet
de redhibitione.

6 Si hominem. Tēpus quo posse
dit pdest venditori
ad vsucapionē continuādam et cōplendam res de
vel sic si venditio resoluitur et ad venditorē res re
uertitur tps emptorū auctorū pdest. h. d. C. et itelligit
Bar. hanc. l. pnt gl. §. eo casu quo dñm transfer in ven
ditorem ipso iure. ego aut intelligo etiā si fiat translatio
non ipso iure. vt dicit in. l. i. rem aliquā. titulo pcedēti. dic
vt ibi. C. in tex. retractatū est venditio est rescissa et reuo
cata vigore illius pacti. C. in tex. veditōr accēssum
etiam nunc bonam fidem habenti vt esset omne cōtrariū.

7 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

8 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

9 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

10 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

11 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

12 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

13 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

14 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

15 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

16 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

17 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

18 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

19 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

20 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

21 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

22 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

23 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san ignorabat extitisse cōditionē et bonā fidē habebat quā
tūcūq̃ efficit sibi titulus non propterea desinet vsucape
re saltem titulo vniuersali pro suo. vt dicit in. l. naturaliter.

24 Si in tex. qd ea venditio hic mīdet tacite questionē ex
quo responso habes hic casum apertum quod redhibitiō
nō est noua venditio: siue tractat rōne morbi: siue rōne pacti re
solutiū appositū in contractu: ideo de hac redhibitiōne
nō soluet gabella ex forma statuti disponētis de qualibet
venditiōe solui debere: qd intelligi dē de ppa nō de impro
pria. vt. l. i. §. h. p. de negotijs gestis. C. in tex. idē
si fuerit appositū pactū. l. cōmissorie et adiectionis in diē
vel translatiōis dñi in venditorē ipso iure: qd si veditōr for
san

et fideiussores teneant: et ne ex sui persona illam rem dotale
vendere possit: quod non potest contra factum suum venire. vt. C.
de predi. m. l. si is. ita decidit glo. in l. c. l. de fideius. et hoc
sentit glo. hic recte intellecta. ¶ In tex. ibi. de his. qd
pariatur dotalem et furtiuam: sed hec parificatio non est per
oia bonas: solum quod ad vfuc. vt. s. dicit. ¶ In tex. ibi. heres
domino existit. caute dicit domino: quod tunc vere purgat vi
tium furti: in parte domini non peruenit: vt. s. dicit. si em
existit heres non domino tunc pro dno possidenti non pur
garetur vitium: quod in parte domini aut eius successoris nullo
modo puenit. ¶ In gl. ibi. fm quosda. hec vera. Et ex hac
sumit generalem regulam: quod si superueniens autori nunquam
confirmat in persona sui successoris quando eius non interest
confirmari: puta suo successoris l. emicat: tunc ei existit obliga
tus in aliquo. Et ideo hec l. ita in ver. id. iure. qd dicit con
firmari in persona emptoris rei furtive: intelligenda est quod
emptor rei furtive emit ignorans: quod tunc venditor ha
bet regressum. sed ubi emptor fuisse sciens: quod tunc venditor
ei non obligatur in aliquo. vt. l. si emptor. si. et si emptor. de
contrah. emp. nisi spalliter se ei obligauerit non confirmatur
ius in persona emptoris. vt. d. l. si seruos. s. qui. et a quib. que est
claus in hac materia. ¶ In ea. gl. in si. qd hic inter vi
uos. ibi in vltima voluntate in qua spectat initium et tps
codici testamenti: vltima voluntas non potest pendere. vt. l.
si. s. coia. de iud. et de reg. cat. l. i. ¶ In gl. ibi. posse ex
ce. repell. contrarium no. in gl. C. de rei vxo. ac. s. illa vera vt
non repellat si agit noie mulieris nunciantis. et illa approp
bant. L. y. et Bar. hic. pro quo vide qd no. in Spe. de emp. et
ven. s. qd. ver. quid ergo. non ob. l. vendicantem. qd ibi loquit
quando de euc. Bar. in l. cellus. in q. cum filius cecidit a posses
sione illa quam pater emerat vera. sed infirmata reu
enire non potest: qualiter sibi succurratur si a possessione
cecidit. dicit ibi.

Eres. Vfus inchoata p defectu non
interpellat p mala fidem heredis
vniuersalis: sed impeditur eius initium propter
malam fidem heredis. hoc dicit. Angelus.

Saurem. Legitur duobus modis. vno modo
mine patris. vtriusq. leg. potest sustineri. dicit vtriusq. per Bar. et
adde cu. pcurator emit et ipse habuit bona fidem: et domi
nus mala et contra cuius inspicat intentio cu de vfuc. tra
ctatur vel de redhibitoria rei empte. Et qd iuris qd emit
nuncius in l. qd macipit. cuncta gl. sua de ed. l. ed. ¶ In
seruo aut emente tunc eius inspicat intentio an eius an
dici. dicit v. j. t. i. l. i. s. id. cellus. et not. de iur. et facigno. l. i.
quissimum. ¶ In tex. quod filius cavit suo noie: fm vnam
lec. vel patris et a non dno. fm aliam et vtriusq. leg. est bona.

Usto errore. Vfus capio non queri
tur sed per seruum putatius et liberum hoie
bo. si. possellum queritur. h. d. ¶ In tex. publice
interfuit. ar. fm Ray. qd si aliquis i fratre reperitur occisus
nec appareat a quo: qd ille presumatur occidisse qui locum
frequitabat. ad hoc. de leg. i. l. leg. s. si vnus. facit. de ac. l. si
cui. s. fidem. de fun. instru. l. si ita. s. si. ¶ In tex. vel arrogat
to filioz. ar. fm Ra. qd monachus putatius nihil acqui
rit monasterio ex aliqua causa: non enim tor efficitur mo
nachi quot serui aut liberi homines bona fide emuntur.

Constat. Rati habitio dñi sequens cuius res ven
dita est expurgat omne vitium pimiti
uum. h. d. ¶ In tex. inspicendi. l. vt tñ res vere mea effi
ciatur. s. d. i. tps contractus fide inspicendi est ad querati
habito retro trahat. s. de pig. ac. l. alie. in princ. de pig. l. si
fundam. s. i. j. ad macedoniam. l. si. cum similibus. ¶ In
tex. rem que mea fieri. vt qd mea fit eam non vfucapio. l. sequi
tur. s. lana. s. eo. nisi aduersus creditorem: vel alium haben
tem ius in re. et hoc voluit glo.

Et si possessio. Quod ad vfuc. partus sufficit
bona fide a principio fuisse i
matre tpe actus et traditio. id. i seruo capto possellum
reuerfo. h. d. fm cortice l. itere. magisraliter aut iste singula
ris. s. h. d. ¶ In consideratio bone fidei inspicitur possessio
nis initium et actus tam quo ad ipsam rem emptam quo ad
partum: fingitur iterdu bona fides ubi est mala. h. d. ¶ In
gl. qd incipit vfucapit p suo. no. qd concludit in partu sine fe
tu non haberi titulum. id. tenet. s. e. l. no. solu. in pn. C. de fur.
lancille. in si. gl. magne. id. in l. i. ego. s. partus. s. de publi.
vi casus. s. de euc. l. si pignas. et de in die adiec. l. si res. hoc
tenet gl. in l. si qd ex pamphila. de lega. si. et ibi id. Jaco. de
are. s. in l. qd ob pactione. i. tit. si. gl. tenet partu vfucapit. eod.
ti. quo mater. dicit qd si partus est conceptus apud singulare
successore in eo non habet titulum nisi gñalis pro suo. et hoc

casu sit vera prima opti. gl. Sed si ancilla pgnans est empta
tunc in eo. habetur titulo contractus: alias cōcretine non
distractur: ita sit vera gl. qd ob pactione. Et pro hac glo
sarii distinctione vt casus in l. si. s. fructus. j. de his. que in
fran. cre. tetigi ibi in d. l. no. solu. ¶ In tex. ibi id. in seruo.
hec est scapars. Sed quomodo ponitur circa id. antiqua
em possessio non restituitur antiquo possessori illa fundi
tus fuit perempta vt dicit in d. l. si is qui pro emptore. vnde
de nouo cum expedit incipere possidere. cu igitur initium
secunde possessionis sit vitiosum: ergo non potest vfucapio
inchoari ex ea. d. l. si is qui. s. pe. Sed sol. qd licet habeat ma
lam fidem tñ possellum hoc inducit fingatur non ha
bere. sicut contra habens bo. si. fingitur habere malam
vfucapere non possit. exemplum in herede vniuersali qd suc
cessori mala fide surripit. vt glo. dicit et bene.

Monum. Hereditas iacens vfuca. inchoata
a defuncto perficit et continuatur. h. d.
vidisti in l. ceptam. s. e. quandoq. tamen inchoat. vt dicam
i. eadem. l.

Filius. Error facti vfucapionem non impedit. h. d.
Et sicut in ius error in ti. prebet vfuc. pote
tiam: sic et in traditione. h. d. Et est hic tex. in ver. id. dicit
dum. quod qui habet tit. verum ab vno. possessione autem
a seipso si ingressus possessoris non est vitiosus: sed ex qua
bilis propter erroris iustitiam prebet vfuc. potentiam. ubi
aut tit. esset puta. et habeatur ab vno. possessio aut a seipso
an sufficiat. dicit vt dicit in l. c. l. solus. ¶ In tex. non leui
sumptione: sed iusto errore ductus: licet gl. hic contrarium
dicat et male fm Jac. de are. et bene. Et tñ tex. facit pro
eo qd dicit Bar. in l. cellus. in q. cum filius cecidit a posses
sione illa quam pater emerat vera. sed infirmata reu
enire non potest: qualiter sibi succurratur si a possessione
cecidit. dicit ibi.

1. Debitor offerens debitum creditori si facit sibi cedere
hypothecariam contra vfucapientem auocabit rem.
2. Prescriptio an et quando currat contra dominum castri
qui non sit vfus iurisdictione.

Non mutat. Vfus capio triennalis: licet abfor
beat dñum: hypothecariam tñ
non tollit rei ius fructuarii. h. d. vel si vfucapit p proprietate
rei mobilis durat hypothecaria sicut et ius vfusfructus.
h. d. ¶ Et pro complemento huius. s. adde pulcherrima. q.
situatam in gl. i. vfucapit. C. de pig. l. i. qd si debitor credi
tori offerat debitum: et facit sibi cedi hypothecariam contra
vfucapientem. nā per hypothecariam etiam sine personali
cessat ab vfucapiente rem auocabit. qd est no. dignum. Et
quare non tollatur hypothecaria p vfuc. rei mobilis et tol
litur per vfuc. rei immobilis. dicit vt ibi. ¶ In tex. pignoris.
scz conuentionalis. idem tñ in pretorio dicitur. i. pro emp.
l. misso. et pro herede. l. i. primo responsio. ¶ In gl. potest. in
si. istum articulum examinaui in l. i. s. ex contrario. s. titu
lo precedenti. Et conclusi qd vno vfucapitur longo tpe bo
na fide et tit. cōcurrentibus abfor. titulo. xxx. an. Et que sit
ratio differentie inter servitutes reales et personales dicit
ibi dicit. et illa ratio est sufficiens ad decisio. questionis qd in
risdictio in castro pñbitur longo tempore: qd castri pos
sidentur et illa possessio est continua. ¶ Et aduerte qd dicit
Zimo. extra in cap. dilectus de capel. mona. qd si aliquis ha
bet aliquam iurisdictionem in aliquo castro si steterit per
centum annos quod illuc non accederet nihil sibi preiudi
cat. quod no. Angelus.

Eum qui. Per superuenientem furorem non
tio quia afflictio non est danda afflictio.

Si cum. Quod ad tempus captivitatē emittur
ex ea peculiari pñbitur: scens si ex do
minica parte tñ defuncto ad vtilitatem sui filius prescriptis
se dicitur. h. d. ¶ In tex. sciencia non esset in civitate neces
saria. hunc textum multum ponderavit Bart. in l. si is qui
pro emp. scz vt fictio possellum effectum suū porrigat cir
ca res peculiarias: qd sicut vfucapienti possessio dñm inuē
ignozantem: sic et inuē dominum captiuum reuerfum per
fictionem possellum: ex quo enim in vfucapio. talium rerū
factum domini versetur: nec eius sciencia aliquid opera
tur. ¶ In glo. sibi ego audeo. Bart. tenet primam vtriusq.
vfucapio procedat fm fictionem non scdm veritatem ppter
rationes. Aug. tu tene Accur. domino reuerfo. iterum ergo
pendet. vnde coniunge glo. seq. Angelus.

1. Prescriptio longi temporis non queritur dñum
publicorum bonorum: aut maris: aut fluminis publici.
2. Solendino

2. Solendino destructo an et quando possit ibi aliud fieri.
3. Pñbitur an et quando tempore prescribitur.

Prescriptio. Prescriptio lon
gi tps non queritur
dñm in publicis bonis aut maris aut flumi
nis publici. h. d. sed bene querit tanto tpe: cum
in et in contrariis memoria non existit. vt. l. vsus a quo. et l.
diligenter. C. de aequeductu. cuncta gl. i. que sunt con
tra a prescriptis ergo venet. et ianucis gulfos suos: et sic
gulfus illi sui sunt. Et de hoc et de aliis pluribus plene dicit in
l. si in maris. j. de iniuriis. ¶ Et prescriptio longi tps
no inuatur edificatē in locis publicis quo minus edificio
drapto et ad pñtinā formā reducto eod. tpe: quo mi
nus alter edificare non possit. h. d. scdo. Item quis longo
tpe in flumine publico sit piscatus: tñ alii piscari phibe
re non potest si in quasi possessione piscandi non est. hoc dicit
tercio: scens si est in quasi pos. sic intelligitur. l. si quisq. j. de
diuer. temp. et pñri. ¶ Et hec. l. allegat ad qñē illius cu
tus molendini est funditus destructus qd in flumine publi
co factū erat et alius ab eod. loco. j. vel. s. vult facere aliud
molendini qd tendit ad eius destructionē et pñciem si for
te portio molendini pars aut etiam clusa remñt: qd locus
non funditus destructus nec ad primam formā reductus:
qd requiritur vt intelligat locus derelictus cōcurrente cur
su annorū vt hic. cuncta. l. riparum. s. de rerū diui. cu sua
gl. sed si locus est penitus ad pñtinā formā reductus: qd re
quiritur vt intelligat derelictus: tñ concurrente cursu an
nū intelligit locus derelictus. et j. a. s. h. i. tñ est cuiusq. facere
molendini: et ideo vt non dicatur possessio derelicta habes
molendini in flumine publico funditus dirupto vt no. di
catur derelictus loci solum p publica instrumēta protesta
ri qd ipse intendit tenere et possidere locū et alius fluminis
in huiusmodi signum firmari faciat quosda palos ligneos
in quā pluribus partibus clausure eiusdē molendini: tñ
eo inuico non poterit alius edificare: qd edificando eū pos
sessione priuare possit. tene menti. ¶ In tex. concedi no so
let vt dñum locorū publicorum possidentibus cōcedatur
ex longi tps possessio: sed ex longissimo scit vt dicit in gulfis
ianucis et venetorū. ¶ In tex. funditus dirupto no. qd di
cit funditus ad id qd dicit de qñē molendini cuius aliqua
particula remñt aut cuius clausura et concol. l. riparum.
et l. in tñ. de rerū diui. et l. qd in litorē. s. tñ. ¶ In tex. ant
quod derelictus. expone aut pro et non ergo sufficit edifi
cū funditus diruptū nisi locus sit derelictus qui p cursum
anni intelligit derelictus. et Bar. hoc tenet. Et ideo ad tol
lendū hāc pñtionē derelicti pudentes stitunt remedio
pñtationis et p aliorū tps pñri. vel eadem rōne volebat
etiā in suo ppter longi tps pñri. vel eadem rōne volebat
hibeat. nam no potest ex hoc solo qd longo tpe sit piscatus si
in quasi possessione illius iuris non est: qñ dñum iuris pñ
candi longo tpe non prescript. et hinc satis concol. j. de in
iurijs. l. iniuriarum. s. si quis me. et ibi tetigi. Angelus.

Post mortem. Reditate iacente quid acq
rat constitnendo sibi met peculium: non tñ incipit heredi
tas iacens vfucapere. h. d. vel si h. e. d. itas non potest inci
pere vfucapere: sed incepta confirmat et finit. h. d. et non ob
stat. l. ceptam. et l. iusto. s. non dum adite. s. eo. Et hoc intelli
go prout alias dicit: nisi seruus hereditarius ex peculiari
vere hereditate iacente quicq. acquirat. nam sicut per illū
seruum dñs ignorans vfucapere: nec in tali vfuca. versatur
factum eius dñi et eius sciencia: sic et vfucapere potest here
ditas: vt sic habeat per alium quod per se habere non po
test. et pro hoc est tex. in l. penul. alias vltima. j. de ca. que est
contra. tetigi in l. si is qui. s. si. s. eo.

Pro soluto. Sumat seipsum.
aliena et cessat dñum. ¶ In tex. qd rem
lo qui fuit necessarius in duobus casibus
tñ. Primo est debet res ex contractu no
minato stipulationis et solutur nā solum
vfucapit hoc casu tñ pro soluto. Seco est debet ex aliquo
contractu nominato duobus titulis scz ex illo et isto. et isto
casu ite titulus est vtilis non necessarius. Angelus.

Emptori. Per pcuratorem dñi
ignozati qñtū posses
sionis non vfucapienti conditio qñtū in peculiari
bus hoc solu receptū est. h. d. et cōcor. fm in gl. et
quare no regitur sciencia in peculiaribus: nisi sit cōcor.
hic no. in gl. quā no. ¶ In tex. pro. etia generalis. h. Rog.
fuerit in opt. contraria. vt viduistis ti. pñce. l. rem nubi.

Emptoris. Vfus capere nō po
tēst qui credit cō
tractu pñcessisse: h. non pñcessit solo contractu
emptoris ex cepto. h. d. vel si. ti. putatius suf
ficiens est ad vfucapienti conditionem interuenitē erro
re iusto. fallit in ti. emptoris in quo regit iustior. h. d. et cō
lat dñum. l. qd vulgo. j. tñ. quē glo. appellat iustissimum: et
cessat omne contrariū. dicit in ti. pñce. l. cellus. dicit vt ibi.

Quid. puit creditor res efficitur fur
tina. vfucapit tñ pot in surripitis pñcedit: h
non in creditoris pñdiciū: nisi in eius parte fue
rit reuerfa. h. d. Et sic cessat dñum legis sequitur. s. si rem. s.
ti. pñce. regulariter ergo impeditur. l. attima. et qñ. tabu.
non purgatur vitium furti: nisi res fuerit reuerfa in partem
dñi: vt in l. de vfuca. s. qd aut. et l. sequitur. s. quod aut. s. ti.
pñce. vitium aut violētē ex plūne: aut purgetur sit neces
se quod res reuertat in partem dñi: an vero sufficit quod re
uertatur in partem ex plū. gl. multū dubitat: dicit cogita
in l. si parens. j. tñ. i. ¶ Glo. etia in l. c. l. de pñca. q
non est alibi dicit qd sufficit eā reuerti in partem ex plū.
vnde si expulsi est dñs reuertit in partem dñi. vt. d. l. si par
tem. Si expulsi non est dñs reuertatur in eius partem. vt
d. s. iul. et ita teneas. ¶ In tex. vfucapit poterit: scz dñm: et
etiā contra creditore: ex quo in nostram partem reuerfa est
h. anteq. in partem mei creditoris reuertat no vfucapit: s
melis vfucapit cōtra debitore surripiente et verum dñm.

1. Emptor vel transactor litis: quis dicatur.
2. Libellus contra possessorem rei empte a vero possidente:
quomodo formatur.

Emptor. In tex. obtulit. scz non
dñm: sic cessat de pñu
¶ In tex. incipit possidere vfucapere. ¶ In
glossa. i. tñ. C. de transacti. l. si p fundo. vel
dicit vt no. j. l. ex ea. et viduistis. s. tñ. i. l. c. l. so
lus. vel dicitur qd non vfucapit pro
tracto soluens estimationē litis si ipse pñcedat. vt. l. si
pro fundo. hic alle. fallit ubi recipies estimationē litis cesse
rit soluenti oia sua iura fm Bart. ¶ Et qualiter cognoscat
an soluens estimationē litis dicatur emptor vel transactor.
dicit vt no. gl. in l. eius. s. de reuen. et etia Bar. hic. ¶ In ea.
gl. ibi. potest rei venditione cessā sibi actione ab actoris: et
no. de sed postea de pñu. mutat pñtationē suā dolo desit possidere: siue
dicit qd soluens litis estimationē suā dolo desit possidere: siue
culpa ab sqa alia cessione pot agere vtrū in rem cōtra oim
possessore. in. c. pro possessore. in l. si culpa. s. de reuen. dicit
gl. qd desit possidere culpa. in l. si culpa. s. de reuen. dicit
de. est falsum in eo qd desit possidere dolo. l. si quis qui do
lo. s. de rei ven. an eo aut qd desit possidere culpa. concludit
qd si fuit cōuentus actione psonali: puta cōmodati vel de
positi: et rōne culpe soluit litis estimationē: tunc qd soluit p
cium culpe non rei non pot agere contra possessore nisi in
tribus sibi cessis: vt in l. in depositi. j. de re in. Sed si fuit con
uentus reali tñ. soluendo litis estimationē rei estimatio
nem soluit non culpe: ideo pot agere vtrū in rem p possessore
rem. et hoc voluit Rog. in l. si fullo. s. de condi. sine cau. re.
cte intellectus. ¶ fit aut cantus aduocatus agentis q emit
rem a vero possidente vt no cōcludat in libello contra pos
sessorē qd petat se declarari dñm. non est in eū est translatū
dñum ex quo nunq. possedit. s. cōcludat declarari vendi
torem dñm et sic rem restitui sibi qd emit. vt. l. si sponsalibus.
s. i. s. de iure do. et hoc tangit gl. in l. plane. s. fa. heret.

Pro emptore. Pro emptore pos
seder qd emit reuera
ante se emisse petat iustissima rōne motus et in
eo tractu duobus tps requirit bona fides.
In alio requiritur quod tpe traditionis. h. d. vlt. ad. s. ii
sib conditione. et cessat omne contrarium. Angelus.

Sub conditione. Pendit cōdi
tione actus no
e iij

Adis cōsequen
ter. §. i. Abi glof.
adde aliam glo.
cōfociā q̄ nemo
oppōit exceptio
nē indignitatis
nisi solus fideus.
i. l. hereditas. C.
de his q̄ vt indi.
vide Alex. in l. si
ab hostib⁹. i. pñ.
i. solu. matrimo.

Ab eo. vt refert Jac. qđ filius cantus cui pater libros ma-
gnum valoris in peculio assignauit si uult illos habere p-
prios se emcipari faciat non renouat peculio. ¶ In ea.
libris ee nūc aliquas fcs morte cōfirmata. Idē tñ gl. magna
in l. h. s. filii. s. tit. i. nō dicit bene. Si uero benemerita p-
cesserant. qđ tunc illa donatio cōfirmatione non eget: hoc
est de mente gl. in ver. qđ est falsum p. l. ibi allegatas. et
credo qđ illa opi. fuit ad dar. vt pater. i. in ver. tñ nō. qđ quā-
tūcūqđ donatio fiat filio vt extraneo tñ nō teneat. a prin-
ci sed morte cōfirmetur. ubi aūt filio donatur vt bimerito

Cacti potestio
re. adde q si ius
super quo errat
est dubius: quia
error iuris equi
polleret errori fa
cti. vide fely. vbi
plures auctorita
tescumulat in. c.
de quarta. i. viij.
col. extra de pre
s. i. Dicit anteq
probabilis error
iuris qñ ius est
obscuro: vt tra
dit in l. i. c. prola
tis. f. de re iudi.
Itē si sumus in
apicib⁹ iuris: vt
dicit Bal. l. v. c.
dixit. C. de offi
c. p. emp. vel qñ
passus est in iu
re difficiliter de
clarat fely. in d.
c. de quarta. col.
viij.

nec merita preceſſerunt re vera: tunc illa donatio eſt nulla
nec etiã confirmatur morte. I hoc per expreſſum tenuit gl.
in l. ſi donatio. C. de colla. l. glo. hic. z in d. ſ. filii vide
tur tenere contrariũ. Quod ergo dicitur donatio. facta p
patrem filio cõfirmari mori intelligi qñ eſt facta ſimplici
ter vel vt filio expreſſis ſi vt benemerito ꝑ preceſſit me
rita: tunc non confirmatur morte vt in glo. predicta. ¶ In
ea. glo. ibi non quo ad dñm nec vſuca. not. bene qđ dona
tiones que morte confirmantur non trahuntur retro quo
ad dñm nec vſuca. con. di. vt extunc incipiat vſucapio I
trahuntur retro quo ad fructus. Idem non. ſ. de lega. l. l. ta
tis ſcriptura. ſ. ſ. ſ. ibi dixi contrariũ. not. etiã quo ad domi
niũ. ſ. de ſoll. ſub cõditione. z ibi dixi. con. vt ibi. ¶ In ea.
ibi vel dic qđ pater. hanc etiã tenui z eſt vera. ¶ In ea. ibi:
vel olim nõ cõfirmabatur. hec opi. etiam recitatur in ea. l.
ſi pater. ſc. qđ iure iſto donatio facta per patrem filio nõ
cõfirmabatur morte ſed hoc eſt falſum de quo plene vide
p. ¶ In l. h. C. de inoffi. dona. z. C. eo. l. irrita. z Bar. in d. ſ.
filium. ¶ Ultimo capias regulã negatiuam ꝑcep. ab ea.
¶ Regula eſt qđ nec olim nec hodie donatio facta per pa
trẽ filio valet. rõ eſt etiã: qđ profectitijs per iura hodierna
nil eſt immutatũ. vt inſti. per qđ per. non. acquiri. ſ. ſancim?
¶ Si fallit donatũ filio: donat ſibi ipſi. vnde donatio nulla.
¶ Si fallit ſi donat vt habeat in peculio. quo caſu eſt magna
differentia an pater moriatur vel emancipat quo ad trãſ
lationẽ domini vel vſucapiendũ ditionẽ in filiũ vt iam
dixi. ¶ Secũdo fallit ſi pater donat filio eunti in caſtra. vt
l. caſtreñſe. z. l. miles. cũ concor. in gl. ibi allegatis. ſ. in j. gl.
de caſtre. pec. z. C. de caſtre. pecul. l. j. h. c. ¶ Tercio fallit
ſi filie pro dote donat. l. proprie nõ dicat donatio: ſed pro
rius legalis debiti exhibitio: vt l. i. C. de dot. promiſ. ſ. in
l. poim. philadelphus. ſ. ſ. a. per. z. l. i. ſ. ſ. ſed vtrũ. ſ. de mi
no. ¶ Quarto fallit ſi donat filio emancipato. vt l. penul. z.
ſ. penul. j. pro ſuo. ſecũdũ vnam lectu. ¶ Quinto fallit ſi do
nat hodie ex cã aduentitia qđ ſemper eſt: cũ ei donat vt be
nemerito donet: eo qđ benemerita preceſſerunt: tunc nul
la cõfirmatio requirit vt dixi. Abi vero non preceſſerũt me
rita: nec z nec morte cõfirmatur. vt dixi. ¶ Abi vero donat ſi
filio vt filio vel ſimpliciter: nec olim nec hodie z etra cãſ
ſupradictas: ſed confirmatur morte ſi interuentũ traditio aut aliud qđ
p traditionẽ habeatur non aliter. vt l. p. a. ſ.
de do. inter vi. z vgo. z in l. h. C. de dote cau. cũ glo. ¶ Eſt ſi pa
ter erat dñs eo mortuo trãſfert dñm in filiũ etiã ſi ſine he
rede deſceſſit: vt dixi in. ſ. filii. Si nõ erat dominus ex die
mortis trãſſertur filio. conditio z non bene hoc. Angelus.

¶ Inter. Donatio facta inter coniuges sylvia
piendi conditione non prebet si confirmata
non est vel nisi apud teneat et ex titulo reprobat trans
fertur possessio. l. p. d. Et cum isto ultimo cocor. a vide qd ibi
dicit. s. de acq. pos. l. i. §. si vir. ¶ In tex. cessat privilegium con
state matrimonio quid donator est factus pauperior et sic do
natio nulla factus si pauperior factus non esset. vt. l. i. eod. l. si
vir qd est contra. a. ideo non ob. l. si extraneus. de dona. inter. vi. l. i. §. eo. ¶ In tex. donaverit etiam re alienam. vt. n. Co. eo.
lurita. a. si coniugi non pot. donare rem alienam. Quod li
mita per predicta sc. cum pauperior efficitur. vt. o. l. si vir.
¶ In tex. causam possessionis. exemplum autem quando
quis dicatur sibi velles mutare causam possidendi. patet
in l. i. qui bona. §. i. s. de acqui. pos. Angelus.

Sis qui. Ascipio inchoata interpel
lat per lit. contesta etia si tit
ulus ante inchoat iudicium ad non titulum
fuerit reductus hoc dicit coniuncta gl. q. si
gl. ant. no. S. ut enim peccatorio reuocata per recon
scentia donatio secusdm vium intellectum glo. Et vlt
ra hoc fuit per eundem donato. em de ea re iudicium in
choatum. Ideo hunc casum tene menti. ¶ In glos. si ibi
vel illa in quatuor casibus. hec vera.

- 2 Quobus concurrentibus quosq; alterum nocet: alterum

prodest quid sit inspiciendum.

Si vir vgoz. † Si error iuris per
rit cit error facti per
titioze^a culcat ab eo z vlucatione nō ob. h.
Secus si error facti nō fuerit portior ex eo q
eracit ordinatū ad vlucacionē impediendā sicut error iu
ris Sic intelligitur. l. q fundo. §. si a pupillo. §. pro empto
re. qui videtur destruere istum arti. ¶ Et qñ duo concurrūt
quozum vnum prodest alterum nocet. quid debeamus ins
picere. Bar. hic ponit. dic vt in eo.

Cui pro donato. Per manum mittentis milione feruo. In no. diliget qd h possessio autoris continetur successori in eius persona vt l.pompo.g.cum quis.s.de acq.pof.hoc no vdicat sibi locū nisi inter successore z rem sit realis distinctio.Sz si res de cuius vsuca tractatur eluc cessor nō differit sed sunt yni z idē:sic est cu seruus manu mittit ab vsucapiente:tūc interpellat vsucapio nō ante

Si pater. state: & morte nō cōfirmetur. si n̄ heres donantis habet ratā procedit vñca p̄io. h. d. Et intellige ex die rathabitionis non ante: vt dicit in l. i. §. i. eo. ¶ In glo. si. ubi. si ergo non mala: & si bona vel mala mente non constat in dubio p̄sumitur mala: q̄ exheredatio in dubio semper sonat in vitium quod tenuit Bar. hic & bene.

Donationis. Si unū agitur aliud si-
mulatur, ex titulo vero
usucapio procedit non ex simulato. h. d.

¶ Pro derelicto. **¶** Rubrica.

Sres. Rei habite p derelicto do
minii incontinenti perdis
occupanti coestim acquiritur. Et si de
relinquens dñs non erat acquiri vsuca.
cōditio occupanti. h. d. cii. l. seq. ¶ In ter
habita sit. l. a. dño. ¶ In ter qñdem mo
dis. vt per occupationē alterius licita. Nā corpō qđ est ha
bita p derelicto occupatio est facta licita que alias erat il
licita. ¶ In ter. quibus acquiruntur rationem videbitis. j.
eo. l. si id qđ. s. fi. ¶ In glo. pen. ibi. l. nec vile. s. qđ ibi loq
tur contra domini voluntatem. hic secundum voluntatē
eius determinatione facta per. i. si quis vi. s. differentia. Et
ita intelligitur qđ no. in. d. nec vile.

Al*ia* pars. Quod iuris est de toto quo
ad totū idē de parte q̄ ad par
tē. Ss. nō ecōtra. h. d. Unde hic nō est eadē
cōtrarietas: hoc est ppter diversitatē rationis.
¶ In tex. it in re cōtr: s; pro indiuisio nec est dicit proprie
cōsisid. pro diuisio improprie. v. l. de ver. sig. l. reterdictim.
s. v. ¶ In tex. vt hoc fit in pte. Ista via primo tradita est
brocardice q̄ in. l. q̄ de sit. de rei ven. r. in alijs cōcōz. gl.
r. C. de iure empli. l. i. in iij. oppo. ¶ In tex. aut pte reti
neat. rō est: q̄ reprobaf pticularis approbat r. particula
ris improbat vni⁹. reusidē subiecti vt no. i. p̄cordā. gl. i.
Quibus adde q̄ habet in. l. i. iij. r. iij. de leg. i. ¶ In gl. fi.
in. fi. I dē si qs vult habere p̄ delicto tū nō spore s; qdā
necessitate cōtine cōpulsus ecēplū pone tū dom⁹. s; aplū
s; r. ear. portio ruina mīaf. vt. l. i. iij. s. i. cū 202. s. dñā. l. fē.

Et quod. At procedat vsu capio ti. p. de
relictio sufficit scire rem poteli
et alitunc licet ignoretur a quo. h. d.
Donatio inutilis operatur saltem licentiam aliena
di 7 in alium transferendi.

Sid qđ. Emens rem derelictā ab o
cupatē que derelinquntis nō
erat pōt vsu capere tū. p emp. h. d. ¶ In text. q
qñi volēte. † Ad. diligētē qđ si qñrē intulit dōat
nō pōt hāte s̄t intelligi qđ eedere dōatano licetā alienādī rñ
aliū trāsferēdi qđ tene mēti. ¶ In glo. si. bi. pedit vsu ca
pio. qñi videret hābita a viro. i. qñi qñi nō possidet aliū ha
bita ab vxore. ¶ In e. gl. i. si. hñō pl. qñi vxor videret cō
sentire ēptōrē emētī a viro: res eē vxor ilico trāslati eē
dnñi ēptōrē i sic cessare vsu. qđ: ex qñi ēptōr intelligi
ret magis hēre ab vxore qđ a marito. v. qñi p. el. i. cano.

Id qd. ¶ Rei habite pro derelicto vel sparle in
vulgus siue populam dominium queritur
occupanti

Esso legato.

occupanti immediate. h. d. **D**ifferentia tamen est inter
hec: quia nullum illud occupatur in vulgus vel forte aperit via
pape vel principi: vt dicit Accur. se vidisse. in h. de re. diui.
q. p. n. d. perditur diuini eius per iactantem ante occupa
tione alterius. Ratio est: quia eius intentio principaliter est
donare l. in incertam personam. Sed intentio habetis re
pro derelic. principaliter est perdere: et hoc voluit gl. tua
bene. Ipsa aut nuda voluntas pendendi non sufficit in res
absticiatur si mobilis est et si in mobilis nisi ex ea de posses
sione. Sic intellige. l. si qs. vi. §. differentia. s. de acqui. pos.
et q. no. s. e. l. i. in gl. **I**n re. voluerit castus ex ea causa
da donationis. nam et hoc genere derelinquendi donat. vt. l.
q. seruus. j. de stip. seruo. et cōfer voluntas donatoris in
persona incerta. Sed an ista donatio exat infirmatione.
dicit p. Suli. in l. i. §. de re. di. tetigi. vt mihi videi in d. l. q. s.
seruus. **I**n gl. h. in fi. so. q. certo testatoris iudicio d. p.
videri de tutela. Annis enim periculum esset pupillum
tuto: rem habere de quo pater non cogitauit. de lega. i. l. si
quis a filio. §. i. Angelus.

- P**ater non tenetur alere filium bastardum.
- 2** Notarius potest recipere et rogari instrumenti scribere. *3. se.*
- S**emper prout. *Benegas alimeta*
- Empronius.** *psitare vi rem p. de*
- relictio habere. 2. ideo cōceditur occupanti. Et*
- etiā ipsa res seipsam occupare pot. pro libera*
- se gerendo. h. d. Et si alimenta denegantur grauiterrimū*
- hoc casu si ille est seruus ipso facto in libertatē eripitur*
- ita t. gl. hic. 2. bene. 2. in l. i. §. sed si vnus. C. de liti. lib. tol. 2.*
- in cor. de nup. §. multo potius. 2. ibi per. Jaco. de belu. 2.*
- facit. C. de infan. expol. l. i. Qui autē denegat alimenta tā p.*
- stita seruo suo restituere: non videtur seruū habere pro deo*
- relic. nec ei libertatē impartiri. ista est conclusio in hoc pū.*
- cto. ¶ In tex. testato conuentus etiā extra iudiciū. 2. facit*
- 3. man. l. hominē. ¶ In tex. sed de bebre eā. hic est text. qd*
- onus alendi liberos nō spectat ad patrē naturālē. tene mō*
- ti. ¶ In tex. in testationē redegit. 2. hoc probatur apte*
- qd tabellio rogatus de vna prestatione ad petitionē solū*
- protestantis potest de ea publicum facere instrumentū de*
- hoc nō in cor. de tabel. §. sancimus. col. iii.*

Prolegato. **Rubrica.**

Continua: qꝫ legatū est quedam species donationis de leg. ij. l. legatū. Et est semper titulus lucratiuus: licet here ditas qñqꝫ sit damnosa. iccirco post preceden. ti. qui est si militer lucratiuus ponitur iste. Angelus.

Legatorū. Is solus vſucapit p
legato cui vere lega
tū eſt. aut ſibi legato putat iuſto ducens
errore. h. d. cū tribus ſeq. In tēg. ibi vſ.
poſſidere. quo ad effectū vſuca. ¶ In tēg.
ibi quā ei cui legato ut eſt cōpetit. hoc ver
ſi ſupine putat ſibi legato. ſecus ſi nō ſupine. imo iuſto er
rore. ducens. vt. i. eo. l. iij. z. l. i. ¶ In gl. ſibi. l. celſus. j. e.
l. nō traditū. cōcludit q. ſ. non eſt neceſſaria traditio vt
cedat vſuca. dimmodo ſine vitio legatarius poſſeſſionem
accipiat. Sic intelligitur. l. ſi nō traditū. i. e. Sed ante q.
piat poſſeſſio per legato. nō incipit vſucapere. Et ſic h. in
legatarij traſeat dominiū recta via. vt. l. a titio. j. de ſur.
non tū tranſit vſucapiendi cōditio vt ſic legatarius poſ
ſit incipere vſucapere. l. vel minor. z. l. cū ſponſus. ſ. i. qui
ſ. de publi. conuincta. l. ſine poſſ. ſ. de vſuca. Sed ſi vſuca
pio fuit inchoata per deſunctū illa procedit legatario vt
heredi. z. ante poſ. apprehenſam. l. qui cum herede. g. ſ. ſ. p
emp. et. ſ. de vſuca. l. iunq. g. vacuam. z. l. iuſto. ſ. nondum
l. ceptam. de vſuca.

Quo legato. In ter. adempta co
tillus. no. qd habens co
titulus testamenti potest licite ignorare codicil
los. co. co. s. de tr. s. l. nō est ferendus. Et est vtile
ad multa. Et p hanc literā. z. l. si. eo. videt reprobari sūia
Bar. dicētis qd si titulus putatinus habeat ab vno: ad
tero possit. q. tūcūq; ille alter sit heres illius a quo habet
titulus putatinus nō sufficit ad vsuā s. de vsuā. l. cū so
lus. nā hic titulus putatinus habet a testatore: possit
autē ab herede non canillando literā: tūc pcedit vsuā. v
ut ibi dicit. ¶ In gl. adempta. ibi. l. si ita sit. ibi loquit
ad vsuā acquirere. hic quo ad vsuā. in quo sufficit iustus
error: vt. s. p. em. l. qd vulgo. ¶ In ea. glo. ibi tu dic heve
ra. z sic patet qd et intelligit hanc. l. qd titulus fuit habi

Pro dote.

30

a testante ⁊ posses. ab herede. ⁊ sic directo videtur cōfunde
re opt. Bar. de qua dixi. ⁊ eodem modo intelligas. l. si. e.
¶ In gl. si. ibi sunt. dixi. et no. s. de lega. ii. l. si. q. serui. si. in
ter ⁊ cessabit de cōtrariū. ¶ Illi enī ⁊ de se cogitanti putat
iusto ductus errore vīscipiet per legato v. bicini nemo
bi legati ꝑronerit faciat sec⁹. ⁊ eo casu lo⁹. et est grati
cationi. si nō apparet de q. v. ibi litera dicit. vnde ꝑsonarū
pluralitas ambiguitatē inducit v. hic. l. uno sunt. titi.
de testa. titi. Sic ⁊ pluralitas locor. ⁊ rerū. l. vbi aut. f. de
verbo. obliga. ⁊ est no. ad multa. et ibi vñ. Angelus.

Eres. In te. vlt. capiatur. Sufficit eni
legat. em esse mortuum licet viuat
ille cuius res legatur. Secus autem si legans vi
ueret. vt. l. i. §. pro herede. 7 ibi vidistis ratione.
Angelus de perusio.

Nemo potest. In glo. i. ibi. led. putat le-
gitimum. huius. q. gloss. nō
respondet. Sed qd nō vñcipiat hoc casu qd
se legitimum putet erando in facto cū nō sit q.
putabat se esse iustus nuptiis procreatum iusto ductus erro-
re cū esset incestuosus vel aliter spurius. facit. s. de vñcia. l.
vbi lex. Interdicta est em̄ potentia relinquendi spurio aut
incestuosō ergo interdicta est vñcia. p̄r ibi. In cōtrariū fa-
cit. l. q. contra. C. de incest. nup. vbi incestuosū propter iustā
ignoratiā p̄legitimus habentur. z ista est humanior sentē-
tia pro qua facit. j. t. l. i. in fi. z huius op̄. m̄herebat. Jaco.
de ra. z Ray. s. ob. l. vbi lex. q. ubi vñcācio phibet exp̄s-
se. vbi est vitium rei que vñcipi potest: betur: hic vitium
personē z hec sententia placet. C. In ea. glo. ibi. respondeo.
hoc casu nō capit hoc verum est: quia si bene consideras ta-
lis possessio est male fidei. z pro hoc. s. de dona. l. si vir. z p̄-
batur in materia de regula cato.

1 **¶** Legatarius an ⁊ quando possit capere rem legata au-
toritate propria.

S non tradita. In glo. lib. no. dū per heredes. Apprehensam hoc exempli non est bonum: q. tunc tenet legatarius interdic. quomū leg. vt. l. i. in p. i. quonū lega. nisi defendas glo. qd hic cessabit: fal cidia i deo possessio iusta. vel sic qd illud interdic. non fa cit rem vitiosam. ar. S. de vsuca. l. d. glo. Ideo legatarius occupas auctoritate ppria rem sibi legatā vacante: quantū cūq. teneatur interdic. q. imminet ab falcidia tamen quole pere pōt. tene menti. ¶ Ultimo ad de aliu casum in quo le gatarius occupans legatā auctoritate propria sibi possi det sez cū testator dedit licentiā apprehendere in testam to. vt. l. titia. de leg. ii. ¶ Et no. qd hie abas omnes causas testibus legatarius occupat rem auctoritate propria.

Prolegato. In glo. ii. ibi. vt q're-
re alienam vt dixi in 6. si a pupillo. hic allega-
tur. In gl. si. ibi. ac si tu haberes. no. mirabile gl. q
t3. q's sicut titulus vt? excludit petitionē hereditatis ita
putatūis info. errorē. sed hoc est falsum. vt not. in l. cog.
vtr. ij. C. de peti. here. 2. §. et qui. cau. ma. l. in l. Sic ergo q's
l3. petiō hereditatis si ppetrare l3. hereditatē. C. de pe-
ti. here. tñ vbi competit pro re mobili tollitur trienio: et
pro immobili longo tempore. p'scri. l3. hereditatem. C. in qui.
cau. cel. longo tempore. p'scri. l3. ultimo not. hanc l. pro eo q
dixit in l. iij. §. eo. contra opi. Bar. Angelus.

Pro dote. Rubrica.

1 **¶** Dominum an ⁊ quando transeat sine traditione.
Titulus. Inter. ibi creden. est id agi. no. bñq. v. bñq. co. tractus conditionalis sit traditio indubio videt fieri pure: ⁊ v. dñi incōtinenti in accipietē transferat: ⁊ q. cōtractus de sui natura est habilis ad deminij traslationē: l. secus sit in pmissione in qua intelligit tacita cōditio inherēs. 2. tit. v. §. de iure v. l. itali. ¶ Ratio differentie est: q. traditio videt plenior act⁹ q. pmissio. ⁊ id tradēs psumit statim a se velle dñi abdicare. ille q. pmittit nō psumit habuisse animū statim dādi. ⁊ b. tenuit. Zac. de ra. ¶ Inter. ceteris si cesser. intellige q. matrimonij cessabat ita q. dñi nō poterat obstātelassinitate vel s. anginitate foras. et ideo nō pcedit vti. q. vbi titulus verus nō est possibilis ibi nunquā ē p. putatio vsu capitar. v. supia. p. h. er. l. i. ⁊ ibi dixi. ¶ In glo. ymmerse. ibi. sed vsu capto deminij secuta

Intestatioⁿ redarguit. add^o q^o hic probat^{ur} q^o tabellio p^ot scribere iⁿstrum^{en}tū publicū in fa^{cto} p^{ro}prio in quo ipse obligat^{ur} rogari p^{ot} vt ipm scribat^{ur} s^{ed} de eo q^o ipse notorie obligat^{ur} alteri ita nō. Bar. in l. i. impuber^{is} p^{ro} illū tex. l. i. §. si. ff. de fa^{cto} sis. fa. l. p^{ro}xi. §. i. eo. ti. de fal. z idē Bar. in l. nō puta uit. §. sigs. s^uama m^ulti. ff. de Stab. l. 3. ad fin^{em} cōmodus nō p^{ot} e^{ss}e rogat^{us}. facit rō q^o vnicui^{us} q^o scribit^{ur} iⁿ s^ua r^{ati}o adhibe^{re} fides l^{ib} etat^{is}. §. i. ver b^o s^{ed} habebit^{ur} des. ff. de iⁿterro. act. nec ob. q^o nō t^{er}at^{is} abvtrac^{us} p^{ro}terogari. §. nos aut^{em} in aut. de ta bellio. vt debeat esse differētia in t^{er} notariū et in t^{er}rogatū. c. si. de iⁿstitu. q^o r^{ati}o de vt respōdet bar. in l. i. in i. q^o de stipu. ser. q^o nota r^{ati}o debet rogari vt sit verus q^o sunt due p^{ro}tes. se cus si non sit illi vna. quia q^o illa sufficit rogari. se quē. 2° Ab. in. c. i. l. pe. col. de fide in s^uu. z facit tex. h^{ic} quē c^o nō. Ang.

Autoritate p^{ro}pria. add^o aliū ca^u suz q^o v^{er}dit res cui^{us} p^{ro}prie s^uat^{ur} cat^{us} q^o tūc eptor p^{ro}pria autontas t^{er} ap^{ro}p^{ri}etederet p^{ro}prie s^uat^{ur} scdm Bar. in l. i. §. i. q^o c. 3. edi. di. ad i. tol. p^{ro} t^{er}xt. in l. i. §. i. f^ustulas §. j. ff. de p^{ro}h. e^{ss}e. q^o d^{icit} et gl^{oss} in l. p^{er} j. p^{ro}le. facit. l. si. cū gl^{oss} in verbo ignorat^{us} c. vii. v. c. et tū dicit sing^{uli}. Pau. de cast. in l. de vi iⁿst^{itu}tiō. i. i. col. ff. sol. ma. z bal. in l. nulla. c. de iⁿure dot. r^{ati}o. in l. i. c. de v^{er}ac. p^{ro} dot. l. i. §. i. p^{ro}terez. c. de in re do. al. i. viii. q. c. de act. z ob lig. z aut^{em} iⁿ g^{ra}ti^{as} fi. c. d. l. s^uan. ec. i. viii. oppo.

Chic de penar
toze.an condēna
tio expensarum
vide dñm Ant.
cōs. xviij. circa f
nez. vbi dixit qđ
qñ tutor vel cura
tor est detētus a
iudice non vid
tur se obtulisse
ti neocōtra eum
est faciēda exco
tio.

E Inri corradia-
cat. Aduerte tñ
q' inliu in depofiti-
tione coi hz exe-
cutione paratam
l.p.e. i pa. tot filio
co obis modis
C.depo. 3. ite tefta-
mentu ex foia in
fpectu quo ad
miffione i poffef-
fione hz executio-
ne parat. l. fi. C.
de edic. di. adri.
tol. vbi 2 l. in. di-
cti singulariter i
glo. in xbo depo-
fitionibus. ad fi.
q' ita. l. hz locum
etiam in dictis 2
de poffitionibz te-
fui redactis ad
publica fcriptura
ra. ad ppetua rei
memoria. ex quo
v' fi. gulariter i
uere q' ftatim
fpones qd tñ
firmetui publica
cu habeat execu-
tione parat. pce-
detetia illis de-
pofit. taliter ad
publica fcriptura
ra redactis. qd est
not. dignu. na re-
gularit nifi reffe
decifa inrametoz
fua vel p confef-
fione nifi hz exe-
cutiones parat.
lz de pffione fit
dubiu de quo in
liu. i. 5. 2. el. 2. in
l. pinde per gl. 5.
ad. laquil. cu fi. q'
tñ remedio petat
executio in fra-
meti guaratigie
2 cora quo iudic-
et. 2 an fi neceff-
faria aliqua req'
fuit notarij qui
rogauit vide per
2 Angelum in. l. a
diao pio. 5. finiam
j. eodem.

a **C**oniam incertum
est. Non valere
suum condonare
ad restitutionem
rei cum fructibus.
vide etiam super hoc
puncto eundem An-
ge. 7 Imo. diffin-
te in. in summa
§. i. eo. utu.

¶ Si fructus hoc videtur sensisse Anno. de resti. spol. cum ad
sedem. ¶ Derusij tamē semel vidi indicari cōtrariū. qd in
fructib⁹ perceptis nō est possibile ferri sententiā incertā. z
pro certo, cautius est agere liquidet in iudicio quantitatē
fructuum perceptorum. vs sic de eis possit ferri sententiā cer-
ta: tamen licet non faceret inherere opinioni predictę equipa-
rando fructus expen. factis in iudicio in quibus procedit in
certa sententiā certificandā postea ex possitq. pro liquida-
tionem z taxationem. extra de dolo z contuma. c. finem liti-
bus. z ibi per Anno. vbi autem fructus peterentur principa-
liter z per se tunc ipsorum quantitas est designada in libelo
z etiam in sententiā. vt. l. in rem. de rei. vendi. sic intelli-
go nō. per Anno. de libel. obla. c. significantibus.

Carioso. In reg. dici nō potest nec pro
carioso nec contra. ite est ver
intellectus: qm̄ nō est capax illius quasi contra
ctus: qui inuitur per sententiā. ¶ In gl. ibi. pro
absente cōtūmac. nō. q̄ dicit cōtūmac. a cōtrario. ē. goller
tentiā lata pro absente nō cōtūmacet: vt quia modo fuit ci
tatus: est nulla ipso iure: et hoc tenet gl. in l. ea. que. C. quon. o
do. 2. quando indeq. a se est casu deterioris cōditi. non cō
tūmac q̄ cōtūmac. ¶ Ratio huius est. quia absentia cōtūma
cis replet presentia rei qui est vbicusq. locorū. vt. l. propter
dum. §. finant. reus. C. de iudicet. gl. ibi in verbo cōtradit
ctionem. 2. in §. finant. alterutra. it̄i verbo victori. digerit. q̄
possit. l. quod sententiā tenet. sed non bene. ¶ Ultimo vide
hic per Bar. dñs cōtūno litigant. p. procurator eorū de in
de ad sententiā audiendum ipse fuit citatus: vel erat presens
tempore sentēcie: vtrum sententiā valeat. dic. vi. in eo.

Quicum se. Nullus dolosus vitur bo
neficio ne cōueniat ultra
p̄ facere possit. hoc dicit. **D**e hoc vide in l. i. q̄
i. iij. s. quod cum eo.

Scalendis. Si res debita pñt po
morā estimari de qua
plurimi fuit tēpore more. Et hoc ideo q
estimatio venit officio iudi. vnde sumus directi
in casu. l. vinum. §. si cer. pet. in hac de triticaria. ubi auct
veniret obligatio sine iure non crevit nec de crevit sed sem
per inspicitur tēpus obligationis. vt. l. fundum cornelianū
§. de noua. vel ci. ¶ Si in obligatione versatur factum quod
ppter morem estimari opz: estimācū est quāti plurimi fuit
post moram. h. v. Et ideo qz estimat quāti plurimi fuit pos
sibilia apparet qd pec estimatio nō est variabilis. ¶ In gl. fi
ibi. solu. vt ibi. iūm dic q ille tēp. dūm dicit q satis acceperit
supplendi effiz in mora fuerit. qd tenet Bar. ibi.

In depositi. Quando dolus purgatus p. acc. descendente ex co. tractu cedde sunt actiones etiā ei qui dolo desistit possidere. h. d. fm. verū intellectū qd gl. tenet it. Lis q. dolo. de rei vñ. in. i. fol. 43. In re. dñs. cedat. si ergo cessio sit. ergo nō trāsit viles sine cessione. ad qd em. efficitur necessaria cessio si fieret dicit. trāse. dixit. Dy. q. cedunt viles. et viles aut trāsit sine cessione. ita fuit secus. opi. Ergo postā in. Lis. qui dolo. de rei vñ. Et si eadē sit in substat. viles et directat. differūt penes accidētia. vt hō differt ab homine. vñ interest dolo. si vt cedant directe sibi q. forsitā aliter exceptio obstat vtili q. nō obstat directe. ita tenuit pñ. c. p. possessorio. de re iur. li. vi. c. vi. q. Et addit q. si hec iura cedant nō. ppter ea trāsit omñi^b in cessionariū si nō possidebat

Siquis ab. Obligar' ad satisfaciendū
nō satisfact ad iter esse te
nō committit. h. d. Vidistis in. l. si ita stipulatus. §
possum. j. de verbo. obli. dic. et ibi. ¶ In glo. ibi. l. d. uxor
z. s. sol. ma. l. §. Sed sol. in eis nō erat timor: vanus: q. sub
i. n. t. debitor' erat in loco lubrico: z. arenoso: constitutus:
q. per singula momēta corrodēbatur ab aquis. ¶ In eadē
ibi. p. p. sol. q. z. ibi nō erat timor: vanus ex quo erat debitor
ex debito: vnde creditor de tali debitore nullam poterat ha
bere confidentiam. z. ista est veritas.

Si quis. In obligationibus faciendi post mortem
succedit obligatio ad interesse, hoc dicitur
glo. huius. l. 2. materiam examinaui in l. stipulationes non
di. 6. celsus. j. de verbo. obliga.

¶ Interlocutoria cōtrario imperio tollitur ⁊ remittitur
diffinitiva non.

- 2 Iudex an & quando & quō possit cogere partes ad cōcordiā:
& cogere utriusq; parti ne alter iuxta domū alterius trāseat.
- 3 Interlocutoria an & quādo possit reuocari per iudicem qui
eam tulit.
- 4 Emergens questio vel incidens que dicatur.
- 5 Interlocutoria si non transit in rem iudicatam potest re-
uocari parte inuita refectione tamen expeti.
- 6 Sententia quam pronuntiatur processum fore cassandum vel
sententiam nullam esse diffinitiva.

1 **Q**uod insit. † Interlocutoria cōtra
2 mittitur diffinitiva, nō, hoc dicit. † ¶ In gl. lib.
nec veniat per tale locū, allegat quod si non vici-
ni adiniret, e guerram habet propter sedandum omne scāda-
lum quod posset occurrere, iude potest precipere vtriusq;
nē alter ingreditur domū alterius transiret, facit quod nō, s. de vusu-
fructu, legissimus. ¶ In al. glo. lib. sm. Mo. audi v. intelligas

3 opi.glossatori. ¶ Prima fuit Azo. cōcludētis quod omnis interlocutoria reuocari potest: et si decidat emergente vel incidente questionē nisi cōtineat dari aut fieri vel equipollens. vnde dicit non reuocari interlocutoriam eppē sarum latam ratione contumaciē: licet principali pendente. ¶ Secunda fuit opi. d. ag. decidentis nullā interlocutoria reuocari que contineat dari vel fieri aut equipollens. vnde dicit Azo. nec illam que decidat causam emergente vel incidente: tēz in hoc contradicit Azo. ¶ Tertia fuit opi. glo. quod indistincte omnis interlocutoria possit reuocari in. l. i. c. sent. re. non pos. t. hanc sequuntur canoniste in. c. qd. ad consultationē. de re iud. q. in. c. cum cessante de app. ¶ Quarta fuit

opi. Bar. modificantis qđ vbiqñq; interlocutoria est talis
qua lata finiat officium iudicis illa renouari nō potest ca
ratione qua diffinitiuā. vt. l. iudex. l. i. cod. s. de arbi. l. dicere et
hoc fuit de mente Jmo. in. c. auditus de procu. r. est. et in. c.
significatibz. de offi. dele. vbi text. dicit quod si iudex pro
nunciat super libello nō esse procedendū omniū partes cō
promittuntur deinde arbitri per eorū laudem remittit cō
sam ad iudicē qđ etiā virtute talis laudi de causa illa nō po
test cognoscere. vnde Barto. in hoc bene dicit. r. iō cū iudex
pronūciat nō se esse iudicē competētē vel etia pronūciat
infrumētū gnaretie qđ executiōi mādatū nō essetū finiatū
et toto eius officiū nulla diffinitiuā alia speret. et nra dicit
rum sententiarum poterit renouari. ¶ Mōnt autē Barto.
glossatores tenēt indistincte oēm interlocutoriā renouari
subaudi per quā ex toto nō finiat officiū iudicis nō est ve
rum indistincte. nā nō pōt renouari interlocutoria ex p̄fā
rū lata p̄ceptū iuramētū iudicialis. vt not. Jm. in. c. sacra. de
sen. exco. in gl. in verbo renouare. r. pro hoc. l. fāncium. cō
tū. gl. c. de iudi. c. ¶ Itē interlocutoriā nō quāder inter p̄fā

4 ¶ Et si ea gl. ibi incidens autē est loquere claris quod illa
est questio emergens: cur? ut? est impossibilis nisi inchoato
iudicio. et ideo illa semper opponitur ad processum. Et si ve
ro est incidens q̄ non opponit ad processum sed ad merita cau
se: sic potuit habere ortū ante processum. et processu pēdere: ut
est exceptio pacti de non petendo iuristrada. et filius. Et sub
dit autē hic Bar. de pignus. inf. q̄ non p̄stat in re pignori

5 nocari. † Qui adde qd postq interlocutoria transiit in re iudicata qd tuncq dicitur iudicantis officium: qd non fit nisi in
6 lis principalibus nō pōt renocari parte inuita p qua lata est.
Sed si non transiit in re iudicata: puta qd fuit appellatum
et ea renocare pōt pte inuita reiectis tñ fumptis? fin? In
no de appell. i. c. c. cessante. † Alitmo adde qd in qua tu

der pñciat aliqñ pñssuzelññam fore cassandā aut nul
 la pñcti diffinitūa z ideo nō reuocatur q̃ obviocituz
 terlocutoria est talis q̃ nō pōt ferri nisi cā cognita z illa simi
 liter reuocari non pōt nisi causa cognita z cōuerso vbi pōt
 ferri cā cognita z parte absente semper reuocari pōt causa
 sū cognita z parte absente. ita decidit Innoc. in cā dila
 tis. de procu. facit optime. s. de arbit. diem. l. sed interpe
 latur. z q̃ habet in c. consilium de off. deleg. l. Vincel.

Sententias delegatorum suorum exequuntur delegati: et ordinarij sententias arbitrorum.

2 Delegatus a principe potest suam sententiam exequi et suorum delegatorum.

4 Executio si cui committitur an censeatur sibi commissa con-
quisio.

§ Executor mernus etiam pape vel cesaris non potest exequi
sententiam inferendo violentiam: nisi sit sibi specialiter iunctum.

Diopico

A prima tractat per quos fit executio sententiarum vsqz ad .s. in veditiōe. Secūdo tractatur de ordine r forma executiōis: r in quibus rebz fiat r fieri debeat. scōa. in .d. s. in veditiōe. Itēd pūm. breuiter hōc dicit. ¶ De legantes suōrū delegatorū mias equequitur: r ordinariū mias arbitrorū. hōc dicit pūm verū. intellectum. ¶ In gl. r magis stratiōis. ibi. cum hōc non inueniam: imo r tūe nostro specialiter inuenit qđ delegatus a pūncipe nō solum suā miam imo etiā fū subdelegati equequit pū. text. et. in. l. i. s. C. de iudi. cui non potest responderi. r in coz. de eph. re. s. s. s. vero. etiā fm vñd sensum de quo gl. hic in s. mētione facit. r etiā in .d. s. ¶ Unde concludē qđ delegatus ab inferiore a pūncipe vel a sede apostolica sentētia suā nō equequitur. Et ideo delegans debet eam equequi ppter hoc est factū pūm. huius. l. Rō est quia ipsa executio est de mīto imperio qđ nō demādat ius re nostro. vt. l. imperiā r. l. i. libere cauere. de iurisd. om. iudi. vidistis in. l. iij. s. quas. de damno infec. licet cognitio r pronūciatio de equequēdo que expedit summarie. vt. s. n. super rebz. optime deleget etiā de iure civili. vt. l. i. vt cognitio. s. vt bonorum. de offi. eius. r. l. i. in gl. de iurisd. om. iudi. In terlocutoria autē suā equequi potest: nō dico in possessionē mit tēdo nec rerū personaliter captōsed potest suam iurisdic tionem exercere impletā de excoicōdo enz. vt. d. l. iij. s. i. s. de

2 damno insec. qd etiā fuit de mēte Bar. in h. g. ¶ Secūdo
 2 dēde qd tam de iure canonico qd de iure civili delegatus
 a principe pōt luā sentētiā exequi i iuribz delegatorū: nō
 quilibet alius ordinari. Est tamē de iure canonico p̄hēgū
 tēpus infra quod potest scz tēpus anni. in c. querēt. de offi.
 deleg. c. In ea. gl. ibi. fm. Bzo. Attēde bene quia glo. quē
 nit tria. 1. d. primo vtrū exēcutio sentētiē possit simpliciter
 legari per inferiorē a principe: dēdō de lego tibi exēcutionē
 sentētiē mee. Secūdo an possit fieri delegatio hoc modo: vtrū
 pro exēcutione sentētiē mee delegatus mittat in pos. ita qd
 missus possideat. Tercio an possit delegari hoc solū de
 legatus in pos. mittat: sed immisus nullo mō possideat.
 in hoc vltimo gl. inclināt qd sic. Sed contra eam est tex. i. ad

manicipa. lea que. §. magistratus. Non obli. lii. §. de dam
no infecto. quia ibi speciale in casu illo vt dixi ibi. ¶ In ca
dem glo. ibi. delegato principis fure quosdā. Tenuerit ergo
4 isti delegatum a principe etiam de iure ciuili posse sententiā
executioni mādare: qđ est ipsa veritas vt p̄dixi. ¶ Sub

dit Bar. plene declarando an si aliqui in commissa executione
sententie videatur etiam commissa cognitio: quod inquantum
executio committitur ante aliquam causae cognitionem: et dis-
tinctionem quod tunc intelligitur verba plena cognitio: et
in hac parte dicit verum: fuerunt verba Bar. licet ipse non
allegat in c. pastoralis. §. p. terra. de offi. deleg. 2. ubi Jo. an.
¶ Et subdit quod ubi per l. committitur executio in defectus
iurisd. exemplum: quia lex committit delegatis vt exequatur
sententiam delegatiz: culibet ordinario vt exequatur senten-
tiam arbitri. et tunc fin eum isti exequutores habent omnem co-
gnitionem sententie in hoc bene. Unde de omni eo de quo
posset cognoscere ipse iudicari si exequeretur sententiam suam
posset cognoscere etiam in iudicio in iudic. huius. l. et quasi

potuit cognoscere idem egecutur in pancia
per totum. In hoc tamen attendenda quia si coram tali egecu-
toze attribuit per iudicem in auxilium iurisdictionis indica-
toze opponitur exceptio solum concernens iniustitia sententie
ppter merita cause idem egecutor debet remittere ad prio-
rem iudicem talem exceptione cognoscendam 2 terminan-
dam. vt. l. penulti. j. t. i. fm cum. Sed tu adde quod iudici
adde hylter filius

verum si licet eam iniustam vehementer et p[ro]bante imp[er]at[ur]
tunc eam iniustam et ita loquitur illa. l. Alias talis iniquitas
querelam non debet admittere ne decreta p[re]toris sint ul-
soria. v. l. si p[re]tor. in prin. d. de iudi. hoc tenet Anno. recte
intellectus cum in eum in iure peritis. in glo. de iudic. in si. la.
s. de offi. leg. et in c. de offi. ord. ¶ Item adde quod cum ex-
cutor dicta remissionem propter iniustitiam potest facere
duplicit[er]. Uno modo supplicatio comin[ati] v[er]eum releuet
a tali onere. t[er]t[er] est in d. s. p[re]terea postulasti. Alio modo re-
mittendo cognitionem iniquitatis dicte sententie. Et subdit
Bar. quod p[ro]bi coram dicto executor[is] opponitur exceptio

directo immūgnas sententiā: et sic non respicit merita causę,
nec executionem meram: vt cum opponitur exceptio nullita-
tis vel falsi: cum infirmatioz: quod tunc de istis exceptio-
nibus egeat cognoscit hoc modo: qđ si viderit exceptio-
nes veras debet super eledere in eęcutione sententię et remitte-
re ad superiorē: nihil autē indicare debet: qđ non est in potesta-
te eius infringere sententiā superioris aut paris: ita dicit

senſiſſe Inn. de re iud. c. credidit: ⁊ dicit eſſe caſum in l. ſi pre-
tor. §. marcellus. ſ. de iudi. ¶ Tu adde qđ ſi allegator dicta
nullitas: quia dicitur ſententiam litem contra abſentem eſſe
cauſa neceſſaria ⁊ probabili per falſas allegationes ⁊ falſo
factas: quod tñ egecutor: tenere pōt alterū de duobus mo-
dis pñunciando eum auditū nō debere. vel dicere nolo te ad-
mittere ita egecutionē petentē. Nā ibi petebat egecutor offi-
cio iudicis nobili: ⁊ hoc probat aperte in verſi. paulus. in. d.
§. marcellus. ⁊ ita diti in repe. §. duo fratres de verbo. obli. ⁊
ſeo. l. iij. §. cōdemnatum. Et ſubdit qđ corā egecutor: mero
nulla eſt egecutione monenda: qđ omni iuriſdictione caret ⁊

nam in egypto propinqua q̄ omni iudiciū carē-
bene. v. l. x. l. i. f. i. p. proponas. Cōe. egypti. re. iudi. ¶ Sed
adde q̄ etiā egyptorū pape vel celaris merus nō pot̄ ege-
q̄ sententiā violētiam inferdo nisi sibi p̄specialiter sit inii-
ctū zideo violētē adiudicato nō aufert possessionē fm In-
no. de p̄sūm. colim. l. q̄. in verbo per portariū. Item ad-
de q̄ nullus iudex debet ege q̄ sententiā criminalē cū eam
videt iniustā fm Inno. in. q̄. p̄terea. s. alleg. Et subdit q̄
si post annellariō transit appellatō z iudicariō sēlati-

si per appellationem transigit appellator & iudex
facturū promittit pecunia in transacione de ducta ad termi
num non soluta q̄ hoc casu inde appellatonis sententiam
primā eequi potest: etiam primus iudex. Sic intelligit. l.
tale pactum. §. qui pronoucauit. s. de pac. licet. gl. 2. Ba. ubi in
telligit illū. §. quod loquit in iudice appellatonis qui de
legatus erat. l. go in repetitione dicti. §. dixi q̄ ille. §. de ex
ecutione nō loquitur. sed solū dicit q̄ iudex appellatonis se
quitur nullo alio de principali causa discussio in tra conuen
tionē vel cōfessi. Intelligo autē qd sequitur illam: q̄ si ap
pellans qui transigit & nudo pacto pmissit se iudicato satis
facturū redit ad instantiam appellatonis & illā prosequi vel
let promissa exceptione transacionis pmissit. facte de satisfac

titi p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is t[ra]n[s]ac[t]io[n]is p[ro]p[ri]a
 ciendo, indicat[ur] nullo alio de causa discussio iudex debet p[ro]
 mam i[n]fama confirmare illam executioni mandabit. cu[m] em
 ibi fuerit facta transactio quap[ro]p[ri]o missio nudo pacto no[n] est
 perempta appellationis inst[itu]tia. l. r. eleganter. s. si g[ra]t[is].
 de c[on]d[em]n[ati]o[n]e. c. de transac[t]io[n]e. siue apud acta. vnde nimiru[m]
 si talis iudex talem sententiam ferre potest. licet tacite videat[ur]
 appellans renunciasse liti p[er] transac[t]io[n]em pactum.

¶ **E**xequi vnus territorij exequi poterit sententia alterius
iudicis ad literas eius: sed an possit cogi exequi.
¶ **E**xequi sententiam alterius an debeat quando duo sunt ius-
dices vnus tribunalis.
¶ **I**nstrumenta garatigata possunt exequi per quencumq; ius-
dicem ordinarium.

Sententiam. † Iudei vnius territorij exco-
rino territorij ad literas eius. h. d. ¶ In ter. si hoc finem fue-
rit dicit Bar. id est iudici iudicari qd non placet: qd semper si
bi videri debeat ex quo pnuiciant. Et in quatuor nolite scri-
bere vt sua sententia excoationi mandetur vigeri pot per su

periozem z eia puniri si non facit. qd etiam ab art. tenent in
q. que incipit sed quero quid si indeg. Dico ergo qd hec
basi hoc visum fuerit referunt ad iudicem requisitū vt sentē
tiam exequatur. nam non debet exequi neq. cōpelliū si ali
qua iusta causa suadente ibi videatur oppositum sūm Inn.
in c. cum in iure peritus. in glo. q. de offi. delega. 2. dicit. s. pro

et in prin. bul. et. Subdit hic Bar. qd vident duos iudices
vnius tribunalis. qd vnus non pot. egequi sententiam al
terius sine voluntate alterius iudicis. Adde hoc veri nifi
iudicans sit impeditus. vt. l. i. §. de offic. confu. Et subdit qd
vbi vnus qui sententiam talit. habet potentiam eaz. egequit
de iure. sed non habet de facto: puta quia non habet fami
liam: vel quia bona non sunt in suo territorio: consuetu. n.

alter indeq; nūq; debet egeui nisi requisitus ab eorū in hoc benequonā in hoc inferretur sibi iniuria si alter indeq; non requisitus executioni mandaret. Sed vbi nō habet potētia egeuēdi de iure. exemplū cum inde delegatus tulit sniam aut etiā arbitriū officio indicis implorato corā quocūq; iudice ordinario rei quenti poterit peti executio nulla requisitione facta per indicantē. ¶ Et subdit per hoc instrumētū garantigē que habetur executionem paratā vt snie diffinitū ne q; forma statutorū tulic pōtē corā quocūq; iudice executioni mandari officio iud. Et de q; eius dicta credo verū vt nō requirat requisitū ex quo nulla inferretur iniuria in dicam

ti. Sed cum subdit peti executione sine arbitri p. officium b.
hoc falsum est. na. e. sententia arbitri tria remedia oriuntur.
aut actio in factum: aut utilis in rem cui est lata in residuali co-
dictio. ne in arbitris. C. de arbi. §. i. et ibi. Sed nō inno-
cio p. ea esse officium iudicis implorari. Eodē modo dī-
co in instrumentis guarantee nō posse illā vim executionis

Executor. **U**
de Ab. aliter te
nentē in. c. de cete
ro. in. iij. col. ad
fi. extra eo.

Per officiu.
An officiu iudi-
cis p executione
oriat ex snia arbi-
tri coniunge ista
q hic dicit Ang.
cu his q dicit in
l. ait pretor. in pr.
l. eodem.

pectus ad inimicitias sed ubi sunt equales respectu ad dignitatem. vt. l. maiorem. §. de pac. Jaco. de are. 2. not. de hoc §. de tuto. 2. c. datus ab his. l. ubi sunt. Angelus.

Inter pares. Si iudices ordinarij res 2. contrarias ferunt sententias: statim facit pro li bertate facit aut pro reos sed si fuerat sententia iup sumis spectanda est minima. h. d. Quod limita secundum ea que dixi in l. i. §. stipulanti. de verbo. obliga.

De ex tribus. Si sunt plures de legati vno absente collige iudicare non possunt sed eo presente et contradicte sic. h. d. Et intellige hac. l. qñ est fa cta delegatio sine clausula. vt dixi in l. pompo. §. eodem.

- 1 Salaria militum possunt capi in causam iudicati reli qua bonis non existentibus.
- 2 Executio in causa iudicati an possit fieri contra vniuersitates in campo fori vel in vjs publicis.

Immodis. pñ capi in cam iudi cati: reliq. bonis no existentibus. h. d. 2. cessat om ne contrarij. Et autem in cam iudicati possit capi capus fori 2. vie ciuitatis. dic vt plene disputat Jo. an. in ti. de exe. sen. §. sequitur. ver. quid sit vniuersitas.

- 1 Executio vt quis conueniatur deducto ne egeat est me re personalis.

Ensenius. Exceptio ne quis conue niatur vltra q. facere po test no obli. ei cui delegatio facta est ex ca onero la vel etiam ex ca lucratiua. h. d. sedm veru inte lectu. Vel lic. Donator aliq. delegatus no vñt aduersus illuz exceptione ne pueniat deducto ne egeat: siue ille pretendat causam lucratiua siue onerosam. h. d. Et exceptio ista vt qs pueniat deducto ne egeat mere psonalis est: ideo mero 2. soli donatario obli. 2. non alteri pretendenti causam ab eodem: nec ea vitur donatoris heres nec etiā fideiussoz. h. d. Et ista duo vltima declara vt vidistis in l. 2. si fideiussoz. 2. in l. sed hoc ita. §. eo. In glo. respōdet nulla ibi. sed non ad scdm. sed imo responsum ad scdm. in ver. scilicet. Et temp intellige qd animo donadi promissio facta erat: scilicet si pro missor crederet se teneri. nam bene tunc obstatat exceptio ei cui delegatio facta est ex ca lucratiua. vt. §. de doli excep. l. in l. In glo. similis. ibi. velut ibi. dic dare qd vbi maritus cui est facta delegatio debitoris vxoris ex causa donationis agit contra filium debitorem delegati ad comodum sui tā tum principaliter: tunc no repellit exceptione sicut nec alius quicunq. creditor ex mera causa onerosa: intelligit hic. vnde si agit constante matrimonio non repellit excep. §. de l. eo soluto quādo dos est apud eum remansura: sed quādo agit principaliter ad comodum vxoris: puta matrimonio dis soluto: vxor est incontinenti dorem restitutura: tunc illa exceptione repellitur qua repellitur mulier agēs que pres tendit causam lucratiua. sic loquitur. l. si e. traneus. de iur. re. do. In ea. glo. ibi. sol. ibi. promissit. Idem tenet glo. in d. l. si pñtor. 2. pro hac sol. fa. ut optime de do. pre. l. i. 2. de le ga. §. l. medio. §. si. Sed hinc decisioni est contra. §. eo. l. 2. si fi deiussoz. vbi fideiussoz acceptus rei vxoris actione: de acio ne de dote conuenitur insoludum: ergo qui pmitit dote vel quod actione de dote debet: non videt pmittere id soluz qd act. de dote quis consequi potest cum effectu sed dorem inte gram. Potes dicere qd aliud sit in fideiussoz dote: eo qd pmissionis tempore debebatur totum. vnde licet postea co tingat viruz posse vti dicto bñficio no porriget ad fideiusso rem tene mēti. Seco ergo esset si fideiussoz itercederet post dictum bñficiū competēs ipsi viro. Angelus.

Ab aritus si conueniatur non vt maritus sed vt extra neus quilibet non vtiur beneficio.

- 1 Donator conuenitur ad re donatam rei ven. ex eo quod pos sessio est ad eum reuera non vitur beneficio: vt conueniat quatenus facere potest.
- 2 Fructus an 2. quando sint restituendi.

Fundum. Si maritus conueniat non vt mari tus sed vt extraneus quilibet no vti rē. ex eo qd possessio est ad eum reuera non vti rē bñficio vt conueniatur quatenus facere potest. h. d. Et iste est melior summarius: q. litera de marito non loquitur: tamē idē intel ligas in eo. In reg. dānandus insoludum nō habita ratio ne ne egeat ea ratione: quia iam fuit donatario traditus fun dus 2. sic liberatus fuit. donator ab omni obligatione qua

tenebatur donatario. In reg. fundum restitui. pñueniē tiam proximam. In reg. insoludum. id est in quantum fue rit in litē iuratum ex quo est contumax in restitutione fructuum existitum apud eos: vt. l. qui restituit. de rei ven. et hoc est qd sequit. In reg. potuit enim. facit transitum ad casum qñ fructus sunt consumpti. 2. similiter dicit eum con dēnari insoludū dñm. §. subdit. non periclitari 2. non tamen intelligas qd hoc casu cum sunt consumpti peti nisi cōditio ne que est stricti iuris in qua nō iurat in litē. vt. l. in actioni bus. §. de in litē in. Sed si nō essent cōsumpti sed extaret nō possideretur p eum: sed dolo desisset possidere: tunc bñ ius raretur in litē. 2. hoc est qd dicitur in ver. si dolo. sic intellige qd habetur in l. mala fide. C. de condi. ex. l. In gl. pcepto rum. ibi. post lit. conte. tunc 2. ante si ponamus possessionem reueriam ad donatorē mala fide: alias bñ dicit. In gl. cōsumpti. ibi. nam eis cōsumptis abiq. dolo. 2. hoc casu ve ra est opt. l. dñg. vt non iuret in litē pro fructibus iam cōsum ptis etiam p malef. possessorē. Sed vbi sunt dolo consump ti p malef. possessorē bñ iurat in li. 2. vera est opt. §. 2. nā contra omne dolum iuratur in litē. Et in ea. glo. ibi. ter tñ. hec tertia 2. quarta opt. pcedunt qñ possessor est bonefi. quo casu si fructus sunt cōsumpti ante li. conte. nullo iure ve niunt restituendi: neq. offi. iudi. neq. actionis iure 2. hoc casu vera est opt. tertia. qd intellige qñ sunt fructus industriales quos bona fide possessor suos. vt. l. certū. C. de rei vñ. §. 2. hoc intellige nisi ex fructib. possessor factus sit locupletior 2. cō ueniat petitione hereditatis vel alia in qua nemo cōueniat nisi quatenus sit locupletior. exēplum in condi. indebi. nam tunc ad restitutionē illorum fructuum tenet secundum do. Inno. de resti. spo. c. in l. i. si fructus aut pcepti post li. 2. te. si extant restituendi sunt: si cōsumpti petuntur solum condi. ex. l. vt. d. l. mala fide. 2. ita procedit opinio quarta.

- 1 Alimenta debent dari secundum conditionem perso ne: 2. quid veniat appellatione alimentorum: 2. si prestanda sunt pupillo: an etiam sint prestanda suis seruitoribus 2. ma tri 2. sorori.
- 2 Alimenta etiam sunt danda heredi grauato restituere here ditatem.
- 3 Alimenta sunt etiam danda matri pregnantis seu ventri.
- 4 Legatum alimentorum quid comprehendat.
- 5 Alimenta quomodo sint prestanda donatori per donatariū.

Insoludum. ci potest exceptio ne donator ex cutiat vltra quā facere possit. h. d. Et dixit Jac. de rauen. hoc solum in donatore locum haberem alijs non. Sed falsa est opinio sua cum hec executio non impugnet sententias sicut dicimus in inuentario de quo Barto. b. c. 2. Specu. in titul. de infra. ed. §. dictum. ver. si fidei nunquid heres. In reg. in quantum facere potest deducto ne egeat: et etiam deducto ere alieno: licet in alijs nō fiat deductio alicuius eris. vt lege inter eos. §. si. §. eod. Relinquendū est ergo ei tantum qd ali mena sufficiant deducto ere alieno. Dixit autē Dy. cōsidera ri alimēta scdm conditionē persone: q. aliter militariter in fisco. aliter sent: aliter inueni. in fisco. §. item si in dote.

- 1 Attende quia interdum alicui debentur alimēta de suo proprio patrimonio vt pupillo per tutorem 2. tunc expiben da sunt sibi pro se 2. familiaribus suis 2. pro matre et pro cō iunctis quos alere tenetur: etiam ita pingerit vt pcepto ribus suis possit dare salaria 2. dorem sorori eodem patre na teret. l. cum in plures. §. in primis. cum lege sequenti supra de administratione tutorum. Idem si aliquis est alendus de suo quod tamen subiacet restitutioni in aliquem condicio nis eucum per adiectum grauamen in forma de qua habet ur in aut. contra rogatos. Cad trebellianum. exēplum in filio rogato restituere quod ex hereditate superat. hanc dimit tendum est sibi qd exinde possit facere expensas. Et Inter dum debentur alimēta ei de bonis que an sua sint futura vel non dubium est. exēplum cum mulier mittitur in possessio nem ventris nomine: tunc alimēta decernēda sunt quatenus necesse sit ad sustentat: nēti ipsius ventris. si. ibi. autem contra per ceptum ventris est sine quo pōt conuenienter sustentari. reg. est in l. i. §. si mulier. de ventre in possel. mitt. Et Interdum alimēta debentur alicui de bonis tantum alterius: puta de be bentur per heredem legatario alimentorum: 2. tunc dicta ali mēta debent prestari secundum quantitatem redituum et conditionem legatarij adeo quod si fructus non sufficiunt ad alimēta non potest poni manus ad proprium. reg. est in l. i. §. si. qui est in mulum singularis. Et Interdum alimēta

debentur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur

debetur alicui de suo bonis pñsio reuerētie. vel pietatis in tuturū a fructus sit ad multa onera soluēda: tñc habet in donatore pñderatio eris alieni 2. eo deducto tantis os habe re quāsi sufficiat ad sustentationē suam: ergo habebit pñde ratio familie sue sine qua corpus suū sustentari pōt: semp in tellige pñderatio vt. d. §. si de dote. fm Dy. in alijs aut nō habet pñderatio eris alieni. 2. hoc tene. Ange. de Pernsio. 1. §. Index etiam post diffinitiam eadē die circa accessio nis supplere potest. limita vt. §. 1. 2. Expensarum condēnationem nō potest iudex reservare in sententia: sed tagationem ipsarum sic. 3. Sententia diffinitiva in principalibus ferri in scriptis: sed in accessioz pñta in fructibus 2. expens. potest sine scriptis. 4. Sententia que reuocabilis est: si fuerit p principem confir mata non potest reuocari. 5. Statuta populi confirmata per principem pstant p ipso statentes reuocari.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit Inno. de dolo 2. contum. cum dicit. q. iudex non potest sibi reservare condēnationem ex pensarum licet cōdēnando in expens. referet sibi tagatione que est executio condēnationis. de quo p gl. 2. p. C. de fru. 2. lit. ex pñ. l. terminato. Et §. 2. adde no. dicti Bar. in l. pa tris 2. filius de vulg. 2. pup. §. q. in principali finia diffinitiva de bet ferri in scriptis. Sed in accessioz pñta in fructibus 2. sum ptibus potest ferri sine scriptis. qd intelligi si scilicet scitur a diffinitiva: si scilicet cum sit pars diffinitive vt. l. qui agni tis. §. de excep. no. ista dicta q. pulch. a sunt. In reg. si. §. diffinitiva. In reg. non posse etiā dic vt. §. eo. l. cum quere batur. 2. iudex. nec ob. §. de appella. l. ad principem. vt dixi. In reg. debere supplere. no. q. dñt it debere. vnde dixit Jo. an. in d. ver. quid de fructibus 2. iñi suppleat facit litē sua 2. q. tene. supplere etiam officio nō implorato 2. sic mota pñio. 4. Et §. 2. hoc autē est vidēdū quid si finia que reuocabilis est fue rit per principem cōfirmata: an ferens tñc possit eā rescinde re 2. reuocare. Et dixit Jo. an. q. nō hñt secus in statuto po pñi confirmato per principem quod reuocari potest per ip sos statentes: vt ipse no. in ti. de sen. §. vt autem. ver. si. quid si papa confirmat tene mēti.

Index. etiam post diffinitiam ea dez die circa accessioz supplere potest. h. d. Et limita si omisit omnino de ac cessioz: qñ nō de fructibus aut expens. dixit. et te. si tagant expens. aut in fructibus condēnati eadem die nec angebit nec minuet fm Inno. in c. auditis. de pro cur. §. 2. si fructus veniant officio mercenario. dixit Ros. q. etiam vltra diem supplere potest si in diffinitiva dixit de fructibus iudicare differo: quia mihi de eis plene nō liquet. 2. idem dixit de fructibus qui debent iure act. vel officio iu dicis quod loco principalis actionis intentatur: q. l. i. si iustan tia sit finita super principalibus tamen est finita sup fructi bus qui eque principaliter petuntur. l. si mulier. §. si rem. de l. §. it. hinc sententia adheret Spec. Jo. an. post eum in ti. de alleg. 2. dispu. §. satis. ver. quid de fructibus. 2. eorum sentētie in hereto in fructibus 2. qui petuntur principaliter: sed in his qui veniunt officio mercenario hoc est valde mihi dubium: qñ nō potest lite principali sopita officio deferre vt. l. i. §. C. de depo. Et propterea dixit In

Ange. de per u. super prima. ff. noui.

De amplianda. Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

1 **Contra.** Sententia lata contra minorem indefensum tutore vel curatore carentem est ipso iure nulla.

2 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

3 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

4 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

5 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

6 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

7 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

8 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

9 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

10 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

11 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

12 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

13 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

14 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

15 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

16 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

17 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

18 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

19 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

20 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

21 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

22 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

23 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

24 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

25 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

26 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

27 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

28 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

29 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

30 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

31 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

32 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

33 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

34 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

35 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

36 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

37 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

38 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

39 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

40 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

41 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

42 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

43 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

44 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

45 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

46 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

47 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

nulla. Quia op. inheret ei iudex in termino prorogavit in diem sequentem vel in aliam nam potest de benignitate prorogari: ut in. c. cōsuluit. de offi. deleg. 3. de arbit. die proferre. Alio dicam circūductum edictum nō posse ferri suam sine noua citatione. teg. est in. d. c. cōsuluit. 2. facit optime. 3. de iud. c. l. 2. post edictum. 5. circūducto. 4. 5. Ultimo cōclūde qd mterdum ambe partes sunt pñentes: tñc hñia ferri potest: et nulla citatio est necessaria vt. 5. d. i. g. i. Interdū vna pñens: alia absens p contumaciā: tñc in distincte ferri potest: siue absit pars citata siue que citari fecit. Interdū ambe sunt absentes: tñc hñia ferri nō potest: hoc voluit prima gl. mag. in. d. l. 1. p. p. r. a. d. m. 5. i. Sed hoc vltimum fallit in causa appellationis deuolūte ad summum pontificem: in causa tu qua iudex ex mero officio procedere potest: ad sententiā venire fm. 30. an. de elec. c. statum. 5. quod si per. ex. lib. vi. 6. 7. In glo. si. ibi. principaliter. nō bñ istam glo. quia si facio aliqñ cōdēnari tanq̃ meum debitorē nō poterunt aliq̃ creditores eiusdē debitoris cōdēnari opponere qd ipsi nō fuerunt citati ad processum: et ad hñiam: quoniam debuerunt citari ex quo hñis nō ordinabatur principaliter contra eos. Sed si ageretur contra debitorem ad fines vt perueniri posset ad bonorum possessionem tunc iudicium ordinatur in perniciem: et exitum possessionum principaliter: ideo citandi sunt: vt plene habetur per Jaco. de are. in tracta. discussionum. d. i. g. i. in. l. decem. 5. de verbo. obliga.

8 **Citatio generalis ad omnes et singulos actus vsqz ad finem inclusit.** et peremptorie quid operatur.

9 **Conditio per cōtumaciā iudicis.** cato satisfacere dñ. hoc dicit. C. In te. sepe cōuenit. 1. Idem si non sepe emanant vna citatio gñalis vt reus compareret ad omnes et singulos actus vsqz ad finem inclusit: et peremptorie: nam tunc potest procedi ad omnem actum: et ad sententiā eo vltimis non citato feci dum Innocē. in. c. auditis. de procurator. per Jaco. de are. in. l. i. 5. status. de statulibe. valet enim citatio generalis ad causam sine expressione alicuius articuli. vt not. in. l. consen. tanem. 2. aut. qui semel. C. quomodo. 2. quādo iud. Si autē nō est citatio generalis sed ad vnum articulum: licet citatus sit contumax tamē ad alios citandus est. vt notat Innocē. in. d. c. auditis. Angelus.

10 **Secreta.** Sententia arbitri ferri verbis intelligi gñalibus. hoc dicit Oldr.

11 **Exheredatū.** Ex dicto celebrato per filium durante patria potestate non cōuenit facti sui iuris morte patris: si lepaterna hereditate abstinuit: aut exheredatū fuit: nisi quatenus facere potest esse alie nō nō deducto. h. d. C. Idem si nō fuit exheredatus si iustitutus ex modica parte: quia loco exheredati habetur: vt. l. 5. 3. quod cū eo. Et habet locum ista. l. et ille tñ. fm. hñc iura 5. que filius nō habere poterat: ideo fuit vltimū equum pñtorū vt postq̃ sui iuris est factus ex illo cōtractu nō teneatur nisi quatenus facere potest: hodie vero qd cōtrahit ad cōmōdū suū quantū ad proprietatē saltē equū est teneri insoluidi: sicut et aliū insoluidi sibi obligat. C. In te. verū debiti. nota pulchrum te. qd non dicitur verum debitum soluere qui soluit qd donauit: et donatus debiti sit. C. In glo. magna ibi solutio et donatio deducta. hñc vera: aliam omite.

12 **Quis dolo.** Dolo nō succurritur vt exigit quatenus facere potest. h. d. C. In te. verū debiti. nota pulchrum te. qd non dicitur verum debitum soluere qui soluit qd donauit: et donatus debiti sit. C. In glo. magna ibi solutio et donatio deducta. hñc vera: aliam omite.

13 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

14 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

15 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

16 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

17 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

18 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

19 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

20 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

21 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

22 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

23 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

24 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

25 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

26 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

27 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

28 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

29 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

30 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

31 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

32 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

33 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

34 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

35 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

36 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

37 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

38 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

39 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

40 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

41 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

42 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

43 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

44 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

45 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

46 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

47 **Contra.** Index nō pōt ampliare vel minuire penam suā terminata. h. d. Et tunc est necesse qd index rescribat nō ob. l. v. hic in glo. 2. l. i. C. sen. rescrib. nō posse.

quia hic nō potuit imittere ppter violentiam quā est passus: unde habet creditor pmissio. vt. l. cum vnus. 5. p. e. de bon. ant. iud. p. o. In glo. accepti. ibi. sed de cōtra optime facit hic glo. qd iudex qui fecit litē suā et soluit quicquid solueret debet reus absolutus nō possit per illum reum vltius habere recursum. de quo p. doc. in. l. mactipia. C. de ser. fugi. 2. ibi dicit in mēis reportationibus. 3. aduanta. Nec ob. l. m. i. s. i. opimatores. C. de ex. c. tribu. lib. 2. q. 2. ibi opinator negligēs in exigēdo tributum soluit p. eo et re pette et liberat debitorē tributi. sed in. q. d. p. o. s. t. a. reus erat absolutus p. finis. vñ de iudex nō soluit pro eo sed penam debuit sui.

3 **Brerum.** In actionibus descendenti bus ex delicto nemini subuenitur vt cōdemnetur quatenus facere potest. hoc dicit. C. In te. ex malo cōtractu. l. facto. qui enim amonet nō contrahit sed delinquit.

4 **Contumax propter contumaciā non pōt litem: fal sit infra.**

5 **Contumax condemnatur in expensis factis post cōtumaciā non ante.**

6 **Contumacia.** In glo. i. in prin. de iud. spec. de iud. 5. i. C. In glo. i. ibi. vt nō appellat. hoc intellige in vere cōtumacia nō si te. quis aut sit verus et quis fictus: sunt varie opi. dic. vt dicit in. l. ex. pñens. 5. h. i. de appel. C. In ea. gl. ibi. item in expēis factis in aduocatis et in alijs nō autem in vera estimatione litis. vt. l. in. i. in. l. i. C. de affectio. tol. 2. in causa. l. q. 2. vñ. q. qui post desertione. 5. de re. mili. 2. in causa. l. pupillus. 5. i. de suspens. tūto. 2. in cor. de ex. pñens. re. 5. h. c. v. 2. in causa. l. locorum. C. de omni agro deser. 2. in causa. c. h. de confel. libro. vi. Et in casu generaliter vbicunqz per contumaciā quis habetur pro confesso. exemplum. l. de iure fiscal. 5. h. se. natus. in acta glo. i. q. 2. vñ. q. qui post desertione. 5. de re. mili. 2. in causa. l. pupillus. 5. i. de suspens. tūto. 2. in cor. de ex. pñens. re. 5. h. c. v. 2. in causa. l. locorum. C. de omni agro deser. 2. in causa. c. h. de confel. libro. vi. Et in casu generaliter vbicunqz per contumaciā quis habetur pro confesso.

De confessis.

Rubrica.

ita si simpliciter est confessio sine causa potest compelli ad causam assignandam cum confessio in iudicio emanauit: scilicet si extra iudicium. et fuerit verba. Roff. q. i. tenuit Jo. and. in t. de conf. s. nec videtur in add. suis. ¶ In text. veluti si corpus coniuge hanc litera cum seq. sed si stichu. et est optimi arg. q. si aliquis fuit confessus in iudicio se hominem occidisse: nisi appareat corpus huiusmodi interemptum non possit ex illa confessione danari: tunc est huius confessionis incertitudo. Contrarium videtur sentire gl. in l. inde neratius. s. si. ad. l. aqu. dñi dicit q. adeo stādū est dicte confessioni q. nisi probe tur homo vinctus danandus est cōfiteas: nisi rīdeas q. ibi fuit cōfiteas se certū et determinatū hominē occidisse de cuius vita facile potest liquere: tū cōfiteas q. eius amicus defensio referari. hoc videtur mihi equa via: alias peruersis iudiciis aperta esset via malignandi. contrarium tñ vidi seruari in perusio tpe dñi Nicolai de tamel. de priato qui inquisiuit contra tres q. suffocauerant quosdā incognitos in flumine canariū: et damnavit eos ad suspendium. tetigi anno preterito in l. quoties. s. de hered. institut. de hoc no. in l. eū qui nocet. s. de iur. ¶ In ea. gl. ibi. si obscure respōdeat.

¶ Ad. bñ q. sicut tacens et contumaciter nō respōdes positioni habet p. confes. vt. l. de etate. s. qui tacuit. de interro. ga. actio. sic. et qui obscure respōdit: est bona et notabilis practica. Tamen hodie per canonicas est decisum q. positio dñi legi parti: et debet moneri per iudicem vt respōdeat: et clare sub pena iuris. Et hoc casu tantum nō respondens vel obscure respondens habetur pro confesso. Et id sit causas aduocatus vt hanc practica faciat ad vnguē obsequari. ter. est in. c. si post prestitum de confes. lib. vi. c.

Sed et si fundū. Quicquid operatur declaratoria in reali iudicio operatur cōfessio. h. d. Et sic videtur hic casus q. licet regulariter ex nullo titu. habili ad translationē domini transferat dominū sine traditione: tñ ex cōfessione ex qua ex declarat: quē esse dñm videtur transferri vt hic in sententia habes in l. sunt. et alie. s. de publ. dñi. vt. ibi. ¶ In gl. si. ibi. scilicet si per verba p. tēti temporis. Ratio est illa: q. illa sunt abnegatiua p. tēti domini. t. Causa ergo tu q. agis reat vt deducas dominium de p. tēti alias nō procedet tñus libellus. et hoc tenuit ex. in l. edita. C. de eden. et Bar. hic. et bene et.

Si aliaqua. In civili cōfessio habetur p. cōdēnatoris eiv indicato: de bet tēpus ad soluendū cōstitui siue agatur civilis: siue p. tōria: siue etiam in iudicio. h. d. et Angelus.

¶ Juramentū: siua: et cōfessio nō proficiunt absentibus. Cōfessio facta in libello actoris: vel in libello exceptionū rei an et quando valeat.

2 Cōfessio recepta pro se et suis confortibus absentibus: an i. p. s. proficiat.

4 Juramentum suppleturum nō potest deferri per iudicem absente aduersario.

Si quis absente. Juramentū: sententia: et cōfessio non proficiunt absentibus. h. d. equiparat ergo hec tria fm. Ja. de are. et bñ. Sed attende q. Jo. an. in. s. sequit. in. ver. vñ in t. de cōf. dicit q. vbi cōfessio emanat in p. paratoris indicis q. hoc casu valet cōfessio facta absente parte: ita dicit debere intelligi vbi cū Aug. in suis distin. intelligit ergo hunc. s. solū in cōfessione emanate ad decisi. hāc q. tione posuit ex. in l. vnica. C. eo. et est sexta q. tione nō decidit. Potest dicere q. vbi potest ferri siua p. absente etia nō contumace ibi etia cōfessio p. tēti absenti. Hāc tria equiparatur: hoc credo verū. p. hoc dico q. si potestas est data arbitro vel arbitratori ferēdi sententia etia p. tibus nō citatis vt quotidie fit q. illa cōfessio facta coram illo tenet. ¶ In ter. certe p. curatore. Not. bene q. si p. m. i. facta procuratori nō teneat nisi dñs p. tēns sit: vel stipulet sibi procuratorio nomine dñi. vt. l. stipulatio ista. s. alteri. iuncta. l. si procurator p. tēns. s. de ver. obli. tñ cōfessio qua quis declarat se debitorem dñi procuratoris vt et tenet. ter. est hic. vñ plus operatur cōfessio q. p. m. i. s. q. tene mēti. ¶ Subdit Bar. q. cōfessio facta in libello actoris vel in libello exceptionū rei tñ etia absente aduersario vterq. libellus sit p. ductus p. l. cū p. tēti. C. de libe. causa. cui adde. l. iura. C. de oī agro. defer. l. i. q. dicit desiderū publicatū apud acta nō corrigi. Sed cōtrarium tñ gl. in l. q. in l. q. familie. s. famul. heres. in. vt. l. intellectu. vbi dicit cōfessionē factā in libello nō nocere nisi demū lit. cōte. p. m. i. est verū q. etia ante p. tationē nocet: sed nō nocet p.

bato erroret: vt dicit Bar. imo credo esse necesse q. libellus datus aduersario sit p. iudicis: sicut dicitur in epistola q. nō nocet scribiti anteq. veniat ad manus aduersarii. s. de cōf. s. i. pecu. l. titius. ¶ Itē adde q. scripsit Syn. in. xxiij. suo scdo cōsilio. cuius dicta refert Jo. an. in t. de cōf. s. nunc vidēdū. ver. q. d. si cōfiteor: tū esse. vbi dicit q. si q. s. se et suis confortibus absentibus recipit cōfessionē ab aliquo assente: tēne aliquā rē in emphyteosim p. eo et dictis confortibus q. absq. aliqua traditione ratihabitione secuta q. tū dñm dictis confortibus. tene bñ mēti. ¶ In gl. iij. in. si. ibi vel dicit hoc iurauit. ¶ Ad. bñ hanc glo. q. iuramentū q. d. deferri parti in defectū p. bationis nō potest deferri absente aduersario. Et est rō: q. ipsum iuramentū est species probationis. vt. l. admonēdi. de iur. iur. et. l. in beneficiis. C. de iur. reu. Sicut ergo p. batio nō potest fieri absente parte. vt. l. i. testis. C. de testi. ita nec hoc iuramentū deferri. Si tamen dilatio esset data vtriusq. parti vt moris est ad probandū p. omne specie probationis: et ambe partes essent monite p. iudicē vt moris est vt singulis diebus interfit ad vidēdū oēs p. bationes in cā fendas: tñ bñ posset iudex tale iuramentū deferre etia absente aduersario: q. nō dñ absens q. monitus est. ¶ In gl. p. e. ibi. s. reo absente: hoc est falsum: q. neq. p. actore neq. p. reo absente nō p. cōtumaciā sententia ferri potest. vt. l. q. tū. s. de cōf. s. vbi dicit. ¶ In ea. gl. ibi. q. cūq. absente p. cōtumaciā. Hāc hodie vtriusq. absente p. tēti hermodiciū. vt. in ant. q. semel. C. quomodo et quādo iudex.

1 Cōfessio administracionis emanans per modū voluntarie iurisdictionis non nocet domino.

2 Confiteas licet nō audiat p. tēti erroris iuris vel facti: tamen auditur dñs contra cōfessionē administracionis sui.

Sed an ipsos. Cōfessio administracionis emanans per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. h. d. et cessat oē cōtrariū: istū. s. declarat ex. in l. vnica. C. eo. Bar. intelligit p. tēti q. t. est ipsa veritas. Jo. an. in t. de cōf. s. postremū. ver. si vero sit p. cur. refert op. omnium et nō decidit. tene q. d. vt. ¶ In gl. mag. ibi. gñalis cōfessio. melius dicit vt. ibi. ¶ In gl. si. ibi. mag. ibi. gñalis cōfessio. melius dicit vt. ibi. ¶ In gl. si. ibi. mag. ibi. gñalis cōfessio. melius dicit vt. ibi.

2 in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. potuit si ne cā errare. nō hoc dicit et sequens dñi dicit vel in iure ex quo clare habes q. si confiteas nō audiat contra cōfessionē p. tēti erroris iuris qui p. supponit latā culpam vel p. tēti erroris facti inexcusabilis: tñ auditur dñs contra cōfessionē administracionis sui. q. tene mēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi. ¶ In ea. glo. ibi. tēti. hec vera quāq. cū ea quā. s. tenuit: vt. q. vbi cōfessio emanat per modū voluntarie iurisdictionis nō nocet dñi. et ita intellige hāc litera: scilicet si per modū cōtentiose. vt. d. l. nō solum. in p. m. i. s. de p. cur. in gl. mag. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. facit q. d. nō aud. l. nō solum. in gl. ¶ In ea. ibi. vel etia sine resti. hoc est falsum: q. imo cōtinuo minor potest restitui si est lesus p. cōfessionē vel alia actū administracionis sui. vt. l. etiam. et. l. etia. C. si tu. vel cu. inter. ¶ In ea. gl. ibi. s. p. tēti. hoc nō est verū: q. absenti pupilli vel adulti nihil operatur ad validitatem cōfessionis administracionis. ¶ In ea. gl. ibi. et idē dicit in p. tēti s. male: q. si absenti vel p. tēti capituli nō operatur de hoc vide de testi. c. p. tēti. l. i. vñ de elec. c. dñi. dñ. l. i. in glo. nō ius nouum. ¶ In ea. glo. ibi. et idē erit in patre. hoc falsum: q. etia absente filio cōfiteri potest eo casu quo est administrator legitimus. vt. l. i. C. de bonis mat. ter. neq. regit p. tēti filii vt. ibi.

Equiparado
relegatū. Adde
gloss. infra. q. mo.
ins. p. pot. sola.
in. §. releg. Bart.
in. §. q. vniuersas
ff. de of. pñ. Bal.
in. l. j. in. j. q. ff. de
here. instat.

Copia instru-
menti. Adde do-
cto. in. c. c. u. z. p.
tabel. extra de fi-
de instru.

¶ Sponsa in dote repetenda ppter nuptias nõ cõtr.

In bonis. Cuius pecunia deposita in bonis
iuramentum depositarii habent deponentes pri
uilegium prelationis post privilegia realia: si pecunia ex
tat vendicari potest. Sed si propter moram vlure fuerint ex
torte a deponentibus nullum privilegium eis datur. h. d.

Sus magistratus. *Ratio bonis hereditatis non cauendis de fidei commissio prestatio ut possit strahat tpe peritura et precium inde reddat apud fideicommissum*

tui aduerfus agnitione hereditatis paterni et pupilli no
intestato successit. vel si pueri ex testamento vel ab intestato
successit. a hoc sentit. gl. i. in ver. se. si ab intestato. ¶ In ea
ibi. vel dic q. hic erat. Iste intellectus est verus i. se. c. immo
nō sapit. ¶ In ea. ibi. vel dic scō. 30. dictū hū. nō venit
ad solutionē. Iste supradictus ad intelligētia hū. Iste put est
negatiua ibi nō seruadi. ¶ In ea. ibi. imiscuerit. subaudi cū
autoritate tutoris. ¶ In ead. ibi. q. non est in ex t. in eo sub.

¶ Qui recipiant
x. pro centenariis
Adde an talis
ctus sit usurarius
vide doc. in c. in
ciuitate. de vsur.
et p. Joā. cal. in c.
nauiganti. eo. ti.

tituto sub au. qui nō pōt abstinere citra restitutionis bñfi
cū ex quo se pupillus immiscuit. Et inquit. Bzō senserit
q̄d pupillus se immiscuit cū auctoritate. nō dicit verū.
q̄ nō pōt nā ab altera separare per restitutionē. Et dicit. in
quātū autē senserit q̄d nō pōt substinere. quando pupill' se
immiscuit sine tutore. habes casus mirabile q̄ licet immix
tio pupilli nō teneat ipso iure. tenet tñ quātū ad obligādū
substituti nō ipse substitutus petat beneficium restitutio
nis in integrum.

1 **¶** Cenditio oim bonorum non comprehendit statuas
in publico positas nec capellas positas in ecclesia.

1 **¶** **A**ffidius. **¶** Statue in publico posi
te siue ponētis siue siue pu
blice sint bonis eius distractis non distrabuntur
neq; i distractioe gñali bonoz veniūt. h. d. **¶** Et
eodē modo nō veniūt capella posita in ecclesia in honorem
cōstruentis aut in honore dei sūm. Bar. nisi in ea sit aliquod
rpale trāsitorij ius patronatus. Sic limitat. l. in modicis
s. de cōtrahen. emp. r. l. quidā. de acq. re. do. **¶** r. aut. in l. q̄
dam. dicit q̄d phibita alienari in vniuersali alienatioe non
veniūt. r. hec est regula. r. ideo nō mirū si nō veniūt dicte sta
tue. Et vbi cūq; inuēns alienari phibitavēre casus spā
lis sit secundum eum. **¶** C. in glo. pe. ibi. l. is qui in puteum.
r. ibi glo. magistra. Angelus.

2 **¶** Cūtra precibus imploratur q̄ a iure cōi conceditur.
Cenditio facta non feratit solennitatibus opportunis
est nulla.

3 **¶** Cenditio facta auctoritate iudicis presumit legitime facta.

1 **¶** **U**perator. **¶** Frustra a principe
imploratur q̄d a iure cōi
cedit. h. d. Sic in. l. vñica. C. de thesa. l. r. ver.
2 **¶** Si bona possēda vēdunt nō seruatis so
lennitatibus opportunitis vēditio nulla est. **¶** C. in aut sit nul
la ipso iure vel rescindat bñficio resti. in inte. vidistis in l. ful
cimus. s. si q̄s bona. s. tit. h. **¶** C. in gl. h. ibi. sed. Bzō. decidit
istā gl. q̄ vēditio facta auctoritate iudicis psumat legitime fa
cta. r. sic psumit etiā solennitates extrinsece. Bzō. tenet gl.
in l. i. C. de fide instru. r. in h. h. f. lib. r. q̄d tenet. **¶** C. in
instrumento vēditionis saltē enūciatiue fiat mētio de oib'
solennitatibus. r. ita intellexit illam glo. Sed hūc opi. ob. l.
quecumq; s. de pub. Ratio. q̄ enūciatiue facit in instru
mento in pēiudiciū tertij nūq; statim q̄ enūciati nō po
tuerūt interuenire tpe cōfectionis eius sūm. r. Bzō. and.
in. c. qm̄ s. falsam. de proba. licet sit in pēiudiciū ipsoz cōtra
hentū. vt. l. opima. C. de cōtrahen. r. commit. sup. r. ibi per
Bac. bu. Nō potes defendere gl. istam r. illā. Nisi dicas q̄ sit
spāle ppter auctoritatem decreti. de hac materia vide bar. in
l. sciendū. d. ver. obli. Bzō. ti. pego che tu la noti questa glof.

1 **¶** Heres debitoris de dilapidatione suspectus cogitur
satisfacere creditoribus.
2 **¶** Dos an r. q̄ possit repeti per mulierem constante matris
monio marito vergente ad inopiam.
3 **¶** Debitor non pōt capi vt suspectus r. fugitiuus: si post con
tractum debitum est eiusdem conditionis cuius erat ten
pore contracti debiti.
4 **¶** Paupertas alterius allegas vel diuitias d. hoc probare.
5 **¶** Debitorem suspectum vel fugitiuum alleganti incumbit
onus probandi. vt. j.
6 **¶** In iuriarum actione tenetur diffamans aliquē de pauper
tate si non probat.

1 **¶** **S**uspectus creditoribus hereditarijs cogit satis
facere cā tñ cognita. Suspectus autē reddit ob fa
cultatū defectū r. administrationē iniquā: ob facultatū autē
solū defectū satisfacere nō cogit: sed d. sibi administratio in
terdicti. Et si de inopia creditores docere nō possunt iniu
riarum tenent. h. d. **¶** C. in tex. herede debitoris pure deben
tem. negantē tñ r. dilapidantē vel nō pure: s. in die vel sub
cōditione cōstentē r. nihilominus dilapidantē sūm assertio
nem eozū. **¶** C. in tex. satisfationē. p. hoc rep. obat glo. q̄ est
s. de in. l. in oib'. q̄ dicit sufficere nūdā cautionē sine fideius
sore: q̄ imo requirit satisfatio ex quo debitor est de dilapida
tioe suspectus. **¶** C. in tex. facultates. i. facultatū defectus
r. mala administratio eazū. Ray. **¶** C. in tex. plane i. recēti. f.
2 **¶** tpe. **¶** C. in tex. ceterū. si pbeni passi. **¶** Optimū argumentū
p mulierē repetitōe dote cōstare matrimonio ppter defectū
facultatū viri: vt nō audiat nisi in principio dilapidationis
primoniā fecit nō aut si est passa diu dilapidare eū: q̄ intel
lige nūi i tpe querele etiā dilapidabat. r. ita intelligo tex. t.

hūc. **¶** C. dilapidatio d. b. ergo ita factis nō audiat mulier nisi
cōtinuer in dilapidatioe. Sed si in dilapidatione cōtinuat
ppter nouā cām est locus querele. vt. l. h. is a quo. s. si. cum. l.
seq. s. vt in pos. leg. **¶** C. in tex. nec quēquā in eo possit obfice
re. **¶** Allegat q̄d nō pōt capi debitor vt suspectus r. fugiti
uus si post. Sed debitor est eiusdē cōditionis cuius erat tpe
cōtracti debiti. Unde oportet cām suspiciōis emergere de
nouo. r. p hoc est gl. in l. h. pro ea. C. mā. r. d. l. h. is a quo. s. si.
cū. l. se. facit optime q̄d notat gl. C. loc. l. edem. r. vt. tex. in l. q̄
bona. s. de illo. de dam. infe. Et hoc intelligeverūt ille q̄ cō
trahit cū eo sciebat aut scire debebat cōditionē ei: puta q̄
erat notorie vnus ribaldus. vt. l. q̄d te. si cer. pe. Si autē igno
rabat: puta erat cāpsor q̄ putabat idoneus r. latenter anhe
labat fugatiue capi pōt licet eius cōditio nō sit facta dete
rior post. Scum. vt. l. liberto. s. largius. de an. leg. Nihil eū
imputari pōt contrahenti cū eo q̄ idoneus reputabat. C.
de pig. ac. l. creditores. **¶** C. in tex. veniūt dari. sit ergo vēditio
pro debito cōditionali vel in die cū non canet: q̄d est nō. di
gnū: q̄ vbi debitor est cōditionali nō subest nisi spes. Et sic
nō videbat posse iterponitōe decreti: vt. dicit. l. i. fulcimus.
s. si in die. Cuius dūm dicit hec litera: hoc tenet gl. in. d.
lis cui. in prin. Sed credo q̄d cū bona vendunt: pceptū de
ponit apud inuicem donec de debito cōfiteritur. L. i. ma
gistratus. s. e. vbi autē venit ad dationē insolūtū arbitro: so
lam spem estimari r. p estimatiōe ppei bona insolūtū sibi co
cedi cū sedm decretū nec olim nec hodie interponat nisi p
mensura debiti declarati. vt. i. aut. ei q̄ iurat. C. de bonis au
to. iud. pos. Et adde hec his q̄ dicit in. d. s. si in die. vbi hāc
4 **¶** In allegati. **¶** C. in tex. ostendere potuerit. **¶** Bzō. bñ q̄ al
legas paupertatē alterius ad victoriā reportandā d. psumat
probare. Sic r. cōtra in allegati diuitias. vt. l. i. vero. s. qui
5 **¶** pro rei. qui satis cog. **¶** C. et est hic casus recte intuenti q̄d
qui dicit debitorē suspectū r. fugitiuū nō pbat illud ppro
sacramento: sed aliter d. ostendere. s. p testes qui illo abse
te poterit examinari. Et sufficet si testes dicant vera esse:
q̄ sic reputatur: sic cōter oēs hoies dicunt eū esse suspec
tū. gl. est in. d. l. si pro ea. Qui igit vult facere debitorē capi
velut suspectū practice hoc modo alias succumbet: vt com
pareat ad tribunal r. ostēdat debiti instrumentū vel summa
tim doceat de debito p testes plene pbates debiti. S. dico
summatim q̄ recipiūt ab se parte vt auctē. ei q̄ iurat. r. in
cor. vnde sumit in gl. r. allegat dictū debitorē de fuga suspec
tum: r. similiter sup hoc probatiōes inducat vt hic r. alle
get cām suspiciōis enūsiue de nouo: r. similiter pbat. Aut
dicat eū nunc suspectū r. tpe quo contrahit reputabat non
suspectus. Si q̄d autē predictiōis defecerit captura erit inu
isa r. cōtrario imperio renouād vt patet ex verbis superius
6 **¶** dictis. tene bñ mēti. **¶** C. in tex. iniuriarū actioe. **¶** Bzō. q̄ d. p
famans aliquē de paupertate r. nō probans tenet iniuria
rum. vt. hic. r. s. q̄ satis. cog. l. si vero pro cōdenato. r. est rō: q̄
nil tam inhumanū est quā paupertatis detegi vilitatē et
inuidie patere diuitias. vt. C. q̄ r. quibus quarta pars. l. i.
lib. r. **¶** C. in glo. pe. ibi. vel arbitrio iudicis. hec vera.

1 **¶** C. in tex. in tempore an r. q̄ si potior in iure.
2 **¶** Mulier in tacita hypotheca quā h. in bonis mariti pferit
alij tacitis hypothecis quātūcūq; anterioribus in tpe.
3 **¶** Creditor occasione funeris vel dotis pferitur ceteris cre
ditoribus anterioribus.
4 **¶** Creditor ex causa navis conseruande pferitur omnibus
creditoribus anterioribus.
5 **¶** Creditores qui pferantur ceteris creditoribus etiā ante
rioribus sunt infrascripti.

1 **¶** **P**riuilegia. **¶** C. in tex. non ex tpe est
man. hoc intellige quā
do plures creditores cōcurrūt vt eis satisfiat de
quātitate debita: quo casu cōcurrūt si nullū pri
uilegiū altero est potentius: licet vnus in tpe sit anterior: al
tero. Secus aut si in obligatione sit factū r. illud solū d. in
cōdemnatione deduci. nā tūc q̄ prior est tpe potior est iure.
vt. l. si fundū. C. qui po. in pig. hab. r. l. diuersos. **¶** C. in gl. i.
ibi pūilegia psonalia. ideo dicta q̄ psonali actiōi inherēt:
vel rōne cause vel ratiōe persone. Ratiōe persone vt mu
lier pupillo vel simili. Ratiōe cause vt funeraria de ppositi
sedm **¶** C. in tex. bñ. **¶** C. in ea. ibi. secus in realibus. Ratiōe q̄ in
eis versatur maior pūio creditoris r. potentius interesse.
vñ fortius ins eius: acquiri. vt. mlti. de obli. ex delict. s. fur
ti. **¶** C. in gl. magna ibi. etiā si personale pūilegiū tñ pēn
datur i. personali actioe acquirat que pūilegiata est: hoc
probatur in corpore vt ex ac. inst. d. o. s. i. col. vñ. clarius quā
alibi. Sed fallit vt si agatur psonali: qui prior est tpe potior
sit in

sit in iure. Si due ciuitates pecuniā vni priuato mutuaue
rūt r. de hoc est casus iuncta gl. in verbo pub. in. d. s. i. quem
perpetuo tene mēti. quā gl. intelligit si dicte ciuitates habe
bāt pūilegiū pcelatiōis a Cesare inter psonales alias nul
la ciuitas excepta romana neq; in psonalibus neq; in reali
bus separāt ab alijs creditoribus nullū pēndēdū priuile
giū. vt. l. i. l. antepe. r. ad muni. l. simile. r. C. de iure reipu
blice. l. h. li. r. **¶** C. in ea. ibi. habet cōditionē ob cām p dos
te futura. hoc exemplū est falsum q̄ dos futura h. pūile
giū tacite hypothecē. vt. l. q̄ s. si. s. eo. Mo. gl. mag. in. fi. in. l.
affiduis. C. qui po. in pig. h. l. quidā dicant dūm r. non
bene. Et ideo debet pferri habēti merā psonalē licet pri
uilegiata: vt de ppositi vt. j. patet in gl. **¶** C. in ea. ibi. vel vnus
tutele alter de ppositi. Similiter istud ex pōt est falsum rone
pdicta: q̄ pupillus h. tacitā hypothecā r. deponēs nō: er
go d. pferri. Pone ergo exemplū in pupillo cuius nego
tiageta sunt p amicū. Nam h. ea pūilegiata: sed nō h. p
poteccā. vt. l. si negotiū. s. eo. Et in eo q̄ mutuant pecuniā
vt creditores pūilegiatus dimittat. vt. l. si ventri. s. eozū. s. eo.
Nam nullū pūilegiū istorū est potētius altero: ideo con
current in exactiōe debiti nō attendit paritate tps. **¶** C. in
eadē ibi. nisi notatim pbat. Attende q̄ intellectus glo. est
istevt semp habēs actionē psonalē pūilegiatā dicat ha
bere potētius pūilegiū: q̄ psonalis illa h. secū tacitam
hypothecā admixtā sū pūilegiatā pferat ceteris tacitis
hypothecis. Et ad hoc tendit quātū ex epla hic posita
2 **¶** in gl. **¶** C. in ea. ibi. scis i. muliere. Bzō. fuit opi. Bzō. q̄ mu
lier in tacita hypotheca quā h. pferat alijs tacitis hypo
thecis quātūcūq; anterioribus in tpe. r. idē sentit in. l. i.
C. de pūi. do. Bzō. in. l. eos. C. qui po. i. pig. h. a. l. affiduis. Et
idē tenet in. l. si pignus. ff. qui po. in pig. h. a. r. illā opi. secu
tus est **¶** C. in ea. qui prior. de reg. in. l. vi. tene sniam Bzō. q̄
cōter approbat. **¶** C. in ea. ibi. l. qui aut. s. sciendū. Solu. q̄
ibi nullā erat pūilegiū: licet ambo pūilegiati eodē priuile
gio: r. vnus fuit immixtus. Et ideo reliqui occurrūt velut
3 **¶** immixti cū. vt. s. tit. i. l. cū vnus. **¶** C. in ea. ibi. inter eos
adeo pūilegiatos: puta inter agentē funeraria: r. mulierē
repetentē dote: quoz quilibet actio psonalem pūilegia
tam habet cōtra alias tacitas hypothecas. Bzō. ergo con
current in satisfactiōe debiti nō obstante q̄ vnus sit ante
rior altero p hanc. l. tene mēti. **¶** C. in ea. gl. ibi. q̄ quis. s.
exemplo illius. L. cū pecunia mutuat ob nauē conseruandā.
nam ille est anterior creditor oibz creditoribus etiā habē
tibus hypothecā expresse nēduz tacitā sūco excepto cui
non auferatur. vt. l. inter dā. qui po. in pig. h. a. licet quidā di
xerint cōtra: r. male q̄ non pferatur habentibus expresse
fam. **¶** C. in eadē gl. ibi. l. rescriptū. fallit in. l. i. s. scdm. j. tit. i.
tene mēti. **¶** C. ultimo cōclūde q̄d h. iust. creditores ha
bentes psonalē actionē pūilegiatā. l. pupillus s. amicum
gerentē sua negotia. vt. l. si negotiū. s. e. Creditor ex cā depo
siti. l. si pōlem. s. quoties. de po. Bzō. andi si nullas vfuras a
depositorio recepit. l. si ventri. s. in bonis. s. e. Sic intelligo
l. d. i. s. psonaliorū. s. i. de po. Et qui pecuniā mutuant vt ex
ea nauis aut alias res emerit. C. de pig. l. quāuis. coniuncta
gl. C. po. in pig. h. a. l. h. r. aut. quo iur. licet Bart. hic indi
net in sniam cōtrariā in mutuantē pecuniā vt domus ema
tur aut alia res excepta nauē. Bzō. creditor cuius pecunia
creditoribus pūilegiati sunt dimitti. l. si ventri. s. eozū. s. e. q̄d
intelligi q̄ sunt dimitti: vnde illa pecunia numerata ad illū
effectū. Et si dubitā psumitur ex tps breuitate vt ibi.
C. tē mutuas pecuniā vt domus vel nauis extruat de no
uo. vt. no. gl. in. d. l. inter dā. licet quidā cōtra r. male. annulus
istorū h. tacitā hypothecā. r. de q̄bndā ponit gl. in. d. l. eos.
Bzō. habent aut psonalē r. hypothecā tacitā pūilegiatā mu
lier r. fscus: q̄ paribus passibus ambulāt. l. si. C. de pūi. fisci.
r. no. gl. in. d. l. affiduis. Bzō. q̄ mutuant pecuniā in refectio
nem r. cōseruationē rei. vt. d. l. inter dā. Bzō. aut tacitam
hypothecā nō aut pūilegiatā pupillus in bonis tutoris:
adulter r. oēs illi q̄ curatorū ope inuānt in bonis admini
stratorū legitimozū. vt. l. doabimus. cū seq. s. e. Bzō. pupillus
in bonis pnotuorū. vt. no. gl. ibi d. dicit: licet qdā cōtra et
male in. d. l. eos. vt. d. qd illa gl. nō dicit de pnotuore: sed
de pcuratore. r. de eo q̄ gessit vt curator minoris cū nō effect:
q̄ gl. aperte dicit ibi. nō habere tacitā hypothecā. **¶** C. item
q̄ mutuant ob nauē vel alia rem extruendā vel cōseruandā
r. sine vfuris nam h. tacitā hypothecā: sed nō pūilegiatā.
vt. no. gl. in. d. l. inter dā. **¶** C. tē mulier pro dote. r. r. avel. q̄
de d. pro matrimonio in matrimonio. vt. no. gl. in. d. l. affi
duis. l. gl. in. d. l. eos. dicat nō cōtrahi etiā tacitā hypothecā

cam r. male. **¶** C. tē minor mles r. clerici in re empta comm
pecunia habent tacitam hypothecā. s. non pūilegiatā. l.
idē. q̄ po. in pig. h. a. **¶** C. tē inuēta r. illata sunt tacite ob
ligata: r. illa hypotheca nō est pūilegiata. vt. l. itē. q̄. de pac.
r. l. si nō inducta. C. in qbus causis pignus tacit. cōtraha.
a **¶** C. tē bona vfuraria. **¶** p vfuris. ex tra de vfuris. c. quāq; lib.
vi. p. Bzō. an. in nouella. **¶** C. tē bona viri q̄ v. r. o. assumptit
q̄ habebat tutelā q̄ sibi assignata est ante redditi rōnem.
vt. in aut. de nup. s. si naut tutelam. colla. in. Bzō. dicit in
b **¶** fisco. cui p pena delinquentis bona sunt tacite obligata. vt
l. rescriptū. s. de pac. r. l. i. C. de pe. fsc. lib. r. omnes h. ha
bent hypothecam non pūilegiatā q̄ menti teneas.

1 **¶** C. pupillus est alendus ex bonis in que creditores sui
sunt immixti.
2 **¶** Alimentorum causa possunt proprietates vendi.

1 **¶** **P**upillus. **¶** Pupill' est alēdus
ex bonis in q̄ creditores
sui fuerant immixti ex primo decreto. h. d. et a
debet ali vsq; ad pubertatem r. non post. vt. j. e.
2 **¶** l. h. **¶** Et nō hic ponit malum ad proprietatem propter ali
menta dñi. dicit in lege nennienis. s. si. s. de re iudi.

1 **¶** C. Carcerari non pōt quis pro pena pecuniaria si pōt
fideiubere: sed carceratus debet relaxari.

¶ **D**efendere. **¶** Permittitur defensio debitoris
cuius bona possēda sunt ex pmo
decreto: r. debet tunc de possessione discedi satisfactiōe pre
stita. h. d. **¶** C. et allegatur pro casu q̄ si quis accusatus p
crimine pro quo pena pecuniaria veniat inferenda nō de
beat in carcerari si vult dare fideiussores idoneos de solū
do. Si est carceratus: q̄ fideiussores dare nō potuit potest
petere relaxari fideiussores prebendo. quod tenuit Bzō. de
cu. r. allegat pro casu l. si pecunie. s. vt in pos. leg. **¶** C. in tex.
debet satisfacere. de iudi. fsc. cum ipse comparet etiā si pos
sedeat immobilia ex quo ipse comparet vt de possēdōe di
scedatur. dicit plene in l. hoc autem. s. si. s. ex qui. can. in pos.
eatur. Nec ob. l. scien. qui satis. cog. vt. ibi dicit. Si autē com
pareat alius defensor debet satisfacere iudicatum solui ex re
gula generali.

1 **¶** C. Creditor ob nauem fabricandam pferitur ceteris
creditoribus.
2 **¶** Dos debet solui mulieri repetenti ceteris creditoribus
postpositis.
3 **¶** Creditor rei pro precio consequendo pferitur ceteris cre
ditoribus.
4 **¶** Creditor ex causa venditiōis an pferatur ceteris credi
toribus in illa re vendita.

1 **¶** **Q**uod quis. **¶** Pro pecunia mutua
ta ad nauē fabricandam
armandā instruendā vel emendā h. creditor pri
uilegiū iter psonales actiōes pteritis potētius
excepto fisco. h. d. Mon etiā h. tacitā hypothecā: h. habeat
tacitā r. pūilegiatā qui mutuat pecuniā in refectiōe na
uis. vt. l. inter dā. qui po. in pig. h. a. r. dicit. s. e. l. pūilegia. sic
2 **¶** intellige q̄d nō. s. e. l. q̄ in nauē. r. l. si ventri. s. i. **¶** C. in tex.
post fscū. r. post mulierem dote repetentē quem parificat
fisco adeo q̄ prior est tpe potior est iure. vt. in. l. h. C. de iure
fisci. r. hoc tenet gl. hic r. bene. **¶** C. in gl. vt veditā. ibi. vt ven
ditor nauis. pceptū. decidit hec lec. q̄d venditor rei pro pre
cio consequēdo h. in bonis emptoris beneficium pcelatio
3 **¶** nis. **¶** Et fm hoc si mercator qui cessauit r. fugit r. in fundis
co suo dimisit multos pannos quos emerat veditores de
bebūt pro precio illorū pānorū esse potiores alijs creditori
bus nō pūilegiatis. Sed dūm est verū ex quo habuerunt
fidē de pēio. tex. est in. l. pcuratoris. s. plane. de tributo. r. est
casus in. l. qdā fundū de in rem verso. r. ita pluries vidi pra
cticari. Si aut non habuisset fidē de pēio: tunc dñum pan
norum esset vendentiū: ideo in pannis pferent alijs quā
tunc nō: q̄ pūilegiatis vel etiam expresse hypothecā p
tendentibus. vt. d. s. plane. **¶** C. in ea. gl. ibi. vel nauē vedita.
laborat eo morbo quo prima. **¶** C. in ea. ibi. tu dic. hec vera.

1 **¶** C. decretū iudicis interpositū cōtra cōtumaciā nūq; d. r.
renuocari nisi satisfiat cause propter quā est interpositum.
2 **¶** Declinatoria fori exceptio non potest opponi ppter contum
maciam etiam post purgatam contumaciam.

¶ **U**m. **¶** Contra absentē cā reip. dolo malo
decretū interpositū tenet: s. dolo cel
lante discedi de possēdōe opz. h. d. r. intellige absq;
bñficio restōis: h. gl. hic dicat r. male nisi des. das. et q̄
missio factā ex cā trahēte originē a vitio rei: vt. dicit in. l. ful.
s. si q̄s possederit. ex q. cau. i. pos. ea. in tex. de nec solici. sol. s.

¶ Bona vfura
ria. Adde Zen
zelinū r. Pau. de
ele. 3a in de. j. de
vfur.
¶ Et dicit in fsc
co. Adde doc. in
c. vergēs. de he
reti.

Confessiones
Adde Bart.ita
istum tex.pode
rantem in.l.i.invl
ti.col. ff. de lega.i.

re poterit ad instar heredis. vt. d. l. si quis instituat. l. 3. glo. ibi
pocat cotraria et destruat illi ter. In tex. se no aditum
nulla facta pmissione termini. In tex. vededa erunt bda
defuncti. l. ipe peritura et p curatore requisitis primo his qui
possunt ad hereditate vocari puta substitutis vel venientibus
ab intestato. vt. d. l. largi. et. d. de v. l. i. l. i. s. p. et hoc tenuit
Dy. et bñ. Et si vigeat es alieni pñt vñd p eñ et no peritur
rar hoc est qd sequit in ver. sed si graue et in. l. i. dñ. s. ex g.
can. in pos. ea. In gl. dñt. ibi. vt ex tñ repellat si nol
let implere. decidit a pte qd post lapsum terminu datus ad
adeñdñ ad istatñ creditor no pñt institutus pñtione ipe
re et iplēdo adire. Idē tñ in. l. i. si seru. hic allegata in gl. pua.
in ver. obseruari. Idē in. d. l. quādñ. i. gl. pñt. Et hoc cre
do verū re no integrat qd hereditas est distracta. Sed si rea
est integra secus qd creditorū interest vt hereditatem agno
scant: ita dixi in. d. l. si quis instituat. Qui adde qd et bonis di
stractis libertatis fauore pñt institutus iplēdo pñtione adi
re. Ad bona nullum tñ habebit recursum nisi aliquid supsit
dimissis creditoribus et iste est veras intellectus. l. si seruus.
de bo. auto. iudi. pos. In glo. vendenda. ibi. qd non habet
meus. Bar. dicit de edicto posito in. l. largius. s. alleg. In
gl. pñt. ibi. autotitas pretoris pñt. hec vera qd renūcia
tio facta in iudicio de hereditate sub conditione delata ha
bet vim pacti. vt. l. i. s. de pac. et ideo tñ ante dilationem. Et
ita limitatur. l. i. s. qui heres. hic alleg. In ea. glo. ibi. vel
ibi no repudiavit hanc tenebat Ray. can. notabile et dice
bat qd si renūciatio iuris adeñdñ cōfēt in tempus postq
hereditas erit delata tenet renūciatio simplex etiā no facta
in iudicio. facit. C. de dona. ante nup. l. qd ip onse. de dona. in
ter vi. et x. l. i. cum. s. si. In ea. glo. ibi. hec vera sunt vi
delicet si quis rñderit se no aditum et nullo termino prefigo
ex quo no qd licet ista verba no adeo: vel non sum heres no
excludant respōdentē absq deliberatione et potētia adeñdñ
vt in. l. qui se patris. C. vñd lib. si fecus est in etia respon
dit se non aditum. et hoc declarari plene in repetitio. d. l.
In ea. glo. ibi. vel hic no dicit hec no est vera. In ead.
gl. ibi. vel dic dñdñ et bñ qd casus est hic et in. l. i. dñ. ex g.
can. in pos. ea. Ad pñtaria respōde qd bonis latitantis non
dñt curator creditoribus inuitis cū ipsi bona vendere poss
sint. vt in eis no. Fallit si latitat persona in dignitate posita:
vt. d. l. curator. Et si creditores consentiunt curatore dari sine
dubio dñdñ est et postq est datus no possunt ipsi creditores
vendere etiā si curator moriatur sed alius loco eius surrogā
dus est. Elegerit enim viā curatoris a qua no possunt rece
dere vt. d. l. i. s. cuius. In ea. glo. ibi. vel quia non fuit peti
tus videf tenere qd curato bonis latitantis dari no potest
nisi petitus sit. Non ergo dabit iudex ex officio de quo dicaz
in glo. l. i. seq. In glo. si in. l. i. Ratio est: qd creditoribz pa
tesieri debet omnis substantie utilitas atqz pompa. C. de iure
fisci. l. prohibiti. lib. x. Tutor autē pupilli et curator adulti
debet facere copiam inuentarij sine rebus si de eozū mādato
dubitatur. Non enim debet tutor pandere pompam vel yli
tatem patrimonij pupillaris. C. de al. pu. pñt. an. l. i. C. qñ
et quibus quarta pars debe. lib. x. et hoc tenet hic Bar.

1. Curator bonorū que sunt vedēda propter es alienū de
bet cōstitui per iudicē de consensu maioris partis creditor.
2. Curatores cōstitui bonis suis pñt petere volēs se abentare.

1. **De curatore.** Curator bonorū qñ
es alienū debet cōstitui p pretorē aut pñdē de
consensu maioris pñtis creditorū et gesta per eñ ra
ta sunt et intētare potest actiones actiue et passiue. Et si iudi
cium exercetur per aliu ille alius non tenet cauere de rato. vt
iudi. sol. nomine dñi bonorū sed ipsius curatoris. h. d. vñq ad
s. si plures. In tex. que cōstituat. nec ob. l. i. s. i. ibi not.
In tex. maioris partis creditorū. et si ita cōstitutus no est
non tenet curatio in Spe. de curato. s. cū autē. ver. verū si sit
et ver. seq. In tex. in pñtincia sint facit. j. de cens. l. forma
ver. si vero quis. et. s. de bo. auto. iudi. l. cum vnus. s. fin. Nam
cū sententia decreti principaliter agat in bona debet dari cu
rator bonorū per illū iudicē in cuius territorio bona sunt sita.
vile enim esset vt concurreret autoritas iudicis domicilij
ipsius rei vt. l. iuris peritos. s. cū oriūdus. de excusatio. tñt.
In tex. edqz actiōes. factiue. In tex. in eos scz passiue.
Et intelligē sine sint tēpore periture siue no periture: ex quo
datur bonis mortuis: sed si datur bonis absentibz intentat so
lum perituras. sic intellige opt. Ado. nisi ex magna causa: qz
tunc etiam non perituras: vt vidistis in. l. creditore. s. de pri
uile. credi. et ista est veritas. In tex. sed nomine ipsi cura
toris. Ratio est qd iste curator post lit. cōfēta. procuratorē

constituit vt gl. hic dicit et bene vel ante lit. conte. pro exced
tio actionū quas ipse quesituit quā ipse habet directū do
minum vñd ex potestate residēte in eo vt in dñō ipso talē
procuratorē pñtuit merito eius nomie debet satisfari et de
rato et iudi. solui. Et dicit Bar. qd iste teg. no inuenit alibi.
Sed do tibi clarū locū. s. fin. autē p procuratorem. instit. de
satisfda. vbi pcura. a procuratore substitutus similiter istaz sa
tisfactionē pñt noie substitutis no autē dñi. Et est verum
qñ substituit ex iure residēte in eo sec? si iure residēte in dñō
puta qz habebat mādātū ad substitutēdū et lis pñtata non
erat qd etiā de mēte Bar. est hic. In gl. i. ibi. vel forte nul
lo petēte pñtariū et glo. mag. s. l. pñt. ibi. vel qz no fuit peti
tus. et in. l. hoc autē in prin. s. ex g. can. in pos. ea. dic vt hic p
Bar. Et adde qd volēs abentare se no obfātē qd sit dñs
bonorum pñt petere curatore pñtuit bonis suis nec satisfda
bit. in. l. de excu. tñt. s. itē qui rei. et hoc tenuit Spec. in tit.
de cura. s. vt autē. ver. sed an is q obfuturus. In gl. mag.
ibi. s. idē in no perituris. Sup hoc fuerūt tres opi. Una
Ado. qd intentat solum perituras in. l. creditore. hic allega.
Alia fuit opi. qd indistincte intētar oēs de qua in. d. l. cre
ditore. Tertia fuit Alberti galeo. Spec. et Ja. de are. qd
cū dñs ad petitionē creditorū curator bonis intētar et no pe
rituras. Jo. an. addit: qd idē cum datus est vt pñtetur no
vt soluat. in. s. si. ver. item curator ad litis. in Spec. de cura.
Quarta fuit opi. Bar. quā. s. recitari tenētis qd curator
hereditatis indistincte intētar oēs curator: vñtūis intētar
perituras: et ex necessitate et no perituras et ita intelligit hic
teg. scilicet vt loquat in curatore hereditatis prout indiffe
rēter pñtuit eū agere et excipere. Tu potes dicere quito
qd inuātū curatoris potestas limitata fuerit p eum vel illos
qui dederunt eū: tunc vltra se interponere non pōt. teg. est. j.
proxi. s. si plures. Sed si est datus curator bonorum simp
tunc hanc potestā et habet a lege vt bona custodiāt et cōfer
uer et vendat tempore periture. teg. est in. l. inter bonorū. s.
de admi. tuto. vbi qñz igit non diceref conseruare bona nisi
intētar et actiones etiam no perituras vt qz forte est graue
es alienā et aliāde solui no pñt nisi ex pecuniā redigēdis a
debitoribus qui tenent actiōe ppetua. dico qd poterit ipsas
no perituras intētare p rationē illius literę qz in omni cā
necessaria equiparāf tutozū quantum ad potestatem. vt. s. de
ven. in pos. mit. l. i. s. item si periculum. In ea. glo. ibi. ites
iste pñt dolum tantum et latam culpaz. Idē tñ in. s. est pñt
terea. hic alleg. Idē. j. in. s. si tres. an in glo. mag. ver. sed an ha
beat bñficiū. Sed hñc opi. ob. l. debitor. s. de neg. gest.
vbi curator bonorū tenetur de culpa leui facta relatione ad
glo. illius. l. que dicit qd loquit in curatore bonorum. cogita
pro solutione: qz certe illa. l. destruit hanc opi. vel dicas qd
hec opi. est vera regulariter sed fallit in casu huius legis sci
licet qñ curator bonorū negligit soluere sibi ipsi et pecuniā
pñtente ad bona deposuit que postea casu perijt. nā hoc ea
su periculum est caratoris. tene bene mēti. In gl. curato
res. ibi. vt sit legitime etatis de pcuratore no est dubium vt
l. minor. s. de pecu. Sed notandū est qd idē tñ hec glo. in isto
curatore bonorum vt no possit esse minor. ex. anno. et idē
dicas in muliere pro hoc do casum in. d. l. cui? bonis. de cu
su. Et hoc intelligo verum si dñs curator simpliciter cū ipse
habebat potestatem agendi et excipendi in iudicio actiue
et passiue. Sed si haberet potestatem limitatam ad extrajudi
cialia tantum: tunc bñ minor: possit esse curator bonorū
sicut et quilibet procurator esse potest ad negotia.

1. **Si plures.** Si plures curatores bonorū sunt
agere et cōueniri pñt et in quolibet loco in quo bda sunt sita
nisi eozū potestas limitata fuerit et per regiones diuisa. h. d.
In tex. conseruare debere scz agendo: sed in respondēdo
intromittere se potest de rebus ad aliam regionem pertinē
tibus. vt. l. inter tutores. et. l. titium et meui. s. si. de admi. tu.
que sunt contra. Et intellige si vale defendere volūtariē mas
no cōpellit inuitas. vt. l. si duo. eo. titu. tene mēti. differt ergo
curator bonorū a procuratore vt patet in primo rñso hñi. s. q.
nā plures pcuratores simpliciter pñtuti no vident in solū
dum cōstituti de quo dic vt. l. pluribus. s. de procu. Ange.

1. Curator bonorum non datur inuitas nisi in subsidij
cum nemo inuenitur.
2. Curator ad litem an detur inuitas.
1. Queritur. Curator bonorū non dñt inuitas
nisi in subsidij cūz nemo inuenitur.
hoc dicit. In tutore et curatore secus: vt glo. dicit et bene.
2. Sed an curator ad litem detur inuitas fuerit opi. qdā
dixerunt qd non ex iplo procura. Bar. fil. tenuit oppositū
de quo

de quo p. l. i. in. l. i. C. qui pe. tuto. Jo. an. tenuit idem in. s. si.
in Spe. de pecu. In tex. creditorē esse oportet. nec est cor
rectus iste tractatus per aut. minoris debitor. et in corpe vñ
sumitur: quia illa aut. solum loquitur in curatore minoris et
in tutore. et ista est cōmunis opi. Angelus.

1. **Si res.** Si ex pluribz curatozibus bonorū vnus
administrat: aliter no. hñs dñs electionem
que prius pñtuit vñt nisi fuerit creatus inuitas. h. d. secū
dum verū intellectū. In tex. cum no pñtuit. idē si fuit da
tus voluntarius et suo periculo et sumptū pñtuit petat illū
qui pñtuit gestit per. l. vñq. s. cōmo. Bar. tene mēti. In
glo. veriorē. ibi. s. curatores. et. j. ibi videt dicere pñtariū. et
j. rem pap. l. al. fol. l. i. s. si. Sed solui. vt ibi no. in glo. que inci
pit directa. et in. s. si. ea. l. i. In ea. glo. ibi. alij dicunt. hec fal
sa: qz directo contra istum teg. ponentem casum cum vnus
gestit et alter no. In ea. glo. ibi. sed an habeant beneficij
epistole. i. beneficium diuisionis. non enim possunt de bñfi
cio epistole tractare cum glibet eozū se et de per se ineniat
obligatam in solidū no autē accessorie. vt. l. si. C. de cōsti. pe
cu. et in. l. de sdeus. s. si plures. Et dicas qd beneficio diui
sionis gaudent etiam dolosi. s. de admi. tuto. l. si plures.

1. **Si plures.** Siue creditor hereditarij siue
bonorum dñs agere contra cu
ratorem velit ex petiri potest in solidum. h. d.

1. **Operatores.** Istal. legit qñz
Rog. est ipsa veritas secundum eam. h. d. post
cessionem bonorum non auditur cedens si vult
actiones intendere ante cessionem sibi quesitas sed credito
ribus competit ius agendi. h. d. Et nota hanc legem.

1. **De debitor.** Si debitor cessit bonis cre
ditores possunt eligere cu
ratore bonorum et p ipm bda distraxerit et pñt res
dactum ex eis diuidit inter eos pro rata et contra ipsum cu
ratore no ager creditor q in electiōe no fuit sed cū eo bda vē
dere poterit. h. d. In tex. et elegerint vnū. Creant igit cre
ditores curatore bonorū. creat et iudex cōpetēs de eoz pñe
re. vt. l. si. eo. l. i. Et dñt curator iste et bñs pñtentez hoc ideo
quia cessit foro alias no venit ad curatore nisi debitor ful
geat dignitate. vt. l. curator. s. de cura. furio. Angelus.

1. **De his que in fraudem creditorum.** Rubrica.

1. **De pretor.** In fraudē creditorum
cu participante fraudem titulo oneroso vel
no participante titulo lucratiuo p que pa
trimoniū fraudatoris minuat reuocant se
cus si solū fraudatoris omittat acquirere nec
dñt fraudare qui suos exigit debitorē aut sibi debitorē re
cipit a sponte soluētibus. Aut qui distrahit cōsentientibus
tacite vel expresse. Et sufficit fraus tutoris licet pupillus ca
reat omni dolo. Et actio ex hoc edicto descendens durat an
no cuius natiuitas incipit ex tempore ex quo patuit expe
riundi potestas. hoc dicit tora lex vñq ad. l. si debitor.

1. Verba legis vbi late patet et sunt generalia generaliter
debent intelligi.
2. Verba legum testamentorum et contractuum an recipiant
interpretationem a consuetudine.
3. Clausula confessus fuit le recepisse pecuniā a debitore suo:
quid operatur.

1. **Uit ergo.** In tex. nā late. ista verba patet. not.
qd vbi verba legis late patet et gñalia
sunt generaliter debent intelligi et no debent restringi. pñdā
tes opi. habes in glo. et adde. l. in fraudem in. s. de testa. mī
li. In hoc tamē attende: qz verba legis aut statuti quāz
cūqz pñtaria ad pñonas relata restringunt vt ad idoneas
referant. l. vt gradatim. s. sed si. l. de mune. et ho. C. de sacro
san. eccle. l. i. In tex. acceptatione vel pacto. per hñc teg.
dicit Bar. qd si quis fuit pñtissus et habuisse et recepisse a
debitore suo pecuniā sibi debitorē libi. ādo eum per acce
pilationem quod per illa verba no probat acceptatio qz
sunt contra accep. ulationis substantiam.

1. Instantia perempta an pereat testificantes.
1. **Elei. o. gesta.** In glo. parant. i. si.
pempta instantia no pereunt testificantes. j. i.
di. sol. l. cū lite mortua. C. de ed. l. i. apud quē. C.
de iudi. l. i. pñtandū. s. i. et ibi p glo. et. Saluo qd nisi in
telis in glo. de instantia appellationis. Sed hñc intel

ctui repugnat: qz dicit de triēno. nam tanto tpe instantia pre
dicta non durat salvo nisi esset in consistorio principis vel p
cōpromissum dilata vel nisi intelligas qd attestaciones non
erant publicate secundum no. C. de re iudi. l. gesta. nota hec.
In tex. si legatū repudia
hoc edictū sed no possit heres legatarij fm Dy.
qd est no. fundat le ex. l. liberto. s. de bo. lib. In
gl. i. in si. Similiter ob. j. de ver. ob. l. in illa stipulatione p te
no fieri. Sed ad oia rñde qd diuersitas tractatū soluit oia
cōtraria. nā verba huius edicti no cōprehēdūt nisi diminūe
tem patrimonij in pñtariis omnibus sufficit non acquiri.

1. **Si seruū.** In gl. si in. s. i. vt vñq cū here
ditas veniat loco cūiudā accessio
nis. vt. j. eo. l. ait pretor. s. p hanc. s. de capi. dimi. l. tutelaz. s.
j. de ed. l. i. cum autē. s. si. Cōtrarium est verum. qz p hñc
actiones no reuocat nisi illud qd erat in dominio debitoris:
vt. j. eo. l. i. s. non solum. et. j. pñtulus. hereditas autem nun
q fuit in suo patrimonio.

1. **Apud labeonem.** In tex. cū iā par pñi
tio. Secus aut si non
parputa qz fuit inmissus ex cā iudicari vel p executionē instri
guarentie qbus causis vno inmisso ceteri no dicunt inmissi
ideo no pñtinet ad hoc edictū nec et alio iuris remedio pecu
niam receptā cogit cōdicare cū reliquis creditoribus no pre
tendētibz hñc potestā neqz pñonalē pñuilegiatā impuret
enim eis si fuerint inertes et pñt vigilātia exigit vel pecuniā a
recipiente a sponte soluente vt dicam. j. eo. l. pupillus.

1. **Hoc edictum.** In tex. qñcis fraudē par
ticipas nā pñmū no suffi
cit ex quo est titulus onerosus. j. eo. l. ait pretor. s. qd ait. et. s. si
quis pñiceps. et ita dicebat Ray. qd no. In tex. cessare vi
dent verba edicti. arg. pñt. s. si quis in frau. patro. l. i. s. si qñ
in fraudem. Sed solutio patet ex illa litera.

1. **De debitor.** Emptori participanti frau
dem non debet pretium re
stituere nec in totū nec in parte nisi in dñs debitoris
eritat. hoc dicit cum. l. seq.

1. **De adebitore.** Actio ex isto edi
cto est perlonalis
nec in re scripta et iō si prim? emptor q participa
uit fraudē vendidit scdo no participat contra le
cū dñt creditores non agūt sed tñ cōtra pñmū. h. d. facit
j. l. proxi. s. si quis particeps. scilicet qd no sit in rem scripta.

1. **De pretor.** In hoc principio ponit. et
Abā edicti pñtissus quēis
de reuocatione alienatorū in fraudē creditorū.
Et quid differat istud edictū ab eo quod habes
in. l. i. in prin. s. eo. dic vt in glo.

1. Alienata in fraudem creditorū reuocantur si fraus es
fectum habuit.
2. Creditor an et quādo possit agere ad alienata per debitore.
1. Alienata in fraudem creditorū reuocant
si fraus effectū habuit et no ali
ter. Et potest fraus cōmitti no solū aduersus creditores pre
sentes verū etiā futuros. Et cōpetet eis reuocatoria si forsan
eozū pecunia sunt priores dimissi. h. d. Et no. bene qd dixi
aduersus futuros fraudē posse cōmitti que ex multis conie
cturis colligi pñt: vt dixi in. l. i. ventri. s. in bonis. de priuile.
credi. cōcor. cum hoc qd no. per gl. in aut. sed iam necesse. C.
de dona. ante nup. et i. corpe. vñd sumit. Bar. ibi. de dona.
l. post contractum. In tex. bona ipsius vendiderint. que ta
men soluendo no sunt et sic creditores inueniunt se fraudato
res consilio et euentu. In tex. si quidē simpliciter gl. expro
nit. i. de sua pecunia no posteriorū creditorū. et iste est verus
intellectus. In quo collige qd si mutato proposito debitor
qui creditores presentes voluit fraudare dimisit ex pecuniā
creditorum posteriorum agere poterunt creditores postero
res l. aduersus eos fuerit fraus cōmissa pñlio qd no. In
glo. simpliciter. ibi. l. i. ventri. que est cōtra. Sed dic vt ibi qz
vicinitas temporis illam pñtensionem inducit.

1. **Quod ait.** Vbi est titulus onerosus no sufficit
nē fraudis participiū. Et sufficit si acceptorē fraudis esse cōsciū s. requi
rit extra iudiciū vt no cōtrahat. h. d. vñq ad. s. ait pñtor. In
tex. scietē tituli no lucratiuū habere vt dixi in summa. In
tex. et fraudem participante. hñc sume modum articulandū
cum agis reuocatoria ex titulo oneroso. In tex. testato cō
nactus per denunciatōne extrajudicialē. et sic not. qd de
nunciatio etiā extrajudicialis de. i. iudiciū in dolo pñtumpto
h. q

1. **Alit pñtor.** Ad
huius tituli in
teligētiā vide
Ado. in summa.
C. in ti. de reuoc.
his que in frau.
credi.

1. **Verba legis.**
Adde an verba
legū testatorum
et cōtractū reci
piat interpretat
tionem a consue
tudine vide per
Inno. in. c. clerici.
de. x. sig. Abb.
in. c. certificari de
sepulchris.

1. **Si quis fuit**
confessus. Adde
an valeat debito
ris facta extra iu
diciū. vide glo. et
Paul. de cast. in
aut. rogati. C. de
testibus.

b **R**enocatoria
 Adde an renoca
 toria de filio i re
 bus alienatis per
 patrē. z ecōtra vi
 de *lyn. in l. ij. in*
vij. q. i. ibi gl. pul
chre. C. si quid in
frau. patroni.

¶ Si uiceris i lu
do phibito. Ad
de Pari. de pu
teo. Costā & Ba
ptista de cacialu
pis i suis tracta
tibus de ludo.

Ang. de peru. super prima. ff. noui.

de prescrip. ver. l. si res. §. si sponsonis. in l. si gratuitam. in si. eo. tit. 1. et istum. §. intellige. ut not. per glo. in l. qd si minor. §. de. §. de mino.

De actionibus et obligationibus. Rubrica.

Actiones. Nota quod filie pōt cedi actio cōtra patrē in casibus in quibus non queritur patri usufructus. Et vide in Spe. de adulteris. §. i. verfi. item quod si filius. Angelus de Perufo.

Releccitrie. In §. i. ibi cōmittatur. dic si cōmissa cū effectu peti nō moram voluerit purgare. et hoc rectius dicitur et probatur per simile istud qd est in tex.

Actionum. In §. in personā. videtur quod qui agit personali debeat dicere de contractu et de duratione oblig. sed contrarium determinat doc. per. l. omnes. §. lucius. §. que in fraud. cred.

Actio in personam. In gl. in pō. nā. in si. dic et eodē modo restitutio q petis officio iudicis q in personā et rem datur. Angelus.

Punicus de percussione. an possit iterum puniri de cicatrice.

Qui seruum. In §. si. in glo. remaneat. ibi. l. placuit. vel dic. de eo qd venit plus in act. l. aquil. propter iniuria tionē qd debet iure actionis. et principaliter hic de eo qd venit plus in actione. l. aquil. propter repetitiones xxx. dierum vel anni. Et iste. §. facit ad questionē. Quis accusauit de percussione. et pro ea fuit cōdenatus nō habito respectu qd citatig remanserit. an de nouo poterit accusare eum et facere cōdenari pro cicatrice. quia in cōdena trone nō est facta mētio de cicatrice. vel de morte. vel de die. scz qualiter. de quo per Bar. in l. senatus. de accu. et de adul. in l. denunciaste. et de seruīs fugitiuis. l. quicumq.

In honorariis. In glo. magna. ibi. aliud in eo qd peruenit. dic hec vera. et in l. i. in prin. de vi ar. Dic ergo qd licet descendat ex delicto si vtraqz parte est persecutoria. vt qz petitur qd mihi abest et tibi adeit et est perpetua. vt. d. l. l. l. p. etor. §. hoc interdictū. de nō. ope. num. Sed si ex parte rei est penalis. tunc habet locū ista glo. vt non duret nisi anno. Et in glo. aut. §. facta. et §. item. fallit illa quādo penalis succedit in locū actionis que fuit ab initio persecutoria. nam et illa post annum cōpetit. vt. l. i. §. hac autem. si multi. ven. no. Et in glo. l. hec actio. sed ibi loquitur de heredibus actōis. Et in gl. et facit. ver. sed cum rescissa.

dic qd arbitrium metu pene debet peti. reduci ad arbitrium boni viri infra annū. qz cūz petatur rescissio laudis ius cōmune peti videt. et sic anno durat. et hoc a Bar. audiri. in scholis. Et vide qd nō. plene in l. societatem. §. arbitrorum. pro socio. Angelus.

Essat. In glo. no. ex ista. l. dicitur doc. qd cōdenati ex forma statuti nō sunt infames. qz cōdenantur cōditione ex. l. que non infamat. vt hic. Sed contra puto. qz publico indicio nūq cōdenatur per cōditionem ex. l. sed per accusatio nem ex. l. unde dānatis videtur ex accusatioe ex. l. ideo est in famis. Et qd non cōdenetur quis condi. ex. l. de publico iudicio patet in l. i. de his qui nō. infa. Et nō desinit esse publici iudicii. licet pena alteretur per statutum. et ita tenet Barto. de publi. iudi. l. infamē. pro quo optime facit. j. eod. l. quoties. et de sepul. vio. l. cum sepulchrum.

Non figura. In gl. figura. alij dicunt qd obligatio literarū f5 ista tēpora erat incognita. qd dic vt per Ly. C. de non nu. pecul. generaliter. an. q. et l. in cōtractibus. in. j. q. q. hic nō loquitur de obligatione literarum que ex consensu contrahitur demonstrato per literas.

Uoties. In nōte competūt. vide. C. de sepul. vio. l. qui sepulchra. et qd dicit de penis. l. sanctio legū. et ibi per Bar. Angelus.

Sub conditione. In gl. ibi in §. in nouissimo. dic imo nūqz trāsmittit. de leg. iij. l. heredi. et ad trebel. l. heredis. §. cū ita. et. C. de his qui. ante aper. ta. l. i. in vlti. glo. et not. C. de fidei. l. si personā.

Bugationum. In §. cōdito. In gl. cala. ibi. satil fecit. vide Inno. in. c. i. de appel. et. Angelus.

Bligamur. In §. lege. In gl. obli gamur. ibi. remānt. Et sic nō lege. sed pacto tacito obligat. vt. l. ac queritur. §. qui impleto. §. locati. Et in glo. ibi. vel cū quis cepit et. Sed tunc obligatur ex quasi contractu. Et in glo. perpetuo. pic hec vera. vt. l. i. C. de fidei. us.

Explicit aurea ac solēnis lectura celebris
rim. J. A. monarche dñi Angeli de
Abaldis de Perufo super
prima. ff. noui.

Regestum.

a b c d e f g h. Omnes sunt quaterniones preter h qui est ternio.

in loco in quo s. scribitur coepit iheru-
salem. ^{et iherusalem} ^{scribitur} non est hic cuius
indico sic certandi.

in mētem tuam. **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.** **101.** **102.** **103.** **104.** **105.** **106.** **107.** **108.** **109.** **110.** **111.** **112.** **113.** **114.** **115.** **116.** **117.** **118.** **119.** **120.** **121.** **122.** **123.** **124.** **125.** **126.** **127.** **128.** **129.** **130.** **131.** **132.** **133.** **134.** **135.** **136.** **137.** **138.** **139.** **140.** **141.** **142.** **143.** **144.** **145.** **146.** **147.** **148.** **149.** **150.** **151.** **152.** **153.** **154.** **155.** **156.** **157.** **158.** **159.** **160.** **161.** **162.** **163.** **164.** **165.** **166.** **167.** **168.** **169.** **170.** **171.** **172.** **173.** **174.** **175.** **176.** **177.** **178.** **179.** **180.** **181.** **182.** **183.** **184.** **185.** **186.** **187.** **188.** **189.** **190.** **191.** **192.** **193.** **194.** **195.** **196.** **197.** **198.** **199.** **200.** **201.** **202.** **203.** **204.** **205.** **206.** **207.** **208.** **209.** **210.** **211.** **212.** **213.** **214.** **215.** **216.** **217.** **218.** **219.** **220.** **221.** **222.** **223.** **224.** **225.** **226.** **227.** **228.** **229.** **230.** **231.** **232.** **233.** **234.** **235.** **236.** **237.** **238.** **239.** **240.** **241.** **242.** **243.** **244.** **245.** **246.** **247.** **248.** **249.** **250.** **251.** **252.** **253.** **254.** **255.** **256.** **257.** **258.** **259.** **260.** **261.** **262.** **263.** **264.** **265.** **266.** **267.** **268.** **269.** **270.** **271.** **272.** **273.** **274.** **275.** **276.** **277.** **278.** **279.** **280.** **281.** **282.** **283.** **284.** **285.** **286.** **287.** **288.** **289.** **290.** **291.** **292.** **293.** **294.** **295.** **296.** **297.** **298.** **299.** **300.** **301.** **302.** **303.** **304.** **305.** **306.** **307.** **308.** **309.** **310.** **311.** **312.** **313.** **314.** **315.** **316.** **317.** **318.** **319.** **320.** **321.** **322.** **323.** **324.** **325.** **326.** **327.** **328.** **329.** **330.** **331.** **332.** **333.** **334.** **335.** **336.** **337.** **338.** **339.** **340.** **341.** **342.** **343.** **344.** **345.** **346.** **347.** **348.** **349.** **350.** **351.** **352.** **353.** **354.** **355.** **356.** **357.** **358.** **359.** **360.** **361.** **362.** **363.** **364.** **365.** **366.** **367.** **368.** **369.** **370.** **371.** **372.** **373.** **374.** **375.** **376.** **377.** **378.** **379.** **380.** **381.** **382.** **383.** **384.** **385.** **386.** **387.** **388.** **389.** **390.** **391.** **392.** **393.** **394.** **395.** **396.** **397.** **398.** **399.** **400.** **401.** **402.** **403.** **404.** **405.** **406.** **407.** **408.** **409.** **410.** **411.** **412.** **413.** **414.** **415.** **416.** **417.** **418.** **419.** **420.** **421.** **422.** **423.** **424.** **425.** **426.** **427.** **428.** **429.** **430.** **431.** **432.** **433.** **434.** **435.** **436.** **437.** **438.** **439.** **440.** **441.** **442.** **443.** **444.** **445.** **446.** **447.** **448.** **449.** **450.** **451.** **452.** **453.** **454.** **455.** **456.** **457.** **458.** **459.** **460.** **461.** **462.** **463.** **464.** **465.** **466.** **467.** **468.** **469.** **470.** **471.** **472.** **473.** <

et p'm
 formae
 Dienent
 et me ang
 an x. No
 et imp
 et p'm
 formae
 an x. No
 et imp

